

รายงานงานฉบับสมบูรณ์

ทุนสนับสนุนจากโครงการพัฒนาองค์ความรู้และศึกษานโยบายการจัดการ
ทรัพยากรชีวภาพในประเทศไทย (โครงการ BRT R_245001)
(1 สิงหาคม 2545 – 31 กรกฎาคม 2547)

โครงการ การผสมข้ามพันธุ์และความแตกต่างแปรผันทางพันธุกรรมของลิงวอก
(*Macaca mulatta*) ณ วัดถ้ำผาหมากส่อ จังหวัดเลย

รองศาสตราจารย์ ดร. สุจินดา มาลัยวิจิตรนนท์ และคณะ
หน่วยวิจัยไพรเมต ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายงานงานฉบับสมบูรณ์

ทุนสนับสนุนจากโครงการพัฒนาองค์ความรู้และศึกษานโยบายการจัดการ
ทรัพยากรชีวภาพในประเทศไทย (โครงการ BRT R_245001)

(1 สิงหาคม 2545 – 31 กรกฎาคม 2547)

โครงการ การผสมข้ามพันธุ์และความแตกต่างแปรผันทางพันธุกรรมของลิงวอก
(*Macaca mulatta*) ณ วัดถ้ำผาหมากซ่อ จังหวัดเลย

รองศาสตราจารย์ ดร. สุจินดา มัลย์วิจิตรนนท์ และคณะ
หน่วยวิจัยไพรเมต ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอกราบนมัสการท่านเจ้าอาวาสวัดถ้ำผาหมากฮ่อ อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย (พระคำแปลง ปุณฺณิข) ที่กรุณาให้เข้าไปศึกษาสิ่งของและให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ขอขอบคุณนายอนุ กุลบุตร และนายชลิต ม่วงสุวรรณ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ นายดิลก ญาณกลิ่น เจ้าหน้าที่เลี้ยงสัตว์ทดลอง ประจำหน่วยวิจัยไพรเมท ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นายณนทกรณ์ อรุโสมภณ นิสิตปริญญาเอกสังกัดหลักสูตรวิทยาศาสตร์ชีวภาพ ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และนางสาวขวัญตา แทนสา นิสิตปริญญาโทสังกัดหลักสูตรสหสาขาชีววิทยา ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ช่วยเหลืองานต่าง ๆ ของโครงการวิจัยทั้งในภาคสนามและในห้องปฏิบัติการ ขอขอบคุณ Professor Dr. Osamu Takenaka Department of Cellular and Molecular Biology, Primate Research Institute, Kyoto University, Japan สำหรับคำแนะนำในการศึกษาเกี่ยวกับดีเอ็นเอในไพรเมทและการสนับสนุนสารเคมีต่าง ๆ ในการวิจัย ขอขอบคุณโครงการพัฒนาองค์ความรู้และศึกษานโยบายการจัดการทรัพยากรชีวภาพในประเทศไทยที่ให้ทุนสนับสนุนโครงการ (โครงการ BRT R_245001) และขอขอบคุณภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ให้สถานที่ในการทำวิจัยและขอขอบคุณจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้ทุนสนับสนุน “หน่วยวิจัยเพื่อการพัฒนาสู่การเป็นศูนย์เชี่ยวชาญเฉพาะทาง (RU)” แก่หน่วยวิจัยไพรเมท

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	1
คณะผู้วิจัย	4
1. บทสรุปโครงการ	6
2. วัตถุประสงค์ของโครงการ	8
3. การดำเนินงาน	8
3.1. การดำเนินงานในภาคสนาม	8
3.2. การดำเนินงานในห้องปฏิบัติการ	13
3.3. การวิเคราะห์ผล	19
4. ผลงานวิจัยที่ได้รับ	20
4.1. ข้อมูลพื้นฐานของพื้นที่ที่ทำการศึกษา	20
4.2. ลักษณะโครงสร้างประชากร พฤติกรรมการหาอาหาร การนอน การผสมพันธุ์ และการเกิดลูกผสม	21
4.3. จำนวนลิงที่จับได้จากการวางกรงดัก และผลการศึกษาที่ได้	29
4.3.1. ประมาณการอายุลิงที่จับได้จากการวางกรงดัก	30
4.3.2. ผลการวิเคราะห์หาปรสิตในอุจจาระ	31
4.3.3. ผลการวิเคราะห์ค่าฮีมาโตคริตในเลือด	32
4.3.4. ผลการวิเคราะห์ระดับไขมันและค่าทางชีวเคมีในเลือด	32
4.3.5. ผลการวิเคราะห์ค่าทางสัณฐานวิทยา	33
4.3.6. ผลการวิเคราะห์ลำดับนิวคลีโอไทด์เพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับวิวัฒนาการของลิงวอก ณ วัดถ้ำผาหมากฮ่อ โดยใช้ mtDNA และ TSPY gene	38
4.3.7. ผลการวิเคราะห์ลำดับนิวคลีโอไทด์เพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับลิงลูกผสม โดยใช้ mtDNA และ TSPY gene	44
4.4. การทำหมันลิงก้าง	47
5. เอกสารอ้างอิง	47
6. ผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ/นานาชาติ	50
6.1. บทความในวารสารวิชาการ (papers)	50
6.2. บทความในรายงานการประชุมวิชาการ (proceedings)	50
7. กิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	51
7.1. การได้รับเชิญไปเป็นวิทยากรในต่างประเทศ	51
7.2. การสัมภาษณ์ออกรายการทางวิทยุ	51
7.3. การประชาสัมพันธ์ผลงานวิจัยผ่านทางสื่ออื่น ๆ	51
8. การเชื่อมโยงทางวิชาการกับนักวิชาการอื่น ๆ ในต่างประเทศ	52

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
9. ปัญหาและอุปสรรค	52
10. ความเห็นและข้อเสนอแนะ	53
11. Appendix	54

คณะผู้วิจัย :

ชื่อ ดร.สุจินดา มาลัยวิจิตรนนท์
ตำแหน่งทางวิชาการ รองศาสตราจารย์
คุณวุฒิ วิทยาศาสตร์ดุขฎิบัณทิต สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ
ความชำนาญ/ความสนใจพิเศษ Reproductive endocrinology, molecular biology, primatology
สถานที่ติดต่อ หน่วยวิจัยไพรเมท ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพฯ 10330
โทรศัพท์ 02-2185275, 2185375-6
โทรสาร 02-2185386
E-mail address Suchinda.M@chula.ac.th

ความรับผิดชอบในโครงการที่เสนอ และความรับผิดชอบอื่นๆ ที่อยู่ระหว่างดำเนินงาน วางแผนการทดลอง ดำเนินการทดลอง วิเคราะห์ผลการทดลอง สรุปผลการทดลอง เขียนรายงาน และเขียนบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิจัย

ชื่อ Dr. Yuzuru Hamada
ตำแหน่งทางวิชาการ รองศาสตราจารย์
คุณวุฒิ วิทยาศาสตร์ดุขฎิบัณทิต
ความชำนาญ/ความสนใจพิเศษ Primatology, Morphology
สถานที่ติดต่อ Primate Research Institute, Kyoto University, Inuyama, Aichi 484-0081, JAPAN
โทรศัพท์ 81-568-63-0521
โทรสาร 81-568-62-4857
E-mail address hamada@pri.kyoto-u.ac.jp

ความรับผิดชอบในโครงการที่เสนอ และความรับผิดชอบอื่นๆ ที่อยู่ระหว่างดำเนินงาน ดำเนินการทดลอง วิเคราะห์ผลการทดลอง สรุปผลการทดลองและเขียนบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ

ชื่อ นางกัญญา กาวิน
ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์
คุณวุฒิ วิทยาศาสตร์มหาบัณทิต สาขาสัตววิทยา

ความชำนาญ/ความสนใจพิเศษ Molecular biology, primatology
สถานที่ติดต่อ ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ นครสวรรค์ 60000

โทรศัพท์ 056-227009, 222341 ต่อ 162
โทรสาร 056-221554, 226781
E-mail address kanya25@hotmail.com

1: บทสรุปโครงการ

จากการศึกษาโครงสร้างประชากรของลิงวอก (*Macaca mulatta*) ณ วัดถ้ำผาหมากฮ่อ อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย ซึ่งเป็นเนินเขาหินปูนและล้อมรอบด้วยพื้นที่เกษตรกรรม ในเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม 2546 พบว่ามีลิงอยู่ฝูงเดียว มีประชากรทั้งหมด 110 ตัว เป็นลิงระยะโตเต็มวัยจำนวน 41 ตัว (เพศผู้ 6 ตัวและเพศเมีย 35 ตัว) วัยเด็ก จำนวน 38 ตัว และลูกอ่อน จำนวน 8 ตัว มีลิงกึ่ง (*M. nemestrina leonina*) ที่ชาวบ้านนำมาปล่อย ทำหน้าที่เป็นจ่าฝูง (alpha male) นอกจากนี้ยังพบฝูงลิงที่มีเฉพาะลิงเพศผู้ (male group) จำนวน 9 ตัว และ solitary male อีก 2 ตัว ลิงออกหากินอาหารจากธรรมชาติ เช่น ยอดอ่อนของใบไม้และลูกไทรที่มีกระจายอยู่ทั่วไปบนเนินเขาในช่วงเช้าที่เวลาประมาณ 0600-0800 น. จากนั้นฝูงลิงจะเคลื่อนไปอยู่บริเวณหน้าเขาเพื่อรอรับอาหาร เช่น กกล้วย มะขามหวาน ถั่วลิสง ข้าวเหนียว และแตงโม จากพระและนักท่องเที่ยว จากการสังเกตพบว่าลิงวอก ณ วัดถ้ำผาหมากฮ่อมีฤดูกาลในการผสมพันธุ์ โดยจะผสมพันธุ์กันในช่วงเดือนธันวาคม - มีนาคม และคลอดลูกครั้งละ 1 ตัว ในช่วงเดือนเมษายน - กรกฎาคม นอกจากการเข้าผสมพันธุ์ของลิงวอกเพศผู้กับลิงวอกเพศเมียในเวลลาดังกล่าวแล้ว ยังพบการเข้าผสมพันธุ์ของลิงกึ่งเพศผู้กับลิงวอกเพศเมียอีกด้วย และในระยะเวลาที่เข้าไปทำการศึกษาลิงลูกลิงที่มีลักษณะผสมกันระหว่างลิงกึ่งและลิงวอกที่คาดว่าจะจะเป็นลิงลูกผสม เพศผู้ทั้งหมดจำนวน 3 ตัว

จากการวางกรงดักและเป่าลูกดอกยาสลบลิงในเดือนมีนาคม 2546 สามารถจับลิงได้ทั้งหมด 33 ตัว (เพศผู้ 11 ตัวและเพศเมีย 22 ตัว) โดยเพศผู้ทั้ง 11 ตัวนั้น ประกอบด้วยลิงวอก 8 ตัว ลิงกึ่ง 1 ตัว และลิงลูกผสมจำนวน 2 ตัว ลิงกึ่งที่จับได้ได้นำมาทำหมัน เพื่อป้องกันการเกิดลูกผสมที่อาจจะเกิดขึ้นได้อีกในอนาคต ซึ่งการทำหมันดังกล่าวไม่ได้มีผลกระทบต่อโครงสร้างประชากรของลิง เพราะเมื่อติดตามศึกษาโครงสร้างประชากรลิงฝูงนี้ภายหลังการทำหมันลิงกึ่งนาน 6 เดือน พบว่าลิงกึ่งยังคงทำหน้าที่เป็นจ่าฝูงของลิงทั้งหมดเช่นเดิม จากการตรวจวิเคราะห์พยาธิในอุจจาระของลิงที่จับได้ พบพยาธิทั้งหมด 18 ตัวอย่างจาก 27 ตัวอย่างที่เก็บ โดยพยาธิที่พบมีเพียงชนิดเดียว คือ *Oesophagostomum* sp เมื่อเปรียบเทียบค่าฮีมาโตคริตพบว่าลิงเพศเมียมีค่าฮีมาโตคริตสูงกว่าลิงเพศผู้ ($p=0.004$) ระดับไขมันและค่าทางชีวเคมีในเลือด ได้แก่ คลอเลสเทอรอล, ไตรกลีเซอไรด์, HDL, LDL, SGOT และ SGPT ในลิงเพศเมียไม่แตกต่างจากลิงเพศผู้ เมื่อวิเคราะห์ค่าต่างๆ ทางสัณฐานวิทยาของลิงวอกจากวัดถ้ำผาหมากฮ่อเทียบกับลิงวอกที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศจีนและอินเดีย ที่เลี้ยงไว้ที่ Primate Research Institute, มหาวิทยาลัยเกียวโต พบว่าลิงวอกจากวัดถ้ำผาหมากฮ่อมีขนาดเล็กกว่า แต่มีความยาวหางมากกว่า (ประมาณ 10 - 25%) ลิงวอกจากจีนและอินเดีย แต่รูปแบบของสีขนในลิงวัดถ้ำผาหมากฮ่อยังคงเป็น "bipartite pattern" ซึ่งเป็น key character ของลิงวอกอยู่เช่นเดียวกันกับลิงวอกจีนและอินเดีย

จากการศึกษาลำดับนิวคลีโอไทด์ของ mtDNA จำนวน 477 คู่เบส และ TSPY gene จำนวน 711 (713) คู่เบส เพื่อพิสูจน์ว่าลิงทั้งสองตัวที่จับได้ที่คาดว่าจะลิงลูกผสมนั้น เป็นลิงลูกผสมจริงหรือไม่ ซึ่งผลที่ได้จากการวิเคราะห์ทางดีเอ็นเอสอดคล้องกับผลทางสัณฐานวิทยา นั่นคือลิงลูกผสมที่จับได้ 1 ตัว ที่แสดงลักษณะของลิงกึ่ง คือ ขนที่หัวมีสีดำและแสงกลาง ขนที่ลำตัวไม่เป็น bipartite pattern และขนที่แก้มไม่วนเป็นก้นหอย เป็นลิงลูกผสมที่เกิดจากพ่อลิงกึ่งและแม่ลิงวอกจริง และเมื่อนำลำดับนิวคลีโอไทด์ดังกล่าวมาวิเคราะห์ phylogenetic tree เทียบกับลิงวอกที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศจีนและอินเดีย และลิงหางยาวที่มีแหล่งกำเนิดทางภาคเหนือและภาคใต้ของไทย พบว่าลิงวอก ณ วัดถ้ำผาหมากฮ่อแบ่งออกเป็น 2 genogroups หรือมี maternal lineage 2 สาย ซึ่งเป็นลักษณะที่ไม่เคยมีรายงานมาก่อน เพราะลิงเป็นสัตว์

สังคม ดังนั้นโดยปกติในลิงแต่ละฝูงมักจะมี maternal lineage 1 สายเท่านั้น นั่นแสดงว่าลิงวอก วัดถ้ำผาหมากฮ้อเกิดจากลิงวอก 2 ฝูงมารวมกันตั้งแต่ในอดีตและไม่สามารถแยกออกไปตั้งเป็นฝูงใหม่ได้ อันเนื่องมาจากความจำกัดและการถูกแบ่งแยกพื้นที่ที่อยู่อาศัย (habitat fragmentation) โดยมนุษย์ได้เปลี่ยนแปลงพื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่เกษตรกรรม และจาก phylogenetic tree ลิงวอกวัดถ้ำผาหมากฮ้อจัดอยู่ในกลุ่มเดียวกันกับลิงหางยาวในประเทศไทยแต่แยกกลุ่มจากลิงวอกจีนและอินเดีย ซึ่งผลการทดลองนี้มีแนวโน้มที่จะไปสนับสนุนสมมติฐาน "The Hybridization Hypothesis" ของ Fooden (2000) ที่ว่าลิงวอกในประเทศไทยเป็นลิงลูกผสมที่เกิดจากลิงวอกพันธุ์แท้กับลิงหางยาวครั้งในอดีต แต่อย่างไรก็ตามการที่จะพิสูจน์ทฤษฎีนี้ให้ชัดเจนจำเป็นจะต้องมีข้อมูลของลิงวอกฝูงอื่น ๆ ในประเทศไทยมาเปรียบเทียบเพิ่มเติมต่อไป

จากการศึกษาในครั้งนี้จะเห็นได้ว่าการทำลายแหล่งที่อยู่อาศัยและแหล่งอาหารของลิงวอก มาทำเป็นพื้นที่เกษตรกรรมทำให้ลิงวอกวัดถ้ำผาหมากฮ้อ ถูกแบ่งแยกออกจากลิงวอกฝูงอื่น ๆ (conspecific) และทำให้ลิงวอก 2 ฝูงย่อยต้องมาอาศัยอยู่ร่วมกัน และการปล่อยลิงกังเข้าฝูงลิงวอกสามารถให้กำเนิดลิงลูกผสมได้ ซึ่งจากลักษณะดังกล่าวจะทำให้ gene pool ของลิงวอกฝูงนี้เปลี่ยนไป ลักษณะดังกล่าวนี้เป็นหนึ่งในตัวอย่างของการเกิด "genetic pollution"

2. วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1) เพื่อศึกษาการเกิดลูกผสม (hybrid) ที่ได้จากการผสมข้ามพันธุ์ระหว่างลิงวอกเทศเมียนมาร์และลิงกังเทศผู้
- 2) เพื่อติดตามศึกษาความแตกต่างแปรผันทางพันธุกรรม (genetic variation) ของลิงวอกกลุ่มนี้ ที่มีการผสมพันธุ์กันเองภายในกลุ่ม (inbreeding) เป็นเวลานานกว่า 20 ปี
- 3) เพื่อติดตามศึกษาลักษณะทางกายภาพและสรีรวิทยาอื่น ๆ ในลิงแต่ละตัว
- 4) เพื่อเก็บรวบรวมตัวอย่างดีเอ็นเอ (stock of DNA extraction product) ของลิงวอกในประเทศไทย สำหรับการศึกษาด้านชีววิทยาเชิงโมเลกุลของลิงวอกในอนาคต
- 5) เพื่อวางแผนอนุรักษ์ลิงกลุ่มนี้ในอนาคต ก่อนที่จะสูญพันธุ์ไปจากประเทศไทย

3. การดำเนินงาน

3.1. การดำเนินงานในภาคสนาม

3.1.1. ศึกษาลักษณะโครงสร้างประชากร พฤติกรรมการหาอาหาร การนอน และการผสมพันธุ์

ศึกษาลักษณะโครงสร้างประชากร พฤติกรรมการหาอาหาร การนอนและการผสมพันธุ์ ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ และมีนาคม 2546 ตั้งแต่เวลา 0600-2000 น. โดยติดตามนับจำนวนลิงโดยวิธี ad libitum (Altman, 1974) จำแนกลิงตามเพศและระยะการเจริญตามวิธีการของ Dittus (1980)

3.1.2. สร้างกรงสำหรับดักจับลิงวอก

ขณะที่ทำการศึกษาในข้อ 3.1.1 ได้สร้างกรงดักขนาด 6 เมตร X 6 เมตร โดยกรงดักจะมีประตูทางเข้า 1 ทาง เพื่อให้ลิงเดินเข้าได้ นำอาหารมาให้ลิงกินภายในกรงทุกวัน ๆ ละ 3 ครั้ง ที่เวลา 0830 น. 1300 น. และ 1800 น. เพื่อให้ลิงคุ้นเคย (habituation) กับกรงดัก ในการวางกรงจะต้องวางที่บริเวณพื้นราบเชิงเขา ซึ่งช่วงเวลาที่ทำการวางกรงดักเดือนมีนาคม เป็นช่วงฤดูแล้งที่ไม่ค่อยมีอาหารและน้ำให้ลิงกินมากนักบนเนินเขา ทำให้ลิงจำเป็นต้องลงมากินอาหารที่ล่อไว้ในกรงดัก จึงทำให้สามารถจับลิงได้ดี หลังจากปล่อยลิงคืนกับกรงนานประมาณ 2 สัปดาห์ ได้เริ่มจับลิงโดยนำอาหารที่มีขนาดเล็ก เช่น ถั่วลิสง ข้าวโพด และข้าวเปลือก มาล่อไว้ในกรง เพื่อให้ลิงใช้เวลานานในการเข้ามาเอาอาหารในกรง เมื่อลิงเข้ามาในกรงจำนวนมากพอปิดประตูกรง ปลดตาข่าย ฉีดยาสลบ (ketamine hydrochloride, 10 mg/kg BW) เข้ากล้ามเนื้อเพื่อสลบลิง เมื่อลิงสลบแล้วนำลิงออกมาจากกรงเพื่อนำไปชั่งน้ำหนัก ศึกษา dermatoglyphic morphometrics และสีขน (pelage color) เก็บอุจจาระและเจาะเลือดเพื่อนำไปวิเคราะห์ ถ่ายรูป ตรวจสอบภาพ จากนั้นจะใช้สีย้อมผม (สีดำ) แต้มที่ปลายหาง เพื่อใช้เป็นสัญลักษณ์ว่าลิงตัวดังกล่าวเคยถูกจับแล้ว ป้องกันการจับลิงตัวเดิมซ้ำอีกครั้ง รอจนกระทั่งลิงฟื้นเต็มที่ จึงปล่อยลิงกลับฝูงเดิมต่อไป สำหรับลิงกังซึ่งเป็นลิงที่ฉลาดและระแวงระวังภัยสูง ทำให้ไม่สามารถจับได้ด้วยกรงดัก จำเป็นต้องใช้วิธีปล่อยลูกดอกยาสลบ

3.1.3. การเจาะเลือด

เก็บเลือดทางเส้นเลือดหน้าขา (femoral venepuncture) โดยเก็บเลือดประมาณ 3 มิลลิลิตร/1 กิโลกรัม น้ำหนักตัว แต่ไม่เกิน 10 มิลลิลิตร/ตัว นำเลือดที่เจาะได้ผสมกับ heparin 0.1 มิลลิลิตรให้เข้ากันทันทีและแช่เลือดที่ได้ในน้ำแข็ง

ปั่นเลือดที่ได้ที่ 2,000 รอบ/นาที นาน 20 นาที แยกเก็บพลาสมา, buffy-coat ที่มีเม็ดเลือดขาวและเกล็ดเลือดอยู่, และ เม็ดเลือดแดง แช่ไว้ที่ -20 องศาเซลเซียส จนกว่าจะนำไปวิเคราะห์ต่อไป

3.1.4. การศึกษา palmar และ plantar dermatoglyphics

Dermatoglyphics คือลักษณะที่เป็นร่องรอยหยักบนผิวหนัง ซึ่งส่วนมากจะปรากฏบริเวณฝ่ามือ (palmar dermatoglyphics) และฝ่าเท้า (plantar dermatoglyphics) จะมีลักษณะจำเพาะในสัตว์ Order Primates และเป็นเหมือนกับ identification card สำหรับลิงแต่ละตัว จึงทำให้เป็นประโยชน์ในการติดตามศึกษาสัตว์ตัวนั้น ๆ อย่างต่อเนื่อง เป็นเวลานาน ๆ ในภาคสนาม โดยไม่ทำให้เกิดเป็นร่องรอยหลงเหลืออยู่บนตัวสัตว์ ดังนั้นจะไม่มีผลไปรบกวนสถานะทางสังคม (social rank) ของลิง นอกจากนี้ผลที่ได้จากการศึกษา dermatoglyphics สามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ทางสายเลือด (paternity test) ว่าลิงตัวใดเป็นพ่อ แม่ และลูกของลิงตัวใดได้ด้วย โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ทางสถิติที่จำเพาะ ซึ่งในขณะนี้ยังไม่มีในประเทศไทย ในการวิจัยครั้งนี้จะศึกษารอยพิมพ์ลายมือและลายเท้า (palmar and plantar dermatoglyphics) ตามวิธีการของ Iwamoto and Suryobroto (1990)

3.1.5. การตรวจวัดค่า morphometrics

ลิงที่สลับจะนำมาวัดส่วนต่าง ๆ ทั้งหมด 54 ลักษณะ โดยดำเนินการตามวิธีของ Martin *et al.* (1957) และมีการปรับปรุงภายหลังโดย Iwamoto (1971) พร้อมกับดูฟัน (dental formula) เพื่อใช้ในการประมาณอายุของลิง (Iwamoto *et al.*, 1984; Iwamoto *et al.*, 1987; Smith *et al.*, 1994) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงการประมาณอายุจาก dental formula ของลิงญี่ปุ่น (*Macaca fuscata*) ลิงวอก (*Macaca mulatta*) และ ลิงหางยาว (*Macaca fascicularis*)

Dental Formula		<i>M. fuscata</i>		<i>M. mulatta</i>	<i>M. fascicularis</i>	
		Erupt	Full	Erupt	Erupt	Full
i i	i i	1 week	3 week	2 week	2 week	
ii ii	ii ii	2 week	1.5 month	1 month	1 month	
cii cii	iic iic	2 month	4 month	a little bit slower, upper slower than lower		
mcii mcii	iicm iicm	2 month	3.5 month	2 month	2.5 month	
mmcii mmcii	iicmm iicmm	4 month	8 month	5 month	5.5 month	
Mmmcii Mmmcii	iicmmM iicmmM	1.5 year	2 year	1.25 year	1.25 year	1.25 year
MmmciI MmmciI	IicmmM IicmmM	2.5 year	2.75 year	2.5 year	2.5 year	2.5 year
MmmcII MmmcII	IicmmM IicmmM	2.75 year	3.5 year	2.5 year	2.5 year	2.75 year
MM (mmc) II MM (mmc) II	II (cmm) MM II (cmm) MM	3.5 year	4 year	3.25 year	3.25 year	3.25 year
MMPP (c) II MMPP (c) II	II (c) PPMM II (c) PPMM	4 year	4.75 year	3.5 year	3.5 year	3.5 year
MMPPCII MMPPCII	IICPPMM IICPPMM	4 year	5.5 year	3.25 year	3 year	3.25 year
MMMPPCII MMMPPCII	IICPPMM IICPPMM	5.75 year	6.25 year	5.5 year	5.5 year	5.75 year

i = incisor, c = canine, m = molar, p = premolar

3.1.6. การตรวจวัดสีขน (pelage color)

วัดสีขน โดยใช้เครื่อง color analyzer (Model CR-200, Minolta Co., Ltd) ซึ่งแสดงเป็นค่า 3 ค่าดังนี้

L* = lightness from 0 (darkest) – 100 (lightest)

a* = green (-60) - red (+60)

b* = blue (-60) - yellow (+60)

โดยการวัดสีขนจะวัดตามบริเวณต่าง ๆ ของร่างกายลิงทั้งหมด 11 ตำแหน่ง คือ vertex, face, back, upper arm, forearm, head, waist, sexual skin, thigh, leg, foot

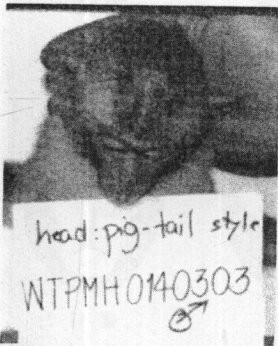
3.1.7. การเก็บอุจจาระ

เก็บอุจจาระโดยใช้หลอดทดลองพลาสติกที่มีช่องตักยึดติดอยู่ในหลอด โดยเก็บอุจจาระจากก้นของลิงโดยตรง เพื่อป้องกันการปนเปื้อนของปรสิตจากภายนอกตัวลิง ซึ่งจะทำให้ผลการทดลองผิดพลาด จากนั้นใส่สารละลาย 10% buffer formalin ให้ท่วมอุจจาระ นำไปตรวจหาปรสิตในห้องปฏิบัติการต่อไป

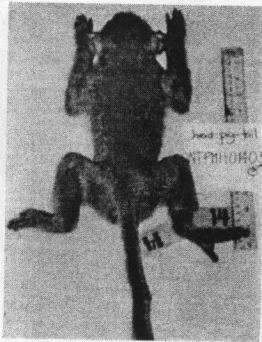
3.1.8. ถ่ายรูป

ถ่ายรูปลิงในขณะที่สลบอยู่ ตัวละ 4 ท่า คือ หัว (vertex), ด้านหลัง, ด้านข้าง และ ischial callosity และ sexual skin (ดังรูปที่ 1) โดยใช้ฟิล์มสไลด์ (film color slide 200) เพื่อนำมาใช้ศึกษาเปรียบเทียบทางสัณฐานวิทยาในภายหลัง

รูปที่ 1 แสดงการถ่ายรูปลิงเพื่อนำมาใช้ศึกษาเปรียบเทียบทางสัณฐานวิทยาในภายหลัง

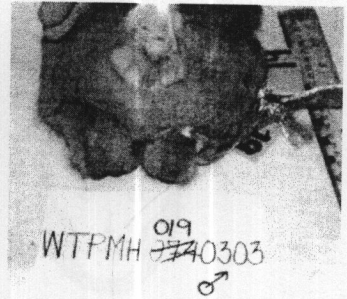
หัว

ด้านหลัง

ด้านข้าง

ischial callosity &
sexual skin

3.1.9. ตรวจสุขภาพลิง

ภายหลังการเก็บข้อมูลต่าง ๆ ในขณะที่ลิงสลบอยู่ ทำการตรวจสุขภาพลิง ถ้าหากมีรอยแผลจะทำการเย็บและฉีด antibiotic ในลิงเพศเมียบางตัวจะคลำท้อง (palpation) เพื่อตรวจสอบการตั้งท้องด้วย

3.1.10. การสัก (tatooing) และทำเครื่องหมายปลายหาง

ทำการสักเป็นจุด ๆ ที่บริเวณใบหน้าลิงที่จับได้ ตามรหัสของ Primate Research Institute มหาวิทยาลัยเกียวโต (ดังรูป 2) เพื่อใช้ในการติดตามศึกษาโครงสร้างประชากรและพฤติกรรมของลิงแต่ละตัวในอนาคต และใช้ยาเย็บแผล (สีดำ) ทำเครื่องหมายที่ปลายหาง เพื่อใช้บ่งบอกว่าลิงตัวใดได้ถูกจับมาศึกษาแล้ว เพื่อป้องกันการจับซ้ำตัวเดิม

รูปที่ 2 แสดงการสักที่หน้าลิง เพื่อใช้ในการบอกลำดับที่ (numbering) และใช้ในการจำแนกลิงแต่ละตัว

1 番

2 番

3 番

4 番

5 番

6 番

7 番

8 番

9 番

10 番

11 番

12 番

20 番

30 番

40 番

50 番

60 番

70 番

10 + 60

80 番

20 + 60

90 番

30 + 60

3.1.11. การทำหมันลิงกังเพศผู้

เพื่อป้องกันการเกิดลูกผสมระหว่างลิงกังเพศผู้และลิงวอกเพศเมียต่อไปในอนาคต และเพื่ออนุรักษ์ลักษณะทางพันธุกรรม (gene pool) ของลิงวอกกลุ่มนี้ จึงจำเป็นต้องทำหมัน (bi-vasectomy and mono-orchidectomy) ลิงกังเพศผู้ซึ่งจะทำโดยสัตวแพทย์ในคณะวิจัย

3.1.12. ศึกษาลักษณะโครงสร้างประชากรของลิงวอกภายหลังจากการทำหมันลิงกังเพศผู้

ภายหลังจากการทำหมันลิงกังเพศผู้ประมาณ 6 เดือน (ระหว่างเดือนกันยายน 2546) ได้กลับไปศึกษาลักษณะโครงสร้างทางสังคมของลิงวอกอีกครั้ง และยังได้ติดตามศึกษาต่อไปอีกทุก ๆ 6 เดือน โดยประมาณ

3.2. การดำเนินงานในห้องปฏิบัติการ

3.2.1. การประมาณการอายุลิงที่จับได้จากการวางกรงดัก

ประมาณการอายุลิงที่จับได้ จาก dental formula (Iwamoto *et al.*, 1984; Iwamoto *et al.*, 1987) ตามตารางที่ 1

3.2.2. การวิเคราะห์หาปรสิตในอุจจาระ

นำอุจจาระที่เก็บในหลอดทดลองไปตรวจหา fecal intestinal parasites ตามวิธีการของ วิฑูรย์และพีรพรรณ (2540)

3.2.3. การวิเคราะห์ค่าฮีมาโตคริตในเลือด (blood haematocrit)

นำเลือดที่เจาะได้มาแบ่งใส่ใน capillary tube ประมาณ $\frac{3}{4}$ ของหลอด และปิดปลายด้านหนึ่งด้วย wax นำไปเข้าเครื่องปั่น โดยวางให้ปลายด้านที่อุดด้วย wax อยู่ด้านนอก ปั่นที่ 1,000 รอบ/นาที นาน 5 นาที จากนั้นนำ capillary tube ไปอ่านค่า haematocrit ด้วยเครื่องอ่าน

3.2.4. การวิเคราะห์ค่าทางชีวเคมีในเลือด

นำพลาสมาที่แยกได้มาตรวจวัดหาค่าระดับไขมัน ได้แก่ triglyceride, HDL, LDL และคอเลสเตอรอล ค่าทางชีวเคมีของพลาสมา คือ alkaline phosphatases, SGOT และ SGPT โดยส่งตัวอย่างพลาสมาไปตรวจที่ Radioimmunoassay Center, กรุงเทพฯ ซึ่งค่าที่ตรวจวัดได้จะใช้เป็นดัชนีสำหรับ food-intake/food resources สำหรับลิงแต่ละตัว

3.2.5. การสกัดดีเอ็นเอจากเกล็ดเลือดและเม็ดเลือดขาว (DNA extraction)

สกัดดีเอ็นเอจาก buffy-coat ที่มีเกล็ดเลือดและเม็ดเลือดขาวปนอยู่ โดยวิธี phenol-chloroform extraction ตามวิธีการของ Sambrook *et al.* (1989) ที่ได้ปรับปรุงภายหลัง โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ดูดเม็ดเลือดที่ต้องการสกัดดีเอ็นเอใส่ในหลอดทดลองขนาด 15 มิลลิลิตร
2. เติมสารละลาย 0.2%NaCl-1mM EDTA ปริมาตร 4-5 เท่าของเลือดที่นำมาสกัดดีเอ็นเอ เขย่าให้เข้ากันเพื่อให้เม็ดเลือดแดงแตกตัว (hemolysis) เหลือเฉพาะเม็ดเลือดขาวและเกล็ดเลือดเท่านั้น
3. นำไปปั่นที่ความเร็ว 3,500 – 4,000 รอบ/นาที นาน 10 นาที
4. ดูดสารละลายชั้นบน (supernatant) ซึ่งมีสีแดงจากการแตกตัวของเม็ดเลือดแดงทิ้งไป
5. เติมสารละลาย 0.2%NaCl-1mM EDTA ปริมาตร 4-5 เท่าของเม็ดเลือดที่อยู่ในหลอดทดลอง เขย่าให้เข้ากัน
6. นำไปปั่นที่ความเร็ว 3,500 – 4,000 รอบ/นาที นาน 10 นาที
7. ดูดสารละลายชั้นบน (supernatant) ทิ้งไป
8. เติมสารละลาย 1x STE ผสมให้เข้ากันกับเม็ดเลือดที่ตกตะกอนอยู่โดยใช้ pasture pipette ระวังอย่าให้เกิดฟอง
9. เตรียมหลอดทดลองขนาด 15 มิลลิลิตร ที่ทนต่อสารละลาย phenol และ chloroform และเติมสารละลายดังต่อไปนี้

1x STE 2 ml

10% SDS 200 ul

5 mg/ml proteinase K 50 ul

10. ดูดสารละลายในข้อ 8 ที่มีเม็ดเลือดขาวและเกล็ดเลือดปนอยู่ลงในหลอดทดลองข้อ 9

11. พักไว้ให้เกิดปฏิกิริยา (incubate) ที่อุณหภูมิ 37 – 60 องศาเซลเซียส นาน 2-4 ชั่วโมง และ/หรือเอียงหลอดไปมาถ้าสารละลายที่ได้มีความหนืดมาก

12. เติมสารละลายดังต่อไปนี้

5 M NaCl (1/10 เท่า) 250 ul

Phenol (1/2 เท่า) 1.25 ml

CIAA (1/2 เท่า) 1.25 ml [CIAA = chloroform:isoamyl alcohol ในอัตราส่วน 24:1]

13. เอียงหลอดไปมานาน 2 ชั่วโมง

14. นำไปปั่นที่ความเร็ว 3,500 – 4,000 รอบ/นาที นาน 10 นาที สารละลายที่ได้จะแยกออกเป็น 2 ชั้น โดยอาจจะพบก้อนโปรตีนสีขาวแทรกอยู่ระหว่างสารละลายทั้ง 2 ชั้น

15. ดูดสารละลายดีเอ็นเอที่อยู่ชั้นบนลงใน dialysis bag จากนั้นนำไป dialyze ในสารละลาย 1x TE ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส ทิ้งไว้ข้ามคืน

16. ตัดถุง dialysis bag และดูดสารละลายดีเอ็นเอลงในหลอดทดลองขนาด 15 มิลลิลิตร

17. เติมสารละลาย 10 mg/ml RNase A ปริมาตร 10-20 ul โดยปริมาตรที่เพิ่มขึ้นอยู่กับการปนเปื้อนของ RNA ในสารละลายดีเอ็นเอ

18. พักไว้ให้เกิดปฏิกิริยา ที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส นาน 30 นาที

19. เติมสารละลายดังต่อไปนี้ลงในหลอดทดลอง

5 M NaCl (1/50 เท่า) 60 ul

5 mg/ml Proteinase K 50 -100 ul (แล้วแต่ความหนืดของสารละลายดีเอ็นเอ ถ้าหนืดมากให้เติม proteinase K มาก)

20. พัก (หรืออาจเอียงหลอดไปมา) ที่อุณหภูมิ 37 – 60 องศาเซลเซียส นาน 2 – 4 ชั่วโมง

21. เติมสารละลายดังต่อไปนี้ลงในหลอดทดลอง

5 M NaCl (1/10 เท่า) 300 ul

Phenol (1/2 เท่า) 1.5 ml

CIAA (1/2 เท่า) 1.5 ml [CIAA = chloroform:isoamyl alcohol ในอัตราส่วน 24:1]

เอียงหลอดไปมานาน 2 ชั่วโมง

22. นำไปปั่นที่ความเร็ว 3,500 – 4,000 รอบ/นาที นาน 10 นาที สารละลายที่ได้จะแยกออกเป็น 2 ชั้น

23. ดูดสารละลายดีเอ็นเอที่อยู่ชั้นบนลงใน dialysis bag จากนั้นนำไป dialyze ในสารละลาย 1x TE ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส นาน 12 ชั่วโมง

24. เปลี่ยนสารละลาย 1x TE และ dialysis ต่อไปนาน 12 ชั่วโมง

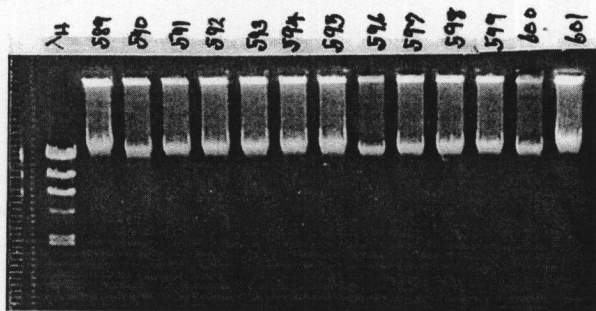
25. ตัดถุง dialysis bag และดูดสารละลายดีเอ็นเอที่ได้ใส่ในขวดแก้ว (vial) และแบ่งสารละลายดีเอ็นเอบางส่วนสำหรับนำไปตรวจสอบความบริสุทธิ์โดยวิธี agarose gel electrophoresis และนำไปวัดค่าความเข้มข้นโดยเครื่อง spectrophotometer หยด chloroform ลงไป 2-3 หยดในขวดแก้วที่มีสารละลายดีเอ็นเออยู่ เพื่อป้องกันการเจริญของแบคทีเรีย (anti-bacteria) พัน parafilm และเก็บไว้ที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส

ซึ่งสารละลายดีเอ็นเอที่สกัดด้วยวิธีนี้มีความบริสุทธิ์สูงและ เสถียร สามารถเก็บตัวอย่างดีเอ็นเอเป็น DNA bank ไว้เพื่อการศึกษาอื่น ๆ (ที่ 4 องศาเซลเซียส) ได้นานกว่า 15 ปี (จากประสบการณ์ที่ได้เริ่มเก็บดีเอ็นเอด้วยวิธีนี้มาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1986 ณ Primate Research Institute, Kyoto University, ประเทศญี่ปุ่น) ซึ่งดีเอ็นเอของลิงวอกที่ได้นี้จะเก็บไว้ที่หน่วยวิจัยไพรเมท ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อจัดทำเป็น DNA bank ของไพรเมทในประเทศไทย ซึ่งขณะนี้ได้เก็บตัวอย่างดีเอ็นเอของลิงสกุล *Macaca* ชนิดต่าง ๆ ไว้รวมประมาณ 900 ตัวอย่างแล้ว

3.2.6. การตรวจสอบความบริสุทธิ์และความเข้มข้นของดีเอ็นเอที่สกัดได้

นำดีเอ็นเอที่สกัดได้ไปตรวจสอบความบริสุทธิ์และหาปริมาณคร่าว ๆ โดยวิธี agarose gel electrophoresis โดยใช้ 0.5% agarose gel ทำโดย load ตัวอย่างดีเอ็นเอปริมาณ 10 ul ลงในหลุมบนเนื้อเจล run นานประมาณ 1 ชั่วโมง จากนั้นย้อมขึ้นดีเอ็นเอที่ได้ด้วย Ethidium bromide และนำไปส่องดูภายใต้แสง UV ดีเอ็นเอที่สกัดได้ที่ดีควรมีคุณภาพดี เมื่อนำมาตรวจสอบจะมีแถบค่อนข้างหนา ไม่มีการปนเปื้อนของโปรตีนและ RNA อยู่ (ถ้ามีการปนเปื้อนจะเห็นเป็นของโปรตีนและ RNA ในเจล) และดีเอ็นเอที่ดีจะต้องไม่มีการหักเป็นชิ้นสั้น ๆ (ถ้ามีการหักเป็นชิ้นสั้น ๆ จะเห็นเป็นแถบขาวของดีเอ็นเอในแผ่นเจลที่เรียกว่า smear band) ดีเอ็นเอที่สกัดได้ดังรูปที่ 3 จัดเป็นดีเอ็นเอคุณภาพดี

รูปที่ 3 แสดงตัวอย่างดีเอ็นเอที่สกัดได้ด้วยวิธี phenol chloroform extraction และนำมาตรวจสอบคุณภาพบน 0.5% agarose gel electrophoresis

3.2.7. การตรวจวัดความเข้มข้นของดีเอ็นเอที่สกัดได้โดยเครื่อง spectrophotometer

นำดีเอ็นเอที่ได้ไปวัดค่าการดูดกลืนแสงด้วยเครื่อง spectrophotometer (Ultraspec 2000 UV) ที่ความยาวคลื่น 260 nm โดยจะนำค่าการดูดกลืนแสงที่ได้มาคำนวณหาความเข้มข้นของดีเอ็นเอโดยเทียบกับดีเอ็นเอมาตรฐาน (standard DNA) ที่รู้ค่าความเข้มข้นและนำไปอ่านค่าดูดกลืนแสงพร้อมกัน โดยมีวิธีการคำนวณดังนี้

กำหนดให้ดีเอ็นเอมาตรฐานที่ใช้คือ λ standard ที่มีความเข้มข้นเท่ากับ 0.1 ug/ul นำไปอ่านค่าการดูดกลืนแสงที่ 260 nm มีค่าเท่ากับ 1.430

เมื่อนำตัวอย่างดีเอ็นเอที่สกัดได้ไปอ่านค่าการดูดกลืนแสงที่ 260 nm มีค่าเท่ากับ 0.815 ดังนั้นตัวอย่างดีเอ็นเอที่สกัดได้มีความเข้มข้นเท่ากับ $0.1 \times 0.815 / 1.430 = 0.058 \text{ ug/ul}$

3.2.8. การเพิ่มปริมาณดีเอ็นเอโดยปฏิกิริยาลูกโซ่ (DNA amplification) และการวิเคราะห์ลำดับนิวคลีโอไทด์ (sequencing) ของไมโทคอนเดรียดีเอ็นเอ

เพิ่มจำนวนไมโทคอนเดรียดีเอ็นเอ (mitochondrial DNA; mtDNA) ส่วน control region หรือ D-loop โดยวิธี PCR โดยใช้ไพรเมอร์ที่ออกแบบจากลำดับนิวคลีโอไทด์ของยีน mt DNA ในลิงญี่ปุ่น Japanese macaque (*Macaca fuscata*) (Hayasaka et al., 1991) ดังนี้

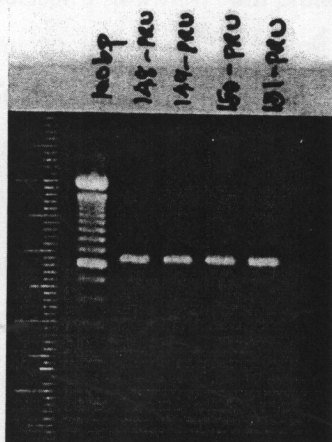
474 (saru-4 by horai): 5'-ATC AGG GTC TAT CAC CC TAT-3'

561 (saru-5 by horai): 5'-GGC CAG GAC CAA GCC TAT TTG-3'

ไพรเมอร์ 474 เป็น biotinylated primer (primer ที่เชื่อมอยู่กับสาร biotin)

เพิ่มจำนวนดีเอ็นเอในหลอดทดลองโดยใช้ AmpliTaq Gold™ Kit (Applied Biosystems, Japan) thermal cycle สำหรับเพิ่มจำนวนดีเอ็นเอประกอบด้วย denaturation ที่ 94 องศาเซลเซียส นาน 1 นาที, annealing ที่ 45 องศาเซลเซียส นาน 1 นาที, extension ที่ 72 องศาเซลเซียส นาน 2 นาที จำนวน 30 รอบ $[(94:1-45:1-72:2)_{30}]$ และ extension ที่ 72 องศาเซลเซียส ต่ออีก 10 นาที และก่อนที่จะเริ่ม thermal cycle สำหรับ PCR amplification จะต้มสารละลาย PCR mixture ที่ 94 องศาเซลเซียส นาน 10 นาที ก่อน หลังจากสิ้นสุดกระบวนการ PCR amplification ทำการตรวจสอบ PCR product ด้วย 2% agarose gel electrophoresis โดย mtDNA ที่เพิ่มจำนวนได้มีขนาดประมาณ 680 คู่เบส (ดังรูปที่ 4)

รูปที่ 4 แสดงชิ้นดีเอ็นเอของยีน mitochondrial DNA ที่เพิ่มจำนวนได้ในหลอดทดลองซึ่งมีความยาวประมาณ 680 คู่เบส

ทำให้ดีเอ็นเอที่เพิ่มจำนวนได้บริสุทธิ์โดยใช้ Millipore Ultrafree^R-DA (Millipore Corp., USA) ซึ่งเป็น filter สำหรับแยกชิ้นส่วนดีเอ็นเอที่ขนาด 100 – 10,000 bp ออกจากไพรเมอร์ที่ใช้และสารละลายเกลืออื่น ๆ โดย PCR product จะยังคงค้างอยู่บน filter ในขณะที่ไพรเมอร์และสารละลายเกลืออื่น ๆ จะตกลงมาในหลอดทดลองเมื่อนำไปปั่น

หลังสิ้นสุดการเพิ่มจำนวนดีเอ็นเอ และทำให้บริสุทธิ์ ดีเอ็นเอที่ได้ยังคงเป็นดีเอ็นเอเส้นคู่ (double strand DNA; dsDNA) อยู่ ซึ่งจะต้องนำมาทำให้เป็นดีเอ็นเอเส้นเดี่ยว (single strand DNA; ssDNA) ก่อน ตามวิธีของ Malaivijitnond and Takenaka (1998) และ Malaivijitnond *et al.* (2002) โดยใช้ avidin-coated magnetic bead (Danabeads^R M-280 Streptavidin, Nihon Dynal K.K., Tokyo, Japan) ร่วมกับ biotinylated primer จากขั้นตอนการเพิ่มดีเอ็นเอในหลอดทดลอง dsDNA ที่เพิ่มจำนวนได้นั้น จะมีดีเอ็นเออยู่หนึ่งเส้นที่มีส่วนปลายเชื่อมอยู่กับสาร biotin เพราะไพรเมอร์ที่ใช้เป็น biotinylated primer (primer-474) ทำให้ dsDNA นั้น ๆ สามารถจับกับสาร avidin ที่ยึดติดอยู่กับ magnetic bead ได้ (avidin-coated magnetic bead) หลังจากนั้นทำการ alkalization dsDNA ด้วย 0.1 N NaOH เพื่อให้ได้ ssDNA 2 เส้น ซึ่งเส้นหนึ่งจะยึดติดอยู่กับ avidin-coated magnetic bead และตกตะกอนอยู่ที่ก้นหลอด ในขณะที่อีกเส้นหนึ่งจะลอยอยู่เป็นอิสระในส่วนของ supernatant แยก ssDNA ทั้งสองส่วนออกจากกันและนำไปใช้ในการวิเคราะห์หาลำดับนิวคลีโอไทด์ต่อไป

การวิเคราะห์หาลำดับนิวคลีโอไทด์ของ mtDNA D-loop จะทำในดีเอ็นเอทั้งสองเส้น เพื่อเป็นการตรวจสอบ ผลที่ได้ทำโดยใช้ cycle sequencing kit ที่ผลิตโดยบริษัท USB Corporation, USA ไพรเมอร์ที่ใช้เป็น FITC labeled primer (Japan Bioservice, Japan) ดังนี้

554F: 5'-ATC ACC CTA TTT AAC CAG TCA C-3'

567F: 5'-AAA CCC ATC TAG GCA TTT TCA G-3'

โดยเริ่มจากการต้มสารละลาย PCR mixture ที่ 95 องศาเซลเซียส นาน 5 นาที ก่อน โดย thermal cycle สำหรับ amplification ประกอบด้วย denaturation ที่ 95 องศาเซลเซียส นาน 30 วินาที, annealing ที่ 53 องศาเซลเซียส นาน 30 วินาที, extension ที่ 70 องศาเซลเซียส นาน 60 วินาที จำนวน 30 รอบ [95:5(94:30sec-53:30sec-70:60sec)₃₀] ภายหลังจากสิ้นสุดปฏิกิริยาเติม stop solution 2 ไมโครลิตร เติม proteinase K (0.5 ug/ul) 1 ไมโครลิตร นำไปพักไว้ให้เกิดปฏิกิริยาที่ 65 องศาเซลเซียส นาน 20 นาที จากนั้นนำไปต้มที่ 95 องศาเซลเซียส นาน 5 นาที เพื่อให้ดีเอ็นเอเกิดการ denaturation และในขณะที่ต้มนั้นก่อนที่อุณหภูมิจะลดลงจาก 95 องศาเซลเซียส ในยี่ห้อหลอดทดลองที่มีดีเอ็นเออยู่นั้น จุ่มลงในอ่างน้ำแข็งทันที (chilling) จากนั้น load ตัวอย่างดีเอ็นเอที่ได้ลงในเจลปริมาตร 2-2.5 ไมโครลิตร/หลุม ตรวจสอบหาลำดับนิวคลีโอไทด์โดยใช้ Shimadzu fluorescent automatic sequencer DSO-1

3.2.9. การเพิ่มปริมาณดีเอ็นเอโดยปฏิกิริยาลูกโซ่ (DNA amplification) และการวิเคราะห์หาลำดับนิวคลีโอไทด์ (sequencing) ของ TSPY gene

TSPY gene เป็นกลุ่มยีน (gene family) ที่วางตัวอยู่บนโครโมโซมเพศชาย (Y-chromosome) บริเวณ nonrecombining portion (Schempp *et al.*, 1995; Affara *et al.*, 1996) ในลิงมะแคคและลิงบาบูนจะวางตัวอยู่ในตำแหน่งใกล้เคียงกับเซนโตรเมียร์ (proximal to the centromere) (Kim *et al.*, 1996; Glaser *et al.*, 1998) ข้อมูลที่ได้เกี่ยวกับการศึกษา ยีนบนโครโมโซมเพศชาย จนกระทั่ง ณ ปัจจุบันนี้พบว่า ยีนบนโครโมโซมเพศชายที่ค้นพบและทำการศึกษา

อยู่มีเพียงแค่ 7 ยีน และมีเพียง 2 ยีนเท่านั้นที่พบบนโครโมโซมเพศชาย ไม่พบบนโครโมโซมเพศหญิง (X-chromosome) เลย (Zhang et al., 1992) คือ SRY gene และ TSPY gene (testis-specific protein, Y chromosome gene) โดย TSPY gene ประกอบด้วย 6 exons และ 5 introns เหตุที่เลือกยีนตัวนี้มาใช้ในการศึกษาเกี่ยวกับประชากรลิงวอก วัดถ้าหาหมากฮอสเพิ่มเติมจากที่เสนอไว้ใน project proposal ก็เพื่อที่จะใช้พิสูจน์เกี่ยวกับ paternal lineage ของลิงวอกฝูงนี้ว่าเป็น "ลิงวอก" จริงหรือไม่ และต้องการใช้พิสูจน์เกี่ยวกับทฤษฎี male fission หรือ male migration นั่นคือลิงเพศผู้จะเป็นตัวที่เคลื่อนออกจากฝูงเมื่อเข้าสู่วัยเจริญพันธุ์เพื่อไปตั้งฝูงใหม่ ในขณะที่ลิงเพศเมียจะอยู่กับที่ไม่เคลื่อนออกจากฝูง เพราะ TSPY gene เป็นยีนอนุรักษ์ (conservation and species specific) ในกลุ่มลิงโลกเก่า (old world monkeys) ดังเช่นในลิงวอก (*Macaca mulatta*), ลิงฮ้ายเงี้ยว (*Macaca assamensis*) และลิงหางยาว (*Macaca fascicularis*) TSPY gene มีขนาดเท่ากันคือ 10.6 Kb (Kim and Takenaka, 1996)

เพิ่มจำนวน TSPY gene โดยวิธี PCR โดยใช้ไพรเมอร์ที่ออกแบบจากลำดับนิวคลีโอไทด์ของ TSPY gene ของคน (Zhang et al., 1992) ดังนี้

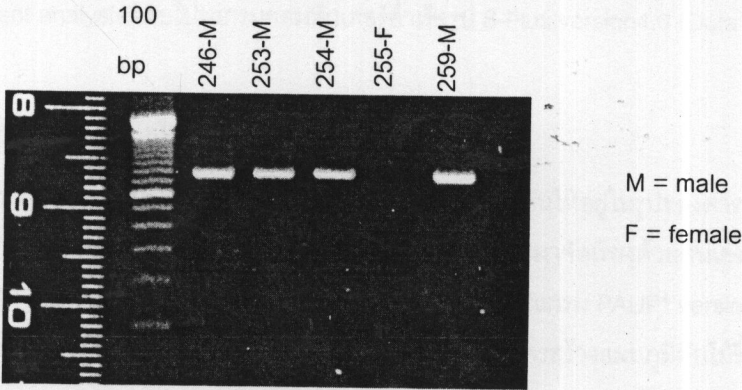
TSPY-A: 5'-AGC CAG GAA GGC CTT TTC TCG-3'

TSPY-B: 5'-CCA TGT AGC TCA GCA TGT CTT CAT-3' (Kim and Takenaka, 1996).

โดยตำแหน่ง 5' ของไพรเมอร์ TSPY-A และ 3' ของไพรเมอร์ TSPY-B ตรงกับลำดับนิวคลีโอไทด์ที่ 324 และ 1093 ของ TSPY gene ของคน ตามลำดับ

เพิ่มจำนวนดีเอ็นเอในหลอดทดลองโดยใช้ AmpliTaq Gold™ Kit (Applied Biosystems, Japan) Thermal cycle สำหรับเพิ่มจำนวนประกอบด้วย denaturation ที่ 94 องศาเซลเซียส นาน 1 นาที, annealing ที่ 60 องศาเซลเซียส นาน 1 นาที, extension ที่ 72 องศาเซลเซียส นาน 2 นาที จำนวน 30 รอบ [(94:1-60:1-72:2)₃₀] และ extension ที่ 72 องศาเซลเซียส ต่ออีก 10 นาที โดยก่อนที่จะเริ่ม thermal cycle สำหรับ PCR amplification จะต้มสารละลาย PCR mixture ที่ 94 องศาเซลเซียส นาน 10 นาที ก่อน หลังจากสิ้นสุดกระบวนการ PCR amplification ทำการตรวจสอบและแยกชิ้นส่วนของ TSPY gene ด้วย 2% Nusieve[®] GTG[®] Agarose gel electrophoresis (Rockland, USA) ตัดเจลที่มีชิ้นส่วนของ TSPY gene อยู่ออกมา และแยกชิ้นส่วน TSPY gene จากเนื้อเจลโดยใช้ glass powder (Easytrap™ Ver.2, Takara Bio Inc, Japan). จากนั้นนำ dsDNA ที่ได้ไปหาลำดับนิวคลีโอไทด์ต่อไป โดย TSPY gene ที่เพิ่มจำนวนได้มีขนาดประมาณ 750 คู่เบส (ดังรูปที่ 5)

รูปที่ 5 แสดงชิ้นดีเอ็นเอของ TSPY gene ที่เพิ่มจำนวนได้ในหลอดทดลองซึ่งมีความยาวประมาณ 750 คู่เบส

การวิเคราะห์หาลำดับนิวคลีโอไทด์ของ TSPY gene ทำโดยใช้ cycle sequencing kit ที่ผลิตโดยบริษัท USB Corporation, USA ไพรมเมอร์ที่ใช้เป็น FITC labeled primer (Japan Bioservice, Japan) ที่ออกแบบโดยเฉพาะสำหรับการศึกษาลิงวอก วัดถ้าผานมากฮ่อในครั้งนี้ โดยออกแบบจากลำดับนิวคลีโอไทด์ของลิงมะแคคตามรายงานของ Tosi *et al.* (2000) ดังนี้

TSPY-SEQ: 5'-GGA GGG AGA GGA GAA AGG GA-3'

TSPY-SEQR: 5'-TCC CTT TCT CCT CTC CCT CC-3'. T

โดยเริ่มจากการต้มสารละลาย PCR mixture ที่ 95 องศาเซลเซียส นาน 5 นาที ก่อน โดย thermal cycle สำหรับ amplification ประกอบด้วย denaturation ที่ 95 องศาเซลเซียส นาน 30 วินาที, annealing ที่ 53 องศาเซลเซียส นาน 30 วินาที, extension ที่ 70 องศาเซลเซียส นาน 60 วินาที จำนวน 30 รอบ [95:5(94:30sec-53:30sec-70:60sec)₃₀] ภายหลังจากสิ้นสุดปฏิกิริยาจะทำเช่นเดียวกันกับการวิเคราะห์หาลำดับนิวคลีโอไทด์ mtDNA คือนำไปเติม stop solution 2 ไมโครลิตร เติม proteinase K (0.5 ug/ul) 1 ไมโครลิตร นำไปต้มที่ 65 องศาเซลเซียส นาน 20 นาที จากนั้นนำไปต้มที่ 95 องศาเซลเซียส นาน 5 นาที เพื่อให้ดีเอ็นเอเกิดการ denaturation และในขณะที่ต้มนั้นก่อนที่อุณหภูมิจะลดลงจาก 95 องศาเซลเซียส ในย้ายหลอดทดลองที่มีดีเอ็นเออยู่นั้น จุ่มลงในอ่างน้ำแข็งทันที จากนั้น load ตัวอย่างดีเอ็นเอที่ได้ลงในเจลปริมาตร 2-2.5 ไมโครลิตร/หลุม ตรวจสอบลำดับนิวคลีโอไทด์โดยใช้ Shimadzu fluorescent automatic sequencer DSO-1

3.3 การวิเคราะห์ผล

3.3.1. วิเคราะห์ค่า blood hematocrit, fecal parasites, lipid levels และ blood chemistry

วิเคราะห์ค่าต่าง ๆ ข้างต้น ตามความแตกต่างของอายุ และเพศ โดยใช้สถิติ one-way ANOVA (LSD test) และหาความสัมพันธ์ของชุดข้อมูลดังกล่าวโดยใช้สถิติ correlation and regression analysis โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS version 10.0 โดยยอมรับค่าความแตกต่างทางสถิติที่ $p < 0.05$

3.3.2. วิเคราะห์ค่า morphometrics

วิเคราะห์ค่า morphometrics ของลิงวอก ณ วัดถ้าผานมากฮ่อ เทียบกับลิงวอก ที่มีต้นกำเนิดจากประเทศจีนและอินเดียที่เลี้ยงอยู่ที่ Primate Research Institute มหาวิทยาลัยเกียวโต ประเทศญี่ปุ่น และลิงทางยาวในประเทศไทยโดยใช้สถิติ Principle component analysis โดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป S-Plus version 4.0 (Data Analysis Products Division, 1997)

3.3.3. วิเคราะห์ค่าลำดับนิวคลีโอไทด์

ลำดับดีเอ็นเอที่ได้ทั้งหมดจะถูกนำมาวิเคราะห์จัดเรียง (align) เข้าด้วยกันให้อยู่ในรูปของตารางเมตริกซ์ข้อมูล (data matrix) โดยอาศัยโปรแกรม ClustalX ในการจัดเรียงแบบอัตโนมัติ แล้วนำมาจัดเรียงด้วยตนเองอีกจนกว่าจะได้ตารางเมตริกซ์ที่เหมาะสมที่สุด ตารางเมตริกซ์ที่ได้นี้จะถูกนำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม PAUP* version 4.10b เพื่อใช้ในการสร้างแผนภูมิต้นไม้ไฟโลเจเนติกส์ (phylogenetic tree) ในขั้นแรกจะอาศัยการสร้างแผนภูมิต้นไม้ชี้นำ (guide tree)

ด้วยวิธีการวิเคราะห์ระยะห่างทางพันธุกรรม (genetic distance) แบบ Neighbor-joining (NJ) แผนภูมิต้นไม้ NJ นี้จะถูกใช้เป็นตัวชี้วัดว่าจะมีตัวอย่างลำดับดีเอ็นเอจากสิ่งมีชีวิตใดที่สามารถจะตัดออกจากการวิเคราะห์ในขั้นต่อไปได้บ้าง เมื่อสามารถลดขนาดของตารางเมตริกซ์ข้อมูลลงไปแล้ว ตารางเมตริกซ์ที่ได้จะถูกนำไปใช้ในการค้นหา (search) แผนภูมิต้นไม้ไฟโลเจเนติกส์ที่เป็นไปได้ทั้งหมดด้วยวิธีการวิเคราะห์ลักษณะ (character) แบบมัธยัสถ์สูงสุด (maximum parsimony) ต่อไป โดยเลือกใช้วิธีการค้นหาแบบ branch-and-bound search strategy แผนภูมิมัธยัสถ์สูงสุดที่ได้ทั้งหมดจะถูกนำมาสร้างแผนภูมิต้นไม้สอดคล้องแบบเข้มงวด (strict consensus tree) ค่าสนับสนุนทางสถิติ (statistic supporting value) อื่นๆ เช่น Bootstrap และ Jackknife (วิเคราะห์ 1000 ซ้ำ แบบ Fast-heuristic search) จะถูกคำนวณเพื่อใช้ประกอบในการพิจารณาถึงความมั่นใจของกิ่ง (branch) แต่ละกิ่งบนแผนภูมิต้นไม้

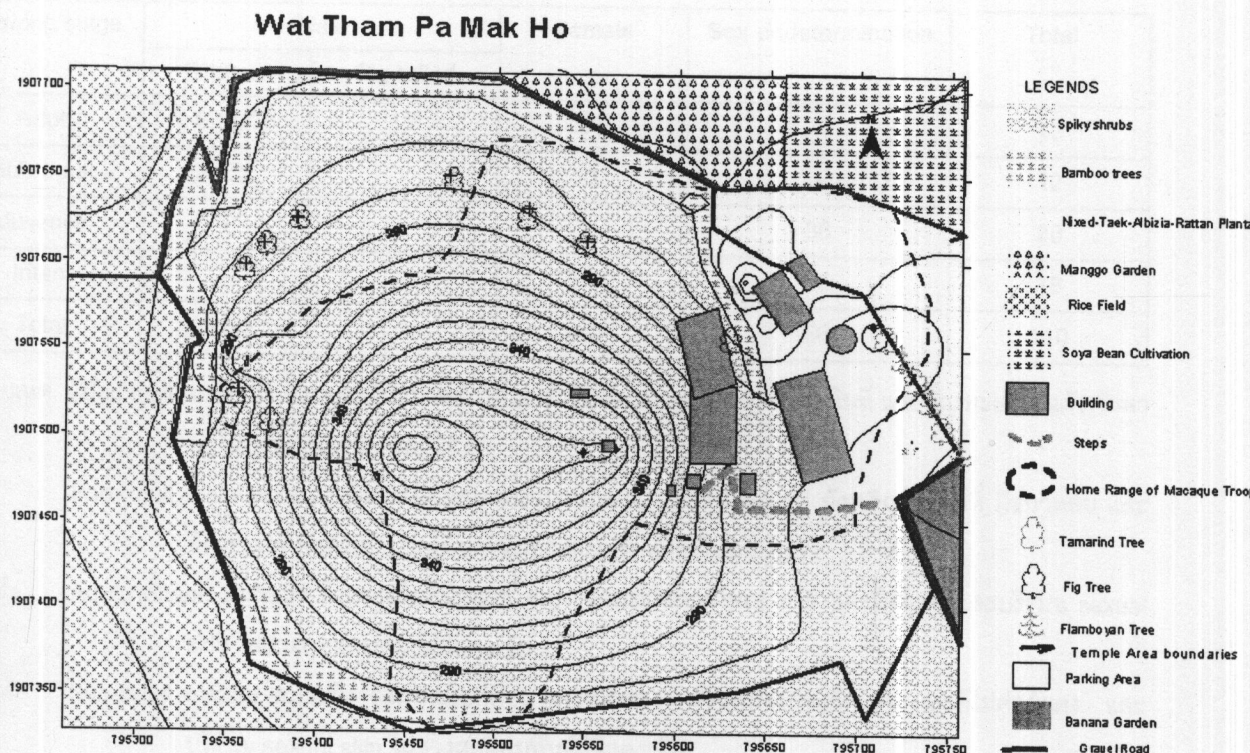
ในการวิเคราะห์ลำดับนิวคลีโอไทด์ของ mtDNA ใช้ลำดับนิวคลีโอไทด์ของลิง Barbary macaque (*Macaca sylvanus*) (AJ309865, Arnason *et al.*, 2000) เป็น out-group reference และลิงวอก (*M. mulatta*) ที่มีแหล่งกำเนิดจากจีนและอินเดีย (เลี้ยงอยู่ที่ Primate Research Institute, Kyoto University, Japan) และลิงหางยาว (*Macaca fascicularis*) ในประเทศไทยเป็น in-group reference สำหรับในการวิเคราะห์ TSPY gene ใช้ลำดับนิวคลีโอไทด์ของลิงวอกที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศอินเดีย จีน และพม่า ลิงกัง (*M. nemestrina*) ลิงหางยาว และลิงเสน (*M. arctoides*) จากประเทศไทยเป็น references

4. ผลงานวิจัยที่ได้รับ

4.1. ข้อมูลพื้นฐานของพื้นที่ที่ศึกษา

ตำแหน่ง:	วัดถ้ำผาหมากฮ่อ อ.วังสะพุง จ.เลย GPS = 17° 14' 56"S 108° 39' 50"E
การเดินทาง:	ทางหลวงหมายเลข 2 จากกรุงเทพฯ ถึง อ.สีคิ้ว จ.นครราชสีมา ระยะทาง 240 กิโลเมตร และถนนสาย 201 จาก อ. สีคิ้ว ถึง วัดถ้ำผาหมากฮ่อ อ.วังสะพุง จ.เลย ระยะทาง 240 กิโลเมตร
ลักษณะพื้นที่:	วัดถ้ำผาหมากฮ่อ ตั้งอยู่บนเนินเขาซึ่งเป็นเขาหินปูนสูงประมาณ 400 เมตร บนเขามีต้นไม้ประเภทไม้เลื้อยที่มีหนามแหลมขึ้นอยู่เต็ม นอกจากนี้ยังพบต้นไทรที่ลิงใช้เป็นแหล่งอาหาร เนื่องจากจะออกลูกสลับกันทั้งปี ประมาณ 20 ต้น ด้านเชิงเขาเต็มไปด้วยป่าไผ่ พื้นที่โดยรอบเป็นพื้นที่เกษตรกรรมของชาวบ้าน โดยมีการปลูกข้าว, ถั่วเขียว, มะขามหวาน, ถั่วเหลือง, ข้าวโพด, ฝ้าย และสัปปะรด เป็นต้น (รูปที่ 6) จากการเดินสำรวจทั่วทั้งเนินเขา ไม่พบสัตว์ชนิดอื่นใดอีกเลยในพื้นที่ที่ลิงวอกฝูงนี้อาศัยอยู่ ทั้งชนิดที่จัดเป็นผู้ล่า (predator) และเหยื่อ (prey)

รูปที่ 6 แสดงลักษณะพื้นที่และอาณาเขตที่ลิงวอกอาศัยอยู่ ณ วัดถ้ำผาหมากฮ่อ อ.วังสะพุง จ.เลย

4.2. ลักษณะโครงสร้างประชากร พฤติกรรมการหาอาหาร การนอน การผสมพันธุ์ และการเกิดลิงลูกผสม

4.2.1. จำนวนลิงที่พบ

จากการสอบถามท่านเจ้าอาวาสวัด (พระคำแปลง ปุณณิข) ในเดือนกุมภาพันธ์ 2546 พบว่ามีลิงวอกจำนวนทั้งหมด 142 ตัว ซึ่งมีจำนวนเพิ่มขึ้นตามลำดับในแต่ละปี โดยท่านเจ้าอาวาสได้ติดตามนับจำนวนลิงทุกปี (ตารางที่ 2) ตารางที่ 2 แสดงจำนวนลิงที่ทำการศึกษา ณ วัดถ้ำผาหมากฮ่อ จ. เลย ตั้งแต่ พ.ศ. 2541-2546

ปี พ.ศ.	จำนวน (ตัว)
2541	103
2544	115
2546	142

แต่จากที่ทำการนับโดยคณะนักวิจัยในเดือน มีนาคม 2546 พบว่าลิงมีทั้งหมด 110 ตัว ซึ่งแจกแจงตามเพศ และระยะการเจริญได้ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนลิงจากการสำรวจ ณ วัดถ้ำผาหมากฮ้อ จ. เลย ในช่วงเดือน มีนาคม 2546 โดยจำแนกตามเพศ และระยะการเจริญ

Growing stage	Male		Female	Sex undetermination	Total
	Rhesus	Pig-tailed			
Adult	6 (3)*	1**	35	-	42
Sub-adult	9 (6)*	-	3	-	12
Juvenile	-	-	-	38	38
Infant	-	-	-	18	18
Total	15 (9)*	1	38	56	110

หมายเหตุ: Adult male หมายถึง ลิงเพศผู้ที่มีขนาดตัวใหญ่ มีเขี้ยว (canine) ใหญ่เจริญเต็มที่ และอวัยวะเคลื่อนไหวเข้ามา อยู่ในถุงหุ้มอวัยวะหมดแล้ว

Sub-adult male หมายถึง ลิงเพศผู้ที่มีขนาดตัวปานกลาง เขี้ยว (canine) ยังเจริญไม่เต็มที่ มีขนาดเล็ก และ อวัยวะเคลื่อนไหวเข้ามาอยู่ในถุงหุ้มอวัยวะแล้ว แต่ยังไม่สมบูรณ์

Adult female หมายถึง ลิงเพศเมียที่มีขนาดใหญ่ หัวนมมีขนาดใหญ่ ยาว และมีสีแดง และบริเวณ sexual skin ในช่วงฤดูผสมพันธุ์มีสีแดงเข้ม

Sub-adult female หมายถึง ลิงเพศเมียที่มีขนาดปานกลาง หัวนมมีขนาดเล็ก สั้น และสีไม่ค่อยแดง และ บริเวณ sexual skin ในช่วงฤดูผสมพันธุ์มีสีแดงเข้ม

Juvenile หมายถึง ถ้าเป็นลิงเพศผู้จะมีขนาดตัวเล็ก อวัยวะยังไม่เคลื่อนไหวลงมาอยู่ในถุงหุ้มอวัยวะ และมัก อยู่รวมกันเป็นฝูงกับลิงตัวอื่น ๆ แต่ถ้าเป็นลิงเพศเมียจะเป็นลิงที่มีขนาดตัวเล็ก และมักอยู่รวมกัน เป็นฝูงกับลิงตัวอื่น ๆ

Infant หมายถึง ลูกลิงที่ยังเกาะอกแม่ลิงอยู่ (อายุ < 1 ปี) มีขนาดเล็ก ผิวหนังที่บริเวณใบหน้ามีลักษณะเป็น รอยย่นและมีขนสีดำขึ้นรอบ ๆ และในขณะที่ลูกลิงเล่นอยู่มักจะมีแม่ลิงคอยดูแลอยู่ใกล้ ๆ

* จำนวนลิงวอกเพศผู้ที่อยู่ใน male group หรือ Robert group

** ลิงกัง (pig-tailed macaque; *Macaca nemestrina leonina*) เข้ามาอยู่ในฝูงนี้ได้ประมาณ 3 ปี และขณะนี้ เป็นจำฝูงของฝูงลิงกังทั้งหมด (Malaivijitnong and Varavudhi, 2002)

4.2.2. ลักษณะโครงสร้างประชากร

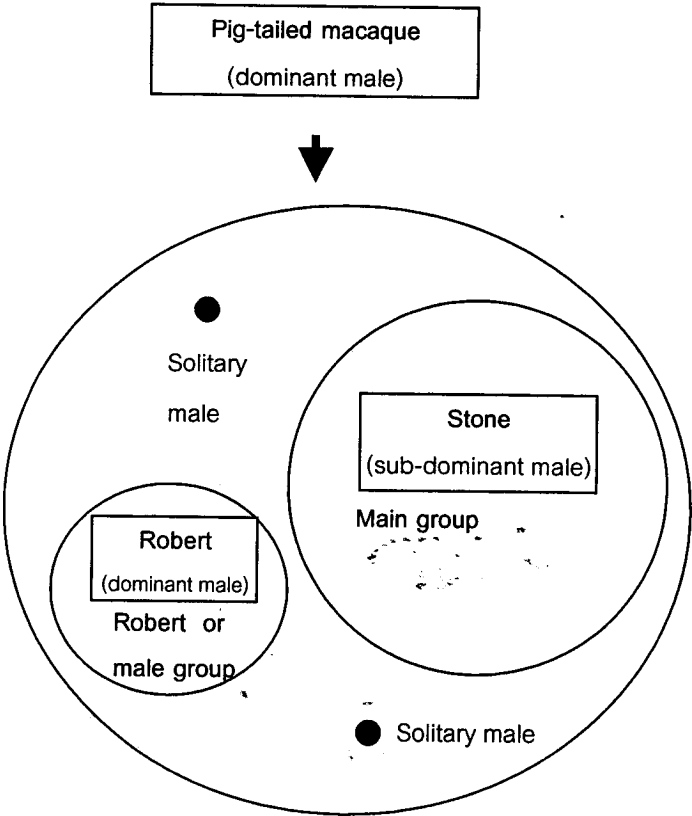
ขณะที่ดำเนินการศึกษาวิจัยพบว่าลิงวอกมีอยู่เพียงฝูงเดียว โดยมีลิงกังเป็นจำฝูง (dominant male or alpha-male) ของฝูงลิงวอกทั้งหมด ลักษณะโครงสร้างประชากรของฝูง ประกอบด้วย 1 ฝูงใหญ่ที่มีแนวโน้มแบ่งเป็น 2 กลุ่มย่อยแต่ไม่ ชัดเจน (รูปที่ 7) ดังนี้

1. กลุ่มหลักให้ชื่อว่า "Main group" มีลิงวอกเพศผู้ให้ชื่อว่า "Stone" เป็นรองจำฝูง (sub-dominant male or beta-male) และมีลูกฝูงเป็นลิงวอกที่เหลือทั้งหมดประมาณ 98 ตัว

2. กลุ่มลิงเพศผู้ (male group) ให้ชื่อว่า "Robert group" ตามชื่อของจำฝูงย่อย ประกอบด้วยลิงเพศผู้ทั้งหมดจำนวน 9 ตัว อยู่ในระยะ adult 3 ตัว และ sub-adult 6 ตัว

นอกจากนี้ยังมีลิงวอกเพศผู้ที่ไม่สามารถเข้าฝูงได้อีก 2 ตัว ซึ่งจะแยกตัวออกมาจากลิงทั้งสองกลุ่ม โดยตัวหนึ่งจะพบอยู่ในบริเวณป่าสัก ส่วนอีกตัวหนึ่งมักพบอยู่บนศาลาวัดด้านบน ซึ่งการแยกตัวออกจากฝูง ของลิงวอกเพศผู้ดังกล่าวจะพบได้ในสังคมของลิงวอกทั่ว ๆ ไป โดยลิงเพศผู้เมื่อเข้าสู่ระยะวัยรุ่นมักจะแยกตัวออกจากฝูงเดิมไปตั้งฝูงใหม่ (male migration effect of fission) หรือเข้าร่วมกับฝูงใหม่เพื่อปรับสถานะทางสังคม (social rank) ให้สูงขึ้นกว่าเดิม และเพื่อป้องกันการผสมกันเองระหว่างพี่น้องและเครือญาติ (Cheverud et al., 1978) ถ้าหากลิงวอกเพศผู้ดังกล่าวไม่สามารถเข้าไปรวมกับฝูงใหม่หรือตั้งฝูงใหม่เองไม่ได้ ก็จะมีการรวมกันเป็นฝูงใหม่ที่ประกอบด้วยลิงเพศผู้เท่านั้น (Seinfeld, 2001) ดังเช่นที่พบในลิงวอก วัดถ้ำผานาคาสองฝูงนี้ แต่ที่ยังพบลิงสองฝูงย่อยนี้อาศัยอยู่ร่วมกันและไม่สามารถแบ่งพื้นที่อยู่อาศัยและแหล่งอาหารออกจากกันได้อย่างชัดเจน เนื่องจากข้อจำกัดที่ว่าพื้นที่ที่ลิงอาศัยอยู่นี้เป็นเนินเขาที่แยกตัวออกมาจากพื้นที่ป่าหรือพื้นที่ทางธรรมชาติอื่น ๆ และถูกล้อมรอบด้วยพื้นที่เกษตรกรรม ทำให้ลิงไม่สามารถเคลื่อนย้ายหรือแยกตัวออกไปได้ อีกทั้งลิงยังได้รับอาหารจากนักท่องเที่ยวและพระเป็นหลักอีกด้วย

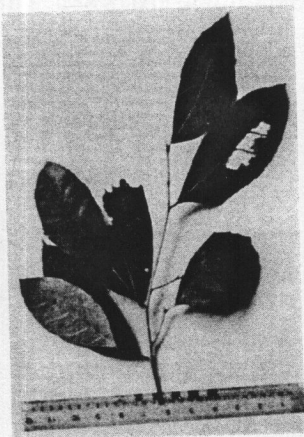
รูปที่ 7 แสดงลักษณะโครงสร้างประชากรของฝูงลิงวอกที่ถูกรุกรานโดยลิงกัง

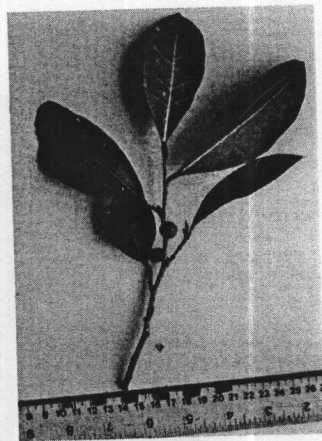
4.2.3. พฤติกรรมการหาอาหาร

ลิงออกหากินบริเวณหลังวัดในตอนเช้า ช่วงเวลาประมาณ 0600-0800 น. อาหารที่ได้จากธรรมชาติเป็นยอดอ่อนของใบไม้และลูกไทร ซึ่งมีต้นไทรอยู่ประมาณ 20 ต้น และในช่วงเวลาที่ทำการศึกษาพบว่า มีต้นไทรที่ลิงใช้เป็นอาหารอยู่ 2 ชนิด (ดังรูปที่ 8) หลังจากนั้นลิงจะย้ายฝูงมาทางด้านหน้าวัดเพื่อรอรับอาหารจากนักท่องเที่ยวและพระ ซึ่งอาหารที่ลิงมักจะได้รับคือ ก๋วยเตี๋ยว, มะขามหวาน, ถั่ว, แตงโมและข้าวเหนียว เป็นต้น ลิงจะอยู่บริเวณหน้าวัดจนถึงตอนเย็น ในช่วงเวลาประมาณ 1800 น. พบว่าลิงบางตัวจะมีพฤติกรรมการกินดิน (soil-eating or geophagy behavior) หลังจากที่ไม่มีคนให้อาหารแล้ว ซึ่งลักษณะดังกล่าวสามารถพบได้ในลิงมะแคคชนิดอื่น ๆ เช่น ลิงญี่ปุ่น (Japanese macaque; *Macaca fuscata*) ซึ่งคาดว่าพฤติกรรมการกินดินเป็นการแสดงออกถึงพฤติกรรมการหากร่วมกัน (co-feeding custom) และเพื่อให้ได้รับแร่ธาตุบางอย่างจากดินเพิ่มเติม เช่น แคลเซียม, แมกนีเซียม และโซเดียม เป็นต้น (Miho, 1987) ลิงจะพักผ่อน/เล่นกันอยู่ทั่วไป ในบริเวณหน้าวัด

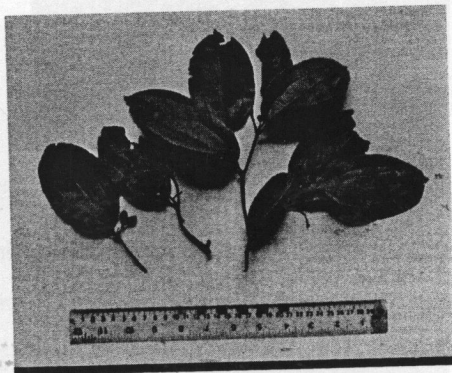
รูปที่ 8 แสดงลูกไทรและใบไม้ที่ลิงวอกกินเป็นอาหาร

Ficus sp. 1

Ficus sp. 2

Sterculia sp.

4.2.4. พฤติกรรมการนอน

ลิงจะนอนบริเวณยอดไม้ เช่น ต้นไทรและไม้ กระจายทั่วไปทั้งในบริเวณด้านหน้าและด้านข้างวัด

4.2.5. พฤติกรรมการผสมพันธุ์

จากการสอบถามชาวบ้านบริเวณใกล้เคียงและพระในวัดถ้าหากมากฮ่อ พบว่าลิงวอกฝูงนี้มีการผสมพันธุ์กันในช่วงเดือนธันวาคม - มีนาคม โดยพบว่าลิงเพศเมียวัยเจริญพันธุ์มี sexual skin (ผิวหนังบริเวณรอบ ๆ อวัยวะสืบพันธุ์ และ ischial callosity) สีแดงเข้ม และจะเห็นบาดแผลที่เป็นร่องรอยจากการกัดกันของลิงในลิงหลายตัว ซึ่งในช่วงฤดูการผสมพันธุ์ลิงจะมีนิสัยก้าวร้าว (aggressive behavior) หลังจากนั้นลิงจะออกลูกประมาณเดือนเมษายน - กรกฎาคม (ระยะตั้งท้องนาน ประมาณ 165 วัน)

ในช่วงเดือนมีนาคมที่เข้ามาทำการศึกษพบการเข้าผสมพันธุ์กันของลิงวอกเพศผู้และลิงวอกเพศเมียบ้างบางครั้ง และพบการเข้าผสมของลิงกับเพศผู้กับลิงวอกเพศเมีย (ซึ่งมักจะเป็นตัวเดิมที่มีลักษณะปลายหางงอ ให้ชื่อว่า "bending tail") จำนวน 2 วันในหนึ่งสัปดาห์ โดยแต่ละครั้งจะเข้าผสมนานประมาณ 30 วินาที ติดต่อกันประมาณ 4 ครั้ง (รูปที่ 9) ในช่วงเดือนมีนาคมที่เข้ามาทำการวางกรงดัก พบว่าลิงเพศเมียในระยะ adult และ sub-adult นั้น sexual skin ยังมีสีแดงอยู่ รูปที่ 9 แสดงการเข้าผสมพันธุ์ของลิงกับลิงวอกเพศผู้กับลิงวอกเพศเมีย

4.2.6. การเกิดลิงลูกผสมและลักษณะทางสัณฐานวิทยาของลิงลูกผสม

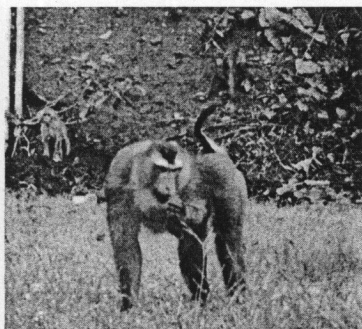
จากที่ว่าลิงกังที่ชาวบ้านจากแหล่งอื่นนำมาปล่อยเข้าฝูงลิงวอก มีขนาดใหญ่มาก (น้ำหนักตัว 13.10 กิโลกรัม) เมื่อเทียบกับลิงวอกเพศผู้โตเต็มวัย (ลิงวอกเพศผู้ที่จับได้ที่มีตำแหน่งเป็น subdominant male มีน้ำหนักเพียง 6.45 กิโลกรัม) ทำให้ลิงกังสามารถดำรงตำแหน่งเป็นจ่าฝูงของลิงวอกฝูงนี้ได้และสามารถเข้าผสมพันธุ์กับลิงวอกเพศเมียได้จำนวนมาก จากการสังเกตลักษณะทางสัณฐานวิทยา (morphology) พบลูกลิงเพศผู้จำนวน 3 ตัว ที่มีลักษณะของขนบนหัว (crown) ขนบริเวณแก้ม หลังและหางคล้ายกับลิงกังดังแสดงในรูปที่ 10 และตารางที่ 4

จากลักษณะทางสัณฐานวิทยาของลิงกัง คือมีขนสีน้ำตาลเทา แสกกลาง โดยขนส่วน hindquarter จะจางกว่าด้านบน ขนที่หัว (crown) มีสีน้ำตาลดำ หางเรียวยาวโค้งไปทางด้านหน้า ความยาวหางสัมพันธ์ (tail-length/crown rump length) เท่ากับ 36.6% (รูปที่11 และ12) ลิงกังดังกล่าวจึงจัดเป็นชนิดย่อย *Macaca nemestrina leonina* (Fooden, 1975) ซึ่งเท่าที่ได้ค้นคว้าเอกสารทางวิชาการต่าง ๆ พบว่ายังไม่มีรายงานเกี่ยวกับลูกผสมของลิงที่เกิดจากลิงวอกเพศเมียและลิงกังเพศผู้เลย เท่าที่มีรายงานพบแต่ลูกผสมที่เกิดจากลิงวอกเพศผู้กับลิงกังเพศเมีย (Bernstein and Gordon, 1980) เท่านั้น

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบลักษณะภายนอกระหว่างลิงวอก, ลิงกัง และลิงลูกผสมระหว่างลิงวอกและลิงกังที่จับได้

ลักษณะที่พบ	ลิงวอก	ลิงกัง	ลูกผสมระหว่างลิงวอกและลิงกัง
ขนบนหัว	สั้นและเรียบดูไปทางด้านหลัง	สีน้ำตาลดำหรือดำ (สีเข้มกว่าสีขนบริเวณลำตัว)มีลักษณะแสกกลาง	สีน้ำตาลดำหรือดำ (สีเข้มกว่าสีขนบริเวณลำตัว)มีลักษณะแสกกลาง
ขนบริเวณแก้ม	วนเป็นก้นหอย	ไม่วนเป็นก้นหอย	มีทั้งสองลักษณะ -ลูกลิงหมายเลข 014(หรือ 254) มีขนวนเป็นก้นหอย -ลูกลิงหมายเลข 019(หรือ 259) ไม่มีขนวนเป็นก้นหอย
ขนบริเวณหลัง	สีเหลืองน้ำตาลหรือสีน้ำตาลอ่อน	สีน้ำตาลดำ	สีน้ำตาลดำ
ขนบริเวณ hindquarter	สีเหลืองส้มหรือส้มแดงทำให้ขนทั้งตัวแยกเป็น 2 สี ที่เรียกว่า "bipartite pattern"	สีน้ำตาลเทาคล้ายกับบริเวณอื่น ๆ	มีทั้ง 2 ลักษณะ -ลูกลิงหมายเลข 014(หรือ 254) แสดง bipartite pattern -ลูกลิงหมายเลข 019 (หรือ 259) ไม่แสดง bipartite pattern เช่นเดียวกับลิงกัง
หาง	หางยาวประมาณ 50-60% มีขนยาวเป็นพวง	หางยาวประมาณ 30% มีขนสั้นสีน้ำตาลดำ ไม่เป็นพวง ลักษณะคล้ายหางหมู	หางยาวประมาณ 50-60% แต่ขนสั้นไม่เป็นพวง ลักษณะค่อนข้างไปทางลิงกัง

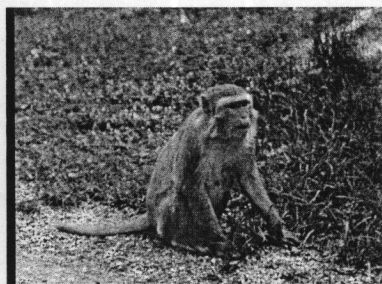
รูปที่ 10 แสดงลักษณะภายนอกของลิงลูกผสมที่เกิดจากลิงกังเพศผู้และลิงวอกเพศเมีย

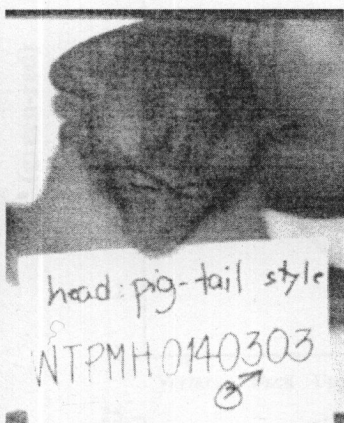
ลิงกัง

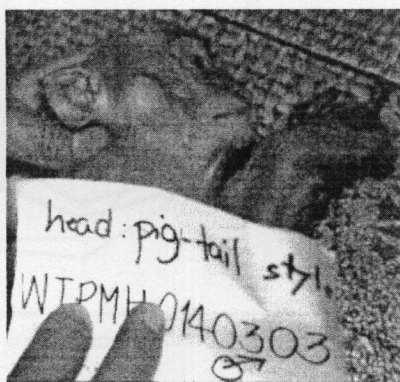
ลิงลูกผสม

ลิงวอก

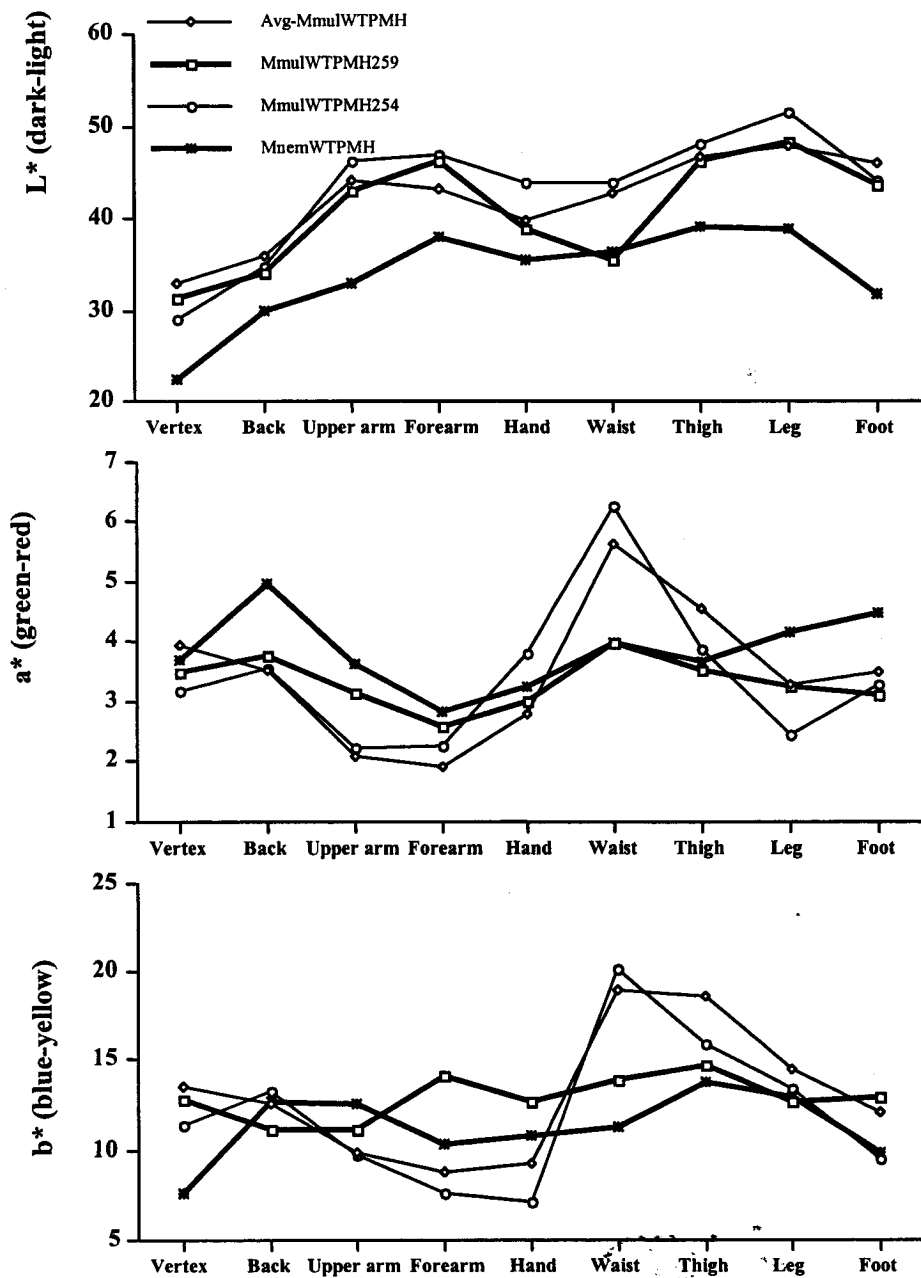

ลิงลูกผสมหมายเลข 014

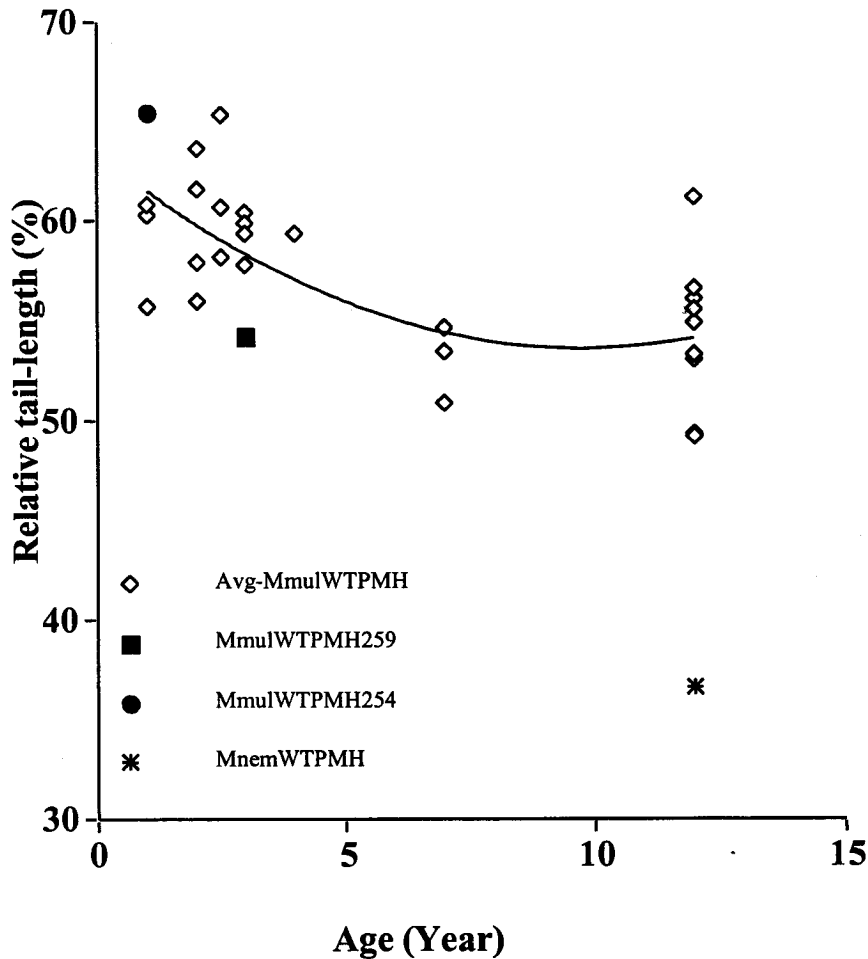

ลิงลูกผสมหมายเลข 019

รูปที่ 11 แสดงค่าสีขน (pelage color) ทั้ง 3 ค่า คือ L^* , a^* และ b^* ที่วัดจากบริเวณต่าง ๆ ของลิง (Avg Mmul = ค่าเฉลี่ยของลิงวอกทั้งหมด, Mmul = ลิงวอก, Mnem = ลิงกัง)

รูปที่ 12 แสดงความยาวหางสัมพัทธ์ (relative tail-length = tail-length/crown-rump length) ของลิงวอก (Mmul) ลิงกัง (Mnem) และลิงลูกผสม (no. 259 และ 254)

4.2.7. ข้อมูลเพิ่มเติมอื่น ๆ

จากที่ได้มีการซักถามชาวบ้านในบริเวณวัดที่ทำหน้าที่เลี้ยงลิงทุกวันและพระที่อยู่ในวัดถ้าหากมากขอ พบว่าลิงกังได้เข้ามาอยู่ในฝูงลิงวอกนี้เนื่องจากมีชาวบ้าน ณ บริเวณอื่น นำมาปล่อยโดยไม่ทราบว่าเป็นลิงคนละชนิดกัน เมื่อประมาณ 3 ปีที่แล้ว โดยลิงกังที่นำมาปล่อยนี้ชาวบ้านเคยเลี้ยงไว้เมื่อตอนยังเล็ก ๆ อยู่ แต่เมื่อลิงโตขึ้นเริ่มดุ และกัดคนเลี้ยง ชาวบ้านจึงได้นำมาปล่อย ซึ่งการนำลิงมะแคค (ลิงสกุล *Macaca*) ชนิดหนึ่งมาปล่อยเข้าฝูงลิงมะแคคอีกชนิดหนึ่งเป็นปัญหาใหญ่ที่กำลังเผชิญอยู่ในลิงสกุล *Macaca* ทั้ง 5 ชนิดของประเทศไทย เนื่องจากมีรายงานว่าลิงลูกผสม (hybrid) ที่ได้จากการผสมกันของพ่อและแม่ที่เป็นคนละชนิดกันไม่เป็นหมัน (Bernstein and Gordon, 1980)

4.3. จำนวนลิงที่จับได้จากการวางกรงดัก

จำนวนลิงที่จับได้จากการวางกรงดักและปล่อยคอกยาสลบมีจำนวนทั้งหมด 33 ตัว เป็นลิงกังเพศผู้ 1 ตัว ลิงวอกเพศผู้จำนวน 10 ตัว และลิงวอกเพศเมียจำนวน 22 ตัว ได้มีการศึกษาต่าง ๆ และได้ผลดังนี้

4.3.1. ประมาณการอายุลิงที่จับได้จากการวางกรงดัก

ประมาณการอายุลิงที่จับได้จำนวน 33 ตัว จากการวางกรงดักในเดือนมีนาคม 2546 จาก dental formula (Iwamoto *et al.*, 1984; Iwamoto *et al.*, 1987) ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงอายุ, เพศ และน้ำหนักตัวของลิงวอกและลิงกังที่จับได้ในการวางกรงดักในเดือนมีนาคม 2546

No.	species-no.	Sex	Age (yr)	Body Weight (kg)
1	Mm 001	F	Adult	6.20
2	Mm 002	M	2.5	2.75
3	Mm 003	F	2	2.00
4	Mm 004	M	3	3.20
5	Mm 005	F	2	1.85
6	Mnem	M	Adult	13.1
7	Mm 007	M	2	2.10
8	Mm 008	M	2.5	2.90
9	Mm 009	F	Adult	6.55
10	Mm 010	M	1	1.25
11	Mm 011	F	3	4.55
12	Mm 012	F	Adult	6.90
13	Mm 013	M	2	2.00
14	Mm 014*	M	1	1.50
15	Mm 015	F	7	5.35
16	Mm 016	F	1	1.10
17	Mm 017	F	7	4.45
18	Mm 018	F	2.5	2.50
19	Mm 019*	M	3	3.20
20	Mm 020	F	Adult	6.30
21	Mm 021	F	7	5.50
22	Mm 022	F	Adult	6.45
23	Mm 023	F	7	6.10
24	Mm 024	F	3	2.70
25	Mm 025	F	1	1.35
26	Mm 026	M	4	3.10
27	Mm 027	M	Adult	6.45
28	Mm 028	F	2.5	2.85
29	Mm 029	F	3	2.30
30	Mm 030	F	Adult	6.65
31	Mm 031	F	Adult	9.10
32	Mm 032	F	7	6.00
33	Mm 033	F	Adult	7.50

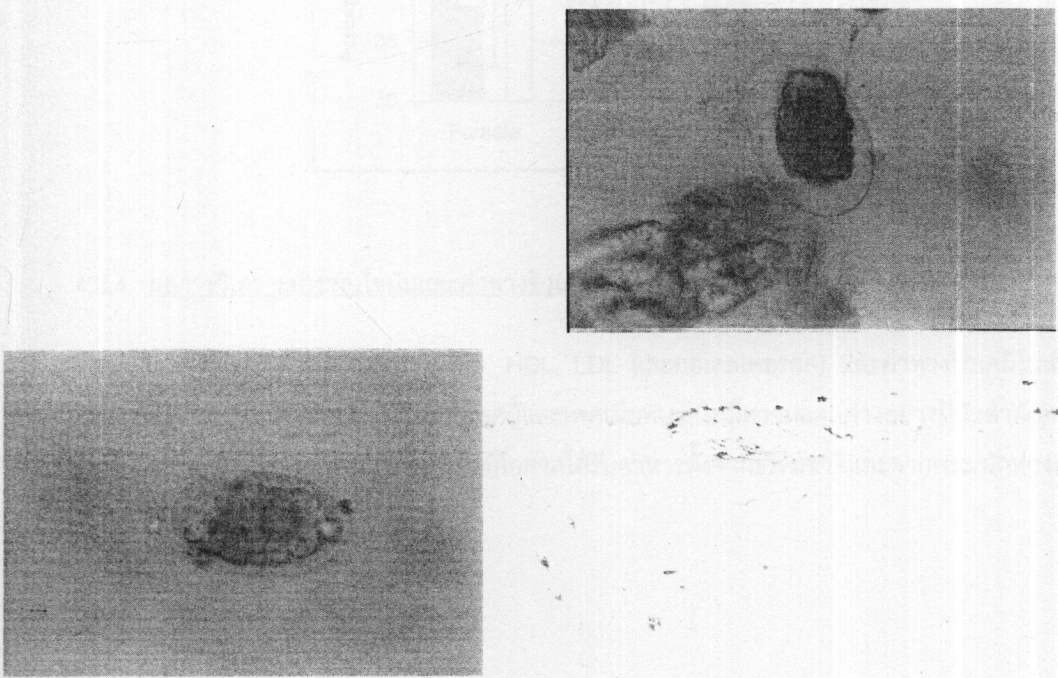
- หมายเหตุ Mm = ลิงวอก (*Macaca mulatta*)
- Mnem = ลิงกัง (*Macaca nemestrina*)
- F, M = ลิงเพศเมีย (female) และเพศผู้ (male) ตามลำดับ
- Adult = ลิงที่มีอายุมากกว่า 7 ปีขึ้นไป

*ลิงหมายเลข Mm014 และ Mm019 เป็นลูกลิงที่มีสัตนฐานวิทยาสสมระหว่างลิงวอกและลิงกัง จากอายุที่ประมาณได้ 1 และ 3 ปีนี้ จัดอยู่ในระยะ juvenile ซึ่งลิงชนิดนี้จะเข้าสู่วัยเจริญพันธุ์ที่สามารถสืบพันธุ์ให้ลูกหลานได้ที่อายุประมาณ 5 ปี (Burton and Eaton, 1995) หากผลการตรวจทางดีเอนเอพบว่าลูกลิงทั้ง 2 ตัวเป็นลิงลูกผสมจริง จะต้องจับมาทำหมันต่อไป

4.3.2 ผลการวิเคราะห์หา parasites ในอุจจาระ

จากตัวอย่างอุจจาระที่เก็บได้ทั้งหมด 27 ตัวอย่าง พบตรวจพบพยาธิในลิงทั้งหมด 18 ตัว หรือ 66.67% ของลิงทั้งหมด และพบพยาธิเพียงชนิดเดียวคือ *Oesophagostomum sp* ดังรูปที่ 13 ซึ่งทำให้เกิดโรค *Oesophagostomiasis* (Nodular Intestinal Worm Infection) *Oesophagostomum sp* เป็นพยาธิที่พบในลำไส้ของไพรเมทหลายชนิดและบางครั้งพบในคน ส่วนใหญ่พบที่แอฟริกา และพบบ้างในอเมริกาใต้และเอเชีย เนื่องจากพยาธิชนิดนี้มักจะแทรกและฝังตัวที่ผนังลำไส้ทำให้เกิดเป็นก้อนนูน ดังนั้นจึงอาจทำให้เกิดอาการปวด เลือดออก และอาจทำให้เกิดการติดเชื้อซ้ำซ้อนและเป็นหนองในทางเดินอาหารได้ (Karr et al., 1980; Son, 2002)

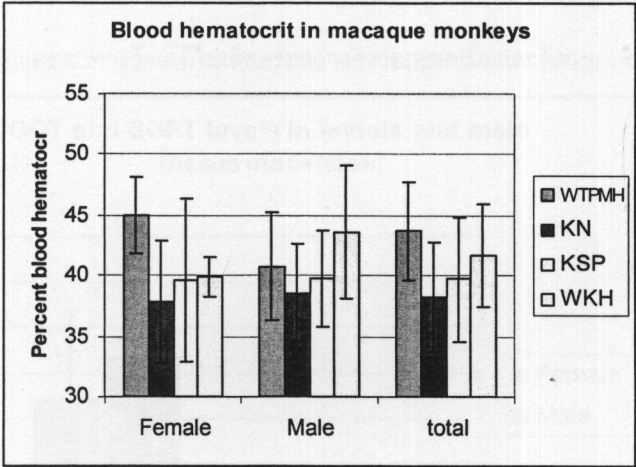
รูปที่ 13 แสดงพยาธิ *Oesophagostomum sp* ที่พบในลิงวอก ณ วัดถ้ำผาหมากฮ่อ จ.เลย ที่ทำการวางกรงดักในเดือนมีนาคม 2546

4.3.3 ผลการวิเคราะห์ค่าฮีมาโตคริตในเลือด (blood haematocrit)

เมื่อเปรียบเทียบค่าฮีมาโตคริตในเลือดลิงวอกกับลิงหางยาวจากแหล่งต่าง ๆ ในประเทศไทย 3 แห่ง (ดังรูปที่ 14) คือ ลิงหางยาวจากอุทยานหินเขางู จ.ราชบุรี จากวนอุทยานโกสัมพี จ.มหาสารคาม ($p<0.01$) และจากวัดคูหาภิมุข จ.ยะลา พบว่าค่าฮีมาโตคริตของลิงวอกเพศเมียมีค่าสูงกว่าลิงหางยาวเพศเมียทั้ง 3 แห่ง ในขณะที่ค่าฮีมาโตคริตของลิงวอกเพศผู้ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p>0.05$) กับลิงหางยาวเพศผู้จากทั้ง 3 แห่ง และเมื่อเปรียบเทียบโดยรวม พบว่าค่าฮีมาโตคริตในลิงวอกทั้งสองเพศมีค่าใกล้เคียงกับลิงหางยาวที่อาศัยอยู่บนเนินเขา คือ ลิงหางยาวจากวัดคูหาภิมุข จ.ยะลา ($p>0.05$) แต่มีค่าสูงกว่าลิงหางยาวที่ส่วนใหญ่อาศัยอยู่บนพื้นคือจากอุทยานหินเขางู จ.ราชบุรี และวนอุทยานโกสัมพี จ.มหาสารคามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.01$) อาจเนื่องมาจากว่าลิงวอก วัดถ้ำผาหมากฮ่อมีการปรับตัวต่อแหล่งที่อยู่อาศัยบนเขา ที่มีปริมาณออกซิเจนต่ำ จึงมีการเพิ่มปริมาณเม็ดเลือดแดงขึ้น จึงทำให้ค่าฮีมาโตคริตสูง

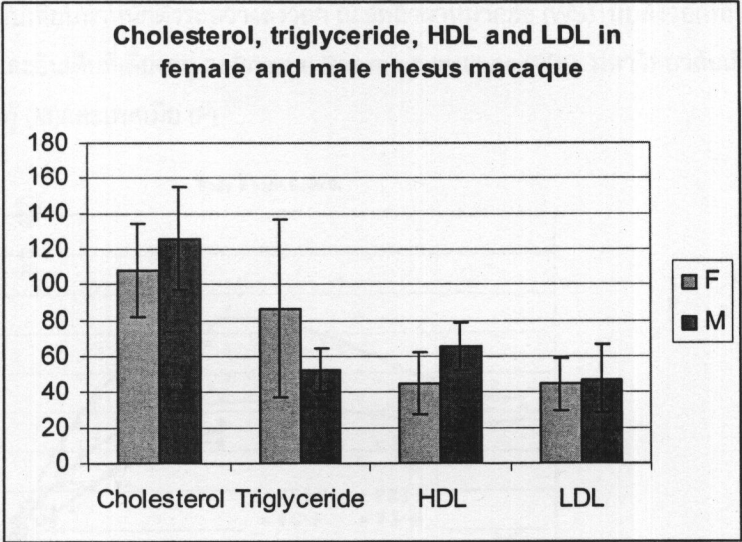
รูปที่ 14 แสดงค่าฮีมาโตคริตของลิงวอก ณ วัดถ้ำผาหมากฮ่อ (WTPMH) จ. เลย เปรียบเทียบกับลิงหางยาว ณ อุทยานหินเขางู (KNG) จ.ราชบุรี, วนอุทยานโกสัมพี (KSP) จ.มหาสารคาม และวัดคูหาภิมุข (WKH) จ.ยะลา

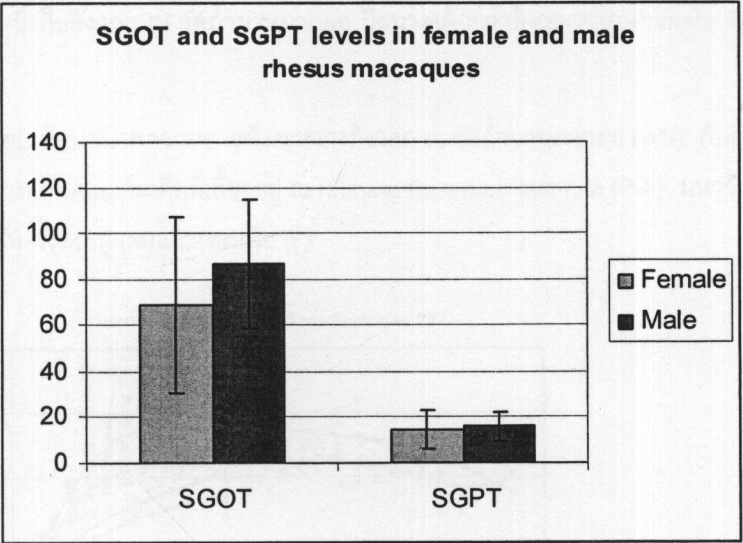
4.3.4. ผลการวิเคราะห์ระดับไขมันและค่าทางชีวเคมีในเลือด

เปรียบเทียบระดับไขมัน (triglyceride, HDL, LDL และคอเลสเตอรอล) และค่าทางชีวเคมีในเลือด (alkaline phosphatases, SGOT และ SGPT) ในลิงวอกเพศผู้และเพศเมียพบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังรูปที่ 15และ16 ซึ่งแสดงว่าลิงวอกเพศผู้และเพศเมียมีโอกาสได้รับอาหารทั้งจากธรรมชาติและจากพระ/นักท่องเที่ยวเท่า ๆ กัน

รูปที่ 15 เปรียบเทียบระดับไขมันและค่าทางชีวเคมีในเลือดระหว่างลิงวอกเพศเมีย (F) และลิงวอกเพศผู้ (M)

รูปที่ 16 เปรียบเทียบระดับไขมันและค่าทางชีวเคมีในเลือดระหว่างลิงวอกเพศเมียและลิงวอกเพศผู้

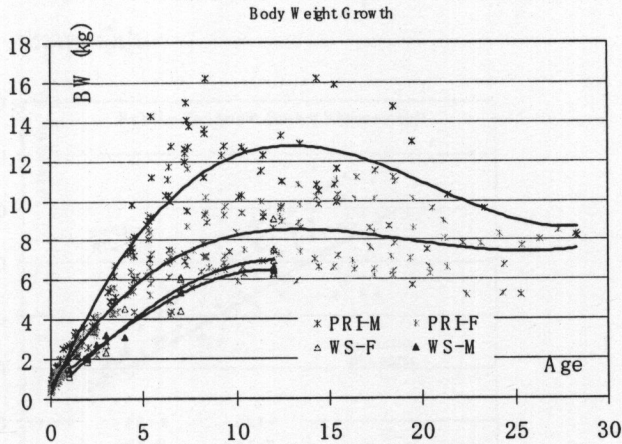

4.3.5. ผลการวิเคราะห์ค่า morphometrics

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่า morphometrics ระหว่างลิงวอก ณ วัดถ้ำผาหมากฮ่อ เทียบกับลิงวอกที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศจีนและอินเดียที่เลี้ยงอยู่ ณ Primate Research Institute, มหาวิทยาลัยเกียวโต ประเทศญี่ปุ่น พบว่า

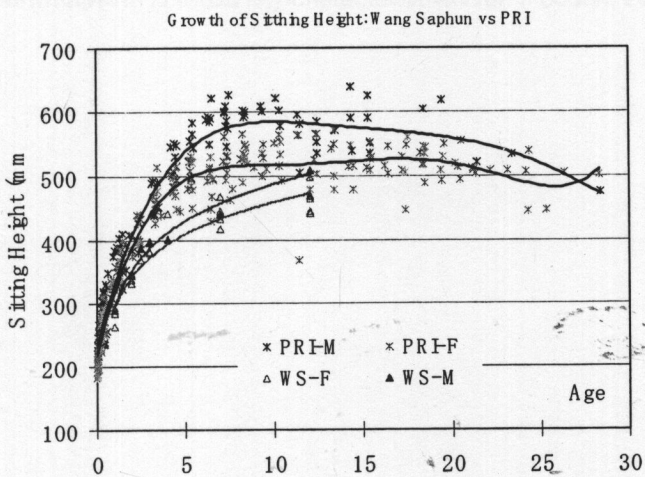
1.น้ำหนักตัวของลิงวอก ณ วัดถ้ำผาหมากฮ่อ ต่ำกว่าลิงวอกจาก Primate Research Institute (ดังรูปที่ 17)

รูปที่ 17 เปรียบเทียบน้ำหนักตัวระหว่างลิงวอก ณ วัดถ้ำผาหมากฮ่อ (WS) กับลิงวอกที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศจีนและอินเดียที่เลี้ยงอยู่ ณ Primate Research Institute (PRI), มหาวิทยาลัยเกียวโต ประเทศญี่ปุ่น ทั้งเพศผู้ (M) และเพศเมีย (F)

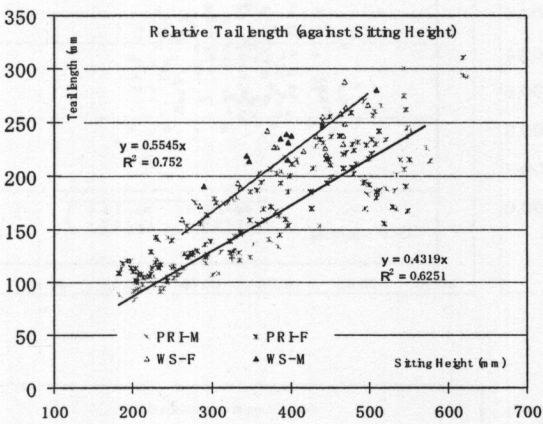
2.ขนาดความยาวตัว (sitting height) ของลิงวอก ณ วัดถ้ำผาหมากฮ่อ ต่ำกว่าลิงวอกจาก Primate Research Institute หรืออีกนัยหนึ่งคือลิงวอก ณ วัดถ้ำผาหมากฮ่อ มีขนาดเล็กกว่าลิงวอกจาก Primate Research Institute นั้นเอง (ดังรูปที่ 18)

รูปที่ 18 เปรียบเทียบขนาดความยาวตัวระหว่างลิงวอก ณ วัดถ้ำผาหมากฮ่อ (WS) กับลิงวอกที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศจีนและอินเดียที่เลี้ยงอยู่ ณ Primate Research Institute (PRI), มหาวิทยาลัยเกียวโต ประเทศญี่ปุ่น ทั้งเพศผู้ (M) และเพศเมีย (F)

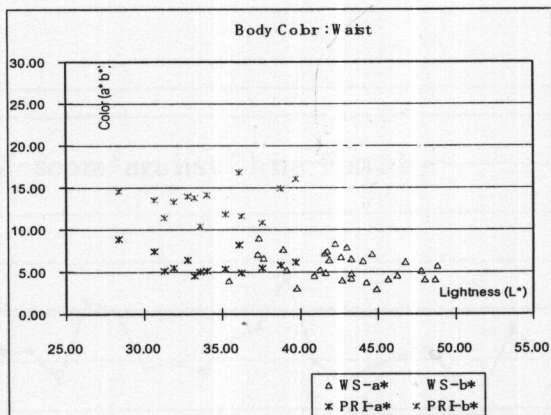
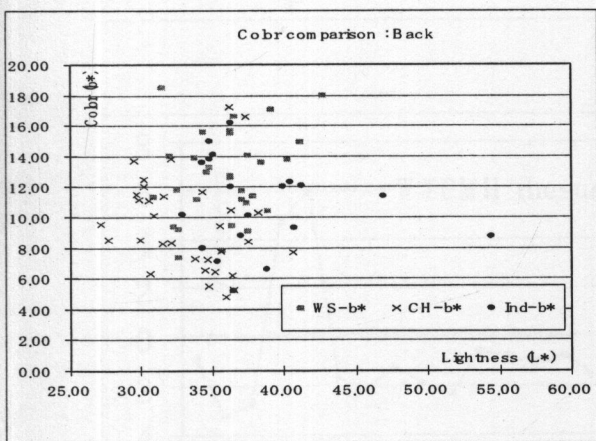
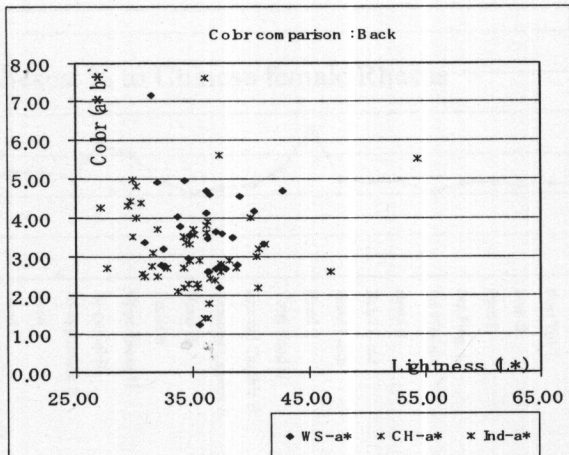
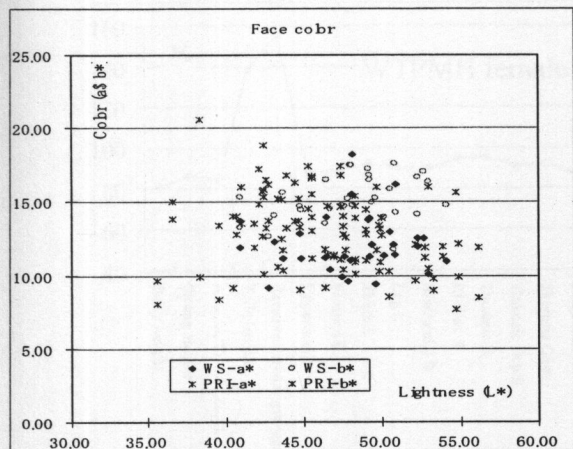
3.ความยาวหาง (tail length) เมื่อเปรียบเทียบความยาวหางโดยไม่ได้จำแนกตามเพศ เนื่องจากไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($p>0.05$) ของความยาวหางระหว่างลิงทั้งสองเพศ พบว่าลิงวอก ณ วัดถ้ำผาหมากฮ่อ มีหางยาวกว่าลิงวอกจาก Primate Research Institute (รูปที่ 19)

รูปที่ 19. เปรียบเทียบขนาดความยาวหางระหว่างลิงวอก ณ วัดถ้ำผาหมากฮ่อ (WS) กับลิงวอกที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศจีนและอินเดียที่เลี้ยงอยู่ ณ Primate Research Institute (PRI), มหาวิทยาลัยเกียวโต ประเทศญี่ปุ่น

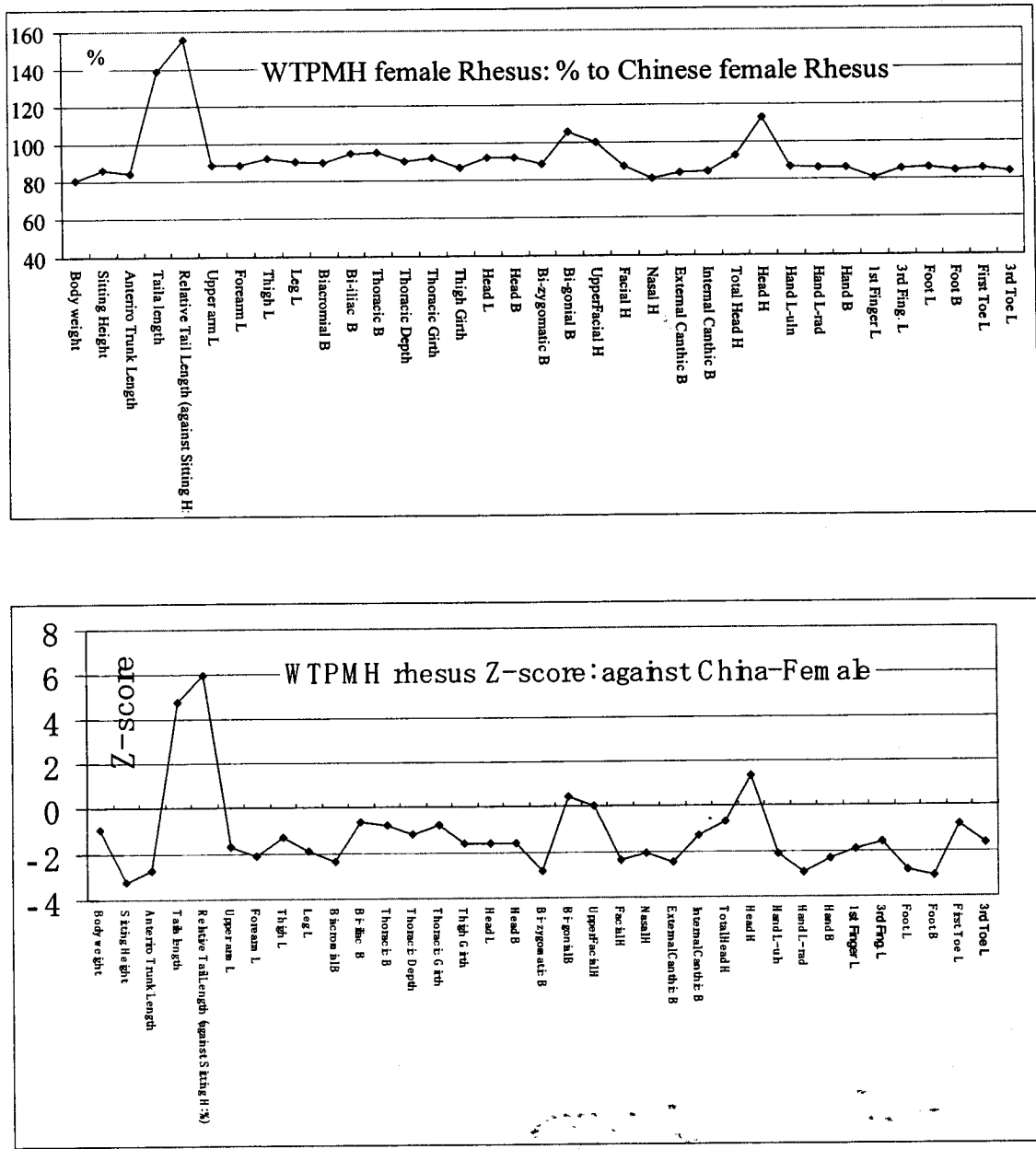
4.เมื่อเปรียบเทียบสีขนที่หน้า หลังและลำตัว (ดังรูปที่ 20) พบว่าไม่มีความแตกต่างกันระหว่างลิงวอก ณ วัดถ้ำผาหมากฮ่อและ จาก Primate Research Institute ซึ่งอาจเนื่องมาจากว่าลิงวอก ณ Primate Research Institute เลี้ยงในกรงเลี้ยงเปิด (Out-door enclosure) จึงทำให้ลิงถูกแสงแดดตลอดเวลาเช่นเดียวกันกับลิงวอกที่วัดถ้ำผาหมากฮ่อ แต่อย่างไรก็ตามพบว่าสีขนที่บริเวณข้อมือของลิงวอก ณ วัดถ้ำผาหมากฮ่อจะมีสีอ่อนและออกเหลืองมากกว่าลิงวอก ณ Primate Research Institute และลิงวอกจากทั้งสองแห่งมีรูปแบบของสีขน (pelage color) เป็น "bipartite pattern" เช่นเดียวกัน ซึ่งลักษณะดังกล่าวจัดเป็น key-character ของลิงวอก (Fooden, 2000)

รูปที่ 20. เปรียบเทียบสีขนที่หน้า หลังและลำตัวระหว่างลิงวอก ณ วัดถ้ำผาหมากฮ่อ (WS) กับลิงวอกที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศจีนและอินเดียที่เลี้ยงอยู่ ณ Primate Research Institute (PRI), มหาวิทยาลัยเกียวโต ประเทศญี่ปุ่น

เมื่อทำการเปรียบเทียบค่า morphometric dimension ที่วัดได้จำนวน 35 ค่า ของลิงวอกโตเต็มวัยเพศเมีย ณ วัดถ้ำผาหมากฮ่อ กับลิงวอกเพศเมียที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศจีน ที่เลี้ยงอยู่ ณ Primate Research Institute (คิดเทียบเป็นเปอร์เซ็นต์กับลิงวอก ณ Primate Research Institute และคิดเป็นค่า Z-score) พบว่าค่าต่าง ๆ ของลิงวอก ณ วัดถ้ำผาหมากฮ่อ มีขนาดต่ำกว่า (มีค่าประมาณ 90%) ของลิงวอกจีน (รูปที่ 21) ยกเว้นความยาวหาง (tail-length และ relative tail-length) ที่มีค่าสูงกว่า (140 – 160%)

รูปที่ 21. เปรียบเทียบค่า morphometric dimension จำนวน 35 ค่า ของลิงวอกโตเต็มวัยเพศเมียจากวัดถ้ำผา
 หมายอ้อ (WTPMH) กับลิงวอกเพศเมียที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศจีน ที่เลี้ยงอยู่ใน Primate Research
 Institute

Fooden (2000) ได้จำแนกลิงวอกออกเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) Eastern group ประกอบด้วยลิงวอกที่มีแหล่งกำเนิดใน
 ประเทศจีน และเวียดนาม มีหางยาวประมาณ 30% 2) Western-group ประกอบด้วยลิงวอกที่มีแหล่งกำเนิดในประเทศ
 อินเดียทางเหนือ (northern India) ปากีสถาน และพม่า มีหางยาวประมาณ 45 – 50% และ 3) Southern group ประกอบด้วยลิงวอกที่มีแหล่งกำเนิดในประเทศแถบอินโดจีน รวมทั้งประเทศไทย มีหางยาวประมาณ 50 – 60% โดย Fooden ได้

ตั้งสมมติฐานชื่อว่า "The Hybridization Hypothesis" นั่นคือ ลิงวอก Southern group เป็นลิงวอกลูกผสมที่เกิดจากการผสมพันธุ์ระหว่างลิงวอกสายพันธุ์แท้กับลิงหางยาว จึงทำให้ลิงวอก Southern group มีขนาดเล็กกว่า แต่หางยาวกว่า ลิงวอกอีก 2 กลุ่มที่เหลือ

จากการศึกษาของ Fooden (1980) ลิงวอกและลิงหางยาว จัดอยู่ใน species group เดียวกัน (จัดจำแนกตามอวัยวะสืบพันธุ์) คือ Fascicularis group ลิงวอกมีการแพร่กระจายตั้งแต่ภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย (ที่ 15 องศาเหนือของเส้นรุ้ง) ไปยังลาว เวียดนาม จีน อินเดีย และอัฟกานิสถาน (Fooden, 2000) ในขณะที่ลิงหางยาวมีการแพร่กระจายตั้งแต่ภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย (ที่ 17 องศาเหนือของเส้นรุ้ง) ลงมา (Fooden, 1995) และลิงมะแคคทั้งสองชนิดจะมีการอยู่ร่วมกันแบบ allopatric หรือ parapatric (Fooden, 1971) โดยมี boundary zone ที่ 15 – 20 องศาเหนือ (Fooden, 1982) และวัดถ้ำผาหมากฮ่อ จังหวัดเลย อยู่ในบริเวณดังกล่าว GPS = 17° 14' 56"S 108° 39' 50"E ดังนั้นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาทางสัณฐานวิทยาในครั้งนี้ จึงมีแนวโน้มที่จะสนับสนุนสมมติฐาน "The Hybridization Hypothesis"

4.3.6. ผลการวิเคราะห์ลำดับนิวคลีโอไทด์เพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับวิวัฒนาการของลิงวอก ณ วัดถ้ำผาหมากฮ่อโดยใช้ mtDNA และ TSPY gene

การวิเคราะห์ลำดับนิวคลีโอไทด์ mtDNA

จากการวิเคราะห์ลำดับนิวคลีโอไทด์ mtDNA ส่วน D-loop โดยใช้ primer 554F และ 567F สามารถวิเคราะห์หา mtDNA D-loop ได้ประมาณ 477 คู่เบส ตารางเมตริกซ์ข้อมูลลำดับดีเอ็นเอ (appendix 1) ขนาด 477 คู่เบสได้ถูกเตรียมขึ้นมาจากดีเอ็นเอจำนวน 59 ตัวอย่างซึ่งเป็นของ 1) ลิงวอกจากวัดถ้ำผาหมากฮ่อ (MmulWTPMH) จำนวน 32 ตัวอย่าง 2) ลิงวอกจากอุทยานแห่งชาติภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ (MmulPRU) 1 ตัวอย่าง 3) ลิงวอกจากสวนสัตว์เชียงใหม่ ที่เก็บไว้ที่ Primate Research Institute, Japan (MmulPRI) จำนวน 6 ตัวอย่าง 4) ลิงวอกจากประเทศจีน (MmulCN) จำนวน 7 ตัวอย่าง 8) ลิงวอกจากประเทศอินเดีย (MmulID) จำนวน 3 ตัวอย่าง 9) ลิงหางยาวจากจังหวัดนครสวรรค์ ประเทศไทย (MfasKN) จำนวน 5 ตัวอย่าง และ 10) ลิงหางยาวจากจังหวัดสงขลา ประเทศไทย (MfasKN-KTK) จำนวน 4 ตัวอย่าง โดยมีตัวอย่างดีเอ็นเอของลิง Barbary (Msyl) (Arnason *et al.*, 2000) อีกหนึ่งตัวอย่าง ที่ได้ถูกกำหนดให้เป็นสิ่งมีชีวิตนอกกลุ่มศึกษา (outgroup) แผนภูมิต้นไม้ชี้แนะแบบ NJ ที่ได้ (รูปที่ 22) แสดงให้เห็นถึงการจับกลุ่มของลิงตามลักษณะทางพันธุกรรมอย่างชัดเจน โดยแรกสุดได้มีการแบ่งลิงที่ศึกษาออกเป็นสองกลุ่มใหญ่ทางพันธุกรรม คือ กลุ่มแรกเป็นกลุ่มของลิงวอกจากสวนสัตว์เชียงใหม่ (MmulPRI) จากประเทศจีน (MmulCN) และจากประเทศอินเดีย (เกือบทั้งหมด) (MmulID) โดยกลุ่มที่สองจะเป็นกลุ่มของลิงวอกจากวัดถ้ำผาหมากฮ่อ (MmulWTPMH) จากภูเขียว (MmulPRU) และจากประเทศอินเดีย (เพียงหนึ่งตัวอย่าง) (MmulID) รวมกับลิงหางยาวจากจังหวัดนครสวรรค์ (MfasKN) และสงขลา (MfasKN-KTK) ค่าสถิติสนับสนุน Bootstrap ของทั้งสองกลุ่มอยู่ที่ 99% และ 90% ตามลำดับ

จากการพิจารณาแผนภูมิด้าน NJ ที่ได้ พบว่าลิงวอกจากวัดถ้ำผาหมากฮ่อ (MmulWTPMH) ซึ่งเป็นสิ่งมีชีวิตหลักในงานวิจัยนี้มีลักษณะทางพันธุกรรมจำเพาะเป็นของตนเองแต่มีความแตกต่างกันทางพันธุกรรมภายในประชากรสูง สามารถที่จะแบ่งกลุ่มตัวอย่างลิงวอกจากวัดถ้ำผาหมากฮ่อทั้งหมดนี้ออกเป็นสองกลุ่มตามลักษณะพันธุกรรม โดยกลุ่มหนึ่งมี 18 ตัวอย่าง (ค่า Bootstrap เท่ากับ 100%) และกลุ่มที่สองมี 14 ตัวอย่าง (Bootstrap เท่ากับ 62% โดยจะเท่ากับ

100% ถ้าไม่นับตัวอย่างถึง MmulWTPMH260) ในขณะที่ลิงจากบริเวณอื่นๆ ในประเทศไทยถูกพบว่ามีลักษณะทางพันธุกรรมจำเพาะของแต่ละกลุ่มเช่นกัน ดังที่จะเห็นได้จากการจับกลุ่มตามพันธุกรรมของลิงหางยาวจากจังหวัดนครสวรรค์ (MfasKN) เป็นกลุ่มจำเพาะแยกออกไป (ค่า Bootstrap เท่ากับ 96%) และการจับกลุ่มของลิงหางยาวจากจังหวัดสงขลา (MfasKN-KTK) ในแบบเดียวกัน (Bootstrap เท่ากับ 100%)

แผนภูมิต้นไม้ NJ ได้ช่วยเสนอแนะในการตัดข้อมูลลำดับดีเอ็นเอของลิงบางตัวอย่างออกก่อนการวิเคราะห์ขั้นต่อไป โดยได้ตัดออก 31 ตัวอย่าง เป็นตัวอย่างของลิง MfasKN85, MmulPRI1990, MmulID464 และ MmulCN564 และตัวอย่างลำดับดีเอ็นเอของลิงวอกจากวัดถ้ำผาหมากฮ่อจำนวน 27 ตัวอย่างเพื่อลดความซ้ำซ้อนของข้อมูล ตารางเมตริกซ์ที่ได้ภายหลังจากการลดจำนวนข้อมูลลำดับดีเอ็นเอแล้ว ยังคงมีขนาดเท่าเดิม คือ 477 คู่เบส ซึ่งเมื่อวิเคราะห์แบบมัธยัสถ์สูงสุดด้วยวิธีการค้นหาแบบ Branch-and-bound แล้ว พบว่าตารางเมตริกซ์ประกอบด้วยข้อมูลที่มีความหมายในเชิงวิเคราะห์อยู่ 73 คู่เบส (15.5% ของข้อมูลทั้งหมด) และสามารถค้นพบว่าแผนภูมิต้นไม้ที่มีความมัธยัสถ์สูงสุดเท่าเทียมกัน (equally parsimonious tree) ทั้งหมด 143 แผนภูมิ โดยมีความยาวแผนภูมิต้นไม้รวมเท่ากับ 174 การเปลี่ยนแปลงของนิวคลีโอไทด์

แผนภูมิต้นไม้ไฟโลเจเนติกส์ของลิงทั้ง 28 ตัวอย่าง (รูปที่ 23) เป็นแผนภูมิสอดคล้องแบบเข้มนวดที่สร้างจากการพิจารณาถึงความสอดคล้องกันทั้งหมดของแผนภูมิต้นไม้ที่วิเคราะห์ได้ทั้ง 5 แผนภูมิ ค่าสนับสนุนทางสถิติ Bootstrap และค่า Jackknife ได้ถูกคำนวณขึ้นและแสดงไว้ประกอบกับกิ่งแต่ละกิ่งบนแผนภูมิต้นไม้ (ค่า Bootstrap อยู่เหนือกิ่ง ค่า Jackknife อยู่ใต้กิ่ง) แผนภูมิต้นไม้ที่ได้นี้เป็นตัวแทนแสดงถึงความสัมพันธ์เชิงวิวัฒนาการของตัวอย่างลิงจากที่ต่างๆ โดยจะพบว่าแผนภูมิมีลักษณะโดยรวมคล้ายคลึงกับแผนภูมิต้นไม้ NJ ที่สร้างขึ้นมาก่อนนี้ กล่าวคือมีการแยกสายวิวัฒนาการของลิงที่สนใจศึกษาออกเป็นสองสายชัดเจน มีค่าสนับสนุนทางสถิติสูง (ค่า Bootstrap และ Jackknife ของสายที่หนึ่งเท่ากับ 86% และ 83% ตามลำดับ ส่วนค่าของสายที่สองเท่ากับ 97% และ 97%) โดยที่สายแรกแสดงถึงการมีบรรพบุรุษเมื่อไม่นานมานี้ร่วมกัน (recent common ancestor) ของลิงวอกจากสวนสัตว์เชียงใหม่ (MmulPRI) จากประเทศจีน (MmulCN) และจากประเทศอินเดีย (เกือบทั้งหมด) (MmulID) ส่วนสายที่สองแสดงถึงวิวัฒนาการที่มีมาร่วมกันของลิงวอกจากวัดถ้ำผาหมากฮ่อ (MmulWTPMH) จากอุทยานแห่งชาติภูเขียว (MmulPRU) และจากประเทศอินเดีย (MmulID) รวมกับลิงหางยาวจากจังหวัดนครสวรรค์ (MfasKN) และจังหวัดสงขลา (MfasKN-KTK)

เมื่อพิจารณาถึงลักษณะการจับกลุ่มของลิงภายในสายวิวัฒนาการเหล่านี้ ตามผลการวิเคราะห์เชิงวิวัฒนาการอิงข้อมูลลำดับดีเอ็นเอของยีน TSPY gene โดยเฉพาะเมื่อเน้นถึงความสัมพันธ์ทางวิวัฒนาการของลิงวอกจากวัดถ้ำผาหมากฮ่อเทียบกับตัวอย่างลิงอื่นๆ แล้ว พบว่า จากแผนภูมิต้นไม้แบบสอดคล้องเข้มนวด ตัวแทนทั้งสี่ของลิงวอกจากวัดถ้ำผาหมากฮ่อนั้นมีความสัมพันธ์ทางวิวัฒนาการใกล้ชิดอย่างมากกับลิงวอกจากอุทยานแห่งชาติภูเขียวโดยที่ยังแสดงให้เห็นด้วยว่ามีความเป็นไปได้สูงมากที่ลิงทั้ง 6 ตัวอย่างดังกล่าวนี้จะมีการบรรพบุรุษร่วมที่ใกล้ชิดกับตัวอย่างของลิงต่างสปีชีส์ออกไป คือลิงหางยาวจากจังหวัดนครสวรรค์ซึ่งมาจากบริเวณภาคเหนือในประเทศไทย (GPS = N15° 57' 01.5", E99° 52' 56.6") เช่นกัน (Malaivijitnond and Hamada, 2004) (มีค่า Bootstrap และ Jackknife ของการจับกลุ่มระหว่างลิงเหล่านี้เท่ากับ 98% และ 97% ตามลำดับ) ในขณะที่ตัวอย่างลิงหางยาวจากจังหวัดสงขลาซึ่งอยู่ในบริเวณภาคใต้ของประเทศ (GPS = N7° 12' 33.2", E100° 35' 49.8") (Malaivijitnond and Hamada, 2004) มีการจับกลุ่มแยกออกไปต่างหากจากลิงอื่นๆ ที่มาจากภาคเหนือในสายวิวัฒนาการหลักนี้ (Bootstrap และ Jackknife เท่ากับ 99% และ 97% ตามลำดับ) ส่วนสายวิวัฒนาการ

สายที่สองที่ประกอบด้วยลิงวอกจากสวนสัตว์เชียงใหม่ จากประเทศจีน และจากประเทศอินเดีย (เกือบทั้งหมด) นั้น ความสัมพันธ์ทางวิวัฒนาการระหว่างลิงเหล่านี้แม้ว่าจะถูกแสดงในลักษณะของแผนภูมิต้นไม้ที่แก้ไขเรียบร้อยแล้ว (resolved tree) เป็นส่วนใหญ่แล้ว แต่ค่าสนับสนุนทางสถิติของแต่ละกิ่งย่อยหลายกิ่งมีค่าค่อนข้างต่ำมาก (<50%) ซึ่งแสดงถึงการที่ตัวอย่างลิงทั้งหมดความสัมพันธ์ทางวิวัฒนาการที่ใกล้ชิดกันร่วมกันหมด แม้ว่าจะมาจากต่างสถานที่กัน

การวิเคราะห์ลำดับนิวคลีโอไทด์ TSPY gene

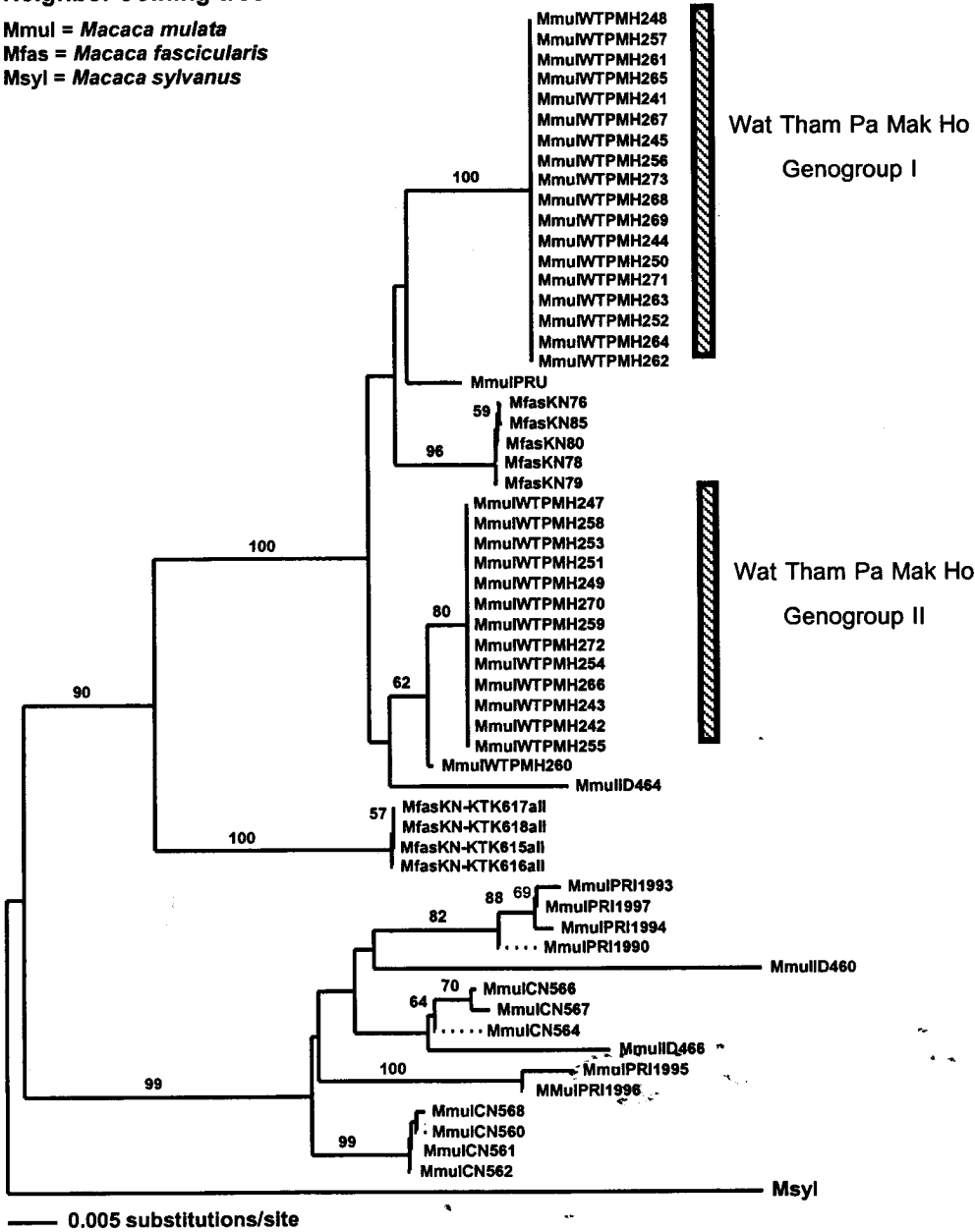
จาก phylogenetic tree ที่ได้จาก TSPY gene ลิงวอกวัดถ้ำผาหมากฮ่อ (MmulWTPMH) จะอยู่ในกลุ่มเดียวกันกับลิงวอกที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศพม่า, อินเดีย และจีน (Tosi *et al.*, 2000) และลิงหางยาว อ.กุ่มกวาปี จ.อุดรธานี และลิงหางยาววัดถ้ำเทพบันดาล จ.เพชรบูรณ์ และอยู่แยกกลุ่มจากลิงหางยาวในประเทศไทย (Tosi *et al.*, 2000) และลิงหางยาวจากเขาน้อยเขาดังกวน จ.สงขลา (รูปที่ 24)

ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ลำดับนิวคลีโอไทด์ของ mtDNA และ TSPY gene สอดคล้องกันกับผลทางสัณฐานวิทยาที่ว่าลิงวอกวัดถ้ำผาหมากฮ่อมีความสัมพันธ์ใกล้เคียงกับลิงหางยาวไทยมากกว่าลิงวอกอินเดียและจีน ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยในเบื้องต้นนี้มีแนวโน้มที่จะสนับสนุนสมมติฐาน “The Hybridization Hypothesis” ของ Fooden (2000) ที่ว่าลิงวอกที่มีอยู่ในประเทศแถบอินโดจีน (รวมประเทศไทย) ในปัจจุบัน เป็นลิงลูกผสมที่เกิดจากการผสมพันธุ์ระหว่างลิงวอกสายพันธุ์แท้และลิงหางยาวในอดีต แต่อย่างไรก็ตามเพื่อให้ได้ข้อสรุปที่ชัดเจนจะต้องรอผลการวิเคราะห์ลำดับนิวคลีโอไทด์ของลิงวอกฝูงอื่น ๆ ในประเทศไทยมาสนับสนุน

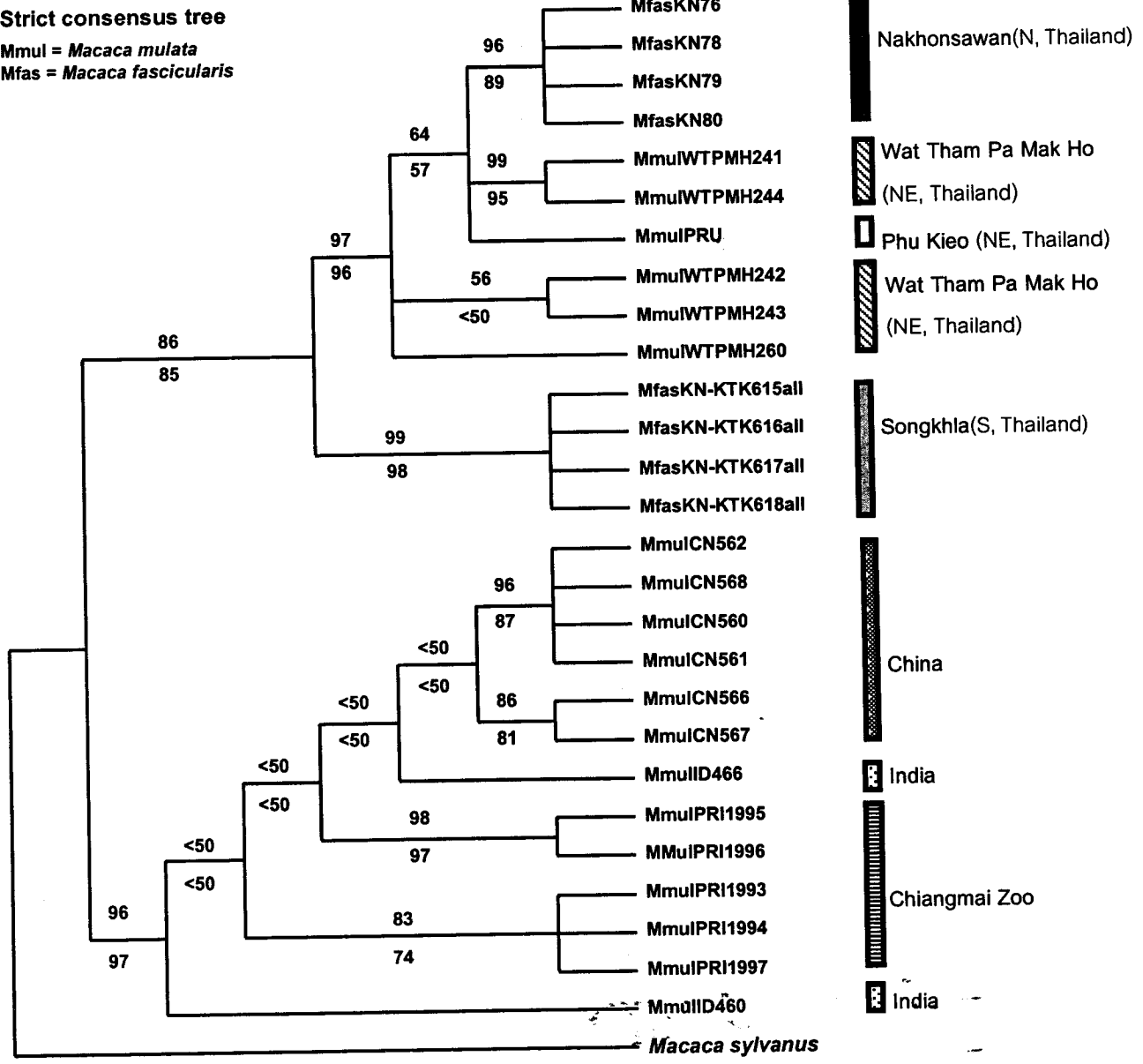
รูปที่ 22 แสดงแผนภูมิต้นไม้ชี้แนบแบบ Neighbour Joining ที่ได้จากการวิเคราะห์ลำดับนิวคลีโอไทด์ mtDNA ส่วน D-loop จำนวน 477 คู่เบสของลิงวอกจากวัดถ้ำมหาหมากหย่อ (MmulWTPMH) ลิงวอกจากอุทยานแห่งชาติภูเขียว (MmulIPRU) ลิงวอกจากสวนสัตว์เชียงใหม่ (MmulPRI) ลิงวอกจากประเทศจีน (MmulCN) ลิงวอกจากประเทศอินเดีย (MmulID) ลิงหางยาวจากจังหวัดนครสวรรค์ (MfasKN) และลิงหางยาวจากจังหวัดสงขลา (MfasKN-KTK) โดยมีตัวอย่างดีเอ็นเอของลิง Barbary (Msyl) (Arnason *et al.*, 2000) เป็น outgroup

Neighbor-Joining tree

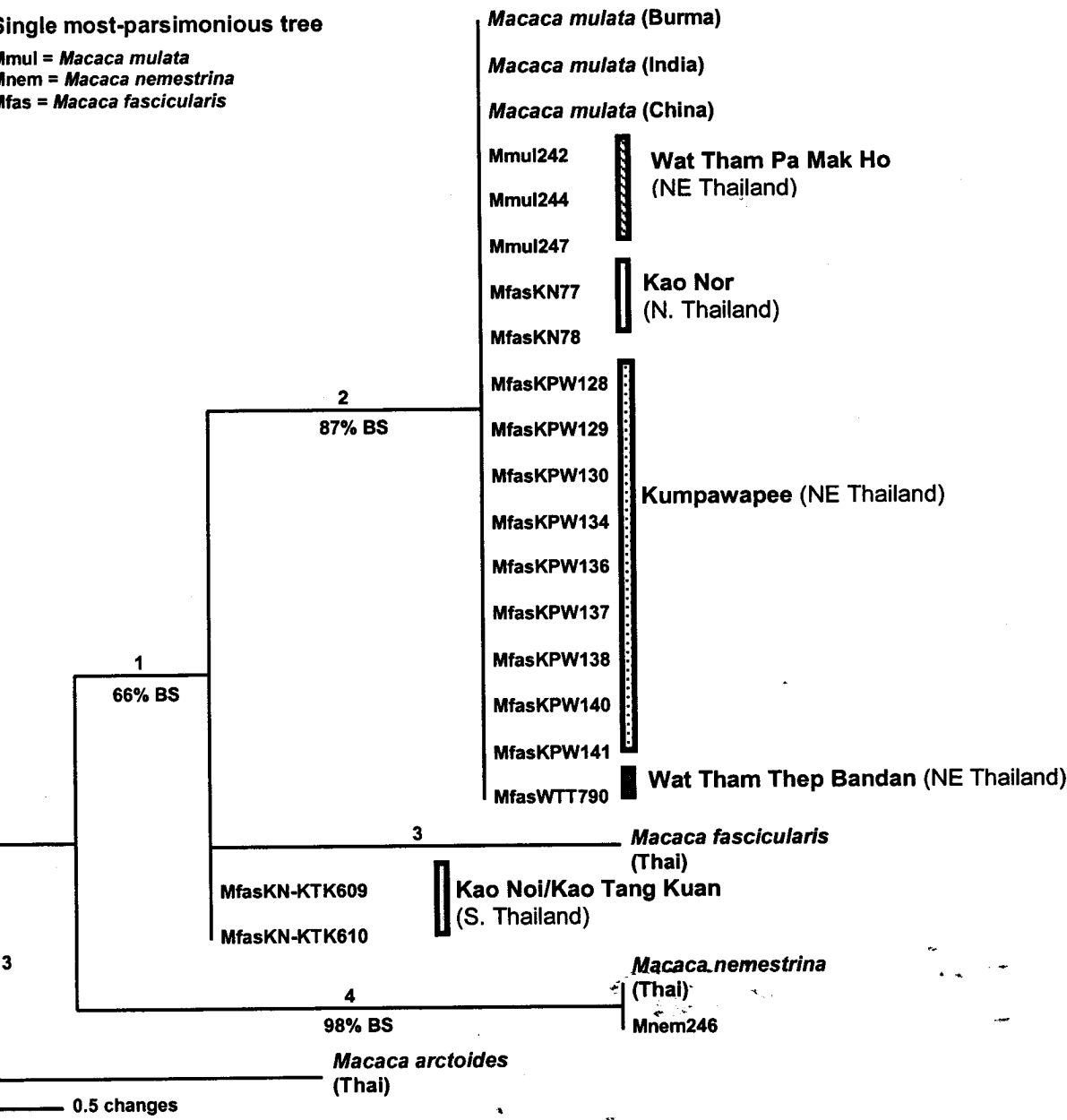
Mmul = *Macaca mulata*
Mfas = *Macaca fascicularis*
Msyl = *Macaca sylvanus*

รูปที่ 23 แผนภูมิต้นไม้ไฟโลเจเนติกส์ของลิงทั้ง 28 ตัวอย่าง โดยตัดตัวอย่างลำดับนิวคลีโอไทด์ของลิง MfasKN85, MmulPRI1990 MmulID464 และ MmulCN564 และลิงวอกจากวัดถ้ำผาหมากฮ่อจำนวน 27 ตัวอย่าง จากแผนภูมิ ต้นไม้ชั้นนำแบบ Neighbour Joining ที่ได้จาก รูปที่ 22 (ค่า Bootstrap อยู่เหนือกิ่ง ค่า Jackknife อยู่ใต้กิ่ง)

รูปที่ 24 แสดงแผนภูมิต้นไม้ซึ่งนำแบบ Neighbor Joining ที่ได้จากการวิเคราะห์ลำดับนิวคลีโอไทด์ TSPY gene จำนวน 711 คู่เบสของลิงวอก (Mmul) จากวัดถ้ำผาหมากฮ่อ (WTPMH), พม่า (Burma), อินเดีย (India) และจีน (China) ลิงหายาก (Mfas) จากกุ่มกวาปี (KPW), วัดถ้ำเทพบันดาล (WTT), เขาน้อยเขาดังกวน (KN/KTK) และประเทศไทย (Thai) โดยมีตัวอย่างดีเอ็นเอของลิงเสนในประเทศไทย (MarcThai) (Tosi *et al.*, 2000) เป็น outgroup

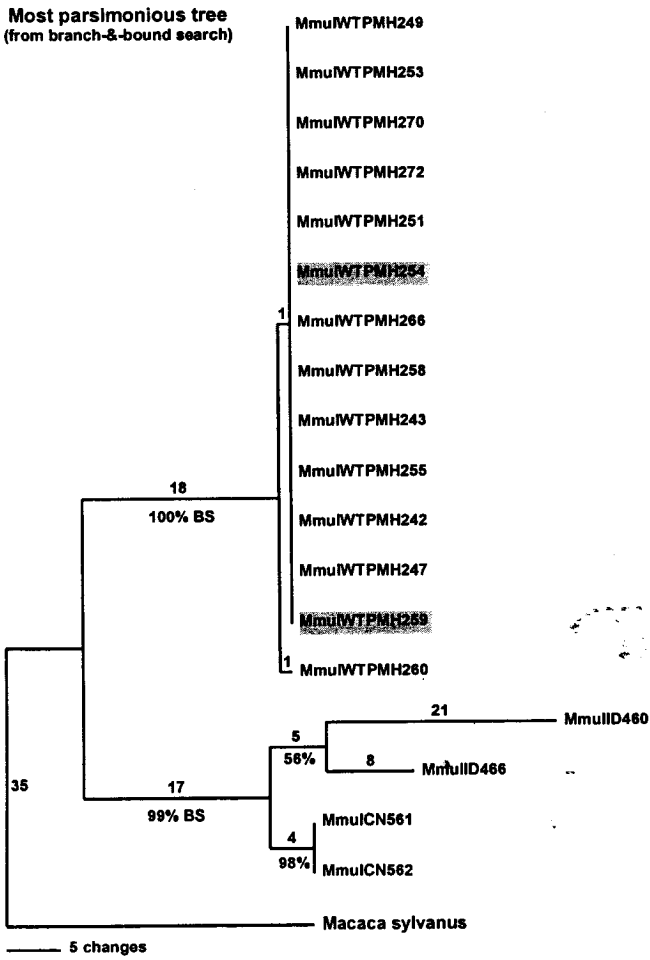

4.3.7. ผลการวิเคราะห์ลำดับนิวคลีโอไทด์เพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับลิงลูกผสม ณ วัดถ้ำผาหมากฮ่อโดยใช้ mtDNA และ TSPY gene

การวิเคราะห์ลำดับนิวคลีโอไทด์ mtDNA

จากการวิเคราะห์ลำดับนิวคลีโอไทด์ mtDNA ส่วน D-loop ของลิงวอกจากวัดถ้ำผาหมากฮ่อ (MmuIWTPMH) จำนวน 12 ตัวอย่าง ลิงลูกผสมหมายเลข MmuIWTPMH 254 และ 259 ลิงวอกจากประเทศจีน (MmuICN) และลิงวอกจากประเทศอินเดีย (MmuIID) อย่างละ 2 ตัวอย่าง โดยมีตัวอย่างดีเอ็นเอของลิง Barbary (Msyl) (Arnason *et al.*, 2000) เป็น outgroup พบว่าลิงลูกผสมทั้งสองตัวจัดอยู่ในกลุ่มเดียวกันกับลิงวอกจากวัดถ้ำผาหมากฮ่อ และแยกกลุ่มออกจากลิงวอกจีนและอินเดีย และลิง Barbary ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าลิงลูกผสมทั้งสองตัวมีแม่ (maternal lineage) เป็นลิงวอกจากวัดถ้ำผาหมากฮ่อ

รูปที่ 25 แสดงแผนภูมิต้นไม้ชี้หน้าแบบ Neighbour Joining ที่ได้จากการวิเคราะห์ลำดับนิวคลีโอไทด์ mtDNA ส่วน D-loop จำนวน 477 คู่เบสของลิงวอกจากวัดถ้ำผาหมากฮ่อ (MmuIWTPMH) ลิงลูกผสมหมายเลข MmuIWTPMH 254 และ 259 ลิงวอกจากประเทศจีน (MmuICN) และลิงวอกจากประเทศอินเดีย (MmuIID) โดยมีตัวอย่างดีเอ็นเอของลิง Barbary (Msyl) (Arnason *et al.*, 2000) เป็น outgroup

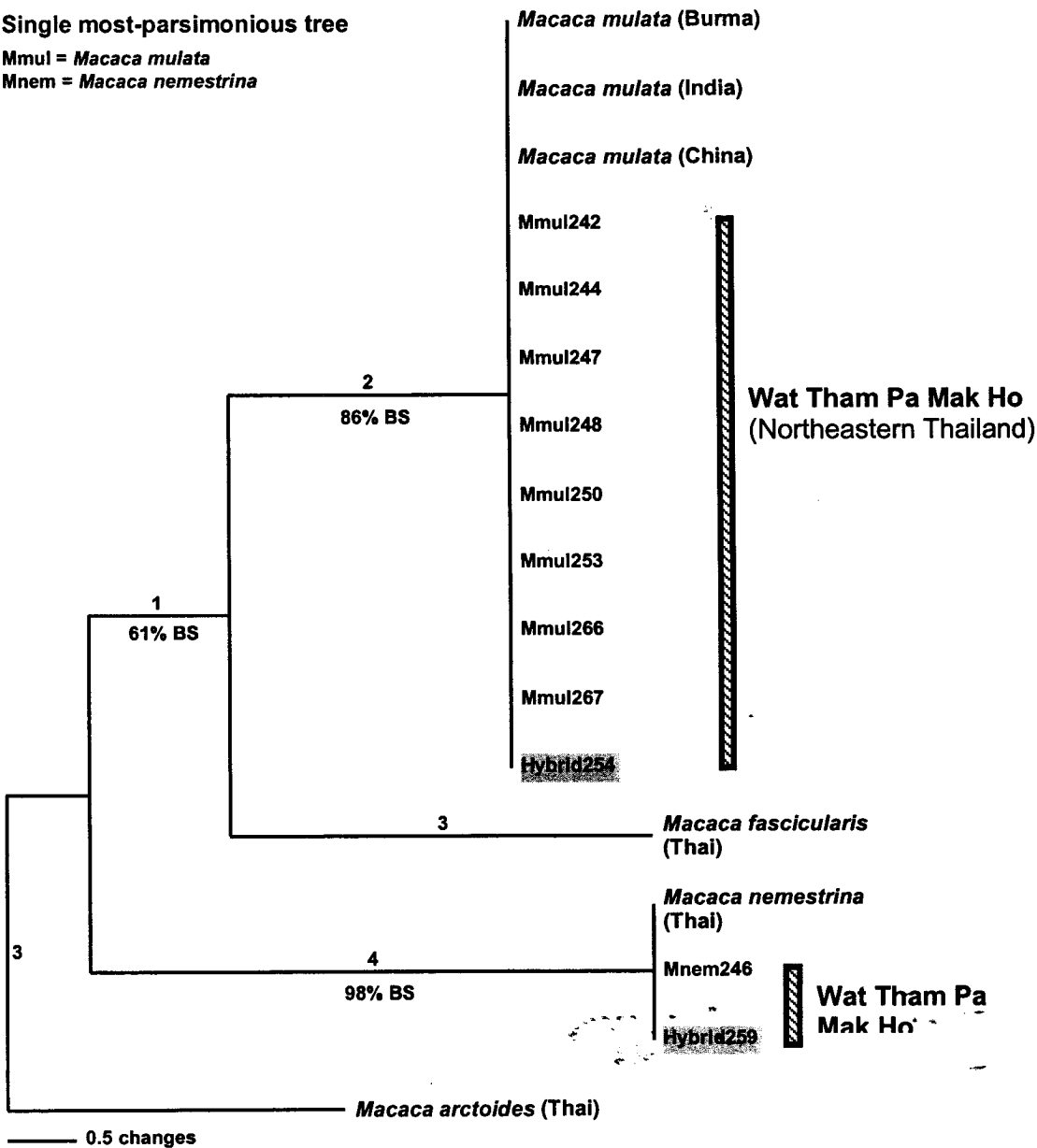
การวิเคราะห์ลำดับนิวคลีโอไทด์ TSPY gene

ผลการทดลองที่ได้จากการวิเคราะห์ลำดับนิวคลีโอไทด์ TSPY gene ในลิงวอกเพศผู้จำนวน 10 ตัว (รวมลิงลูกที่คาดว่า เป็นลิงลูกผสมจำนวน 2 ตัว คือ หมายเลข 254 และ 259) และลิงกัง 1 ตัว โดยใช้ primer TSPY-SEQ และ TSPY-SEQR ที่ครอบคลุมส่วนของ exon 1, exon 2 และ intron ลำดับที่ 1 สามารถวิเคราะห์หาลำดับนิวคลีโอไทด์ได้ 711 และ 713 คู่เบส ในลิงวอกและลิงกัง ตามลำดับ พบว่าเมื่อเปรียบเทียบลำดับนิวคลีโอไทด์ของ TSPY gene จำนวน 711 คู่เบส ระหว่างลิงวอกวัดถ้ำผาหมากฮ่อจำนวน 8 ตัว ลิงวอกที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศอินเดีย จีนและพม่า (Tosi *et al.*, 2000) พบว่ามีค่าความคล้ายคลึง 100% และเมื่อเปรียบเทียบลำดับนิวคลีโอไทด์ของ TSPY gene จำนวน 713 คู่เบส ระหว่างลิงกังวัดถ้ำผาหมากฮ่อ กับลิงกังไทย (Tosi *et al.*, 2000) พบว่ามีค่าความคล้ายคลึง 100% เช่นกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบ TSPY gene ระหว่างลิงวอกและลิงกังพบมีความแตกต่างของลำดับนิวคลีโอไทด์ทั้งหมด 7 คู่เบส (the 78th, 153rd, 320th, 428th, 483rd, 626th, and 778th) และเกิด insertion ในลิงกัง 2 คู่เบส (the 324th and 325th) จึงสามารถใช้ TSPY gene ในการจำแนกลิงกังออกจากลิงวอกได้ เมื่อเปรียบเทียบลำดับนิวคลีโอไทด์ของลิงลูกผสมหมายเลข 254 และ 259 พบว่าลำดับนิวคลีโอไทด์ของ TSPY gene ของลิงลูกผสมหมายเลข 254 มีค่าความคล้ายคลึง 100% กับของลิงวอก ในขณะที่ลำดับนิวคลีโอไทด์ของ TSPY gene ของลิงลูกผสมหมายเลข 259 มีค่าความคล้ายคลึง 100% กับของลิงกัง นั่นคือสามารถสรุปได้ว่าลิงลูกผสมหมายเลข 254 ไม่ใช่ลิงลูกผสมจากการวิเคราะห์ทางดีเอ็นเอ แต่ลิงลูกผสมหมายเลข 259 เป็นลิงลูกผสมที่เกิดจากแม่ลิงวอกและพ่อลิงกังจริง ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะสอดคล้องกับลักษณะทางสัณฐานวิทยา คือลิงลูกผสมหมายเลข 254 มีขนวนเป็นกันหอยที่แก้ม pelage color แสดง bipartite pattern ในขณะที่หมายเลข 259 ขนที่แก้มไม่วนเป็นกันหอย pelage color ไม่แสดง bipartite pattern แต่ลิงทั้งสองตัวมีหางยาวประมาณ 50%

รูปที่ 26 แสดงแผนภูมิต้นไม้ชี้แนะแบบ Neighbour Joining ที่ได้จากการวิเคราะห์ลำดับนิวคลีโอไทด์ TSPY gene จำนวน 711 คู่เบสของลิงวอก (Mmul) จากวัดถ้ำผาหมากฮ่อ (WTPMH), จีน (China), อินเดีย (India) และพม่า (Burma) ลิงกัง (Mnem) จากวัดถ้ำผาหมากฮ่อ (WTPMH246) ไทย (Thai) ลิงอุรังอุตังหมายเลข MmulWTPMH 254 และ 259 และลิงหางยาวจากประเทศไทย (MfasThai) โดยมีตัวอย่างดีเอ็นเอของลิงเสนจากประเทศไทย (MarcThai) (Tosi *et al.*, 2000) เป็น outgroup

Single most-parsimonious tree

Mmul = *Macaca mulata*
Mnem = *Macaca nemestrina*

4.4. การทำหมันลิงกัง

จากที่ใช้วิธีการเป่าลูกดอกยาเสพติด ketamine hydrochloride ทำให้ลิงกังเพศผู้สลบแล้วจากนั้นจึงทำหมันลิงโดยการตัดท่อน้ำสุจิ (vas deference; vasectomy) แล้วตัดอวัยวะออกมา 1 ข้าง (orchidectomy) ดองใน 10% buffer formalin เพื่อใช้ในการศึกษาทางด้านจุลกายวิภาคศาสตร์ต่อไป นอกจากนี้ยังได้ตัดเชื้อวาลิงออก เนื่องจากหลวงพ่อดีใจว่าลิงกังค่อนข้างดุ และเกรงว่าจะกัดนักท่องเที่ยวนักและชาวบ้านในบริเวณใกล้เคียง

4.4.1. ลักษณะโครงสร้างทางสังคมของลิงวอกภายหลังการทำหมันลิงกังเพศผู้

จากที่ได้ติดตามศึกษาลักษณะโครงสร้างประชากรของลิงวอก ในวันที่ 1 กันยายน 2546 หรือภายหลังจากที่ทำหมันลิงกังเพศผู้มานานประมาณ 6 เดือน พบว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะโครงสร้างประชากรของลิงวอกจากที่ได้ทำการศึกษาไปเมื่อเดือนมีนาคม 2546 นั่นคือ ลิงกังยังทำหน้าที่เป็นจำฝูงของฝูงลิงวอกทั้งหมด โดยในฝูงหลักนั้นพบลิงแม่ลูกอ่อน (จากการประมาณขนาดของลูกที่พบ มีอายุเท่ากับ 1-4 เดือน นั่นคือเกิดในราวเดือนเมษายน – กรกฎาคม) ซึ่งก็ตรงกันกับที่ได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่าลิงวอกที่วัดถ้ำผาหมากฮ่อ มีการผสมพันธุ์ในช่วงเดือน ธันวาคม – กุมภาพันธ์ เป็นส่วนใหญ่ และพบบ้างประปรายในช่วงเดือนมีนาคม เพราะเนื่องจากลิงจะใช้เวลาในการตั้งท้องนานประมาณ 165 วัน (Burton and Eaton, 1995) แม่ลิงที่คลอดลูกในปีนั้นพบว่าเป็นลิงที่เคยจับมาทำการศึกษามาเมื่อเดือนมีนาคม จากการวางกรงดัก และสังเกตสัญญาณไว้ที่หน้า (code) มีหมายเลขดังนี้ หมายเลข 31 (คลอดลูกเป็นตัวแรกของฝูงในเดือนเมษายน) หมายเลข 10, 12, 21 และ 22 จากการสังเกตพบว่าลูกที่เกิดใหม่มีลักษณะภายนอกผสมกันระหว่างลิงกังและลิงวอกอย่างน้อย 2 ตัว ลักษณะที่ใช้สังเกตลูกที่เกิดใหม่อย่างง่ายว่าลูกที่เกิดเป็นลิงวอกหรือลิงผสมให้ดูจากสีขน เนื่องจากลูกลิงวอกที่เกิดใหม่จะมีขนสีน้ำตาลอ่อนออกเหลือง ในขณะที่ลิงผสมจะมีขนสีดำเข้ม นอกจากนี้ยังอาจใช้ลักษณะการเรียงตัวของขนที่หัว (hair pattern) ช่วยในการบ่งบอกได้ โดยลูกลิงวอกที่เกิดใหม่จะมีขนลูเรียบไปทางด้านหลังสีขนเป็นสีเดียวกันกับสีตัว ในขณะที่ลิงผสมจะมีลักษณะแฉกกลางเป็นร่องและสีดำเข้ม

5. เอกสารอ้างอิง

วิฑูรย์ ไวยนันท์ และพิรพรรณ ตันอารีย์. (2540). ปรสิติวิทยาทางการแพทย์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

Affara N, Bishop C, Brown W, Cooke H, Davey P, Ellis N, et al (1996). Report of the second international workshop on Y chromosome mapping 1995. *Cytogenet Cell Genet* 73: 33-76.

Altman J (1974). Observational study of behavior: sampling methods. *Behavior* 49: 227-267.

Arnason U, Gullberg A, Burguete AS, Janke A. (2000). Molecular estimates of primates divergences and new hypotheses for primate dispersal and the origin of modern humans. *Hereditas* 133: 217-228.

Bernstein IS, Gordon TP (1980). Mixed taxa introductions, hybrids and macaque systematics. In: Lindburg DG (ed.) *The Macaques: Studies in Ecology, Behavior and Evolution*. Van Nostrand Reinhold: New York. pp 125-147.

- Burton F, Eaton M. (1995). *The Multimedia Guide to the Non-human Primates (printed version)*. Scarborough: Prentice Hall Canada Inc.
- Cheverud JM, Buettner-Janusch J, Sade D. (1987). Social group fission and the origin of intergroup genetic differentiation among rhesus monkeys of Cayo Santiago. *Am J Phys Anthropol*. 49: 449-456.
- Data Analysis Products Division. (1997). *S-Plus User's Guide version 4.0*. MathSoft, Inc. Seattle, Washington.
- Dittus WPJ (1980). The social regulation of primate populations: a synthesis. In: Lindburg DE (ed.) *The Macaques: Study in Ecology, Behavior, and Evolution*. Van Nostrand Reinhold Company, New York, pp 1-9.
- Fooden J. (1971). Report on primates collected in western Thailand January-April, 1967. *Fieldiana Zoology*. 59: 1-62.
- Fooden J (1975). Taxonomy and evolution of liontail and pigtail macaques (Primates: Cercopithecidae). *Fieldiana Zoology* 67, pp. 169.
- Fooden J (1976). Provisional classification and key to living species of macaques (Primates: *Macaca*), *Folia Primatol* 25: 225 – 236.
- Fooden J (1980). Classification and distribution of living macaques (*Macaca* Lacepede, 1799). In: Lindburg DG (ed.) *The Macaques: Studies in Ecology, Behavior and Evolution*. Van Nostrand Reinhold: New York. pp 1-9.
- Fooden J (1982). Ecogeographic segregation of macaque species. *Primates* 23: 574 – 579.
- Fooden J. (1995). Systematic review of southeast Asian longtail macaques, *Macaca fascicularis* (Raffles, (1821)). *Fieldiana Zoology. New series*, No.81, pp.205.
- Fooden J (1997). Tail length variation in *Macaca fascicularis* and *M. mulatta*. *Primates* 38: 221 – 231.
- Fooden J (2000). Systematic review of rhesus macaque, *Macaca mulatta* (Zimmermann, 1780). *Fieldiana Zoology. New series*, 96, pp.180.
- Glaser B, Grutzner F, Willman U, Stanyon R, Arnold N, Taylor K, et al (1998). Simian Y chromosomes: Species-specific rearrangements of DAZ, RBM, and TSPY versus contiguity of PAR and SRY. *Mamm Genome* 9: 226-231.
- Hamada Y, Watanabe T, Iwamoto M (1992). Body color variation in macaques, especially in Japanese macaques (*Macaca fuscata*). *Primate Res* 8: 1-23. (in Japanese with English abstract).
- Hamada Y, Watanabe T, Takenaka O, Suryobroto B, Kawamoto Y (1988). Morphological studies of the Sulawesi macaques: I. Phyletic analysis of body color. *Primates* 29: 65-80.
- Hayasaka K, Ishida T, Horai S (1991). Heteroplasmy and polymorphism in the major noncoding region of mitochondrial DNA in Japanese monkeys: association with tandemly repeated sequences. *Mol Biol Evol* 8: 399-415.

- Iwamoto M (1971). Morphological studies of *Macaca fuscata*: VI. Somatometry. *Primates* 12: 151-174.
- Iwamoto M, Hamada Y, Watanabe T (1984). Eruption of deciduous teeth in Japanese monkeys (*Macaca fuscata*). *J Anthropol Soc Nippon* 92: 273-279.
- Iwamoto M, Watanabe T, Hamada Y (1987). Eruption of permanent teeth in Japanese monkeys (*Macaca fuscata*). *Primate Res* 3: 18-28.
- Iwamoto M, Suryobroto B (1990). Palmar and plantar dermatoglyphics in macaques: a revised method for their description. *Primates* 31: 431-438.
- Karr SL Jr, Henrickson RV, Else JD. (1980). A survey for intestinal helminthes in recently wild-caught *Macaca mulatta* and results of treatment with mebendazole and thiabendazole. *J Med Primatol.* 9: 200-204.
- Kim HS, Takenaka O (1996). A comparison of TSPY genes from Y-chromosomal DNA of the great apes and humans: sequence, evolution, and phylogeny. *Am J Phys Anthropol* 100: 301-309.
- Kim HS, Hirai H, Takenaka O (1996). Molecular features of the TSPY gene of gibbons and Old World monkeys. *Chromosome Res* 4: 500-506.
- Malaivijitnond S, Takenaka O. (1998). Nucleotide sequences of parathyroid gene in five species of macaque of Thailand. *J Sci Res Chula Unvi.* 23: 135-142.
- Malaivijitnond S, Varavudhi P (2002). The last possible troop of semi-wild rhesus macaque (*Macaca mulatta*) in Thailand. *Nat Hist J Chulalongkorn Univ* 2: 59-61.
- Malaivijitnond S, Takenaka O, Anukulthanakorn K, Cherdshewasart W (2002). The nucleotide sequences of the parathyroid gene in primates (suborder Anthroidea). *Gen Comp Endocrinol* 125: 67-78.
- Malaivijitnond S, Hamada Y. (2004). Sympatric distribution of two macaque species, long-tailed and stump-tailed macaques, in the southern Thailand. *Oryx*. (submitted)
- Miho I. (1987) Soil-eating of Japanese macaques (*Macaca fuscata*) at Arashiyama, Kyoto. *Primate Res.* 3: 103-111. (in Japanese)
- Nei M (1973). Analysis of gene diversity in sub-divided populations. *Proc Natl Acad Sci USA* 20: 3321-3323.
- Saitou N, Nei M (1987). The neighbor-joining method: A new method for reconstructing phylogenetic trees. *Mol Biol Evol* 4: 406-425.
- Sambrook J, Fritsch EF, Maniatis T (1989). *Molecular Cloning: A Laboratory Manual*, 2nd edn., Cold Spring Harbor Laboratory Press: New York.
- Schempp W, Binkele A, Arnemann J, Glaser B, Ma K, Taylor K, et al (1995). Comparative mapping of YRRM- and TSPY-related cosmids in man and hominid apes. *Chromosome Res* 3: 227-234.
- Seinfeld J. (2001). [http://animaldiversity.ummz.umich.edu/accounts/macaca/mulatta\\$ narrative.html](http://animaldiversity.ummz.umich.edu/accounts/macaca/mulatta$ narrative.html). (9/7/01)

Smith BH, Crummett TL, Brandt KL (1994). Ages of eruption of primate teeth: A compendium for aging individuals and comparing life histories. *Yearbook Phys Anthropol* 37: 177-231.

Son VD.(2002). Intestinal parasites of *Macaca fascicularis* in a mangrove forest, Ho Chi Minh City, Vietnam. *Laboratory Primate Newsletter*. 41.

Tosi AJ, Morales JC, Melnick DJ (2000). Comparison of Y chromosome and mtDNA phylogenies leads to unique inferences of macaque evolutionary history. *Mol Phylogenet Evol* 17: 133–144.

Zhang JS, Yang-Feng TL, Muller U, Mohandas TK, de Jong PJ, Lau Y-FC (1992). Molecular isolation and characterization of an expressed gene from the human Y chromosome. *Hum Mol Genet* 1: 717-726.

6. ผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ/นานาชาติ

6.1. บทความในวารสารวิชาการ (Papers)

1. Malaivijitnond S, Takenaka O, Urasopon N, Hadi I, Hamada Y. 2004. Hybridization between a released pigtail male and semi-wild rhesus females in northern Thailand resolved by TSPY gene analysis. (submitted to *Heredity*) (เอกสารแนบหมายเลข 1)

2. Yuzuru Hamada, Islamul Hadi, Nontakorn Urasopon, Suchinda Malaivijitnond. 2004. Morphometry and pelage color of free-ranging rhesus macaques in northern Thailand: Are they rhesus (*Macaca mulatta*) or hybrids? (submitted to *Primates*) (เอกสารแนบหมายเลข 2)

6.2. บทความในรายงานการประชุมวิชาการ (Proceedings)

-Suchinda Malaivijitnond, Nontakorn Urasopon, Kwanta Tansa, Yuzuru Hamada. 2546. Biodiversity of macaque monkeys in Thailand. การประชุมวิชาการ "ชมรมนักสัตววิทยา โครงการ BRT ครั้งที่ 1. Biodiversity and Biogeography" ระหว่างวันที่ 14-15 มิถุนายน 2546 (เอกสารแนบหมายเลข 3)

-Yuzuru Hamada, Nontakorn Urasopon, Kwanta Tansa, Hadi Islamul, Kanya Kawin, Suchinda Malaivijitnond. 2003. Morphological characteristics of free-ranging macaques in northern Thailand. The 57th Conference of the Anthropological Society of Japan. Hokkaido, Japan, 3-5 October 2003. (เอกสารแนบหมายเลข 4)

-Suchinda Malaivijitnond, Osamu Takenaka, Yuzuru Hamada. 2004. The present status of Thai macaques from wide view. In Mini-Symposium "Current Topics in Animal Biodiversity", 13 February 2004, Faculty of Science, Chulalongkorn University, pp.8-11.

-Suchinda Malaivijitnond, Jessada Denduangboripant, Osamu Takenaka, Yuzuru Hamada. 2004. Biodiversity of macaque monkeys in Thailand. Proceedings of the Fifth Congress of AOSCE in Conjunction with the Annual Meeting of JSCE, 26-30 March 2004, Nara, Japan, pp.64-66. (เอกสารแนบหมายเลข 5)

-Yuzuru Hamada, Islamul Hadi, Nontakorn Urasopon, Suchinda Malaivijitnond. 2004. Phylogeographical study on the rhesus macaque (*Macaca mulatta*) distributing Indochinese peninsula-I. Conference of Mammalogy Society, Nagoya, Japan.

7. กิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

7.1. การได้รับเชิญไปเป็นวิทยากรในต่างประเทศ

-ได้รับเชิญให้บรรยายเรื่อง “The study of macaque monkeys in Thailand” ณ Laboratory of Veterinary Physiology, Department of Veterinary Medicine, Faculty of Agriculture, Tokyo University of Agriculture and Technology, Japan ในวันที่ 28 ตุลาคม 2545

-ได้รับเชิญให้บรรยายเรื่อง “Biodiversity of macaque monkeys in Thailand” ณ Faculty of Agriculture, Gifu University, Gifu, Japan ในวันอังคารที่ 16 มีนาคม 2547

-ได้รับเชิญให้บรรยายเรื่อง “Biodiversity of macaque monkeys in Thailand” ณ Primate Research Institute, Kyoto University, Japan, ในวันที่ 10 พฤษภาคม 2547

-ได้รับเชิญให้บรรยายเรื่อง “Hybridization and genetic variation of rhesus macaques in northern Thailand.” ณ Department of Cellular and Molecular Biology, Primate Research Institute, Kyoto University, Japan, ในวันที่ 17 พฤษภาคม 2547

7.2. การสัมภาษณ์ออกรายการทางวิทยุ

-ได้รับเชิญไปเป็นวิทยากรทางวิทยุในรายการ “สารสนทนา” ทางสถานีวิทยุจุฬาฯ FM 101.5 MHz ออกอากาศในวันเสาร์เวลา 13.00 – 13.30 น. ในหัวข้อเรื่อง “การผสมข้ามพันธุ์และความแตกต่างแปรผันทางพันธุกรรมของลิงวอก ณ วัดถ้ำผามากฮ่อ จ.เลย” ในวันพุธที่ 11 มิถุนายน 2546

-ได้รับเชิญไปเป็นวิทยากรทางวิทยุในรายการ “ทันโลกวิทยาศาสตร์” ทางสถานีวิทยุ อส. พระราชวังดุสิต FM 104 MHz และ AM 1332 KHz ออกอากาศทุกวันพุธเย็นพุธ ระหว่างเวลา 18.00 – 18.30 น. ในหัวข้อเรื่อง “การศึกษาการแพร่กระจายและลักษณะประชากรของลิงวอกในประเทศไทย” ในวันพุธที่ 10 สิงหาคม 2546

7.3. การประชาสัมพันธ์ผลงานวิจัยทางสื่ออื่น ๆ

-ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลงานวิจัยในวารสาร “ข่าวคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” ปีที่ 26 ฉบับที่ 4 เดือนพฤษภาคม 2546 หน้า 2 (เอกสารแนบหมายเลข 6)

-ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลงานวิจัยในวารสาร “จุฬาสัมพันธ์” ปีที่ 46 ฉบับที่ 33 วันจันทร์ที่ 1 กันยายน 2546 หน้า 2 (เอกสารแนบหมายเลข 7)

-ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลงานวิจัยในหนังสือพิมพ์ “The Nation” ในหัวข้อเรื่อง “Last wild rhesus studied” ในวันที่ 8 กันยายน 2546 (เอกสารแนบหมายเลข 8)

-ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลงานวิจัยในหนังสือพิมพ์ “มติชน” ในหัวข้อเรื่อง “หวั่นลิงวอกฝูงสุดท้ายในไทยกลายเป็นพันธุ์” ในวันที่ 11 กันยายน 2546 หน้า 21 (เอกสารแนบหมายเลข 9)

- ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลงานวิจัยในหนังสือพิมพ์ "Bangkok Post" ในวันที่ 22 กันยายน 2546 ส่วน outlook (เอกสารแนบหมายเลข 10)
- ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลงานวิจัยในหนังสือพิมพ์ "โพสต์ทูเดย์" ในหัวข้อเรื่อง "ลิงวอกฝูงสุดท้าย" ในวันที่ 4 มกราคม 2547 (เอกสารแนบหมายเลข 11)
- ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลงานวิจัยในหนังสือพิมพ์ "ผู้จัดการ" ในวันที่ 21 มกราคม 2547 (เอกสารแนบหมายเลข 12)
- ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลงานวิจัยในหนังสือพิมพ์ "ไทยรัฐ" หมวดข่าววิทยาการ ในวันที่ 22 มกราคม 2547 (เอกสารแนบหมายเลข 13)
- ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลงานวิจัยในหนังสือพิมพ์ "บ้านเมือง" ในวันที่ 22 มกราคม 2547 (เอกสารแนบหมายเลข 14)
- ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลงานวิจัยในหนังสือพิมพ์ "แนวหน้า" ในวันที่ 26 มกราคม 2547 (เอกสารแนบหมายเลข 15)
- ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลงานวิจัยใน "รายงานการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)" (เอกสารแนบหมายเลข 16)
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ได้จัดทำ web site <http://pr.trf.or.th/news/Question.asp?GID=43> เกี่ยวกับลิงลูกผสมระหว่างลิงวอกเทศเมียและลิงกังเพศผู้ ผลงานจากโครงการวิจัย "การผสมข้ามพันธุ์และความแตกต่างแปรผันทางพันธุกรรมของลิงวอก (*Macaca mulatta*) ณ วัดถ้ำผาหมากฮ่อ จ. เลย"

8. การเชื่อมโยงทางวิชาการกับนักวิชาการอื่น ๆ ทั้งในและต่างประเทศ

- ได้เชิญนิสิตปริญญาโท จาก Department of Biology, Borgor Agricultural University ประเทศอินโดนีเซีย ที่กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง Socioecology of color-blind long-tailed macaques at Pagandaran National Park มาร่วมทำการศึกษาเกี่ยวกับ Socioecology ของลิงวอก ณ วัดถ้ำผาหมากฮ่อนี้ด้วย
- ได้ติดต่อและไปทำการเก็บข้อมูลต่าง ๆ เช่น morphometrics, dermatoglyphics และสีขน และเจาะเก็บเลือดลิงวอกสายพันธุ์แท้จากอินเดียนและจีนที่เลี้ยงอยู่ที่ Primate Research Institute มหาวิทยาลัยเกียวโต โดยความร่วมมือกับ Associate Professor Dr. Yuzuru Hamada, Section of Morphology, Department of Evolution and Phylogeny และ Professor Dr. Osamu Takenaka, Department of Cellular and Molecular Biology ในระหว่างวันที่ 30 กันยายน – 9 พฤศจิกายน 2546 และ 1 – 31 เมษายน 2547 เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเปรียบเทียบกับลิงวอก ณ วัดถ้ำผาหมากฮ่อ

9. ปัญหาและอุปสรรค

- เนื่องจากในการศึกษาลิงในภาคสนาม (capture-and-release field work) จำต้องใช้คนจำนวนมาก (ประมาณ 10 คนขึ้นไป) และต้องอาศัยความร่วมมือจากนักวิจัยต่างชาติในการตรวจวัดทางสัณฐานวิทยา (morphometrics, pelage color, age estimation from dental formula) ดังนั้นการที่จะให้บุคลากรทุกคนมีเวลาร่วมกันจึงค่อนข้างยาก และใน

การศึกษาในภาคสนามแต่ละครั้งจะใช้เวลานานหลายวันติดต่อกัน ซึ่งช่วงเวลาที่บุคลากรทุกคนมีเวลาว่างพร้อมกันคือ ประมาณเดือนกันยายน-ตุลาคม และเดือนมีนาคม-พฤษภาคม ซึ่งเป็นช่วงปิดเทอม แต่เนื่องจากลิงวอกวัดถ้ำผาหมากฮ่ออาศัยอยู่บนเขาและการวาง trap จะวางที่เชิงเขา นั่นคือต้องล่อให้ลิงลงมาจากเขาโดยใช้อาหารล่อ ซึ่งช่วงฤดูกาลที่ลิงมักจะลงจากเขามาหาอาหาร คือ ฤดูแล้ง นั่นคือระหว่างเดือน มีนาคม-พฤษภาคม ดังนั้นช่วงเวลาที่เหมาะสมที่สุดในการจับลิงจึงสั้นลง นั่นคืออยู่ในช่วงระหว่างเดือนมีนาคม-พฤษภาคม เท่านั้น จึงทำให้แผนงานในการจับลิงที่ได้วางไว้ล่าช้ากว่ากำหนด

-เนื่องจากพบลักษณะภายนอกของลูกลิงวอก ณ วัดถ้ำผาหมากฮ่อจำนวนมากกว่า 5 ตัว ในวันที่ 1 กันยายน 2546 ที่มีลักษณะผสมระหว่างลิงกังและลิงวอก ดังนั้นเพื่อที่จะตอบคำถามที่ว่าลูกลิงดังกล่าวเป็นลูกผสมระหว่างลิงกังเพศผู้และลิงวอกเพศเมียหรือไม่ ในระดับดีเอ็นเอ จึงต้องมีการเจาะเก็บเลือดลิงกังและลิงวอกสายพันธุ์แท้ที่รู้เชื้อสายที่ชัดเจน มาทำการศึกษเปรียบเทียบ ดังนั้นจึงต้องเดินทางไปเจาะเก็บเลือดลิงดังกล่าว ณ Primate Research Institute มหาวิทยาลัยเกียวโต ซึ่งไม่ได้เขียนงบประมาณไว้ในโครงการวิจัย จึงต้องนำเงินทุนส่วนตัวมาใช้จ่าย

10. ความเห็นและข้อเสนอแนะ

-ทาง BRT ควรจะมีการพิจารณาให้ทุนสนับสนุนในส่วนค่าเดินทางแก่นักวิจัยชาวต่างชาติ เช่น นักวิจัยชาวญี่ปุ่น ที่เข้ามาช่วยทำการวิจัยในครั้งนี้ เนื่องจากงานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยที่จำเป็นต้องขอความช่วยเหลือจากนักวิจัยชาวต่างชาติอย่างยิ่ง เพราะขณะนี้ประเทศไทยยังมีผู้เชี่ยวชาญทางด้านนี้น้อยมาก ทำให้โครงการวิจัยนี้ต้องใช้เงินทุนส่วนตัวเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเชิญนักวิจัยชาวญี่ปุ่นและอินโดนีเซียมาร่วมทำวิจัย ซึ่งการเชิญนักวิจัยชาวต่างชาติเข้ามาร่วมทำวิจัยดังกล่าวนอกจากจะทำให้งานวิจัยก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วแล้ว นักวิจัยไทยยังได้รับการถ่ายทอดความรู้ทางด้านวานรวิทยาจากนักวิจัยชาวต่างชาตินั้น ๆ อีกด้วย

APPENDIX

1. ตารางเมตริกซ์ข้อมูลลำดับลำดับนิวคลีโอไทด์ของไมโทคอนเดรียลดีเอ็นเอจำนวน 477 คู่เบส จากดีเอ็นเอจำนวน 59 ตัวอย่างซึ่งเป็นของ 1) ลิงวอกจากวัดถ้ำผาหมากฮ่อ (MmulWTPMH) จำนวน 32 ตัวอย่าง 2) ลิงวอกจากอุทยานแห่งชาติภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ (MmulPRU) 1 ตัวอย่าง 3) ลิงวอกจากสวนสัตว์เชียงใหม่ (MmulPRI) จำนวน 6 ตัวอย่าง 4) ลิงวอกจากประเทศจีน (MmulCN) จำนวน 7 ตัวอย่าง 8) ลิงวอกจากประเทศอินเดีย (MmulID) จำนวน 3 ตัวอย่าง 9) ลิงหางยาวจากจังหวัดนครสวรรค์ (MfasKN) จำนวน 5 ตัวอย่าง และ 10) ลิงหางยาวจากจังหวัดสงขลา (MfasKN-KTK) จำนวน 4 ตัวอย่าง โดยมีตัวอย่างดีเอ็นเอของลิง Barbary (Msyl) (Arnason *et al.*, 2000) เป็น out-group out-group

[illegible]

[illegible]

	430	440	450	460	470	
Msyl	TAAT-AAATA	TTTACTT-CA	CCAAA-CACC	-CTTAACATC	AACCCACAAC	AAACCCC
MmulID460	TAAC-TTACA	TTTACTTACA	CCATA-CACC	ATTTTACACC	AACC-GCGCC	???????
MmulID464	TAAC-TAATA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CCTTACACC	AACC-GACAT	???????
MmulID466	TAAC-AAACA	TTTACTT-CA	CCAAA-CACC	-CACTGCACC	AACCCGCGAC	AGATCCT
MmulCN562	TAAC-AAACA	TTTACTT-CA	CCAAA-CACC	-CTCTACACC	AACCCGCGAC	AAATCCT
MmulCN564	??????????	??????????	??????????	??????????	??????????	????????
MmulCN566	TAAC-AAACA	TTTACTT-CA	CCAAA-CACC	-CTCTACACC	AACCCGCGAC	AGACCCT
MmulCN567	TAAC-AAACA	TTTACTT-CA	CCAAAACACC	-CTCTACACC	AACCCGCGAC	AGATCCT
MmulCN568	TAAC-AAACA	TTTACTT-CA	CCAAA-CACC	-CTCTACACC	AACCCGCGAC	AAATCCT
MmulCN560	TAAC-AAACA	TTTACTT-CA	CCAAA-CACC	-CTCTACACC	AACCCGCGAC	AAATCCT
MmulCN561	TAAC-AAACA	TTTACTT-CA	CCAAA-CACC	-CTCTACACC	AACCCGCGAC	AAATCCT
MmulPRI1990	??????????	??????????	??????????	??????????	??????????	????????
MmulPRI1993	TAAC-AAACA	TTTACTT-CA	CCAAA-CACC	-CTCTGCACC	AACCCGCGAC	AGATCC?
MmulPRI1994	TAAC-AAACA	TTTACTT-CA	CCAAA-CACC	-CTCTGCACC	AACCCGCGAC	AGATCC?
MmulPRI1995	TAAC-AAACA	TTTACTT-CA	CCAAA-CACC	-CTCTACACC	AACCCGCGAC	AAATCC?
MmulPRI1996	TAAC-AAACA	TTTACTT-CA	CCAAA-CACC	-CTCTACACC	AACCCGCGAC	???????
MmulPRI1997	TAAC-AAACA	TTTACTT-CA	CCAAA-CACC	-CTCTGCACC	AACCCGCGAC	AGATCC?
MmulPRU	TAAC-AAATA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CCTTACACC	AACCCACAAT	AGACCCC
MmulWTPMH241	TAAC-AAGCA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CCTTACACC	AACCCACAAC	AGACCCC
MmulWTPMH242	TAAC-AAATA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CCTTACACC	AACCCACAAT	AGACCCC
MmulWTPMH243	TAAC-AAATA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CCTTACACC	AACCCACAAT	AGACCCC
MmulWTPMH244	TAAC-AAGCA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CCTTACACC	AACCCACAAC	AGACCCC
MmulWTPMH245	TAAC-AAGCA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CCTTACACC	AACCCACAAC	AGACCCC
MmulWTPMH247	TAAC-AAATA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CCTTACACC	AACCCACAAT	AGACCCC
MmulWTPMH248	TAAC-AAGCA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CCTTACACC	AACCCACAAC	AGACCCC
MmulWTPMH249	TAAC-AAATA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CCTTACACC	AACCCACAAT	AGACCCC
MmulWTPMH250	TAAC-AAGCA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CCTTACACC	AACCCACAAC	AGACCCC
MmulWTPMH251	TAAC-AAATA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CCTTACACC	AACCCACAAT	AGACCCC
MmulWTPMH252	TAAC-AAGCA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CCTTACACC	AACCCACAAC	AGACCCC
MmulWTPMH253	TAAC-AAATA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CCTTACACC	AACCCACAAT	AGACCCC
MmulWTPMH254	TAAC-AAATA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CCTTACACC	AACCCACAAT	AGACCCC
MmulWTPMH255	TAAC-AAATA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CCTTACACC	AACCCACAAT	AGACCCC
MmulWTPMH256	TAAC-AAGCA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CCTTACACC	AACCCACAAC	AGACCCC
MmulWTPMH257	TAAC-AAGCA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CCTTACACC	AACCCACAAC	AGACCCC
MmulWTPMH258	TAAC-AAATA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CCTTACACC	AACCCACAAT	AGACCCC
MmulWTPMH259	TAAC-AAATA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CCTTACACC	AACCCACAAT	AGACCCC
PMH260	TAAC-AAGCA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CCTTACACC	AACCCACAAT	AGACCCC
MmulWTPMH261	TAAC-AAGCA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CCTTACACC	AACCCACAAC	AGACCCC
MmulWTPMH262	TAAC-AAGCA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CCTTACACC	AACCCACAAC	AGACCCC
MmulWTPMH263	TAAC-AAGCA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CCTTACACC	AACCCACAAC	AGACCCC
MmulWTPMH264	TAAC-AAGCA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CCTTACACC	AACCCACAAC	AGACCCC
MmulWTPMH265	TAAC-AAGCA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CCTTACACC	AACCCACAAC	AGACCCC
MmulWTPMH266	TAAC-AAATA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CCTTACACC	AACCCACAAT	AGACCCC
MmulWTPMH267	TAAC-AAGCA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CCTTACACC	AACCCACAAC	AGACCCC
MmulWTPMH268	TAAC-AAGCA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CCTTACACC	AACCCACAAC	AGACCCC
MmulWTPMH269	TAAC-AAGCA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CCTTACACC	AACCCACAAC	AGACCCC
MmulWTPMH270	TAAC-AAATA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CCTTACACC	AACCCACAAT	AGACCCC
MmulWTPMH271	TAAC-AAGCA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CCTTACACC	AACCCACAAC	AGACCCC
MmulWTPMH272	TAAC-AAATA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CCTTACACC	AACCCACAAT	AGACCCC
MmulWTPMH273	TAAC-AAGCA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CCTTACACC	AACCCACAAC	AGACCCC
MfasKN76	TAACCAAACA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	??????????	??????????	????????
MfasKN78	TAAC-AAACA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	??????????	??????????	????????
MfasKN79	TAAC-AAACA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	??????????	??????????	????????
MfasKN80	TAAC-AAACA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	??????????	??????????	????????
MfasKN85	TAAC-AAACA	TTT???????	??????????	??????????	??????????	????????
MfasKN-KTK615all	TAAC-AAGCA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CTTTACACC	AACCCACAAT	AGACCCC
MfasKN-KTK616all	TAAC-AAGCA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CTTTACACC	AACCCACAAT	AGACCCC
MfasKN-KTK617all	TAAC-AAGCA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CTTTACACC	AACCCACAAT	AGACCCC
MfasKN-KTK618all	TAAC-AAGCA	TTTACTT-CA	CTAAA-CACC	-CTTTACACC	AACCCACAAT	AGACCCC

2. ตารางเมตริกซ์ข้อมูลลำดับลำดับนิวคลีโอไทด์ของ TSPY gene จำนวน 711 คู่เบส จากดีเอ็นเอจำนวน 10 ตัวอย่างของลิงวอกจากวัดถ้ำผาหมากฮ่อ (MmulWTPMH) และลิงลูกผสมหมายเลข 254 และ 259 และจำนวน 713 คู่เบส จากลิงกึ่งวัดถ้ำผาหมากฮ่อจำนวน 1 ตัวอย่าง (Mnem246) ลิงวอกพม่า (MmulBurma), อินเดีย (MmulIndia) และจีน (MmulChina) อย่างละ 1 ตัวอย่าง และลิงหางยาว (MfasThai), ลิงกัง (MnemThai) และลิงเสน (MarcThai) จากประเทศไทย พบว่ามีความแตกต่างของลำดับนิวคลีโอไทด์ของลิงวอกและลิงกึ่งทั้งหมด 7 คู่เบส (the 78th, 153rd, 320th, 428th, 483rd, 626th, and 778th) และเกิด insertion ในลิงกัง 2 คู่เบส (the 324th and 325th) ตามลำดับ

	...	10	20	30	40	50	60
Marc-Thai-700bp	????????	????????	????????	????????	??GCCATCAT	CCAGAGCATG	
Mnem-Thai-700bp	????????	????????	????????	????????	??GCCATCAT	CCAGAGCATG	
Mfas-Thai-700bp	AAGATGGAGC	GGAGGCGCAA	GCCCCACCTG	GACCGCAGAG	GCGCCATCAT	CCAGAGCATG	
Mmul-Burma-700bp	????????	????????	????????	????????	??GCCATCAT	CCAGAGCATG	
Mmul-India-700bp	????????	????????	????????	????????	??GCCATCAT	CCAGAGCATG	
Mmul-China-700bp	????????	????????	????????	????????	??GCCATCAT	CCAGAGCATG	
Mmul242	????????	????????	????????	????????	??GCCATCAT	CCAGAGCATG	
Mmul244	????????	????????	????????	????????	??GCCATCAT	CCAGAGCATG	
Mnem246	????????	????????	????????	????????	??GCCATCAT	CCAGAGCATG	
Mmul247	????????	????????	????????	????????	??GCCATCAT	CCAGAGCATG	
Mmul248	????????	????????	????????	????????	??GCCATCAT	CCAGAGCATG	
Mmul250	????????	????????	????????	????????	??GCCATCAT	CCAGAGCATG	
Mmul253	????????	????????	????????	????????	??GCCATCAT	CCAGAGCATG	
Hybrid254	????????	????????	????????	????????	??GCCATCAT	CCAGAGCATG	
Hybrid259	????????	????????	????????	????????	??GCCATCAT	CCAGAGCATG	
Mmul266	????????	????????	????????	????????	??GCCATCAT	CCAGAGCATG	
Mmul267	????????	????????	????????	????????	??GCCATCAT	CCAGAGCATG	
	..	70	80	90	100	110	120
Marc-Thai-700bp	CCTGGCTTCT	GGGCCAATGT	TGTATCCTTT	GCAGTGTTTC	TTCTGCTTTT	CCAGTTGAGA	
Mnem-Thai-700bp	CCTGGCTTCT	GGGCCAATGT	TGTATCCTTT	GCAGTGTTTC	TTCTGCTTTT	CCAGTTGAGC	
Mfas-Thai-700bp	CCTGGCTTCT	GGGCCAATGT	TGTATCCTTT	GCAGTGTTTC	TTCTGCTTTT	CCAGTTGAGA	
Mmul-Burma-700bp	CCTGGCTTCT	GGGCCAATGT	TGTATCCTTT	GCAGTGTTTC	TTCTGCTTTT	CCAGTTGAGA	
Mmul-India-700bp	CCTGGCTTCT	GGGCCAATGT	TGTATCCTTT	GCAGTGTTTC	TTCTGCTTTT	CCAGTTGAGA	
Mmul-China-700bp	CCTGGCTTCT	GGGCCAATGT	TGTATCCTTT	GCAGTGTTTC	TTCTGCTTTT	CCAGTTGAGA	
Mmul242	CCTGGCTTCT	GGGCCAATGT	TGTATCCTTT	GCAGTGTTTC	TTCTGCTTTT	CCAGTTGAGA	
Mmul244	CCTGGCTTCT	GGGCCAATGT	TGTATCCTTT	GCAGTGTTTC	TTCTGCTTTT	CCAGTTGAGA	
Mnem246	CCTGGCTTCT	GGGCCAATGT	TGTATCCTTT	GCAGTGTTTC	TTCTGCTTTT	CCAGTTGAGC	
Mmul247	CCTGGCTTCT	GGGCCAATGT	TGTATCCTTT	GCAGTGTTTC	TTCTGCTTTT	CCAGTTGAGA	
Mmul248	CCTGGCTTCT	GGGCCAATGT	TGTATCCTTT	GCAGTGTTTC	TTCTGCTTTT	CCAGTTGAGA	
Mmul250	CCTGGCTTCT	GGGCCAATGT	TGTATCCTTT	GCAGTGTTTC	TTCTGCTTTT	CCAGTTGAGA	
Mmul253	CCTGGCTTCT	GGGCCAATGT	TGTATCCTTT	GCAGTGTTTC	TTCTGCTTTT	CCAGTTGAGA	
Hybrid254	CCTGGCTTCT	GGGCCAATGT	TGTATCCTTT	GCAGTGTTTC	TTCTGCTTTT	CCAGTTGAGA	
Hybrid259	CCTGGCTTCT	GGGCCAATGT	TGTATCCTTT	GCAGTGTTTC	TTCTGCTTTT	CCAGTTGAGC	
Mmul266	CCTGGCTTCT	GGGCCAATGT	TGTATCCTTT	GCAGTGTTTC	TTCTGCTTTT	CCAGTTGAGA	
Mmul267	CCTGGCTTCT	GGGCCAATGT	TGTATCCTTT	GCAGTGTTTC	TTCTGCTTTT	CCAGTTGAGA	
	...	130	140	150	160	170	180
Marc-Thai-700bp	GGTGCTCTTG	GGAAGTGTA	GGAACCTACG	GGCGGCTCGG	CGTCGATGTG	ACCATTG	GGG
Mnem-Thai-700bp	GGTGCTCTTG	GGAAGTGTA	GGAACCTACG	GGCGGCTCGG	CGTCGATGTG	ACCATTG	GGG
Mfas-Thai-700bp	GGTGCTCTTG	GGAAGTGTA	GGAACCTACG	GGCGGCTCGG	CGTCGATGTG	ACCATTG	GGG
Mmul-Burma-700bp	GGTGCTCTTG	GGAAGTGTA	GGAACCTACG	GGCGGCTCGG	CGTCGATGTG	ACCATTG	GGG
Mmul-India-700bp	GGTGCTCTTG	GGAAGTGTA	GGAACCTACG	GGCGGCTCGG	CGTCGATGTG	ACCATTG	GGG
Mmul-China-700bp	GGTGCTCTTG	GGAAGTGTA	GGAACCTACG	GGCGGCTCGG	CGTCGATGTG	ACCATTG	GGG
Mmul242	GGTGCTCTTG	GGAAGTGTA	GGAACCTACG	GGCGGCTCGG	CGTCGATGTG	ACCATTG	GGG

Mmul244	GGTGCTCTTG	GGAAGTGTA	GGAACCTTACG	GGCGGCTCGG	CGTCGATGTG	ACCATTG
Mnem246	GGTGCTCTTG	GGAAGTGTA	GGAACCTTACG	GGCGGCTCGG	CGTCGATGTG	ACCATTG
Mmul247	GGTGCTCTTG	GGAAGTGTA	GGAACCTTACG	GGCGGCTCGG	CGTCGATGTG	ACCATTG
Mmul248	GGTGCTCTTG	GGAAGTGTA	GGAACCTTACG	GGCGGCTCGG	CGTCGATGTG	ACCATTG
Mmul250	GGTGCTCTTG	GGAAGTGTA	GGAACCTTACG	GGCGGCTCGG	CGTCGATGTG	ACCATTG
Mmul253	GGTGCTCTTG	GGAAGTGTA	GGAACCTTACG	GGCGGCTCGG	CGTCGATGTG	ACCATTG
Hybrid254	GGTGCTCTTG	GGAAGTGTA	GGAACCTTACG	GGCGGCTCGG	CGTCGATGTG	ACCATTG
Hybrid259	GGTGCTCTTG	GGAAGTGTA	GGAACCTTACG	GGCGGCTCGG	CGTCGATGTG	ACCATTG
Mmul266	GGTGCTCTTG	GGAAGTGTA	GGAACCTTACG	GGCGGCTCGG	CGTCGATGTG	ACCATTG
Mmul267	GGTGCTCTTG	GGAAGTGTA	GGAACCTTACG	GGCGGCTCGG	CGTCGATGTG	ACCATTG

									
	190	200	210	220	230	240			
Marc-Thai-700bp	GAACACGGGT	GAGTTTCCAC	AGACAAATGT	GGCTGAAGAA	AGCCAGAGCA	GACACGGGTA			
Mnem-Thai-700bp	GAACACGGGT	GAGTTTCCAC	AGACAAATGT	GGCTGAAGAA	AGCCAGAGCA	GACACGGGTA			
Mfas-Thai-700bp	GAACACGGGT	GAGTTTCCAC	AGACAAATGT	GGCTGAAGAA	AGCCAGAGCA	GACACGGGTA			
Mmul-Burma-700bp	GAACACGGGT	GAGTTTCCAC	AGACAAATGT	GGCTGAAGAA	AGCCAGAGCA	GACACGGGTA			
Mmul-India-700bp	GAACACGGGT	GAGTTTCCAC	AGACAAATGT	GGCTGAAGAA	AGCCAGAGCA	GACACGGGTA			
Mmul-China-700bp	GAACACGGGT	GAGTTTCCAC	AGACAAATGT	GGCTGAAGAA	AGCCAGAGCA	GACACGGGTA			
Mmul242	GAACACGGGT	GAGTTTCCAC	AGACAAATGT	GGCTGAAGAA	AGCCAGAGCA	GACACGGGTA			
Mmul244	GAACACGGGT	GAGTTTCCAC	AGACAAATGT	GGCTGAAGAA	AGCCAGAGCA	GACACGGGTA			
Mnem246	GAACACGGGT	GAGTTTCCAC	AGACAAATGT	GGCTGAAGAA	AGCCAGAGCA	GACACGGGTA			
Mmul247	GAACACGGGT	GAGTTTCCAC	AGACAAATGT	GGCTGAAGAA	AGCCAGAGCA	GACACGGGTA			
Mmul248	GAACACGGGT	GAGTTTCCAC	AGACAAATGT	GGCTGAAGAA	AGCCAGAGCA	GACACGGGTA			
Mmul250	GAACACGGGT	GAGTTTCCAC	AGACAAATGT	GGCTGAAGAA	AGCCAGAGCA	GACACGGGTA			
Mmul253	GAACACGGGT	GAGTTTCCAC	AGACAAATGT	GGCTGAAGAA	AGCCAGAGCA	GACACGGGTA			
Hybrid254	GAACACGGGT	GAGTTTCCAC	AGACAAATGT	GGCTGAAGAA	AGCCAGAGCA	GACACGGGTA			
Hybrid259	GAACACGGGT	GAGTTTCCAC	AGACAAATGT	GGCTGAAGAA	AGCCAGAGCA	GACACGGGTA			
Mmul266	GAACACGGGT	GAGTTTCCAC	AGACAAATGT	GGCTGAAGAA	AGCCAGAGCA	GACACGGGTA			
Mmul267	GAACACGGGT	GAGTTTCCAC	AGACAAATGT	GGCTGAAGAA	AGCCAGAGCA	GACACGGGTA			

									
	250	260	270	280	290	300			
Marc-Thai-700bp	CTATTTTCCT	GCGTGCGTGA	GAGAAACGCT	TCATGGTGCC	AAGCAGCAGA	CGTTTGGGGC			
Mnem-Thai-700bp	CTATTTTCCT	GCGTGCGTGA	GAGAAACGCT	TCATGGTGCC	AAGCAGCAGA	CGTTTGGGGC			
Mfas-Thai-700bp	CTATTTTCCT	GCGTGCGTGA	GAGAAACGCT	TCATGGTGCC	AAGCAGCAGA	CGTTTGGGGC			
Mmul-Burma-700bp	CTATTTTCCT	GCGTGCGTGA	GAGAAACGCT	TCATGGTGCC	AAGCAGCAGA	CGTTTGGGGC			
Mmul-India-700bp	CTATTTTCCT	GCGTGCGTGA	GAGAAACGCT	TCATGGTGCC	AAGCAGCAGA	CGTTTGGGGC			
Mmul-China-700bp	CTATTTTCCT	GCGTGCGTGA	GAGAAACGCT	TCATGGTGCC	AAGCAGCAGA	CGTTTGGGGC			
Mmul242	CTATTTTCCT	GCGTGCGTGA	GAGAAACGCT	TCATGGTGCC	AAGCAGCAGA	CGTTTGGGGC			
Mmul244	CTATTTTCCT	GCGTGCGTGA	GAGAAACGCT	TCATGGTGCC	AAGCAGCAGA	CGTTTGGGGC			
Mnem246	CTATTTTCCT	GCGTGCGTGA	GAGAAACGCT	TCATGGTGCC	AAGCAGCAGA	CGTTTGGGGC			
Mmul247	CTATTTTCCT	GCGTGCGTGA	GAGAAACGCT	TCATGGTGCC	AAGCAGCAGA	CGTTTGGGGC			
Mmul248	CTATTTTCCT	GCGTGCGTGA	GAGAAACGCT	TCATGGTGCC	AAGCAGCAGA	CGTTTGGGGC			
Mmul250	CTATTTTCCT	GCGTGCGTGA	GAGAAACGCT	TCATGGTGCC	AAGCAGCAGA	CGTTTGGGGC			
Mmul253	CTATTTTCCT	GCGTGCGTGA	GAGAAACGCT	TCATGGTGCC	AAGCAGCAGA	CGTTTGGGGC			
Hybrid254	CTATTTTCCT	GCGTGCGTGA	GAGAAACGCT	TCATGGTGCC	AAGCAGCAGA	CGTTTGGGGC			
Hybrid259	CTATTTTCCT	GCGTGCGTGA	GAGAAACGCT	TCATGGTGCC	AAGCAGCAGA	CGTTTGGGGC			
Mmul266	CTATTTTCCT	GCGTGCGTGA	GAGAAACGCT	TCATGGTGCC	AAGCAGCAGA	CGTTTGGGGC			
Mmul267	CTATTTTCCT	GCGTGCGTGA	GAGAAACGCT	TCATGGTGCC	AAGCAGCAGA	CGTTTGGGGC			

									
	310	320	330	340	350	360			
Marc-Thai-700bp	ATCTTTCTGA	AGAGCAGAAG	CGAGTTCTCA	GCAGAACACG	TGTTGCTGTG	AATCAAGCTG			
Mnem-Thai-700bp	ATCTTTCTGA	AGAGCAGAAG	CGAGTTCTCA	GCAGAACACG	TGTTGCTGTG	AATCAAGCTA			
Mfas-Thai-700bp	ATCTTTCTGA	AGAGCAGAAG	CGAGTTCTCA	GCAGAACACG	TGTTGCTGTG	AATCAAGCTA			
Mmul-Burma-700bp	ATCTTTCTGA	AGAGCAGAAG	CGAGTTCTCA	GCAGAACACG	TGTTGCTGTG	AATCAAGCTA			
Mmul-India-700bp	ATCTTTCTGA	AGAGCAGAAG	CGAGTTCTCA	GCAGAACACG	TGTTGCTGTG	AATCAAGCTA			
Mmul-China-700bp	ATCTTTCTGA	AGAGCAGAAG	CGAGTTCTCA	GCAGAACACG	TGTTGCTGTG	AATCAAGCTA			
Mmul242	ATCTTTCTGA	AGAGCAGAAG	CGAGTTCTCA	GCAGAACACG	TGTTGCTGTG	AATCAAGCTA			
Mmul244	ATCTTTCTGA	AGAGCAGAAG	CGAGTTCTCA	GCAGAACACG	TGTTGCTGTG	AATCAAGCTA			

Mnem246	ATCTTTCTGA	AGAGCAGAAG	CGAGTTCTCA	GCAGAACACG	TGTTGCTGTG	AATCAAGCTA
Mmul247	ATCTTTCTGA	AGAGCAGAAG	CGAGTTCTCA	GCAGAACACG	TGTTGCTGTG	AATCAAGCTA
Mmul248	ATCTTTCTGA	AGAGCAGAAG	CGAGTTCTCA	GCAGAACACG	TGTTGCTGTG	AATCAAGCTA
Mmul250	ATCTTTCTGA	AGAGCAGAAG	CGAGTTCTCA	GCAGAACACG	TGTTGCTGTG	AATCAAGCTA
Mmul253	ATCTTTCTGA	AGAGCAGAAG	CGAGTTCTCA	GCAGAACACG	TGTTGCTGTG	AATCAAGCTA
Hybrid254	ATCTTTCTGA	AGAGCAGAAG	CGAGTTCTCA	GCAGAACACG	TGTTGCTGTG	AATCAAGCTA
Hybrid259	ATCTTTCTGA	AGAGCAGAAG	CGAGTTCTCA	GCAGAACACG	TGTTGCTGTG	AATCAAGCTA
Mmul266	ATCTTTCTGA	AGAGCAGAAG	CGAGTTCTCA	GCAGAACACG	TGTTGCTGTG	AATCAAGCTA
Mmul267	ATCTTTCTGA	AGAGCAGAAG	CGAGTTCTCA	GCAGAACACG	TGTTGCTGTG	AATCAAGCTA

						
	370	380	390	400	410	420
Marc-Thai-700bp	TTGTT--AAG	GGACTGTGAC	TGCTCCGCCT	TGCCAGTCCG	ATCTGGGACT	GGGCTTCTTC
Mnem-Thai-700bp	TCGTTTAAAG	GGACTGTGAC	TGCTCCGCCT	TGCCAGTCCG	ATCTGGGACT	GGGCTTCTTC
Mfas-Thai-700bp	TTGTT--AAG	GGACTGTGAC	TGCTCCGCCT	TGCCAGTCCG	ATCTGGGACT	GGGCTTCTTC
Mmul-Burma-700bp	TTGTT--AAG	GGACTGTGAC	TGCTCCGCCT	TGCCAGTCCG	ATCTGGGACT	GGGCTTCTTC
Mmul-India-700bp	TTGTT--AAG	GGACTGTGAC	TGCTCCGCCT	TGCCAGTCCG	ATCTGGGACT	GGGCTTCTTC
Mmul-China-700bp	TTGTT--AAG	GGACTGTGAC	TGCTCCGCCT	TGCCAGTCCG	ATCTGGGACT	GGGCTTCTTC
Mmul242	TTGTT--AAG	GGACTGTGAC	TGCTCCGCCT	TGCCAGTCCG	ATCTGGGACT	GGGCTTCTTC
Mmul244	TTGTT--AAG	GGACTGTGAC	TGCTCCGCCT	TGCCAGTCCG	ATCTGGGACT	GGGCTTCTTC
Mnem246	TCGTTTAAAG	GGACTGTGAC	TGCTCCGCCT	TGCCAGTCCG	ATCTGGGACT	GGGCTTCTTC
Mmul247	TTGTT--AAG	GGACTGTGAC	TGCTCCGCCT	TGCCAGTCCG	ATCTGGGACT	GGGCTTCTTC
Mmul248	TTGTT--AAG	GGACTGTGAC	TGCTCCGCCT	TGCCAGTCCG	ATCTGGGACT	GGGCTTCTTC
Mmul250	TTGTT--AAG	GGACTGTGAC	TGCTCCGCCT	TGCCAGTCCG	ATCTGGGACT	GGGCTTCTTC
Mmul253	TTGTT--AAG	GGACTGTGAC	TGCTCCGCCT	TGCCAGTCCG	ATCTGGGACT	GGGCTTCTTC
Hybrid254	TTGTT--AAG	GGACTGTGAC	TGCTCCGCCT	TGCCAGTCCG	ATCTGGGACT	GGGCTTCTTC
Hybrid259	TCGTTTAAAG	GGACTGTGAC	TGCTCCGCCT	TGCCAGTCCG	ATCTGGGACT	GGGCTTCTTC
Mmul266	TTGTT--AAG	GGACTGTGAC	TGCTCCGCCT	TGCCAGTCCG	ATCTGGGACT	GGGCTTCTTC
Mmul267	TTGTT--AAG	GGACTGTGAC	TGCTCCGCCT	TGCCAGTCCG	ATCTGGGACT	GGGCTTCTTC

						
	430	440	450	460	470	480
Marc-Thai-700bp	GGGTATGAGC	AGATTCTGCC	AGGCCTCAGA	CACCGGCAGT	TCTCTGCATA	TCGCCCTCC
Mnem-Thai-700bp	GGGTATGAGC	AGATTCTGCC	AGGCCTCAGA	CACCGGCAGT	TCTCTGCATG	TCGCCCTCC
Mfas-Thai-700bp	GGGTATGAGC	AGATTCTGCC	AGGCCTCAGA	CACCGGCAGT	TCTCTGCATA	TCGCCCTCC
Mmul-Burma-700bp	GGGTATGAGC	AGATTCTGCC	AGGCCTCAGA	CACCGGCAGT	TCTCTGCATA	TCGCCCTCC
Mmul-India-700bp	GGGTATGAGC	AGATTCTGCC	AGGCCTCAGA	CACCGGCAGT	TCTCTGCATA	TCGCCCTCC
Mmul-China-700bp	GGGTATGAGC	AGATTCTGCC	AGGCCTCAGA	CACCGGCAGT	TCTCTGCATA	TCGCCCTCC
Mmul242	GGGTATGAGC	AGATTCTGCC	AGGCCTCAGA	CACCGGCAGT	TCTCTGCATA	TCGCCCTCC
Mmul244	GGGTATGAGC	AGATTCTGCC	AGGCCTCAGA	CACCGGCAGT	TCTCTGCATA	TCGCCCTCC
Mnem246	GGGTATGAGC	AGATTCTGCC	AGGCCTCAGA	CACCGGCAGT	TCTCTGCATG	TCGCCCTCC
Mmul247	GGGTATGAGC	AGATTCTGCC	AGGCCTCAGA	CACCGGCAGT	TCTCTGCATA	TCGCCCTCC
Mmul248	GGGTATGAGC	AGATTCTGCC	AGGCCTCAGA	CACCGGCAGT	TCTCTGCATA	TCGCCCTCC
Mmul250	GGGTATGAGC	AGATTCTGCC	AGGCCTCAGA	CACCGGCAGT	TCTCTGCATA	TCGCCCTCC
Mmul253	GGGTATGAGC	AGATTCTGCC	AGGCCTCAGA	CACCGGCAGT	TCTCTGCATA	TCGCCCTCC
Hybrid254	GGGTATGAGC	AGATTCTGCC	AGGCCTCAGA	CACCGGCAGT	TCTCTGCATA	TCGCCCTCC
Hybrid259	GGGTATGAGC	AGATTCTGCC	AGGCCTCAGA	CACCGGCAGT	TCTCTGCATG	TCGCCCTCC
Mmul266	GGGTATGAGC	AGATTCTGCC	AGGCCTCAGA	CACCGGCAGT	TCTCTGCATA	TCGCCCTCC
Mmul267	GGGTATGAGC	AGATTCTGCC	AGGCCTCAGA	CACCGGCAGT	TCTCTGCATA	TCGCCCTCC

						
	490	500	510	520	530	540
Marc-Thai-700bp	CCGTGTCACT	GCGGTCAGCC	TCACAATGAT	ACACCCCTCGG	TGAACCCCGA	GAGGTCTGAA
Mnem-Thai-700bp	CCGTGTCACT	GCGGTCAGCC	TCACAATGAT	ACACCCCTCGG	TGAACCCCGA	GAGGTCTGAA
Mfas-Thai-700bp	CCGTGTCACT	GCGGTCAGCC	TCACAATGAT	ACACCCCTCGG	TGAACCCCGA	GAGGTCTGAA
Mmul-Burma-700bp	CCGTGTCACT	GCGGTCAGCC	TCACAATGAT	ACACCCCTCGG	TGAACCCCGA	GAGGTCTGAA
Mmul-India-700bp	CCGTGTCACT	GCGGTCAGCC	TCACAATGAT	ACACCCCTCGG	TGAACCCCGA	GAGGTCTGAA
Mmul-China-700bp	CCGTGTCACT	GCGGTCAGCC	TCACAATGAT	ACACCCCTCGG	TGAACCCCGA	GAGGTCTGAA
Mmul242	CCGTGTCACT	GCGGTCAGCC	TCACAATGAT	ACACCCCTCGG	TGAACCCCGA	GAGGTCTGAA
Mmul244	CCGTGTCACT	GCGGTCAGCC	TCACAATGAT	ACACCCCTCGG	TGAACCCCGA	GAGGTCTGAA
Mnem246	CCGTGTCACT	GCGGTCAGCC	TCACAATGAT	ACACCCCTCGG	TGAACCCCGA	GAGGTCTGAA

Mmul1247	CCGTGTCAGT	GCGGTCAGCC	TCACAATGAT	ACACCCTCGG	TGAACCCCGA	GAGGTCTGAA
Mmul1248	CCGTGTCAGT	GCGGTCAGCC	TCACAATGAT	ACACCCTCGG	TGAACCCCGA	GAGGTCTGAA
Mmul1250	CCGTGTCAGT	GCGGTCAGCC	TCACAATGAT	ACACCCTCGG	TGAACCCCGA	GAGGTCTGAA
Mmul1253	CCGTGTCAGT	GCGGTCAGCC	TCACAATGAT	ACACCCTCGG	TGAACCCCGA	GAGGTCTGAA
Hybrid254	CCGTGTCAGT	GCGGTCAGCC	TCACAATGAT	ACACCCTCGG	TGAACCCCGA	GAGGTCTGAA
Hybrid259	CCGTGTCAGT	GCGGTCAGCC	TCACAATGAT	ACACCCTCGG	TGAACCCCGA	GAGGTCTGAA
Mmul1266	CCGTGTCAGT	GCGGTCAGCC	TCACAATGAT	ACACCCTCGG	TGAACCCCGA	GAGGTCTGAA
Mmul1267	CCGTGTCAGT	GCGGTCAGCC	TCACAATGAT	ACACCCTCGG	TGAACCCCGA	GAGGTCTGAA

						
	550	560	570	580	590	600
Marc-Thai-700bp	TTCAGGGGGA	GGGAGAGGAG	AAAGGGAGGT	CATTCATGGA	TGCGGATCGG	AAAAAATCCC
Mnem-Thai-700bp	TTCAGGGGGA	GGGAGAGGAG	AAAGGGAGGT	CATTCATGGA	TGCAGATCTG	AAAAAATCCC
Mfas-Thai-700bp	TTCAGGGGGA	GGGAGAGGAG	AAAGGGAGGT	CATTCATGGA	TGCAGATCTG	AAAAAATCCC
Mmul-Burma-700bp	TTCAGGGGGA	GGGAGAGGAG	AAAGGGAGGT	CATTCATGGA	TGCAGATCTG	AAAAAATCCC
Mmul-India-700bp	TTCAGGGGGA	GGGAGAGGAG	AAAGGGAGGT	CATTCATGGA	TGCAGATCTG	AAAAAATCCC
Mmul-China-700bp	TTCAGGGGGA	GGGAGAGGAG	AAAGGGAGGT	CATTCATGGA	TGCAGATCTG	AAAAAATCCC
Mmul1242	TTCAGGGGGA	GGGAGAGGAG	AAAGGGAGGT	CATTCATGGA	TGCAGATCTG	AAAAAATCCC
Mmul1244	TTCAGGGGGA	GGGAGAGGAG	AAAGGGAGGT	CATTCATGGA	TGCAGATCTG	AAAAAATCCC
Mnem246	TTCAGGGGGA	GGGAGAGGAG	AAAGGGAGGT	CATTCATGGA	TGCAGATCTG	AAAAAATCCC
Mmul1247	TTCAGGGGGA	GGGAGAGGAG	AAAGGGAGGT	CATTCATGGA	TGCAGATCTG	AAAAAATCCC
Mmul1248	TTCAGGGGGA	GGGAGAGGAG	AAAGGGAGGT	CATTCATGGA	TGCAGATCTG	AAAAAATCCC
Mmul1250	TTCAGGGGGA	GGGAGAGGAG	AAAGGGAGGT	CATTCATGGA	TGCAGATCTG	AAAAAATCCC
Mmul1253	TTCAGGGGGA	GGGAGAGGAG	AAAGGGAGGT	CATTCATGGA	TGCAGATCTG	AAAAAATCCC
Hybrid254	TTCAGGGGGA	GGGAGAGGAG	AAAGGGAGGT	CATTCATGGA	TGCAGATCTG	AAAAAATCCC
Hybrid259	TTCAGGGGGA	GGGAGAGGAG	AAAGGGAGGT	CATTCATGGA	TGCAGATCTG	AAAAAATCCC
Mmul1266	TTCAGGGGGA	GGGAGAGGAG	AAAGGGAGGT	CATTCATGGA	TGCAGATCTG	AAAAAATCCC
Mmul1267	TTCAGGGGGA	GGGAGAGGAG	AAAGGGAGGT	CATTCATGGA	TGCAGATCTG	AAAAAATCCC

						
	610	620	630	640	650	660
Marc-Thai-700bp	CTAGCCGCCC	CTCTGGGTGC	TCTTAGGCCT	TCCCCGTTGC	TTCTAGCTTT	TCTTTCCGTT
Mnem-Thai-700bp	CTAGCCGCCC	CTCTGGGTGC	TCTTAGGCCT	TCCCCGTTGC	TTCTAGCTTT	TCTTTCCGTT
Mfas-Thai-700bp	CTAGCCGCCC	CTCTGGGTGC	TCTTAGGCCT	TCCCCGTTGC	TTCTAGCTTT	TCTTTCCGTT
Mmul-Burma-700bp	CTAGCCGCCC	CTCTGGGTGC	TCTTAGGCCT	TCCCCGTTGC	TTCTAGCTTT	TCTTTCCGTT
Mmul-India-700bp	CTAGCCGCCC	CTCTGGGTGC	TCTTAGGCCT	TCCCCGTTGC	TTCTAGCTTT	TCTTTCCGTT
Mmul-China-700bp	CTAGCCGCCC	CTCTGGGTGC	TCTTAGGCCT	TCCCCGTTGC	TTCTAGCTTT	TCTTTCCGTT
Mmul1242	CTAGCCGCCC	CTCTGGGTGC	TCTTAGGCCT	TCCCCGTTGC	TTCTAGCTTT	TCTTTCCGTT
Mmul1244	CTAGCCGCCC	CTCTGGGTGC	TCTTAGGCCT	TCCCCGTTGC	TTCTAGCTTT	TCTTTCCGTT
Mnem246	CTAGCCGCCC	CTCTGGGTGC	TCTTAGGCCT	TCCCCGTTGC	TTCTAGCTTT	TCTTTCCGTT
Mmul1247	CTAGCCGCCC	CTCTGGGTGC	TCTTAGGCCT	TCCCCGTTGC	TTCTAGCTTT	TCTTTCCGTT
Mmul1248	CTAGCCGCCC	CTCTGGGTGC	TCTTAGGCCT	TCCCCGTTGC	TTCTAGCTTT	TCTTTCCGTT
Mmul1250	CTAGCCGCCC	CTCTGGGTGC	TCTTAGGCCT	TCCCCGTTGC	TTCTAGCTTT	TCTTTCCGTT
Mmul1253	CTAGCCGCCC	CTCTGGGTGC	TCTTAGGCCT	TCCCCGTTGC	TTCTAGCTTT	TCTTTCCGTT
Hybrid254	CTAGCCGCCC	CTCTGGGTGC	TCTTAGGCCT	TCCCCGTTGC	TTCTAGCTTT	TCTTTCCGTT
Hybrid259	CTAGCCGCCC	CTCTGGGTGC	TCTTAGGCCT	TCCCCGTTGC	TTCTAGCTTT	TCTTTCCGTT
Mmul1266	CTAGCCGCCC	CTCTGGGTGC	TCTTAGGCCT	TCCCCGTTGC	TTCTAGCTTT	TCTTTCCGTT
Mmul1267	CTAGCCGCCC	CTCTGGGTGC	TCTTAGGCCT	TCCCCGTTGC	TTCTAGCTTT	TCTTTCCGTT

						
	670	680	690	700	710	720
Marc-Thai-700bp	GCATCTCAAG	GCTCTTTGAC	CTCAATCAGA	TTGCAAACCA	CCCTCAGATG	TCGGCCCTGA
Mnem-Thai-700bp	GCATCTCGAG	GCTCTTTGAC	CTCAATCAGA	TTGCAAACCA	CCCTCAGATG	TCGGCCCTGA
Mfas-Thai-700bp	GCATCTCAAG	GCTCTTTGAC	CTCAATCAGA	TTGCAAACCA	CCCTCAGATG	TCGGCCCTGA
Mmul-Burma-700bp	GCATCTCAAG	GCTCTTTGAC	CTCAATCAGA	TTGCAAACCA	CCCTCAGATG	TCGGCCCTGC
Mmul-India-700bp	GCATCTCAAG	GCTCTTTGAC	CTCAATCAGA	TTGCAAACCA	CCCTCAGATG	TCGGCCCTGC
Mmul-China-700bp	GCATCTCAAG	GCTCTTTGAC	CTCAATCAGA	TTGCAAACCA	CCCTCAGATG	TCGGCCCTGC
Mmul1242	GCATCTCAAG	GCTCTTTGAC	CTCAATCAGA	TTGCAAACCA	CCCTCAGATG	TCGGCCCTGC
Mmul1244	GCATCTCAAG	GCTCTTTGAC	CTCAATCAGA	TTGCAAACCA	CCCTCAGATG	TCGGCCCTGC
Mnem246	GCATCTCGAG	GCTCTTTGAC	CTCAATCAGA	TTGCAAACCA	CCCTCAGATG	TCGGCCCTGA
Mmul1247	GCATCTCAAG	GCTCTTTGAC	CTCAATCAGA	TTGCAAACCA	CCCTCAGATG	TCGGCCCTGC

Mmul248	GCATCTCAAG	GCTCTTTGAC	CTCAATCAGA	TTGCAAACCA	CCCTCAGATG	TCGGCCCTGC
Mmul250	GCATCTCAAG	GCTCTTTGAC	CTCAATCAGA	TTGCAAACCA	CCCTCAGATG	TCGGCCCTGC
Mmul253	GCATCTCAAG	GCTCTTTGAC	CTCAATCAGA	TTGCAAACCA	CCCTCAGATG	TCGGCCCTGC
Hybrid254	GCATCTCAAG	GCTCTTTGAC	CTCAATCAGA	TTGCAAACCA	CCCTCAGATG	TCGGCCCTGC
Hybrid259	GCATCTCGAG	GCTCTTTGAC	CTCAATCAGA	TTGCAAACCA	CCCTCAGATG	TCGGCCCTGA
Mmul266	GCATCTCAAG	GCTCTTTGAC	CTCAATCAGA	TTGCAAACCA	CCCTCAGATG	TCGGCCCTGC
Mmul267	GCATCTCAAG	GCTCTTTGAC	CTCAATCAGA	TTGCAAACCA	CCCTCAGATG	TCGGCCCTGC

				
	730	740	750	
Marc-Thai-700bp	TCACTGACCA	AGATGAAGAC	ATGCTGAGCT	ACATG
Mnem-Thai-700bp	TCACTGACCA	AGATGAAGAC	ATGCTGAGCT	ACATG
Mfas-Thai-700bp	TCACTGACCA	AGATGAAGAC	ATGCTGAGCT	ACATG
Mmul-Burma-700bp	TCACTGACCA	AGATGAAGAC	ATGCTGAGCT	ACATG
Mmul-India-700bp	TCACTGACCA	AGATGAAGAC	ATGCTGAGCT	ACATG
Mmul-China-700bp	TCACTGACCA	AGATGAAGAC	ATGCTGAGCT	ACATG
Mmul242	TCACTGACCA	AGATGAAGAC	ATGCTGAGCT	ACATG
Mmul244	TCACTGACCA	AGATGAAGAC	ATGCTGAGCT	ACATG
Mnem246	TCACTGACCA	AGATGAAGAC	ATGCTGAGCT	ACATG
Mmul247	TCACTGACCA	AGATGAAGAC	ATGCTGAGCT	ACATG
Mmul248	TCACTGACCA	AGATGAAGAC	ATGCTGAGCT	ACATG
Mmul250	TCACTGACCA	AGATGAAGAC	ATGCTGAGCT	ACATG
Mmul253	TCACTGACCA	AGATGAAGAC	ATGCTGAGCT	ACATG
Hybrid254	TCACTGACCA	AGATGAAGAC	ATGCTGAGCT	ACATG
Hybrid259	TCACTGACCA	AGATGAAGAC	ATGCTGAGCT	ACATG
Mmul266	TCACTGACCA	AGATGAAGAC	ATGCTGAGCT	ACATG
Mmul267	TCACTGACCA	AGATGAAGAC	ATGCTGAGCT	ACATG

Title: Hybridization between a released pigtail male and semi-wild rhesus females in northeastern Thailand resolved by TSPY gene analysis

Authors: Suchinda Malaivijitnond¹, Osamu Takenaka², Nontakorn Urasopon¹, Yuzuru Hamada³

Affiliation:

1) Primate Research Unit, Department of Biology, Faculty of Science, Chulalongkorn University, Bangkok, 10330, Thailand

2) Department of Cellular and Molecular Biology, Primate Research Institute, Kyoto University, Aichi, Japan

3) Section of Morphology, Primate Research Institute, Kyoto University, Aichi, Japan

Correspondence and request for reprints

Dr. Suchinda Malaivijitnond

Primate Research Unit, Department of Biology, Faculty of Science, Chulalongkorn University, Bangkok, 10330, THAILAND

Tel: 66-2-2185275, Fax: 66-2-2185256, E-mail: suchinda.m@chula.ac.th

Key words: hybridization; *Macaca nemestrina*; *M. mulatta*; Thailand; TSPY gene; mitochondrial DNA

A running title: Hybridization between pigtail male and rhesus female

Word count for main text: 3,485 words

Abstract

We report an artificial "genetic pollution" observed in the semi-wild troop of rhesus macaques (*Macaca mulatta*) inhabiting the Wat Tham Pa Mak Ho (WTPMH), northeastern Thailand. The gene pool of this rhesus troop was influenced by a pet pigtail male (*M. nemestrina leonina*) that has been released into the troop and subsequently become the alpha male. Three juvenile males with mixed morphological characters were suspected to be hybrids. Thirty-three troop members were temporarily trapped and inspected, including two of the suspected hybrids and the pigtail. Genetic and morphometric analyses were conducted to clarify whether those juveniles had been sired by the pigtail male. A one-hundred per cent homology of TSPY nucleotide sequences was observed between the eight male WTPMH rhesuses investigated and between the WTPMH pigtail and Thai pigtail (Tosi *et al.*, 2000). When the TSPY gene sequences were compared between WTPMH rhesus and the pigtail, 7 different nucleotide positions and 2 successive nucleotide insertions in the pigtail were revealed. Only one of the two suspected hybrids was sired by the pigtail, while the other was sired by a rhesus male, as indicated by TSPY gene analysis. Both suspected hybrids were born from rhesus females as determined by analysis of mt DNA. Morphometric results, pelage color and relative-tail length, are relevant to the result obtained from the mt DNA and TSPY gene analyses. The TSPY gene, a conserved and species-specific gene, is, therefore, a reliable choice of genetic marker to identify hybrids between macaque species.

1 Introduction

2 Rhesus macaques have been reported to inhabit a variety of habitats from the upper
3 northeastern (Nongkhai and Loei provinces) and northern (Nan and Chiangmai provinces)
4 parts to the western part (Uthai Thani province) of Thailand (Fooden, 2000). They are,
5 however, rarely found at present, which perhaps reflects habitat deterioration due to logging,
6 deforestation and agricultural development. They are also considered to have suffered from
7 so-called "genetic pollution" (via the release of pet monkeys). We recently reported on a
8 troop of rhesus inhabiting the Wat Tham Pa Mak Ho (WTPMH), a Buddhist temple, in
9 northeastern Thailand (Malaivijitnond and Varavudhi, 2002). A few years after our first
10 census in 1998, one pigtail male, formerly a pet, was released into this troop. Because the
11 home-range of the WTPMH troop is located on a limestone hill and isolated from other
12 macaque troops by the surrounding agricultural area, the released pigtail male was forced to
13 join the WTPMH's rhesus troop. As he is twice the size of any adult rhesus male, he rapidly
14 became the alpha male (Malaivijitnond and Varavudhi, 2002). During our March 2003
15 census, the pigtail was observed to mate with rhesus females, and three immature males with
16 morphological characters between those of pigtail and rhesus macaques were also found. To
17 determine whether those immature males were truly hybrid, DNA analysis had to be
18 performed. Since all were males, they were considered to have inherited the Y-chromosome
19 from the pigtail. Although it is unlikely that their mothers were not rhesus, since we
20 observed no other species during our survey, analysis of mitochondrial DNA (mtDNA) was
also necessary.

2 So far, only seven functional genes have been isolated and/or mapped on the Y
chromosome. Of these only the TSPY and SRY genes are strictly Y-specific as the other Y-
chromosome genes have a corresponding homolog on the X chromosome (Zhang et al., 1992).
The TSPY (testis-specific protein, Y chromosome) gene, a conserved testis-specific gene that

contains six exons and five introns, was selected for this study, because it is evolutionarily conserved in old world monkeys, including at least *M. mulatta*, *M. assamensis* and *M. fascicularis*, which showed the same single band (10.6 kb) in male DNA (Kim and Takenaka, 1996). It is also a gene family found on the nonrecombining portion of the Y chromosome (Schempp *et al.*, 1995; Affara *et al.*, 1996); in macaques and baboons this cluster is located on the long arm, proximal to the centromere (Kim *et al.*, 1996; Glaser *et al.*, 1998).

Thus, the present study aims to investigate whether the supposed hybrid offspring were truly sired by the pigtail male via TSPY gene analysis. Mitochondrial DNA was also analyzed to confirm the maternal lineage of the supposed hybrids (Hayasaka *et al.*, 1991; Evans *et al.*, 2001),

Materials and methods

Study area and subject population

The subject macaques belonged to the troop of rhesus inhabiting the Wat Tham Pa Mak Ho, a Buddhist temple, Wang Sapung District, Loei Province, northeastern Thailand (GPS 17° 14' 56"N 108° 39' 50"E). The temple is located on a limestone hill (340 m msl) that is covered mainly with spiny shrubs, bamboo and fig trees and surrounded by agricultural fields of rice, soybean, cassava, banana and tamarind. One-hundred and nine rhesuses were counted in March, 2003, including 42 adults, (6 males and 36 females), 12 sub-adults, 38 juveniles and 18 infants. A released pigtail was the alpha male of the troop.

Capture-and-release field work

In total 33 macaques (11 males and 22 females) were temporarily caught in a trap (6 m x 6 m) in March 2003, including the pigtail and two of the three suspected hybrids (monkey nos. 254 and 259). Monkeys were anesthetized by intramuscular injection with 10

mg/kg BW of ketamine hydrochloride. While the monkeys were immobilized, somatometrics and pelage color were recorded, blood was collected, and overall health was determined before they were released back to the troop after their complete recovery. The ages of monkeys were estimated from the dental formula according to Iwamoto *et al.* (1984; 1987) and Smith *et al.* (1994). The estimated ages of no.254 and no. 259 were 1 and 3 years, respectively.

Somatometric determination

The immobilized monkeys were measured using somatometric instruments and methods for anthropometry (Martin and Saller, 1957) with slight modification (c.f., Iwamoto, 1971). Relative tail length (%) was obtained by dividing tail length by crown-rump length.

Determination of pelage color

Pelage color was quantitatively determined using a color reflectometer (Color AnalyzerTM Model CR-200, Minolta Co., Ltd) (Hamada *et al.*, 1988; 1992), that emits a standardized light (D65) and measures the light reflected through a hole of 8 mm in diameter. Color is expressed by three parameters: L* for lightness, ranging from 0 (darkest) to 100 (lightest); a* for the hue of green (-60) to red (+60); and b* for the hue of blue (-60) to yellow (+60). We measured color at the vertex of the head, the back (interscapular), lateral upper arm and forearm, dorsum of the hand, waist (suprailiac), lateral thigh and leg, and dorsum of the foot.

Blood collection

Blood samples (3 ml/kg BW, maximum 10 ml) were collected from the monkeys by femoral venipuncture and immediately mixed with 0.1 ml of heparin. The buffy-coat containing white blood cells was separated by centrifugation at 2,000 rpm for 10 minutes and used for DNA extraction. DNA was extracted following the method described by Sambrook

et al. (1989). The mtDNA (Hayasaka *et al.*, 1991) and TSPY gene (Zhang *et al.*, 1992; Kim and Takenaka, 1996) were analyzed.

PCR primers for amplification and sequence determination
mitochondrial DNA

To examine the maternal lineage of the suspected hybrids, a 454-bp portion of the mitochondrial genome spanning the major noncoding region (MNR) in both suspected hybrids and 14 randomly selected rhesuses was amplified and sequenced. Primers used for PCR amplification followed Hayasaka *et al.* (1991); saru-4 : 5'-ATC AGG GTC TAT CAC CC TAT-3' and saru-5: 5'-GGC CAG GAC CAA GCC TAT TTG-3' and primers used for sequencing were designed from the mtDNA sequence of Japanese macaque as follows; 554F: 5'-ATC ACC CTA TTT AAC CAG TCA C-3' and 567F: 5'-AAA CCC ATC TAG GCA TTT TCA G-3'. The 5' of primer 554F and the 3' of primer 567F correspond to nucleotide number 18 and 831, respectively, of the Japanese sequence (Hayasaka *et al.*, 1991). The primer saru-4 was biotinylated, whereas primers 554F and 567F were FITC labeled (Japan Bioservice, Japan). Amplification was achieved using the AmpliTaq Gold™ Kit (Applied Biosystems, Japan). Amplification of the mtDNA gene was carried out in a Perkin-Elmer Cetus Thermal Cycler (model 9600) for 30 cycles consisting of denaturation at 94°C for 1 min, annealing at 52°C for 1 min, and extension at 72°C for 2 min. The main PCR amplification cycle was preceded by an initial denaturation step of 94°C for 10 min and followed by an additional extension period of 72°C for 10 min. The PCR product was purified by Microcon YM-100 Centrifugal Filter Devices (Millipore Corporation, USA). Sequencing of the PCR product was performed in a single strand of DNA (ssDNA) using a Thermo Sequenase Cycle Sequencing Kit (USB Corporation, USA). A ssDNA was prepared using streptavidin magnetic beads in combination with a biotinylated primer (Malaivijitnond *et al.*, 2002). The nucleotide sequence was determined for both directions using a fluorescent

automatic sequencer (DSQ-1, Shimadzu, Japan). Mitochondrial DNA sequences of rhesus originating from India (ID) and China (CN) and reared at the Primate Research Institute, Kyoto University, Japan were also analyzed and used as references for phylogenetic analysis.

TSPY gene

One pigtail and ten rhesus males (including suspected hybrid nos. 254 and 259) were studied for the TSPY gene which was amplified using the following primers: TSPY-A: 5'-AGC CAG GAA GGC CTT TTC TCG-3' and TSPY-B: 5'-CCA TGT AGC TCA GCA TGT CTT CAT-3' (Kim and Takenaka, 1996). The 5' of primer TSPY-A and the 3' of primer TSPY-B correspond to nucleotide number 324 and 1093, respectively, of the human sequence (Zhang *et al.*, 1992). Amplification was achieved using the AmpliTaq Gold™ Kit (Applied Biosystems, Japan). Amplification of the TSPY gene was carried out in a Perkin-Elmer Cetus Thermal Cycler (model 9600) for 30 cycles consisting of denaturation at 94°C for 1 min, annealing at 60°C for 1 min, and extension at 72°C for 2 min. The main PCR amplification cycle was preceded by an initial denaturation step of 94°C for 10 min and followed by an additional extension period of 72°C for 10 min. The PCR product was electrophoresed through 2% Nusieve^R GTG^R Agarose gel electrophoresis (Rockland, USA) and the expected fragment was recovered from the gel utilizing glass powder (Easytrap™ Ver.2, Takara Bio Inc, Japan). Direct sequencing of the TSPY gene PCR product was performed using a Thermo Sequenase Cycle Sequencing Kit (USB Corporation, USA). The primer for sequencing was designed in our laboratory from the macaque TSPY gene sequences (Tosi *et al.*, 2000) as follows: TSPY-SEQ: 5'-GGA GGG AGA GGA GAA AGG GA-3' and TSPY-SEQR: 5'-TCC CTT TCT CCT CTC CCT CC-3'. The 5' of primer TSPY-SEQ and the 3' of primer TSPY-SEQR correspond to nucleotide number 546 of the rhesus sequence or number 548 of the pigtail sequence, respectively. The primers TSPY-SEQ and

TSPY-SEQR were FITC labeled (Japan Bioservice, Japan). A nucleotide sequence of TSPY gene was determined using a Shimadzu fluorescent automatic sequencer DSQ-1.

Analyses of sequence data

The nucleotide sequences were edited with the GENETYX program (version 5.0, SDC Tokyo, Japan) and aligned using Clustal X. Phylogenetic trees were constructed from the genetic distance data (Kimura's two parameters) based on the neighbor-joining method (Saitou and Nei, 1987) using the MEGA program (version 3). The mitochondrial DNA sequence of the Barbary macaque (*M. sylvanus*) (Arnason *et al.*, 2000) was used as an out-group reference for mtDNA analysis. TSPY gene sequences of rhesuses from India, China and Burma, and pigtail, longtail and stump-tail (*M. arctoides*) from Thailand (Tosi *et al.*, 2000) were used as in-group and out-group references, respectively, for TSPY gene analysis.

Results

Pelage character and relative tail-length

The pigtail male at WTPMH had golden brown-agouti hair around the mid-dorsal region of the trunk with lighter color on the underparts (Figure 1) and a dark brown crown patch. Its slender and thinly-furred tail arched forward over its back and relative tail-length (tail-length/crown-rump length) was 36.6 per cent (Figure 2). From these characteristics, this individual was considered to be *M. nemestrina leonia* (Fooden, 1975). In rhesuses, the fur of the lower back was conspicuously more reddish and yellowish than that of the upper back. This pattern of pelage color is termed a "bipartite" pattern (Fooden, 1964), a key character for species identification of rhesus (Figure 1). However, the pelage color of rhesuses was lighter (L^*) than that of pigtail (Figure 1). Crown hairs are directed smoothly posteriorly. Hairs on the side of the face usually form a small crest or whorl near the angle of the jaw. The facial skin is thinly haired and reddish. The tail is significantly longer ($57.0 \pm 4.2\%$, S.D.) than that

of the pigtail and buffy. Relative tail-length, however, becomes gradually less with advancing age (Figure 2).

Both suspected hybrid (nos. 254 and 259) had a dark brown and anteriorly narrow crown patch and a thinly haired tail as for pigtails, but the relative tail-lengths were more similar (65.5 and 54.2 per cent, respectively) to rhesuses. Although the relative tail length of no. 259 is large, it was the smallest among individuals of the same age (Figure 2). Animal no. 259 showed no hair whorl at the cheek, whereas no. 254 did. On the other hand, no.254 showed a bipartite pattern of pelage color, but no.259 did not (Figure 1).

Maternal lineage of suspected hybrids resolved by mtDNA gene

From the phylogenetic tree of 454-bp of mt DNA sequences, rhesus macaques originating from WTPMH, Thailand, India and China are monophyletically separated from the Barbary macaque. However, the WTPMH rhesuses, including the two suspected hybrids, were separated from Indian and Chinese rhesuses and solidly clustered into 1 haplotype.

Paternal lineage of suspected hybrids resolved by TSPY gene

The TSPY gene of 711 bp in rhesuses and 713 bp in pigtail were sequenced. The sequences included parts of exon 1, exon 2 and the first intron. One-hundred per cent homology of 711-bp of TSPY nucleotide sequences was observed between the eight WTPMH rhesuses and Indian, Chinese and Burmese rhesuses (Tosi *et al.*, 2000). Furthermore, one-hundred per cent homology of 713-bp of TSPY gene between the WTPMH pigtail and Thai pigtail (Tosi *et al.*, 2000) was also observed. When the TSPY gene sequences were compared between WTPMH's rhesus and pigtail, 7 different nucleotide positions (the 78th, 153rd, 320th, 428th, 483rd, 626th, and 778th) and 2 successive nucleotide insertions (the 324th and 325th) were found in the pigtail (Figure 4). The TSPY gene sequence of no. 254 showed a one-hundred per cent homology with those of rhesuses,

whereas no. 259 showed a one-hundred per cent homology with the pigtail. Monkey no. 254 was therefore phylogenetically placed into the rhesus group, and no. 259 was clustered with the pigtail group (Figure 5).

Discussion

Although there are many reports on rhesuses in Thailand (Fooden, 1971; Fooden, 2000), it is rather difficult to find the publications on their recent situation. We first found a natural troop of rhesus at Wat Tham Pa Mak Ho, northern Thailand (Malaivijitnond and Varavudhi, 2002) in 1998. A few years after our first census, a pet pigtail male was released into that troop. Based on morphological characters (Fooden, 1975), the pigtail was classified as *M. nemestrina leonina*. Rhesus and pigtail are classified into different species groups in the genus *Macaca* (Fooden, 1980) and from an ecological viewpoint, rhesuses are segregated from pigtail by habitat preference and climate (Fooden, 1982) such that they would not normally interbreed with each other in the wild. There are numerous reports on macaques, however, where single individual, usually male, temporarily associates with a troop of a different species (Bernstein and Gordon, 1980). As the home range of WTPMH troop is isolated from other macaque troops, of both the same and different species, by vast agricultural fields, the released pigtail had to stay in that troop. Being twice as heavy as rhesus adult males, he rapidly became the alpha male and acquired reproductive access to females.

WTPMH rhesuses exhibit the reproductive seasonality as found in rhesuses in general (Fooden, 2000), that is, a mating peak in fall and winter (November to March in WTPMH troop). During our census in March 2003, mating behaviors between the pigtail male and rhesus females were observed. In addition, three male juveniles exhibiting mixed morphological characters of rhesus and pigtail were found. To determine whether they were truly hybrid, two of them, nos. 254 and 259, were successfully trapped and inspected.

Although both had dark-brown fur at the vertex, a character of pigtails, monkey no.254 had rhesus characters such as a bipartite pattern (see Figure. 1) and whorl hair on the cheek. Analysis of the TSPY gene showed that the nucleotide sequence in monkey no.254 was one-hundred per cent homologous with that of rhesuses, whereas no.259 was one-hundred per cent homologous with that of the pigtail. It is worth noting that the relative tail-length of WTPMH rhesus is much longer (*ca.* 55 per cent) than the Indian (*ca.* 45 per cent) and Chinese (*ca.* 30 per cent) rhesuses, respectively (Fooden, 2000). The relative tail-length lessens with advancing age, and although no. 259 had a slightly longer tail than the adult average, juveniles of the same age as no. 259 had even longer tails. Thus, it can be concluded that the non-bipartite pattern of pelage color and the thinly-furred tail in the pigtail are dominant to that in rhesus, but the relative tail-length of more than 50 per cent in rhesus is dominant to that in pigtail, as observed in hybrid no.259. Although the shape of glans penis is used for classification of species-groups in the genus *Macaca* (Fooden, 1975), those in pigtail and rhesus are similar to each other and of moderate size (Fooden, 1975). This is no doubt facilitates the high incidence of hybridization between pigtail and rhesus that has been reported. In general, the body mass of male macaques is higher than females and, because of the bigger size of pigtail compared to rhesus (Bernstein and Gordon, 1980), most of the reported hybrids are the product of rhesus male and pigtail female matings. Our study might be the first report on a hybrid produced by a pigtail male and rhesus female in nature.

Typically, hybridization occurs when humans introduce exotic species into the range of rare species, or alter the habitat so that previously isolated species come into secondary contact. In Thailand, the hybridization of macaques precipitated by human activities has become a serious problem for the biodiversity of wild populations. Thai people, who sometimes rear macaques as pets, they usually release their pet monkeys to a troop of wild- or semi-wild macaques when they do not want to continue rearing them. In many localities

of Thailand, released pet macaques have been found in natural troops of the same or different species, for example, a released female stumptail and pigtail were found in a longtail troop at Lopburi province, central Thailand, and a released female longtail was found in a stumptail troop at Petchaburi province, upper southern Thailand (*personal observation*). The release not only results in the hybridization, as in the WTPMH's rhesus troop, but also threatens the genetic integrity of the native troop via, so-called, "genetic pollution". Thus, tracing the evolutionary history of those populations will be complicated and difficult.

It is not always possible to detect hybridization by morphological characters, especially in the case of immature individuals. As shown in the present study, however, it is necessary to develop an appropriate way to detect and evaluate the influence of hybridization. Thus, MNR of mtDNA is clearly suitable material with which to investigate the maternal lineage of hybrids in WTPMH's monkeys. According to the phylogenetic analysis of mtDNA sequences, both suspected hybrids, nos.254 and 259, clustered with other WTPMH rhesus and were separated from Indian and Chinese rhesuses and Barbary macaques, hence, they were shown to be born from local rhesus females.

A Y-specific gene should be useful for tracing the paternal inheritance of hybrids because of non-recombining along most of its length (Dorit et al., 1995). So far, only seven functional genes have been isolated and/or mapped on the Y chromosome, and only the TSPY gene is strictly Y-specific and conserved in macaque species. Based on analysis of the TSPY gene, one-hundred per cent homology of the nucleotide sequences were revealed within the same species and fixed genetic differences, 7 different nucleotide positions and 2 successive nucleotide insertions, were found between rhesus and pigtail in the present study. These results demonstrate that the TSPY gene in the region of exon 1, exon 2 and the first intron is highly conserved in macaque species. A TSPY gene, hence, is evidently the choice of genetic marker to identify a male hybrid between macaque species. Although the

uniparentally inherited non-recombining markers such as mtDNA and TSPY gene allow for direct examination of the maternal/paternal component of hybridization, the screening of other character sets, such as allozymes or other diploid DNA markers may provide better information.

Acknowledgement

This work was supported by the TRF/BIOTEC Special Program for Biodiversity Research and Training (grant R_245001), the Thailand Research Fund (grant RSA/02/2545) and Chulalongkorn University.

References

- Affara N, Bishop C, Brown W, Cooke H, Davey P, Ellis N, et al (1996). Report of the second international workshop on Y chromosome mapping 1995. *Cytogenet Cell Genet* **73**: 33-76.
- Arnason U, Gullberg A, Burguete AS, Janke A (2000). Molecular estimates of primates divergences and new hypotheses for primate dispersal and the origin of modern humans. *Hereditas* **133**: 217-228.
- Bernstein IS, Gordon TP (1980). Mixed taxa introductions, hybrids and macaque systematics. In: Lindburg DG (ed.) *The Macaques: Studies in Ecology, Behavior and Evolution*. Van Nostrand Reinhold: New York. pp 125-147.
- Dorit RL, Akashi H, Gilbert W (1995). Absence of polymorphism at the ZFY locus on the human Y chromosome. *Science* **268**: 1183-1185.
- Evans BJ, Supriatna J, Melnick DJ (2001). Hybridization and population genetics of two macaque species in Sulawesi, Indonesia. *Evolution Int J Org Evolution*. **55**: 1686-1702.
- Fooden J (1971). Report on primates collected in western Thailand January-April, 1967. *Fieldiana Zoology* **59**, pp. 62.

- Fooden J (1975). Taxonomy and evolution of liontail and pigtail macaques (Primates: Cercopithecidae). *Fieldiana Zoology* **67**, pp. 169.
- Fooden J (1976). Provisional classification and key to living species of macaques (Primates: *Macaca*). *Folia Primatol* **25**: 225 – 236.
- Fooden J (1980). Classification and distribution of living macaques (*Macaca Lacedpede*, 1799). In: Lindburg DG (ed.) *The Macaques: Studies in Ecology, Behavior and Evolution*. Van Nostrand Reinhold: New York. pp 1-9.
- Fooden J (1982). Ecogeographic segregation of macaque species. *Primates* **23**: 574 – 579.
- Fooden J (1997). Tail length variation in *Macaca fascicularis* and *M. mulatta*. *Primates* **38**: 221 – 231.
- Fooden J (2000). Systematic review of rhesus macaque, *Macaca mulatta* (Zimmermann, 1780). *Fieldiana Zoology*. New series, **96**, pp.180.
- Glaser B, Grutzner F, Willman U, Stanyon R, Arnold N, Taylor K, et al (1998). Simian Y chromosomes: Species-specific rearrangements of DAZ, RBM, and TSPY versus contiguity of PAR and SRY. *Mamm Genome* **9**: 226-231.
- Hamada Y, Watanabe T, Iwamoto M (1992). Body color variation in macaques, especially in Japanese macaques (*Macaca fuscata*). *Primate Res* **8**: 1-23. (in Japanese with English abstract).
- Hamada Y, Watanabe T, Takenaka O, Suryobroto B, Kawamoto Y (1988). Morphological studies of the Sulawesi macaques: I. Phyletic analysis of body color. *Primates* **29**: 65-80.
- Hayasaka K, Horai S, Gojobori T, Shotake T, Nozawa K, Matsunaga E (1988). Phylogenetic relationship among Japanese, rhesus, Formosan, and crab-eating monkeys, inferred from restriction-enzyme analysis of mitochondrial DNAs. *Mol Biol Evol* **5**: 270-281.

- Hayasaka K, Ishida T, Horai S (1991). Heteroplasmy and polymorphism in the major noncoding region of mitochondrial DNA in Japanese monkeys: association with tandemly repeated sequences. *Mol Biol Evol* **8**: 399-415.
- Iwamoto M (1971). Morphological studies of *Macaca fuscata*: VI. Somatometry. *Primates* **12**: 151-174.
- Iwamoto M, Hamada Y, Watanabe T (1984). Eruption of deciduous teeth in Japanese monkeys (*Macaca fuscata*). *J Anthropol Soc Nippon* **92**: 273-279.
- Iwamoto M, Watanabe T, Hamada Y (1987). Eruption of permanent teeth in Japanese monkeys (*Macaca fuscata*). *Primate Res* **3**: 18-28.
- Iwamoto M, Suryobroto B (1990). Palmar and plantar dermatoglyphics in macaques: a revised method for their description. *Primates* **31**: 431-438.
- Kim HS, Takenaka O (1996). A comparison of TSPY genes from Y-chromosomal DNA of the great apes and humans: sequence, evolution, and phylogeny. *Am J Phys Anthropol* **100**: 301-309.
- Kim HS, Hirai H, Takenaka O (1996). Molecular features of the TSPY gene of gibbons and Old World monkeys. *Chromosome Res* **4**: 500-506.
- Kim HS, Kageyama T, Nakamura S, Takenaka O (1997). Nucleotide sequence of cDNA and the gene expression of testis-specific protein Y in the Japanese monkey. *Zoolog Sci* **14**: 609-614.
- Lekagul B, McNeely JA (1988). *Mammals of Thailand*, 2nd edn. Darnsutha Press: Bangkok.
- Malaivijitnond S, Varavudhi P (2002). The last possible troop of semi-wild rhesus macaque (*Macaca mulatta*) in Thailand. *Nat Hist J Chulalongkorn Univ* **2**: 59-61.
- Malaivijitnond S, Takenaka O, Anukulthanakorn K, Cherdshewasart W (2002). The nucleotide sequences of the parathyroid gene in primates (suborder Anthroidea). *Gen Comp Endocrinol* **125**: 67-78.

- Martin R, Saller K (1957). *Lehrbuch der Anthropologie*. 3. Aufl., Bd. I. Stuttgart.
- Morales JC, Melnick DJ (1998). Phylogenetic relationships of the macaques (Cercopithecidae: Macaca), as revealed by high resolution restriction site mapping of mitochondrial ribosomal genes. *J Hum Evol* **34**: 1–23.
- Nei M (1973). Analysis of gene diversity in sub-divided populations. *Proc Natl Acad Sci USA* **20**: 3321–3323.
- Saitou N, Nei M (1987). The neighbor-joining method: A new method for reconstructing phylogenetic trees. *Mol Biol Evol* **4**: 406–425.
- Sambrook J, Fritsch EF, Maniatis T (1989). *Molecular Cloning: A Laboratory Manual*, 2nd edn., Cold Spring Harbor Laboratory Press: New York.
- Schempp W, Binkele A, Arnemann J, Glaser B, Ma K, Taylor K, et al (1995). Comparative mapping of YRRM- and TSPY-related cosmid in man and hominid apes. *Chromosome Res* **3**: 227–234.
- Smith BH, Crummett TL, Brandt KL (1994). Ages of eruption of primate teeth: A compendium for aging individuals and comparing life histories. *Yearbook Phys Anthropol* **37**: 177–231.
- Tosi AJ, Morales JC, Melnick DJ (2003). Paternal, maternal, and biparental molecular markers provide unique windows onto the evolutionary history of macaque monkeys. *Evolution Int J Org Evolution* **57**: 1419–1435.
- Tosi AJ, Morales JC, Melnick DJ (2000). Comparison of Y chromosome and mtDNA phylogenies leads to unique inferences of macaque evolutionary history. *Mol Phylogenet Evol* **17**: 133–144.
- Zhang JS, Yang-Feng TL, Muller U, Mohandas TK, de Jong PJ, Lau Y-FC (1992). Molecular isolation and characterization of an expressed gene from the human Y chromosome. *Hum Mol Genet* **1**: 717–726.

Zhang Y-P, Shi L-M (1993). Phylogenetic relationships of macaques as inferred from restriction endonuclease analysis of mitochondrial DNA. *Folia Primatol* **60**: 7–17.

Zhang Y-P, Shi L-M (1993). Phylogeny of rhesus monkeys (*Macaca mulatta*) as revealed by mitochondrial DNA restriction enzyme analysis. *Int J Primatol* **14**: 587–605.

Figure legends

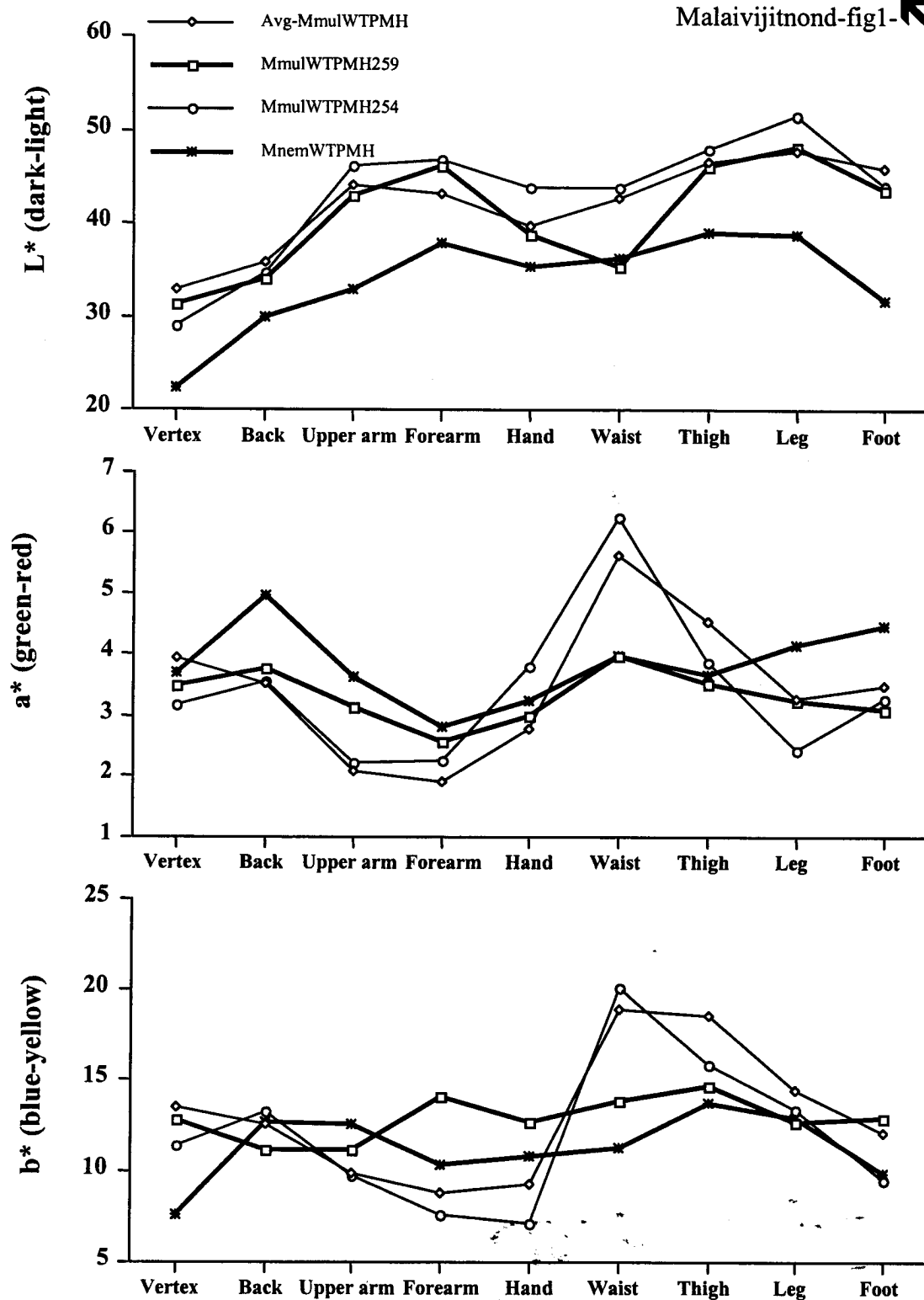
Figure 1. Pelage color by L*, a* and b* in rhesuses, the pigtail male and suspected hybrids (nos.254 and 259).

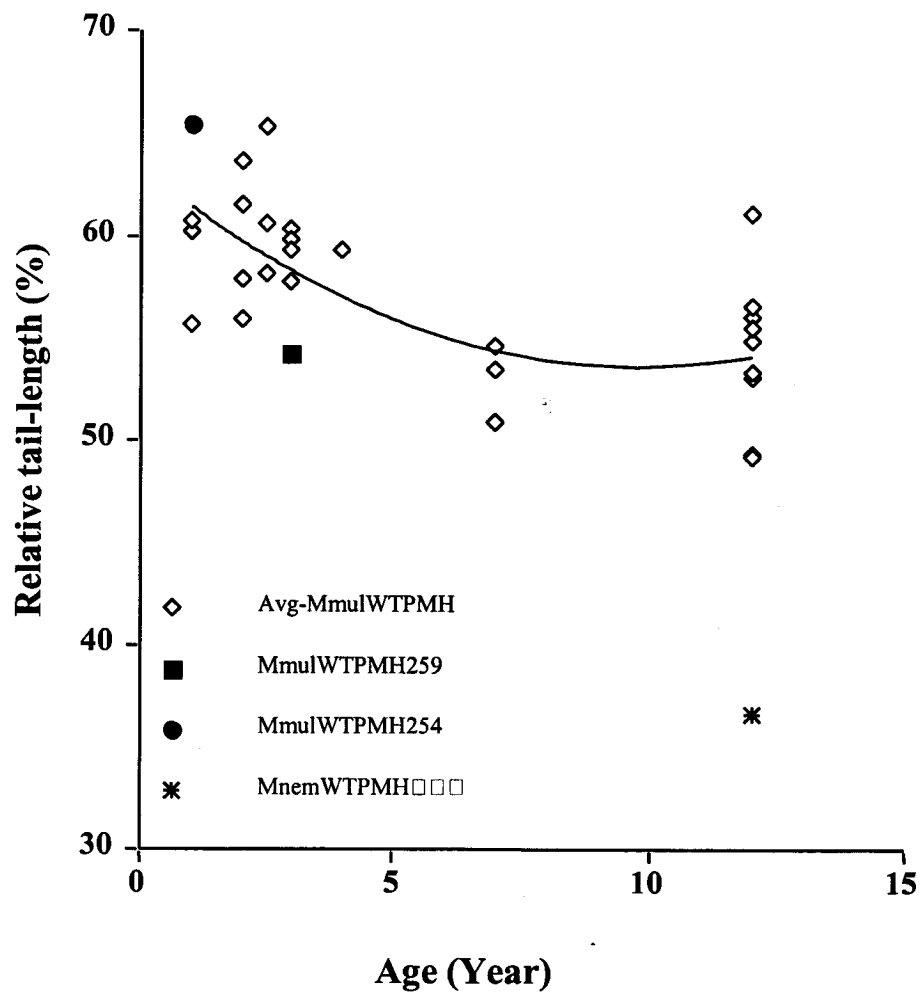
Figure 2. Relative tail-length (tail length/head and body length) in rhesuses, the pigtail male and suspected hybrids (nos.254 and 259).

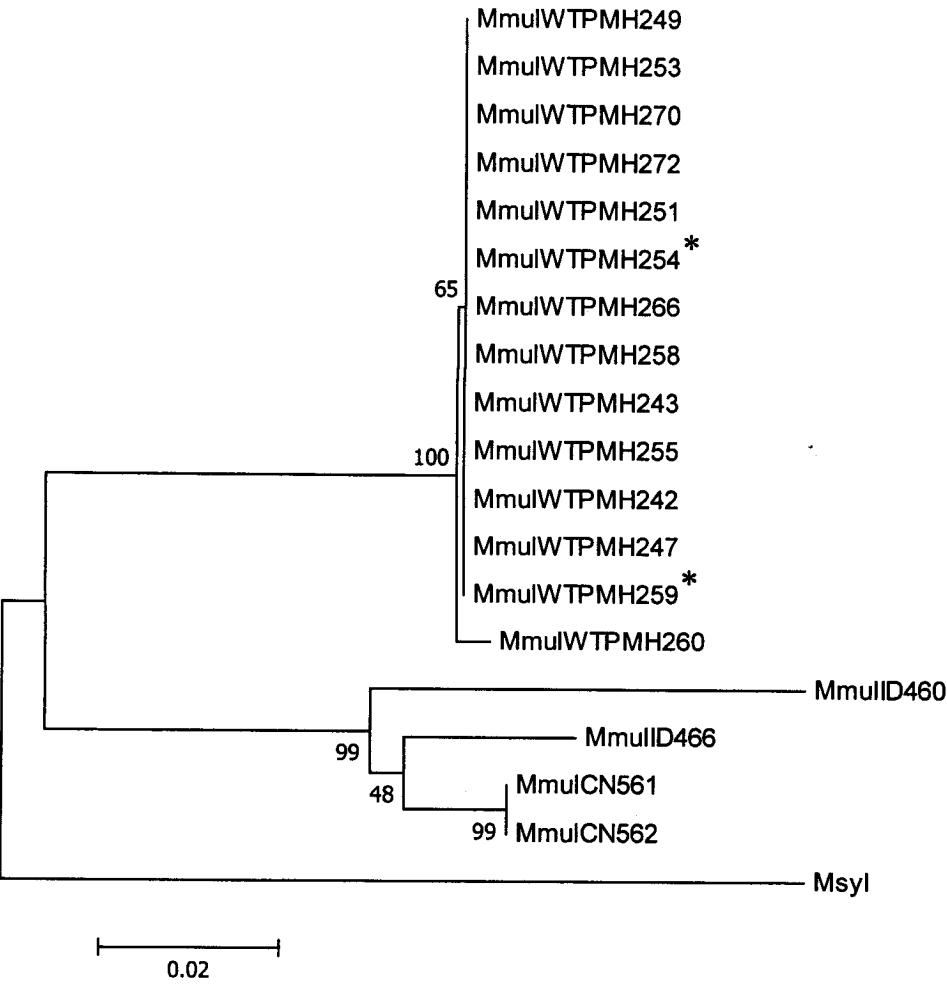
Figure 3. The phylogenetic tree constructed from mitochondrial DNA (D-loop) sequences. Mmul and Msyl indicate rhesuses and Barbary macaques, respectively. WTPMH, ID and CN indicate the Wat Tham Pa Mak Ho, Indian and Chinese rhesuses, respectively.

Figure 4. Nucleotide sequences of the TSPY gene in 8 male WTPMH rhesuses, 2 suspected hybrids and a male pigtail. Mmul and Mnem indicate the rhesus and pigtail macaques, respectively. Dashes (-) indicate gaps.

Figure 5. The phylogenetic tree constructed from TSPY gene sequences. Mmul, Mnem, Mfas and Marc indicate the rhesus, pigtail, longtail and stumptail macaques, respectively.

Malaivijitnond-fig1-

Malaivijitnond-fig4 -

	1				50
Mmul242	GCCATCATCC	AGAGCATGCC	TGGCTTCTGG	GCCAATGTTG	TATCCTTTGC
Mmul244					
Mmul247					
Mmul267					
Mmul266					
Mmul253					
Mmul250					
Mmul248					
Hybrid254					
Hybrid259					
Mnem					
	51				100
Mmul242	AGTGTTCCTT	CTGCTTTTCC	AGTTGAGAGG	TGCTCTTGGG	AAGTGTAAGG
Mmul244					
Mmul247					
Mmul267					
Mmul266					
Mmul253					
Mmul250					
Mmul248					
Hybrid254					
Hybrid259			..C..		
Mnem			C..		
	101				150
Mmul242	AACCTTACGGG	CGGCTCGGCG	TCGATGTGAC	CATTTGGGGA	ACACGGGTGA
Mmul244					
Mmul247					
Mmul267					
Mmul266					
Mmul253					
Mmul250					
Mmul248					
Hybrid254					
Hybrid259					
Mnem					
	151				200
Mmul242	GTGTCCACAG	ACAAATGTGG	CTGAAGAAAG	CCAGAGCAGA	CACGGGTACT
Mmul244					
Mmul247					
Mmul267					
Mmul266					
Mmul253					
Mmul250					
Mmul248					
Hybrid254					
Hybrid259	..T.....				
Mnem	..T.....				
	201				250
Mmul242	ATTTTCCTGC	GTGCGTGAGA	GAAACGCTTC	ATGGTGCCAA	GCAGCAGACG
Mmul244					
Mmul247					
Mmul267					
Mmul266					
Mmul253					
Mmul250					
Mmul248					
Hybrid254					
Hybrid259					
Mnem					
	251				300
Mmul242	TTTGGGGCAT	CTTTCTGAAG	AGCAGAAAGCG	AGTTCTCAGC	AGAACACGTG
Mmul244					
Mmul247					
Mmul267					
Mmul266					
Mmul253					
Mmul250					

Mmul248					
Hybrid254					
Hybrid259					
Mnem					
	301				350
Mmul242	TTGCTGTGAA	TCAAGCTATT	GTT--AAGGG	ACTGTGACTG	CTCCGCCTTG
Mmul244			--		
Mmul247			--		
Mmul267			--		
Mmul266			--		
Mmul253			--		
Mmul250			--		
Mmul248			--		
Hybrid254			--		
Hybrid259		C	...TT		
Mnem		C	...TT		
	351				400
Mmul242	CCAGTCCGAT	CTGGGACTGG	GCTTCTTCGG	GTATGAGCAG	ATTCTGCCAG
Mmul244					
Mmul247					
Mmul267					
Mmul266					
Mmul253					
Mmul250					
Mmul248					
Hybrid254					
Hybrid259					
Mnem					
	401				450
Mmul242	GCCTCAGACA	CCGGCAGTTC	TCTGCATATC	GCCCCCTCCC	GTGTCAGTGC
Mmul244					
Mmul247					
Mmul267					
Mmul266					
Mmul253					
Mmul250					
Mmul248					
Hybrid254					
Hybrid259			G		
Mnem			G		
	451				500
Mmul242	GGTCAGCCTC	ACAATGATAC	ACCCTCGGTG	AACCCCGAGA	GGTCTGAATT
Mmul244					
Mmul247					
Mmul267					
Mmul266					
Mmul253					
Mmul250					
Mmul248					
Hybrid254					
Hybrid259				...A	
Mnem				...A	
	501				550
Mmul242	CAGGGGGAGG	GAGAGGAGAA	AGGGAGGTCA	TTCATGGATG	CAGATCTGAA
Mmul244					
Mmul247					
Mmul267					
Mmul266					
Mmul253					
Mmul250					
Mmul248					
Hybrid254					
Hybrid259					
Mnem					
	551				600
Mmul242	AAAATCCCCT	AGCCGCCCTT	CTGGGTGCTC	TTAGGCCTTC	CCCGTTGCTT
Mmul244					
Mmul247					
Mmul267					
Mmul266					

```

Mmul253 .....
Mmul250 .....
Mmul248 .....
Hybrid254 .....
Hybrid259 .....
Mnem .....

```

```

601                                     650
Mmul242 CTAGCTTTTC TTTCCGTTGC ATCTCAAGGC TCTTTGACCT CAATCAGATT
Mmul244 .....
Mmul247 .....
Mmul267 .....
Mmul266 .....
Mmul253 .....
Mmul250 .....
Mmul248 .....
Hybrid254 .....
Hybrid259 .....G.....
Mnem .....G.....

```

```

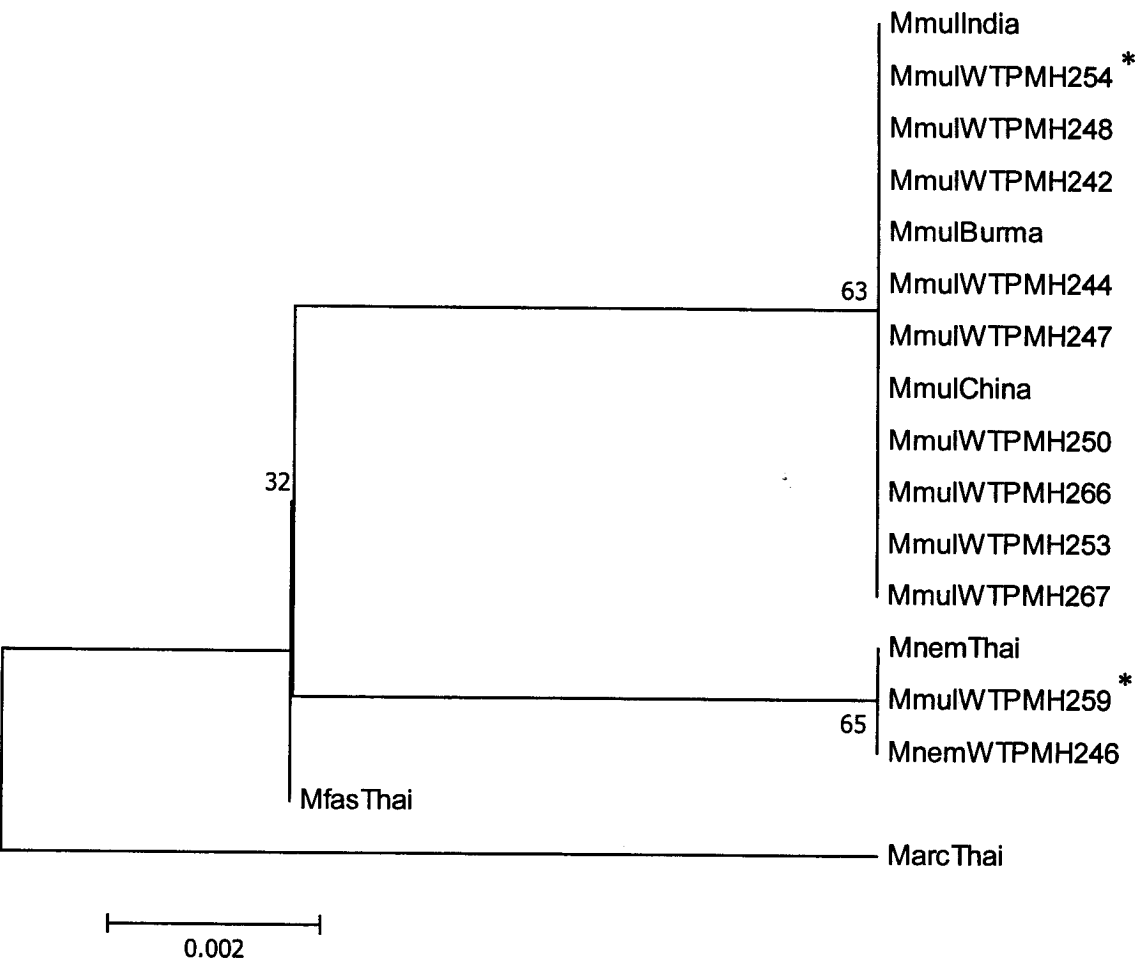
651                                     700
Mmul242 GCAAACCACC CTCAGATGTC GGCCCTGCTC ACTGACCAAG ATGAAGACAT
Mmul244 .....
Mmul247 .....
Mmul267 .....
Mmul266 .....
Mmul253 .....
Mmul250 .....
Mmul248 .....
Hybrid254 .....
Hybrid259 .....A.....
Mnem .....A.....

```

```

701       713
Mmul242 GCTGAGCTAC ATG
Mmul244 .....
Mmul247 .....
Mmul267 .....
Mmul266 .....
Mmul253 .....
Mmul250 .....
Mmul248 .....
Hybrid254 .....
Hybrid259 .....
Mnem .....

```

TITLE: Morphometric and pelage color characteristics of free ranging rhesus macaques in northeastern Thailand: Are they rhesuses or hybrids?

AUTHORS: Yuzuru HAMADA*¹, Nontakorn Urasopon*², Islamul Hadi*³, and Suchinda Malaivijitnond*².

Affiliations:

*1: Morphology Section, Primate Research Institute, Kyoto University, Inuyama, Aichi, 484-8506 JAPAN. Phone: +81-568-63-0521 / Fax: +81-568-61-5775 / e-mail: hamada@pri.kyoto-u.ac.jp

2: Primate Research Unit, Dept. of Biology, Faculty of Science, Chulalongkorn University, Bangkok, 10330, Thailand

3: Dept. of Biology, Faculty of Science and Mathematics, Bogor Agricultural University, Jalan Pajajaran Bogor 16143, INDONESIA

Short Title:

Morphology of Thai rhesus-like macaques

Correspondence:

- Yuzuru HAMADA
- Morphology Section, Primate Research Institute, Kyoto University, Inuyama, Aichi, 484-8506 JAPAN
- hamada@pri.kyoto-u.ac.jp
- +81-568-63-0521

ABSTRACT The rhesus (*Macaca mulatta*) and long-tailed macaques (*M. fascicularis*) belong to the same species-group, and are parapatric at the boundary of 15 – 20°N on the Indochinese peninsula. Probable hybrids between the two hybrid species have been reported from this boundary zone in Thailand, Laos and Vietnam, but the exact state of intergradation has not been studied. At a locality close to the boundary, viz., Wat Tam Pa Mak Ho (WTPMH), Wang Saphun district, Loei province, northeastern Thailand (17°14' N, 101°47'E), we collected somatometrics analyzed from 12 adult females and pelage color readings from 30 males and females of older than 1 year. Morphology (body size and proportions) and pelage color were compared with those of captive Chinese- and Indian-derived rhesuses and with Thai long-tailed macaques. WTPMH macaques are smaller than Chinese- and Indian-derived rhesuses by 10 to 20 %, but have a greater relative tail length (ca. 53 %). They show the “bipartite” pelage color pattern typical of the rhesus species. They are larger than the long-tailed macaques, but have a much shorter relative tail length. Our results offer little evidence that the WTPMH macaque group is a hybrid one. A survey to determine the exact distribution and the range of variation of macaques at the boundary zone is urgently needed because their habitat is being rapidly destroyed by deforestation and they are under other artificial disturbances.

Keywords: Thailand, *Macaca mulatta*, *Macaca fascicularis*, pelage color, morphometrics, hybridization

INTRODUCTION

The rhesus macaque (*Macaca mulatta*, hereafter rhesus) has a very wide geographical range from Afghanistan in the west, to Vietnam in the east, to China in the north (Fooden, 2000). The number of subspecies is debatable, ranging from four (Napier and Napier, 1967) to six (Groves, 2001) to seven (Zhang and Shi, 1993) to 15 (Fooden, 2000). The Chinese rhesuses alone have been classified into six subspecies based on craniometric data (Jiang *et al.*, 1991). Traditionally, the rhesus has been assigned to the *fascicularis* species-group (Fooden, 1976), but based on molecular comparisons (Morales and Melnick, 1998), it has been placed, along with the Japanese (*M. fuscata*) and Taiwanese macaque (*M. cyclopis*) into its own species (*mulatta*) group (Groves, 2001). Most recently, however, again with molecular data, the traditional classification has been supported (Tosi *et al.*, 2003); the authors offered an explanation for their results, recent introgression between rhesus and long-tailed macaques.

In many localities rhesuses are sympatric with other macaque species that are not members of the *fascicularis* species-group (Lekagul and McNeely, 1988), such as pig-tailed (*M. nemestrina*), stump-tailed, (*M. arctoides*) or assamese macaques (*M. assamensis*; Fooden, 1980). Generally, rhesuses are not sympatric with the long-tailed macaque (*M. fascicularis*), except in cases of limited local sympatry (Eudey, 1980). Rhesus and long-tailed macaques are, however, parapatrically distributed within a boundary zone (15 – 20 °N) on the Indochinese peninsula. It is probable that here is, and has been, local hybridization (introgression) between the two species. Within the zone rhesuses live and have adapted to a sub-tropical climate and the long-tailed macaques, south of the zone where they have adapted to a more tropical climate.

Fooden (1964, 1997) depicted specimens of probable “hybrids”, that were found within the zone, in central-western and northeastern Thailand, central-western Vietnam, and southern Laos. The localities are in the mountainous areas close to, or included in, the Dawna Range and Annamitique Mountain Chain where “refugia” supposedly existed in the glacial period (Eudey, 1980). Obviously, different evolutionary scenarios can be reconstructed for rhesus populations (Delson, 1980; Hayasaka *et al.*, 1996; Morales and Melnick, 1998; Fooden, 2000; Tosi *et al.*, 2003).

The substantial morphological variation observed within the wide distribution of the rhesus species has not been studied in detail. In a review of the natural history of the species, Fooden (2000) described some of the variation, based on museum materials (skull and pelage) and collectors’ measurements. Although some other morphometric studies have been made, e.g. craniometric study on Chinese rhesuses from various localities (Jiang *et al.*, 1991) and a somatometric study of artificially reared Chinese- and Indian-derived rhesuses (DeRousseau and Reichs, 1987; Turnquist and Kessler, 1989; Clarke and O’Neil, 1999), study on free-ranging rhesuses has not been made in Indochinese peninsula. Especially lacking is information on the “rhesus-like” macaque populations that inhabit the Indochinese peninsula, and have been suspected to be hybrids between pure rhesuses (*Macaca mulatta*) and long-tailed macaques (*M. fascicularis*), since the report by Fooden (1964). Fooden (2000) classified rhesuses into eastern and western groups, mainly on the basis of tail length, but Indochinese rhesuses have tails longer than either, possibly attributable to hybridization of parapatric *M. mulatta* and *M. fascicularis* (Fooden, 1964, 1995, 1997, 2000). This conjecture is partly supported by the molecular phylogenetic data (Tosi *et al.*, 2003), that suggest

recent introgression between the two species. To date, however, the hybridization hypothesis has not been explored in a free-ranging troop from the supposed hybrid zone. Just such a troop was recently reported from Wat Tam Pa Mak Ho, a Buddhist temple, in northeastern Thailand (Malaivijitnond and Varabudhi, 2002). We first surveyed and subsequently employed a temporary catch and release of the troop in March, 2003 and collected morphological, pelage and related data. Here we compare the results with data from captive Chinese- and Indian-derived rhesuses and free-ranging Thai long-tailed macaques.

Materials and Methods

Subjects

The study animals belonged to the free-ranging macaque troop of Wat Tam Pa Mak Ho temple (WTPMH), Wang Saphun district, Loei province, northeastern Thailand, 17°14'N and 101°47'E (Figure 1). There, the troop occupies a limestone rocky hill covered by spiky shrubs, bamboo, and several species of fig trees. The forested area of about 12.25 ha is surrounded by wide agricultural fields that isolate the WTPMH troop from others. The troop consisted of 110 individuals, including one pig-tailed macaque, the α -male which is a released pet. Three juveniles were suspected hybrid offspring of this male. Developmental age-classes were determined according to the method of Dittus (1980). Only sub-adult and adult individuals were sexed (Table 1).

We trapped 33 individuals from the troop, including the pig-tailed macaque and two of the suspected hybrids in March, 2003. Ages were estimated from dental eruption status (Smith *et al.*, 1994). The sex-age composition of the trapped sample

was representative of that of the total troop.

<< Insert Figure 1 and Table 1 around here >>

We compared the somatometric and pelage color data from WTPMH macaques with those from captive Chinese- and India-derived rhesuses, born and reared at the Primate Research Institute of Kyoto University, Inuyama, Japan. We also compared the somatometric and pelage color data from WTPMH macaques with those from two free-ranging Thai long-tailed macaque troops: WTT-long-tailed (Wat Tam Taep Ban Dan, 15° 42'N and 101° 02'E) from Petchabun province which lies close to the supposed boundary zone of *M. mulatta* and *M. fascicularis*, and WKH-long-tailed (Wat Kuha Phimuk, 6° 31'N and 101° 21'E) from Yala province which lies in the southernmost of Thailand. Table 2 lists the number of subjects.

<< Insert Table 2 around here >>

Somatometry

As a few individuals of adult male in WTPMH troop and only a single individual was trapped, we confined the somatometric analysis to WTPMH females ≥ 7 years of age ($n=12$). Seventeen morphological characters (Table 3a) were measured using balance, anthropometer, spreading caliper, sliding caliper and tape, following the method of Martin and Saller (1957) with slight modification (c.f., Iwamoto, 1971). Measurements taken were body mass, nine post-cranial measurements of length (crown-rump, anterior trunk, tail, upper arm, forearm, ulnar aspect of hand, thigh, leg, and foot), three measurements of width (thoracic and thigh girths, and foot) and three craniofacial dimensions (head length, head and bizygomatic widths).

Body proportions were determined from relative tail, forelimb and lower-limb

lengths and intermembral index (Table 3b).

<< Insert Table 3 around here >>

The average and standard deviation were calculated for each somatometric measurement and proportion using Excel (Microsoft, Co. Ltd), and the significance of differences between averages were examined by t-test modified with Bonferroni method (Sokal and Rohlf, 1995). The size of WTPMH macaques, Indian-derived rhesus and WTT-long-tailed were then described as a percent of Chinese-derived rhesus, e.g., $(\text{WTPMH average}) / (\text{Chinese average}) * 100$. The Chinese-derived rhesuses were chosen as they comprised the largest sample with numbers ranging from $n=14$ to $n=36$, depending on the measurement, and the major length dimensions used to calculate body proportions was $n \geq 23$. The WKH-long-tailed showed similar body size and proportion with those of WTT-long-tailed, excepting body mass and relative tail length. The comparison of morphological traits between rhesuses and long-tailed macaques will be separately made.

As the many somatometric variables are not independent, Principal Component Analysis (PCA, S-Plus 4.0, MathSoft Co. Ltd.) was applied to the major length data (crown-rump, upper arm, forearm, ulnar aspect of hand, thigh, leg, and foot lengths, foot breadth, head length and breadth, and bizygomatic breadth).

Pelage color

Pelage color was measured with a color reflectometer (Color Analyzer^{TR}, Minolta Co. ltd.) (Hamada et al., 1988, 1992), that emits a standardized light (D65) and measures the light reflected through a hole of 8 mm in diameter. Color is expressed by three parameters (L^* , a^* , and b^*); parameter L^* stands for lightness, ranging from 0

(darkest) to 100 (lightest); a* for the hue of red (+60) to green (-60); and b* for the hue of yellow (+60) to blue (-60). We measured at the vertex of the head, back (interscapular), lateral upper arm and forearm, dorsum of hand, waist (suprailiac), lateral thigh and leg, and dorsum of foot. Pelage color pattern is completed by 1 year of age (Hamada *et al.*, 1992) and there are no sex differences, and therefore, the sample for the analysis was > 1 year of age, and sex-combined (n=27). The pig-tailed and the two suspected hybrids were excluded from the analyses.

RESULTS

Somatometry

Female WTPMH macaques, with average body mass of 6.39 kg (Figure 2), were significantly smaller than female Chinese-derived rhesuses with respect to all somatometric variables (Table 3a). Plotted as a percent of Chinese rhesus size (Figure 3), average WTPMH values ranged from 85% (anterior trunk length) to 92.95% (thoracic girth). The patterns of sizes in WTPMH, Indian-derived rhesus and WTT-long-tailed were similar with each other. Average ratios (percents) which were obtained from all of somatometrics excepting body mass and tail length, were 89.1%, 95.6%, and 81.0% in WTPMH, Indian-derived rhesuses, and WTT-long-tailed macaques, respectively. Body proportions of the four macaque groups (Table 3b) were similar with each other. WTPMH macaques tended to have relatively longer limbs.

<< Insert Figures 2 and 3 around here >>

The WTPMH macaques have significantly longer tails than the two rhesus groups. Their relative tail lengths was as long as 53.9% $\pm$ 3.35 (sd), significantly longer than

those of Chinese- ($36.5\% \pm 2.85$) and Indian-derived rhesuses ($44.2\% \pm 4.91$), but much smaller than those of WTT-long-tailed ($112.5\% \pm 5.58$, Figure 4).

<< Insert Figure 4 around here >>

The results of PCA with 11 somatometric variables are listed in Table 4. Figure 5 shows plottings of the first two principal component scores (PC scores). As the PC-1 had positive and large loadings with all variables, it expresses “body size”. The PC-1 explains as much as 93.4% of all variance, meaning that the great majority of variation among four macaque groups is size and shape difference is rather minor. This is also inferred from the similarity in the body proportions (Table 3b). The plottings of WTPMH macaques locate between those of Chinese- and Indian-derived rhesuses and WTT-long-tailed in the axis of PC-1. WTPMH macaques have slightly larger PC-2 scores (average = 4.73) than other three groups, WTT-fascicularis (-3.67), Chinese-derived rhesuses (1.26), and Indian-derived rhesuses (-5.65). As limb segment lengths other than cheiridia have positive and large loadings on PC-2, WTPMH macaques are considered to have proportionally longer limbs.

<< Insert Table 4 and Figure 5 around here >>

Pelage Color

Profiles of pelage color of the WTPMH macaques, Chinese-derived rhesus, WTT- and WKH-long-tailed groups are shown in Figure 6. In the profile of L^* (lightness), the four macaque groups show similar pattern, that is, the vertex of the head and back are the darkest and the upper arm and leg are the lightest areas. It is worthwhile noting that the lightness profiles of WTPMH macaques and WTT-long-tailed were almost identical. WKH-long-tailed was the darkest, and Chinese-derived rhesus was darker

than WTPMH macaques.

<< Insert Figure 6 around here >>

Considerable differences were found in profiles of hue (a^* ; red-green and b^* ; yellow-blue) between the four macaque groups. As the patterns of a^* and b^* are similar with each other, variation in that of b^* is described here. Although b^* values of Chinese-derived rhesuses were significantly smaller than those of WTPMH in the upper half of body (from vertex to hand), their values in the lower half of body were comparable to those of WTPMH. On the other hand, although the b^* values of WTT-long-tailed are comparable with those of WTPMH in the upper half of body, their values in the lower-half of body is much smaller than those of WTPMH. Similar pattern was found between WTT- and WKH-long-tailed in both of a^* and b^* .

PCA was applied on the five groups with the L^* and b^* at the vertex of head, back, waist, and thigh. As shown in the loadings (Table 5), the PC-1 which explained 58.5% of all variances showed higher correlation with the lightness, and PC-2 (14.2% of all variances) shows high correlation with the b^* 's at waist and thigh. Plottings of PC-1 and -2 (Figure 7) clearly show that the rhesus and long-tailed macaques are separated by PC-2, that is, the former has positive scores and the latter has negative ones. WTPMH macaques have positive PC-1 and -2 scores. WTT-long-tailed is much greater (lighter) than WKH-long-tailed.

<< Insert Table 5 and Figure 7 around here >>

DISCUSSION

The Indochinese peninsula is a particular important locality for the elucidation of

macaque evolution, because it is the intermediate area between mainland Asia and the insular part of Southeast Asia. The distribution and biological characters of the resident macaque species of the peninsula have been determined not only by environmental conditions as they exist today, but also by past glacial and interglacial alternations with their accompanying refugia (Eudey, 1980). According to one evolutionary scenario (Fooden, 2000), the rhesus ancestor had once dispersed north to China, where it speciated into Japanese (*M. fuscata*) and Taiwanese (*M. cyclopis*) macaques. When the glacial period began, the rhesus migrated south, where they remained confined to the Indochinese peninsula and its vicinity until the subsequent interglacial period, when some rhesus populations again dispersed to the north and west. Thus, throughout their history, ancestral rhesus populations could have exchanged genes with those of other macaque populations (intergradation and introgression), and the biological characters of the modern rhesus would have been produced by this complicated history. If we follow this scenario, the eastern (Chinese) and western (Indian) rhesus groups are rather new forms (Fooden, 2000), whereas the populations inhabiting the Indochinese peninsula are a mixture of old and new rhesus forms and within the boundary zone may have mixed with other macaque species, e.g., *M. fascicularis*. If in fact they mixed, traditional concepts of species, e.g., “Biological Species Concept” (Mayr, 1942) and “Recognition Concept” (Paterson, 1985), are not readily applied. The taxonomic difficulty is especially apparent for macaque “species”, which can produce viable hybrid offspring in captivity (e.g., Bernstein & Gordon, 1980) or in the wild, possibly in a disturbed boundary area as was observed for *M. tonkeana* and *M. hecki* in the central part of Sulawesi island (Groves, 1980; Watanabe et al., 1991;

Bynum and Bynum, 1992). However, there are not enough knowledge about the biological characteristics of *M. mulatta* and *M. fascicularis* in the boundary zone in Indochinese peninsula.

Of help in the identification of a species are biological characters, especially morphological features and pelage color (Fooden, 1980). For example, the rostrum is less protruded and the median sagittal crest less developed in *M. mulatta* than are these same features in *M. fascicularis* (Fooden, 2000). Tail length, including relative tail length (against head-and-body length or crown-rump length) is one of the most important morphological characters to distinguish between *M. mulatta* and *M. fascicularis*, viz., relative tail length $\geq 90\%$ in *M. fascicularis* and $\leq 60\%$ in *M. mulatta* (Fooden and Albrecht, 1997). Pelage is also a valuable feature, in that rhesus possesses a distinct “bipartite” pattern (Fooden, 1964) as contrasted to the more homogeneous pattern of the long-tailed macaques.

The present study showed that the morphological characteristics of WTPMH macaques, which inhabit within the supposed boundary zone between *M. mulatta* and *M. fascicularis* in Indochinese peninsula, can be summarized as follows:

- Body size: smaller than captive Chinese- and Indian-derived rhesus by 10%-20%, but larger than Thai long-tailed macaques.
- Body proportion: quite similar not only to Chinese- and Indian-derived rhesuses but also to long-tailed macaques, with slightly relative longer extremities.
- Tail length: significantly longer than those of Chinese- and Indian-derived rhesuses.
- Relative tail length: highly significantly longer (53.9%) than those of Chinese-

(36.5%) and Indian- derived rhesuses (44.2%), but far shorter than that of WTT-long-tailed (112.5%).

- Pelage color: “bipartite” color pattern as in Chinese- and Indian-derived rhesuses, but WTPMH macaques are lighter and more vivid than Chinese- and Indian-derived rhesus, especially at the waist and lateral aspects of thigh and leg.

The relative tail length (53.9%) of WTPMH is similar to the reported average value for Thai and Laotian rhesuses (ca. 100 °E, $53.0\% \pm 4.9$, $n=8$, Fooden, 2000). Although their lighter pelage color cannot be explained by Gloger’s rule, their body size and proportion may be explained by such zoogeographical rules as Bergman’s and Allen’s rules. Thus, there are no morphological characters that clearly identify the WTPMH macaques as a hybrid population and we conclude that hybridization if, in fact, it has occurred, has not been extensive. Thus, we need to gain some more knowledge on other macaque populations inhabiting the boundary area of *M. mulatta* and *M. fascicularis* in Indochinese peninsula.

In addition to the paucity of studies on biological characters of macaques, the current distribution of macaque species in Indochinese peninsula is also not known well (Aggimarangsee, 1992). Deforestation has been intensively carried out in Thailand since the 1960’s with the result that macaque troops are now confined to patchy forests or temples, considerably isolated from one another. As exemplified by the presence of the pig-tailed macaque male in WTPMH troop and the supposed hybrid infants sired by this male, unique artificial disturbances can also impact the troops. These ecological crises also pervade other Indochinese countries, which confirm not only the urgent necessity of census of macaques but also the assessment of the extant biological

diversity in Indochinese countries.

Acknowledgments We thank to Dilok Yanklin, Chalis Mungsuwa, and Anu Kulaboot for their help during field study. We would like to express sincere thanks to monks at the Wat Tam Pa Mak Ho who permitted our research and offered much of help to us. This study was financially supported by the TRF/BIOTEC Special Program for Biodiversity Research and Training (grand R-245001) and the Thailand Research Fund (grand RSA/02/2545) from Thailand (given to SM), and partly by 21st Century COE Program, "Formation of a Strategic base for the multidisciplinary study of biodiversity" (given to YH) from the ministry of Education, Culture, and Scientific Techniques, Japan.

References

- Aggimarangsee N. 1992. Survey for semi-tame colonies of Macaques in Thailand. Nat Hist Bull Siam Soc 40:103-166.
- Bernstein IS, Gordon TP. 1980. Mixed Taxa Introductions, Hybrids and Macaque Systematics. In: Lindburg DG editor. The Macaques: Studies in Ecology, Behavior and Evolution. New York: Van Nostrand Reinhold. p 125 – 147.
- Bynum EL, Bynum DZ. 1992. Morphological intergradation between *Macaca tonkeana* and *Macaca hecki* in central Sulawesi, Indonesia. Amer J Primatol 27: 20-21.
- Clarke MR, O'Neil JAS. 1999. Morphometric Comparison of Chinese-Origin and Indian-Derived Rhesus Monkeys (*Macaca mulatta*). Amer J Primatol 47: 335-346.

- Delson E. 1980. Fossil Macaques, Phyletic Relationships and a Scenario of Deployment. In: Lindburg DG, editor. The Macaques: Studies in Ecology, Behavior and Evolution. New York: Van Nostrand Reinhold. p 10-29.
- DeRousseau CJ, Reichs KJ. 1987. Ontogenetic Plasticity in Nonhuman Primates: I. Secular Trends in the Cayo Santiago Macaques. Amer J Phys Anthropol 73:279-287.
- Dittus WPJ. 1980. The Social Regulation of Primate Populations: A Synthesis. In: Lindburg DG, editor. The Macaques: Studies in Ecology, Behavior and Evolution. New York: Van Nostrand Reinhold. p 263-286.
- Eudey AA. 1980. Pleistocene Glacial Phenomena and the Evolution of Asian Macaques. In: Lindburg DG, editor. The Macaques: Studies in Ecology, Behavior and Evolution. New York: Van Nostrand Reinhold. p 52-83.
- Fooden J. 1964. Rhesus and Crab-Eating Macaques: Intergradation in Thailand. Science 143: 363-365.
- Fooden J. 1976. Provisional Classification and Key to Living Species of Macaques (Primates: *Macaca*). Folia Primatol 25:225-236.
- Fooden J. 1980. Classification and Distribution of Living Macaques (*Macaca* Lacepede, 1799). In: Lindburg DG, editor. The Macaques: Studies in Ecology, Behavior and Evolution. New York: Van Nostrand Reinhold. p 1-9.
- Fooden J. 1982. Ecogeographic Segregation of Macaque Species. Primates 23:574-579.
- Fooden J. 1995. "Systematic Review of Southeast Asian Longtail Macaques, *Macaca fascicularis* (Raffles, [1821])". Fieldiana Zoology 81:1-206.

- Fooden J. 1997. Tail Length Variation in *Macaca fascicularis* and *M. mulatta*.
Primates 38:221-231.
- Fooden J. 2000. Systematic Review of the Rhesus Macaque, *Macaca mulatta*
(Zimmermann, 1780). Fieldiana Zoology 96:1-180.
- 5 Groves CP. 1980. Speciation in *Macaca*: The View from Sulawesi. In: Lindburg
DG, editor. The Macaques: Studies in Ecology, Behavior and Evolution. New
York: Van Nostrand Reinhold. p 84-124.
- Groves CP. 2001. Primate Taxonomy. Washington: Smithsonian Institution Press.
350 p.
- 10 Hamada Y, Watanabe T, Iwamoto M. 1992. Body Color variation in macaques,
especially in Japanese macaques (*Macaca fuscata*). Primate Research 8:1-23 (in
Japanese with English abstract).
- Hamada Y, Watanabe T, Iwamoto M. 1996. Morphological variation among local
populations of the Japanese macaque (*Macaca fuscata*). In: Shotake T, Wada K,
15 editors. Variations in the Asian macaques. Tokyo: Tokai University Press. p
97-115.
- Hamada Y, Watanabe T, Takenaka O, Suryobroto B, Kawamoto Y. 1988.
Morphological Studies of the Sulawesi Macaques: I. Phyletic Analysis of Body
Color. Primates 29:65 - 80.
- 0 Hayasaka K, Fujii K and Horai S. 1996. Molecular Phylogeny of Macaques:
Implications of Nucleotide Sequences from an 896-Base pair region of
mitochondrial DNA. Mol Biol Evol 13:1044-1053.
- Iwamoto M, 1971. Morphological Studies of *Macaca fuscata*: VI. Somatometry,

Primates 12:151-174.

Jiang X, Wan Y, Ma S. 1991. Taxonomic revision and distribution of subspecies of rhesus monkey (*Macaca mulatta*) in China. Zool Res 12:241-247.

Lekagul B and McNeely JA. 1988. Mammals of Thailand (2nd edition). Bangkok: Darunshtha Press. 758 p.

Malaivijitnond S, Varavudhi P. 2002. The Last Possible Troop of Semi-wild Rhesus Macaque (*Macaca mulatta*) in Thailand. Nat Hist J Chulalongkorn Univ 2:59- 61.

Martin R, Saller K. 1957. Lehrbuch der Anthropologie, 3. Aufl., Bd. I. Stuttgart: Gustav Fischer Verlag. 6611 p.

Mayr E, 1942. Systematics and the Origin of Species. New York: Columbia Univ Press. 334 p.

Melnick DJ, Kidd KK. 1985. Genetic and Evolutionary Relationships among Asian Macaques. Int J Primatol 6:123-160.

Morales JC, Melnick DJ. 1998. Phylogenetic relationships of the macaques (Cercopithecidae: *Macaca*), as revealed by high resolution restriction site mapping of mitochondrial ribosomal genes. J Hum Evol 34:1-23.

Napier JR and Napier PH, 1967. A Handbook of Living Primates. London: Academic Press. 453 p.

Paterson HEH. 1985. The recognition concept of species, In: Vrba ES, editor. Species and Speciation. Pretoria: Transvaal Museum Monograph, No. 4. p 21-29.

Smith BH, Crummett TL, Brandt KL. 1994. Ages of eruption of primate teeth: A compendium for aging individuals and comparing life histories. Yearbk Phys Anthropol 37:177-231.

- Sokal RR, Rohlf FJ. 1995. Biometry: the principles and practice of statistics in biological Research, 3rd edition. New York: Freeman & Co. 887 p.
- Tosi AJ, Morales JC, Melnick DJ. 2003. Paternal, Maternal, and Biparental Molecular Markers Provide Unique Windows onto the Evolutionary History of Macaque Monkeys. *Evolution* 57:1419-1435.
- Turnquist JE, Kessler MJ. 1989. Free-Ranging Cayo Santiago Rhesus Monkeys (*Macaca mulatta*): I. Body Size, Proportion, and Allometry. *Amer J Primatol* 19:1-13.
- Watanabe K, Lapasere H, Tantu R. 1991. External characteristics and associated developmental changes in two species of Sulawesi macaques, *Macaca tonkeana* and *M. hecki*, with special reference to hybrids and the borderland between the species. *Primates* 32:61-76.
- Zhang Y-P, Shi L-M. 1993. Phylogeny of Rhesus Monkeys (*Macaca mulatta*) as Revealed by Mitochondrial DNA Restriction Enzyme Analysis. *Int J Primatol* 14:587-605.

Legends of figures

Figure 1. Indochinese countries and the location of WTPMH (Wat Tam Pa Mak Ho, Loei province), WTT (Wat Tam Taep Ban Dan, Petchabun province), and WKH (Wat Kuha Phimuk, Yala province) in Thailand. Boundary zone between distribution of rhesus (*Macaca mulatta*) and long-tailed macaques (*M. fascicularis*) is indicated by hatched band, which is produced based on Fooden (1995, 2000).

Figure 2. Box-plot comparison of body mass between WTPMH macaques, Chinese- and Indian-derived rhesuses, and WTT-long-tailed.

Figure 3. Body sizes of WTPMH macaques, Indian-derived rhesus, and WTT-long-tailed relative to Chinese rhesuses, in percent.

5 Figure 4. Box-plot comparison of relative tail length (standardized by crown-rump length, in %). All of the differences between averages of four macaque groups are $p < 1\%$ (t-test modified with Bonferroni method).

Figure 5. Plottings of PC-1 and PC-2 scores calculated for 11 somatometric characters of WTPMH macaques, Chinese- and Indian-derived rhesuses, and WTT-long-tailed.

0 Figure 6. Comparison of pelage color between WTPMH macaques, Chinese-derived rhesuses, WTT- and WKH-long-tailed. Panels from upper to lower are for L^* (lightness), a^* (red - green), and b^* (yellow - blue), respectively.

Figure 7. Plottings of PC-1 and PC-2 scores calculated using L^* and b^* data at the vertex of head, back, waist, and lateral aspect of thigh, for WTPMH macaques, Chinese- and Indian-derived rhesus, and WTT- and WKH-long-tailed.

5

Table 1a. Developmental-class and sex composition, WTPMH troop.

class*1	female	male	un-sexed	Total
Infant			18	18
Juvenile			38	38
Sub-adult	3	9		12
Adult	35	7*2		42
TOTAL	38	16	57	110

* 1: determined according to method of Dittus (1970).

* 2: including one pig-tailed macaque reportedly a released pet.

Table 1b. Age and sex composition of WTPMH macaques trapped, excluding a male pig-tailed.

age*1	female	male	Total
1	3	1*2	3
2	4	4	8
3	3	2*2	3
4		1	1
5			
6			
7	4	1	5
Adult	8	1	9
TOTAL	22	7	29

*1: determined by the dental development based on Smith et al. (1994).

2: suspected hybrid in each age

Table 2. Study samples for somatometry (≥ 7 yrs) and pelage color (> 1 yr).

	Somatometry female	Pelage color total(female,male)
<i>M. mulatta</i> *1		
China	36	49 (30,19)
India	17	36 (21,15)
WTPMH*2	12	27 (20, 7)
<i>M. fascicularis</i>		
WTT*3	12	73 (52,21)
WKH*4		17 (10, 7)

*1: Primate Research Institute, Kyoto University, Inuyama, Japan.

*2: Wat Tam Pa Mak Ho, Loei Province, Thailand.

*3: Wat Tam Taep Ban Dan, Petchabun Province, Thailand.

*4: Wat Kuha Phimuk, Yala Province, Thailand.

Body mass in Kg, and others in mm.

t-test#					
	av	sd	n	derived rhesus	tailed
Body mass (Kg)	6.39	1.112	12	**	**
Tail L.*	245.77	19.537	12	**	**
Crown-rump L.	455.62	21.364	12	**	**
Anterior Trunk L.	304.15	18.293	12	**	**
Upper Arm L.	134.85	6.427	12	**	**
Forearm L.	138.85	6.375	12	**	**
Thigh L.	160.38	6.602	12	**	**
Leg L.	141.31	5.453	12	**	**
Thoracic G.	380.46	28.953	12	*	**
Thigh G.	236.31	16.059	12	**	*
Hand L., Ulnar	96.23	3.004	12	**	*
Foot L.	138.00	3.391	12	**	**
Foot W.	30.38	1.261	12	**	**
Head L.	85.54	3.711	12	**	*
Head W.	72.00	2.614	12	**	*
Bi-zygomatic W.	74.62	3.176	12	**	

*: abbreviations: L; Length, G; Girth, W; Width

#: Significance of differences between averages, WTPMH macaques vs

Chinese-derived rhesus, and WTPMH macaques vs WTT-long-tailed:

*: 1%<p<5%, **: p<1%

	China-derived rhesus				India-derived rhesus				WTPMH				WTT-long-tailed			
	av	sd	n		av	sd	n		av	sd	n		av	sd	n	
Rel_Tail	36.52	2.848	14		44.19	4.907	16		53.94	3.352	12		112.52	5.581	12	
Rel. Upper-limb L.	58.71	3.325	33		56.76	1.419	13		60.12	1.920	12		61.23	2.039	12	
Brachial I.	102.58	3.240	33		103.30	2.884	13		103.08	4.863	12		101.77	4.665	12	
Rel. Lower-limb L.	62.28	2.622	33		63.16	2.062	13		66.31	2.742	12		65.19	1.967	12	
Crural I.	90.17	3.360	33		91.89	4.331	13		88.25	4.939	12		88.69	3.528	12	
Intmembral I.	94.26	3.214	33		89.91	2.356	13		90.75	3.637	12		93.95	2.714	12	
Head W/L I.	85.00	4.976	23		82.68	1.902	13		84.26	3.375	12		80.76	2.674	12	
Rel. Hand L.	35.48	1.870	25		35.25	2.205	12		35.19	1.199	12		32.47	0.934	12	
Foot W/L I.	22.56	0.950	24		22.54	1.301	13		22.03	1.003	12		22.20	1.186	12	
Rel. Foot L.	48.96	2.025	24		46.56	2.111	13		45.77	1.518	12		45.09	1.274	12	
Intercheiridial I. ₁	68.25	2.352	24		68.56	2.533	12		69.74	1.778	12		67.67	2.434	12	

Table 4. Result of PCA on 11 somatometrical characters.

	Comp-1	Comp-2	Comp-3
Standard deviation	57.441	9.746	6.551
Proportion of variance	0.934	0.027	0.012
Cumulative Proportion	0.934	0.960	0.973
Loadings			
CRL	0.994	-0.104	-0.018
Upper Arm L	0.897	0.306	-0.180
Forearm L	0.921	0.295	0.016
Thigh L	0.894	0.307	-0.159
Leg L	0.908	0.244	-0.059
Head L	0.847	0.066	0.132
Head W	0.857	0.168	0.095
Bi-zigomatic W	0.875	0.001	0.095
Hand L	0.925	0.141	0.247
Foot L	0.932	0.160	0.310
Foot W	0.894	0.069	0.228

Table 5. Result of PCA on L* and b* at four body sites.

Importance		Comp-1	Comp-2	Comp-3
Standard Dev.		9.046	4.467	3.438
Proportion of Variance		0.585	0.143	0.085
Cumulative Proportion		0.585	0.728	0.812
Loadings				
L*	Vertex	0.729	-0.124	0.347
	Back	0.905	-0.058	0.096
	Waist	0.876	-0.097	-0.452
	Thigh	0.862	-0.225	0.202
b*	Vertex	0.476	0.108	0.470
	Back	0.486	-0.089	0.360
	Waist	0.555	0.610	0.045
	Thigh	0.417	0.862	0.009

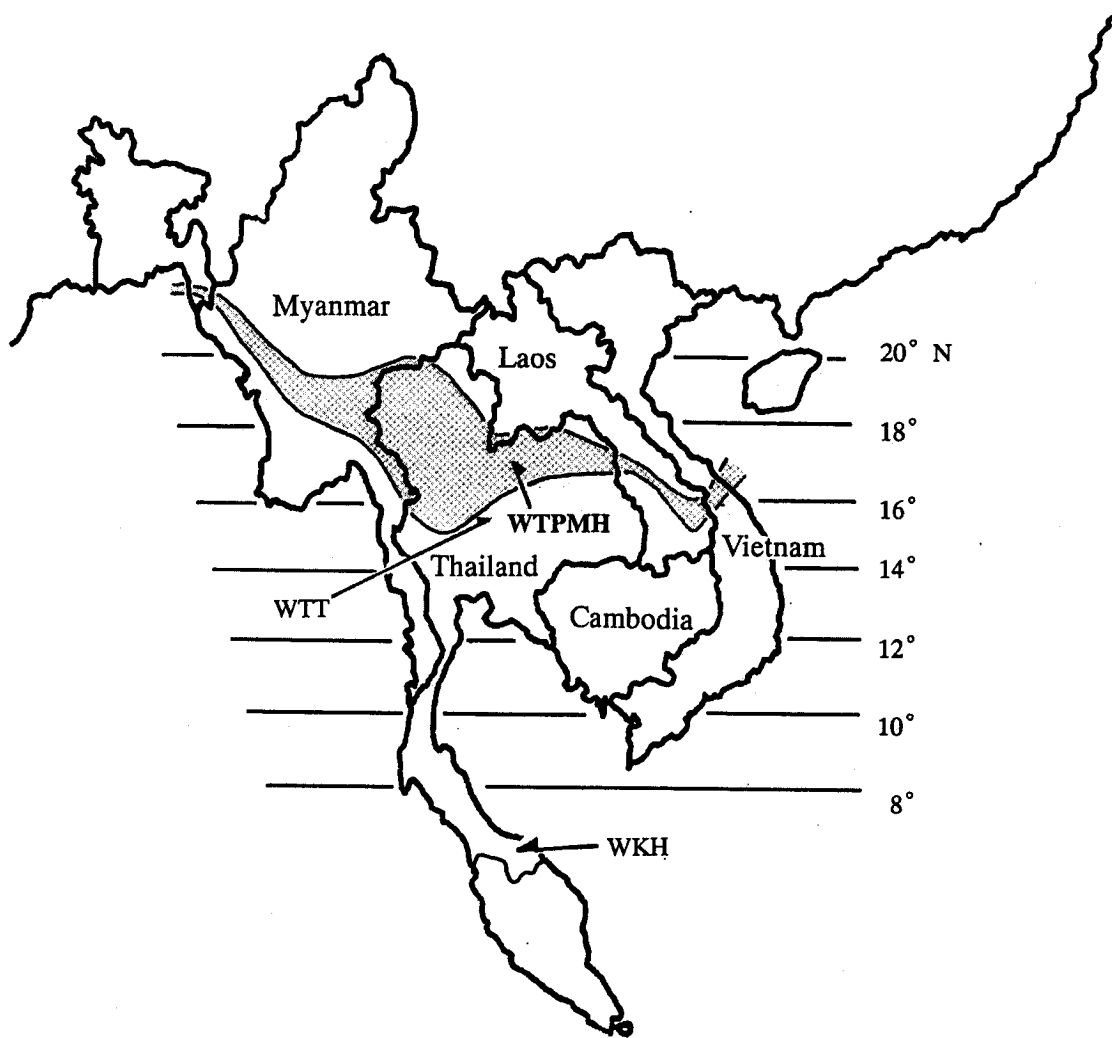

Figure 1.

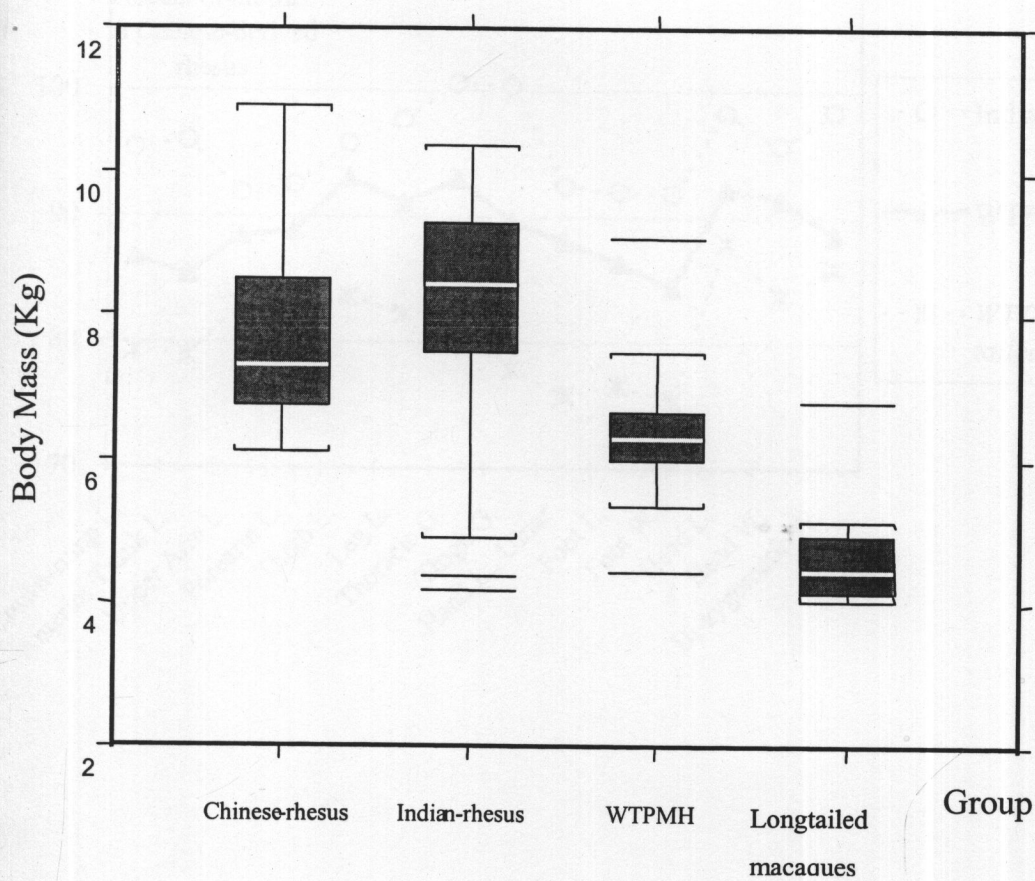

Figure 2.

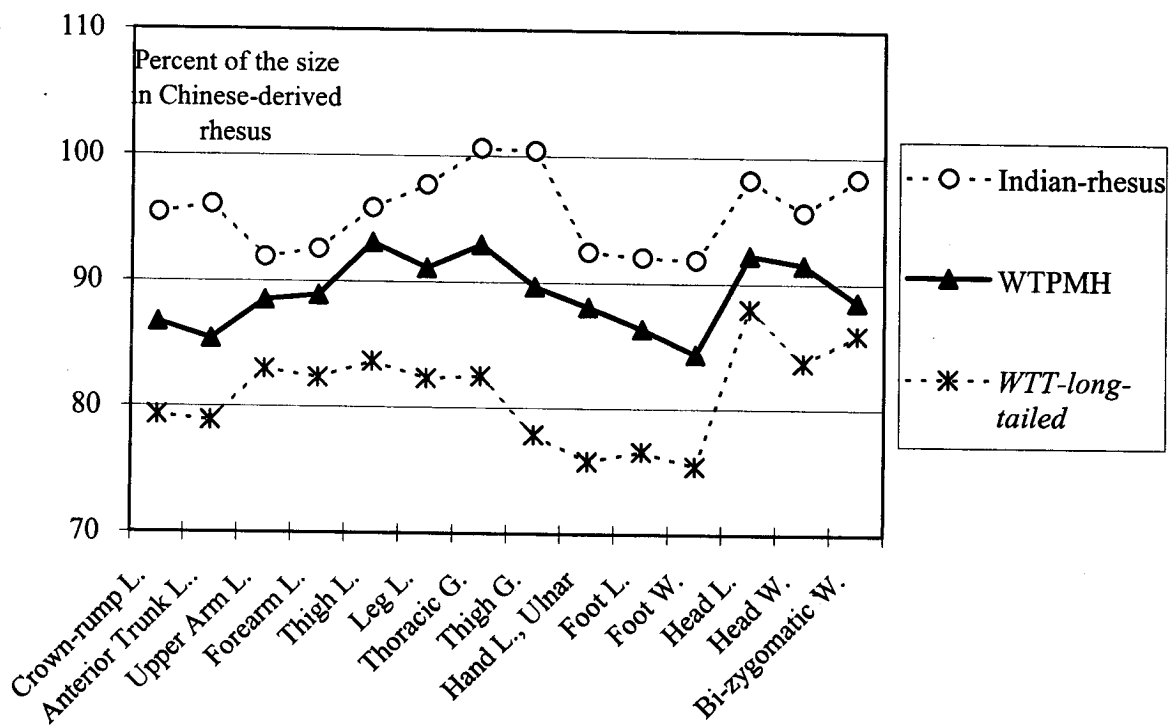

Figure 3.

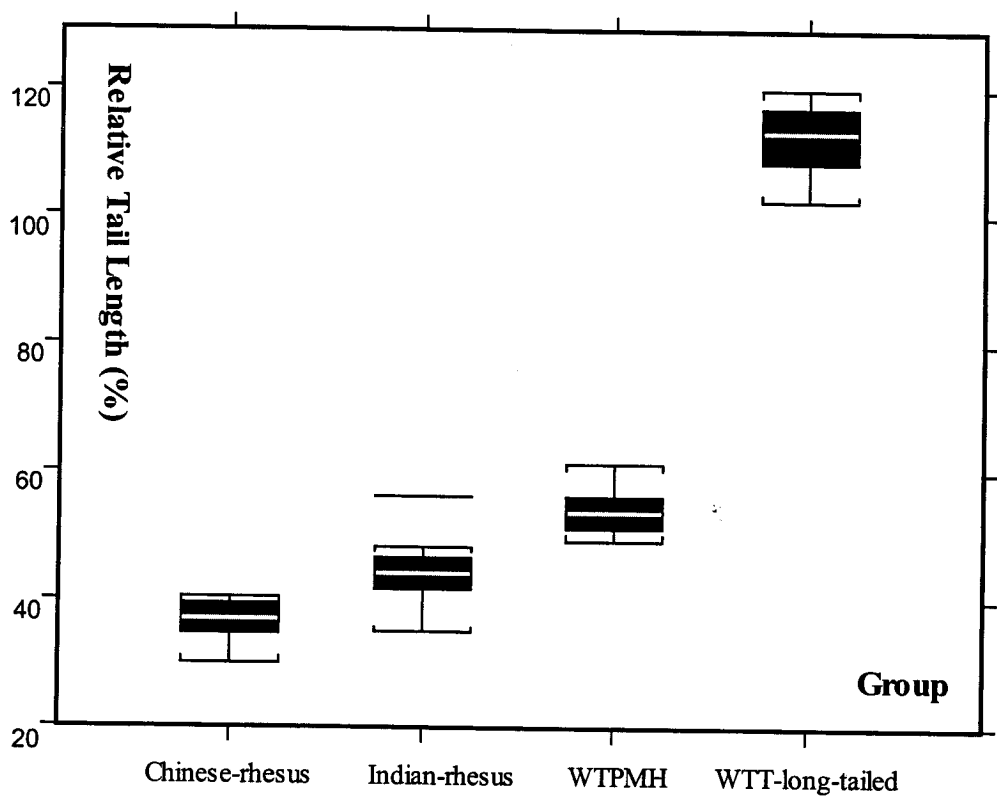

Figure 4.

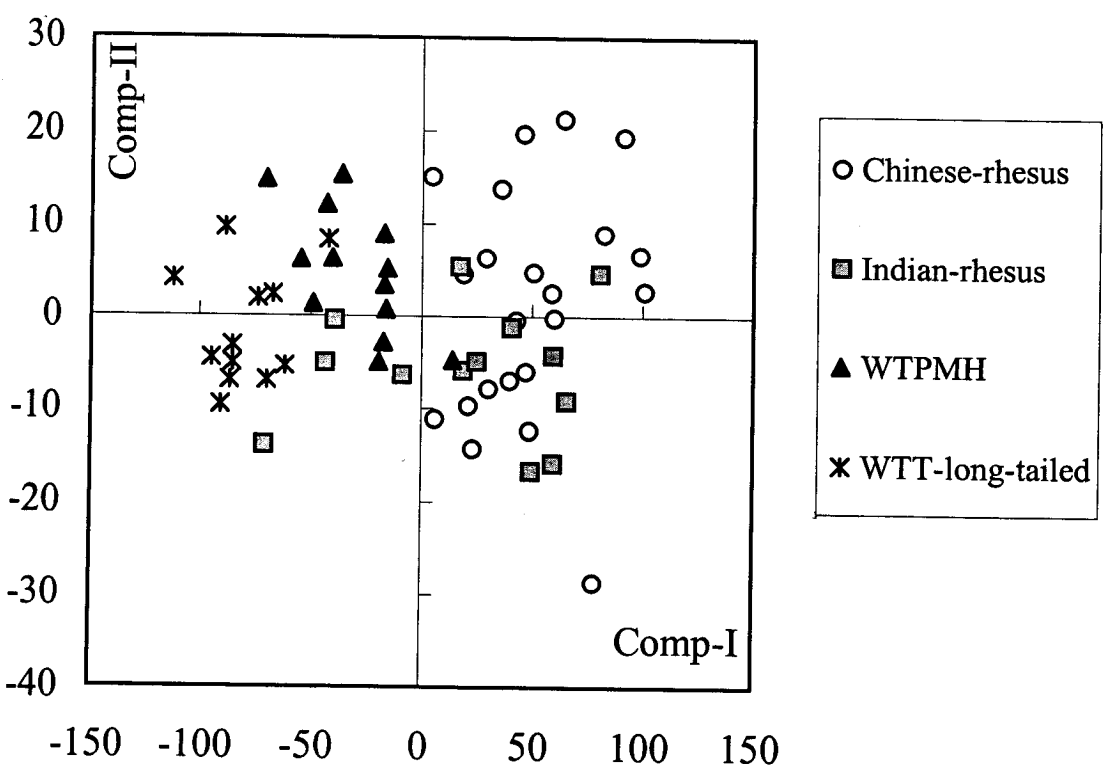

Figure 5.

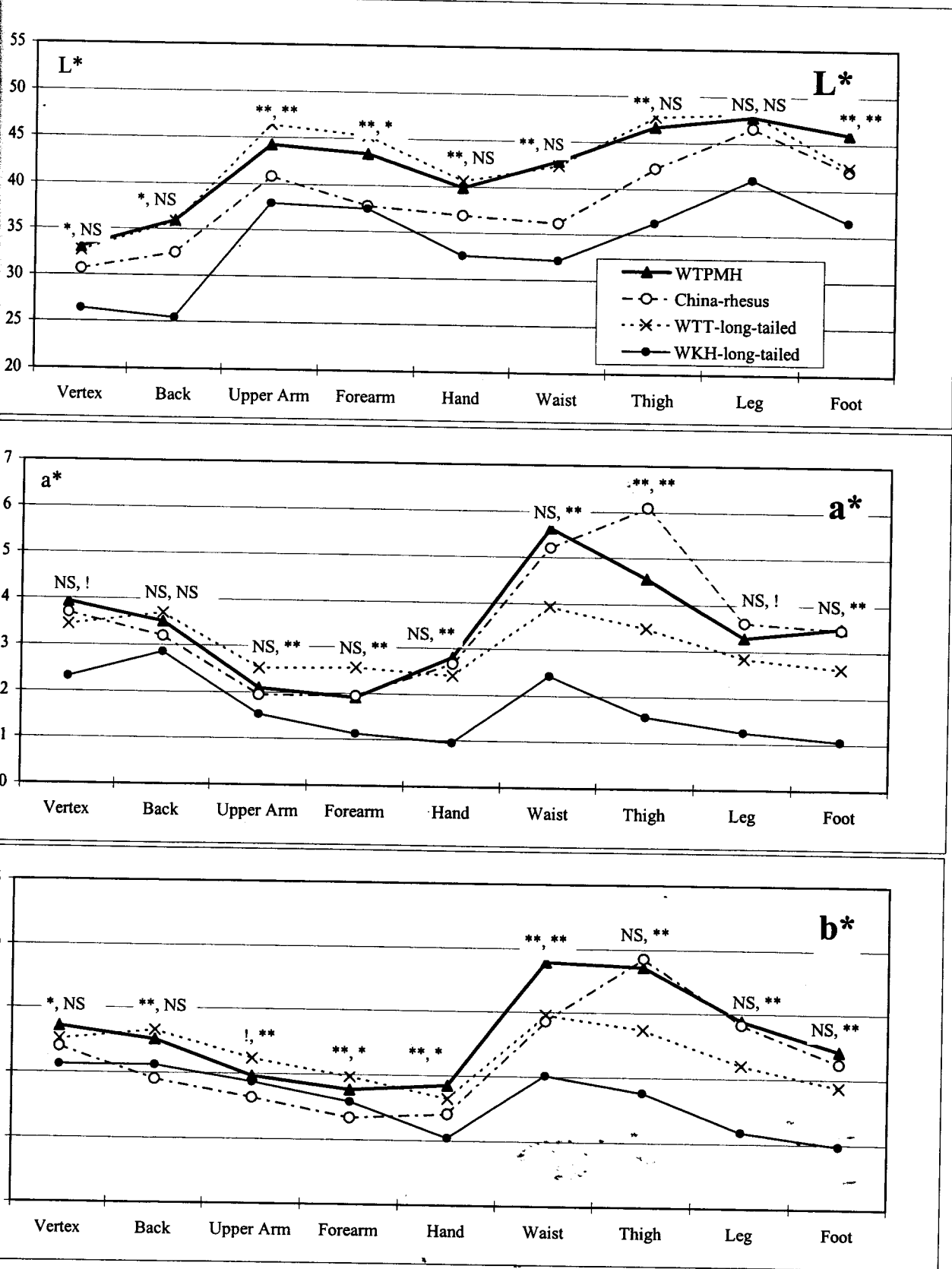

Figure 6.

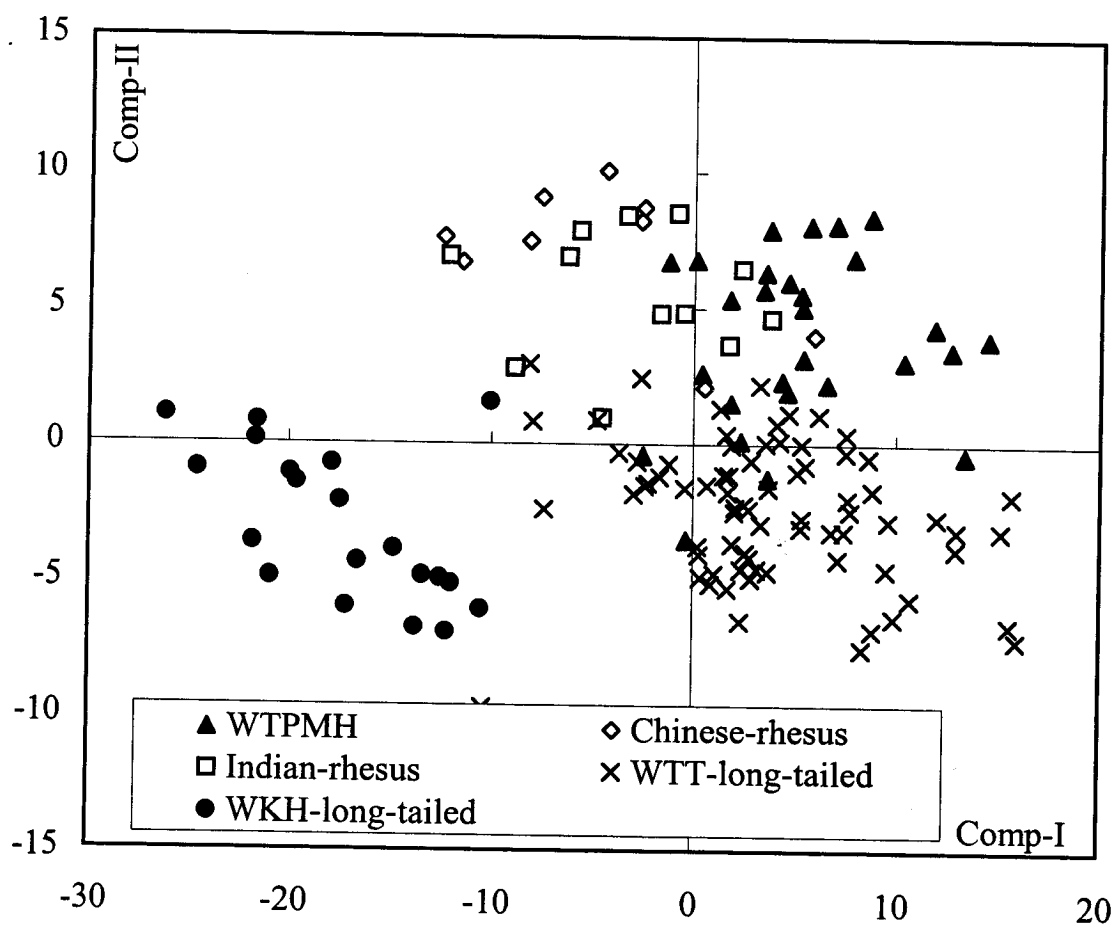

Fig. 7

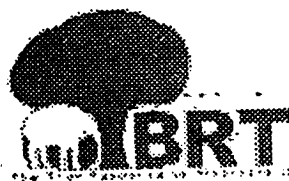
การประชุมวิชาการชมรมนักสัตววิทยา

โครงการ BRT ครั้งที่ 1

ประชุมกลุ่มย่อยการวิจัยทางด้านสัตว์ โครงการ BRT

เรื่อง

BIODIVERSITY AND BIOGEOGRAPHY

ระหว่างวันที่ 14-15 มิถุนายน 2546

ณ อาคารวิจัยและพัฒนาอัญมณี คณะวิทยาศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

BIODIVERSITY OF MACAQUE MONKEYS IN THAILAND

Suchinda Malaivijitnond¹, Nontakorn Urasopon¹, Kwanta Thansa¹, Yuzuru Hamada²

¹Primate Research Unit, Department of Biology, Faculty of Science, Chulalongkorn University.

²Section of Morphology, Primate Research Institute, Kyoto University, Inuyama, Aichi, 484-8506, Japan

Correspondence: Suchinda Malaivijitnond, Primate Research Unit, Department of Biology, Faculty of Science, Chulalongkorn University, Fax: 02-2185386, E-mail: Suchinda.M@chula.ac.th

Macaque monkeys (the genus *Macaca*) are popular animals in Thailand. The genus contains up to 20 different species. According to Fooden (1980), based on the genital morphology, macaques are classified into clearly defined 4 species groups: *silenus-sylvanus*, *sinica*, *fascicularis* and *arctoides*. Geographical ranges of all four species groups overlap to some extent in the Indochinese Peninsula. Therefore, representatives of all four species groups are particularly occurred in Thailand, that is, *M. nemestrina* (*silenus-sylvanus* group), *M. assamensis* (*sinica* group), *M. fascicularis* and *M. mulatta* (*fascicularis* group), and *M. arctoides* (*arctoides* group). Three of these species are rated as vulnerable species on the 2000 IUCN Red List of Threatened Animals.

In the collaboration between the Primate Research Institute, Kyoto University and the Primate Research Unit, Chulalongkorn University, all 5 species of macaques have been studied in Thailand since 1988. We have determined their distribution and variation (morphology, physiology and genetic) within each of the species, and also found the occurrence of probable hybrids among those 5 macaque species. *M. fascicularis* is the most successfully adapted to the habitats of wide ecological settings. Thus, it is to be found in a wide range of habitats, such as primary and secondary forests, mangroves, plantations, and the outskirts of towns and villages. It widely deploys Thailand from the lower northern part (Nakorn Sawan and Petchabun provinces) to the southern most part (Yala province). On the other hand, the populations of other 4 species are scattered in Thailand and rarely seen. Especially for *M. arctoides*, it has been currently found only three places in Thailand: Kaeng Krachan National Park and Wat Kao Kra Puk-Kao Tao Mo, Petchaburi province and Wat Tam Kaeng Daeng, Nakorn Sri Thammarat province.

It is expected that *M. fascicularis* have wide variation in many biological characters. From our recent trapping work, long-tailed macaque shows a geographical cline in morphology, body size and shape (proportion e.g., relative tail-length). The body size decreases and relative-tail length increases from the Indochinese to Malayan regions. In concordant with this morphological variation, other biological characters also show the geographical variation, for example the higher number of females that have sexual skin swelling at the base of tail, or physiological variation, in the southern troops, and some genetic variations.

Thailand is a center of faunal migrating routes, as it situates in the center of Indo-Chinese peninsula. The climate and vegetation in Thailand are considered to have greatly fluctuated by the glacial – interglacial exchange in the Plio-Pleistocene era in which macaques have evolved. From these reasons, the macaque species in Thailand have experienced complicated history. The hybridization is one of such evolutionary processes, and it may have been and may be occurred. It is worth while noting that *M. mulatta* and *M. fascicularis* that belonged to the same species group are found sympatric in some localities in Thailand, though the two species are allopatric in general. The hypothetical hybrid zone is the lower northern part of Thailand. From our recent survey, the macaques at Kumpawapee, Udon Thani province showed mixed characters of these two species, suggesting the natural hybridization. Therefore, a more detailed study of the macaque in this locality or other are necessary, that should provide us an insight into the evolutionary history of macaque in Thailand. In addition to the natural hybridization, Thailand is now terribly facing with the problem of artificial hybridization among those 5 species of macaques. The pet macaques are released into the troop of different species of macaques, and producing hybrids. We are now making research on a troop of rhesus macaque at Loei province to which a male pig-tailed macaque immigrated three years ago. Three hybrid offspring have already been produced.

Nowadays, the reduction in biodiversity caused by human disturbance becomes a serious problem. Forest destruction, which causes shrinkage of natural vegetation, food resources, and habitats for wild animals including macaques, poses diverse influences not only on wild animals but also on human beings. The population fragmentation is one of them. Then, the isolated population will rapidly lose its genetic heterogeneity by inbreeding and becomes vulnerable to the environmental changes. The population would finally become extinct. We therefore should be alert to conserve the macaque monkeys before their extinction. Long-tailed macaques are good indicator to evaluate the environment in Thailand. To make a conservation of

macaques in Thailand, the update of the knowledge of their distribution, morphological and genetic variation in local populations is urgently needed. However, there are only a few researchers in Thailand who are particularly intended to study the biology of these animals. Primatologists in Thailand are a few as well.

References

- Gooden, J. 1971. Report on primates collected in western Thailand January-April, 1967. Fieldiana: Zoology. (1). 1-62.
- Gooden, J. 1980. Classification and distribution of living macaques (*Macaca* Lacepede, 1799). In: Lindburg, D.G. (Ed.), *The Macaques: Studies in Ecology, Behavior and Evolution*. New York, 1-9.
- Gooden, J. 1995. Systematic review of southeast Asian longtail macaques, *Macaca fascicularis* (Jaffles, 1821). Fieldiana: Zoology. New series (81). 1-205.
- Gooden, J. 2000. Systematic review of the rhesus macaque, *Macaca mulatta* (Zimmermann, 1780). Fieldiana: Zoology. New series (96). 1-180.
- Nelson, E. 1980. Fossil macaques, phyletic relationships and a scenario of development. In: Lindburg, D.G. (Ed.), *The Macaques: Studies in Ecology, Behavior and Evolution*. New York, 10-30.

日本人類学会

第**57**回
伊達大会

抄録集

2003 (10) 3 fri 4 sat 5 sun

だて歴史の杜カルチャーセンター
北海道 伊達市

タイ東北部のアカゲザルに見られる形態学的特徴

○濱田 穰 (京大・霊長研・形態)、ノタコン・ウラソポン、クワンタ・タンス、スダ・マラヒジットン (チュロンコン大・理・生物)、ハディ・イスラム (ボゴール農大・理・生物)、カヤ・カイン (ラジャバット理工大ナコン・理・生物)

Morphological characteristics of free-ranging rhesus macaques in northeastern Thailand

Yuzuru HAMADA¹, Nontakorn Urasopon², Kwanta Thansa², Hadi Islamul¹, Kanya Kawin¹, and Suchinda Malaivijitnond¹. (1: Primate Res. Inst., Kyoto Univ., 2: Primate Res. Unit, Chulalongkorn Univ., 3: Dept. Biol., Bogor Agricult. Univ., 4: Dept. Biol., Rajabhat Inst. Nakhonsawan)

macaques (*Macaca mulatta*) have a wide geographical range from Afghanistan, through Southeast Asia, to China, interesting pattern of geographical variation in biological characters. Research efforts should be directed to the areas in the Indochinese peninsula, because they are considered to have curious characters, e.g., much longer tail than other localities, and onsite studies have not been made. The first field research on the free-ranging rhesus population (101° 47' E) in northeastern Thailand has been recently realized. The population is composed of 110 individuals and grant adult male pig-tailed macaque that is supposed to sire some infants. We temporarily caught 33 monkeys, the pig-tailed, collected biological samples and determined the dermatoglyphics, somatometry and body color. The data on their somatometry and body color with rhesus of Indian and Chinese origin reared at the Primate Research Kyoto University, will be reported.

二足歩行発達種間比較の縦断的研究

木村 賛 (石川県立看護大学)

Longitudinal Study on the Development of Bipedal Walking in Two Species

Tasuku KIMURA (Ishikawa Prefectural Nursing University)

ヒトと3頭のチンパンジーの2種において、二足歩行の個体発達を縦断的にしらべ比較した。これに二足歩行の特徴と獲得過程を明らかにすることを目的とする。若年のチンパンジーのデータは自発的によるものである。今回は時間要素と外部エネルギーとについて考察した。ヒトにおいてもチンパンジーも、若年の個体は多くのパラメータにおいてばらつきの大きい歩行を行う。幼年個体をおとなと比べた種ともに床反力の制動期が短いこととエネルギー節約の少ないことがみられる。ただし、おとなとなつパンジーではヒトのおとなと比べこれらの点で短く、少なく、またパラメータ数値のばらつきが大きい。の速度は2種で異なる。

各種霊長類における膝関節の可動域(1) 解析方法の検討

○熊倉博雄、廣川容子、中野良彦、平崎鋭矢、大阪大学大学院人間科学研究科生物人類学教室

The range of the knee joint excursion in some primates. 1. Estimation of the methodology.

KUMAKURA Hiroo, HIROKAWA Yohko, NAKANO Yoshihiko, HIRASAKI Eisui.
Department of Biological Anthropology, OSAKA University Graduate School of Human Sciences.

の運動様式の多様性は、運動器の形態によく反映され则认为られる。我々の研究室では従来霊長類の3次元運動計測データに基づいて、霊長類運動器の形態学的適応の問題を検討してきた。このようなデータの信頼性を向上するためには、関節構造の形態による運動の許容度を評価する必要があると考え、靱帯標本の3次元的関節可動域の検討を開始することにした。今回は大腿骨、脛骨、膝蓋骨によつて膝関節について靱帯標本を作成し、その受動的可動域の評価・計測方法の開発を試みた。今後、こ用いて種差、年齢差などに関する考察を行う計画である。

BIODIVERSITY OF MACAQUE MONKEYS IN THAILAND

Suchinda Malaivijitnond¹, Jessada Denduangboripant¹, Osamu Takenaka², Yuzuru Hamada²

¹Primate Research Unit, Chulalongkorn University, Bangkok, Thailand; ²Primate Research Institute, Kyoto University, Inuyama, Aichi, Japan

Summary

The distributions, population sizes and compositions, variations, and presumably an occurring of natural and artificial hybridization of all 5 species of macaques inhabiting Thailand have been studied. *Macaca fascicularis* is the species that has successfully adapted the most to disturbed habitats. They show a geographical cline in morphology, physiology and genetic from the Indochinese to Malayan regions. The other 4 species, especially *M. arctoides*, scatteredly spread throughout Thailand and have been rarely seen. The natural and artificial hybridization of *M. mulatta* with other macaques were found. Although population sizes appear to increase or be maintained in some species, recent rapid deterioration of macaques' habitat will much affect diversity in the macaque population by geographical isolation and genetic pollution.

Introduction

Macaque monkeys belong to the genus *Macaca* in the order Primates. The genus contains up to 19 different species. According to Fooden (1980) based on modification of the genital morphology, macaques are clearly defined into 4 species groups: *silenus-sylvanus*, *sinica*, *fascicularis* and *arctoides* [1]. Geographical ranges of all four species groups overlap to some extent in the Indochinese Peninsula. Therefore, representatives of all four species groups are particularly occurred in Thailand, that is, *M. nemestrina* (*silenus-sylvanus* group), *M. assamensis* (*sinica* group), *M. fascicularis* and *M. mulatta* (*fascicularis* group), and *M. arctoides* (*arctoides* group). Thailand is a center of faunal migrating routes as it locates in the center of Indochinese Peninsula. The climate and vegetation of Thailand are considered to have had greatly fluctuated by the glacial-interglacial exchange in the Plio-Pleistocene epochs in which macaques had evolved. From these reasons, the macaque species in Thailand possibly varied in morphological, physiological and genetic characters, and the probable hybrids among the species could occur. Up to now, there are no intensive studies on these variations of Thai macaques and their present status. We therefore undertook the study on their biodiversity, that is, distributions, population sizes and compositions, and variations in

morphology, physiology and genetics of the 5 macaque species in Thailand.

Materials and Methods

We determined the present distribution by 2 means, a questionnaire and a field census. The questionnaires asking for a distribution of all primates, including macaques, were sent to all of the head of sub-district throughout Thailand, in total 7,394 sub-districts. We selected the feasible sites from replied questionnaires and from the previous reports on primates in Thailand, then surveyed and elucidated the distributions, population sizes and compositions, and physiological and morphological characters of macaques in those selected sites. The morphological characters collected were colors and patterns of hair (crest, crown, and spiral hair at the cheek), ischial callosities, body sizes and tail lengths. Any swelling and reddening of sexual skin in the female monkeys were also observed and scored their stages as physiological characters. The monkeys were temporarily captured by trapping. We anesthetized them with an intramuscular injection of 10 mg/kg.BW of ketamine hydrochloride. We then collected their morphological and physiological data, feces and blood, checked their health, and released them back to the troop after they completely recovered. We have recently obtained their mtDNA (D-loop region) sequence *c.a.* 350 bp and analyzed the phylogenetical relationships of *M. fascicularis* using neighbor-joining and parsimony methods.

Results

The distributions, variations, and presumably occurring of hybridization of 5 macaque species in Thailand were determined. Details of the distributions will be presented elsewhere. *Macaca fascicularis* is the one that has successfully adapted the most to disturbed habitats. It disperses from the lower northern part (Nakorn Sawan and Petchabun provinces) to the southernmost part (Yala province). Its distribution found in this study is similar to the previous reports about 30 years ago [2]. The population sizes in 8 localities were increased by 25 – 775% compared to those recorded 12 years ago [3]. This species showed a morphological cline regarding to geography. For instance, their body sizes tended to decrease in the Indochinese southward to Malayan regions, while the relative-tail lengths showed an increasing tendency. In accordance with this morphological variation, other biological characters also show the geographically influent tendency, for example, the frequencies of females with sexual skin swelling at the base of tail (physiological variation) were higher in the southern troops. In term of genetic variation, *M. fascicularis* was found to be clearly separated into 2 groups: Indochinese and Malayan.

Macaca mulatta has parapatrically distributed in Thailand with *M. fascicularis*. The hypothetical hybrid-zone lies at the lower northern and northeastern parts of Thailand. From our recent survey, the macaques found in Kumpawapee (Udon Thani province), close to that zone, showed mixed characters of the two species, suggesting a natural hybridization. An artificial hybridization between *M. mulatta* and *M. nemestrina* was also found in the northeastern part (Wat Tam Pa Mak Ho, Loei province). One male pet macaque of *M. nemestrina* was once released into that troop and then produced hybrids. At least three offspring with mixed morphological characters were seen.

Macaca arctoides has been recently found only in three places in the southern part of Thailand: Kaeng Krachan National Park and Wat Khao Kra Puk-Khao Tao Mo (both in Petchaburi province) and Wat Tham Khao Daeng (Nakhonsithammarat province). One hundred and four individuals were counted in the later group in 2002. Their pelage and facial skin color were widely variable between individuals. This troop was found sympatrically living with another troop of *M. fascicularis*. Both troops use the same provisioning site at the foot of the mountain. This *M. arctoides* troop is therefore a good candidate for an intensive research in the future.

Discussion

The reduction in biodiversity caused by human disturbances, especially deforestation, becomes a serious problem in Thailand at present. They cause shrinkage of natural vegetation, food resources, and habitats for macaques, and pose multifold influences. Isolation and extinction of local populations, and newly emerging hybridization (genetic pollution) could have altered and will alter their genetic properties. We found high frequency (5.2%) of individuals with the golden pelage in the troop at the northeastern part of the country (Kosumpee Forest Park, Mahasarakham province). To make a better and on time conservation of Thai macaques, update knowledge on their present status, distributions and variations are urgently needed.

References

1. FOODEN J. Classification and distribution of living macaques (*Macaca* Lacepede, 1799): In: *The Macaques Studies in Ecology, Behavior and Evolution*, New York, Van Nostrand Reinhold Company, 1980
2. LEKAGUL B, McNEELY JA. *Mammals of Thailand* (2nd ed.). Bangkok, Darnsutha Press, 1988.
3. AGGIMARANGSEE N. Survey for semi-tame colonies of macaques in Thailand. *Nat Hist Bull Siam Soc*, 40, 103-166, 1992.

เพราะสมบัติทางฟิสิกส์ของสถานะทั้งสองแตกต่างกันมากในการใช้งานต้องควบคุมอุณหภูมิไม่ให้มีค่ามากกว่าอุณหภูมิการเปลี่ยนสถานะ เพื่อป้องกันความเสียหายของอุปกรณ์และสถานะที่ทำจากเซอโคเนียม

ในงานวิจัยนี้ใช้วิธีพลศาสตร์โมเลกุลเพื่อหาค่าเอนโทรปีการสั่น วิธีนี้ดีกว่าวิธีทางทฤษฎีอื่นๆ เนื่องจากเป็นวิธีเดียวที่สามารถรวมผลของการสั่นแบบแอนฮาร์โมนิกได้ ผลการคำนวณแตกต่างจากผลการทดลองเพียง 19% ในงานวิจัยทั่วไปซึ่งไม่สามารถรวมผลของการสั่นแบบแอนฮาร์โมนิกพบว่าอุณหภูมิการเปลี่ยนสถานะของโลหะเซอโคเนียมที่คำนวณได้มีค่าสูงกว่าค่าจากการทดลอง 2-3 เท่า งานวิจัยนี้เป็นงานชิ้นแรกที่มีการนำโครงสร้างจุลภาคแบบมาร์เทนซิติกมารวมในการคำนวณ การคำนวณแบบนี้ค่อนข้างยุ่งยากและซับซ้อน เนื่องจากการคำนวณที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างแบบนี้จะต้องพิจารณาที่จำนวนอะตอมในระดับหนึ่งหนึ่งถึงหนึ่งแสนอะตอม

ซึ่งปัจจุบันไม่สามารถคำนวณได้ด้วยวิธีอื่น ผู้วิจัยจึงเลือกใช้วิธีพลศาสตร์โมเลกุล เนื่องจากสามารถรวมผลควอนตัมผ่านทางฟังก์ชันพลังงานศักย์ และสามารถทำการคำนวณโดยมีอนุภาคเป็นจำนวนมากได้ โดยฟังก์ชันพลังงานศักย์สามารถอธิบายสมบัติของเซอโคเนียมในระดับจุลภาคและมหภาคได้ดี และได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง

งานวิจัยนี้ยังแสดงถึงความก้าวหน้าทางทฤษฎีในการสร้างแบบจำลอง และการออกแบบการคำนวณ เพราะเมื่อเปรียบเทียบผลการคำนวณและผลการทดลอง และผลการคำนวณในงานวิจัยนี้กับงานวิจัยอื่นๆ ที่มีลักษณะคล้ายๆ กัน พบว่าค่าได้จากการคำนวณในงานวิจัยนี้ใกล้เคียงกับผลการทดลองเป็นอย่างมาก ซึ่งแสดงให้เห็นความสำเร็จในระดับที่น่าพอใจระเบียบวิธีวิจัยในงานวิจัยนี้สามารถประยุกต์ใช้ในการคำนวณสมบัติเชิงกลของเซอโคเนียม โลหะชนิดอื่นๆ และโลหะผสมได้

นักวิชาการชาวต่างประเทศ

ร่วมทำวิจัยกับภาควิชาชีววิทยา

Associate Professor Dr.Yuzuru Hamada จาก Primate Research Institute มหาวิทยาลัยเกียวโต ประเทศญี่ปุ่นและ Mr. Islamul Hadi นิสิตปริญญาโท จาก Laboratory of Zoology, Department of Biology, Faculty of Mathematic and Natural Science, Borgor Agricultural University ประเทศอินโดนีเซีย ทำวิจัยร่วมในหัวข้อ Hybridization and genetic variation of rhesus macaques (*Macaca mulatta*) at Wat Tham Pa Mak Ho, Loei Province ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากโครงการพัฒนาองค์ความรู้และศึกษานโยบายการจัดการทรัพยากรชีวภาพในประเทศไทย (โครงการ BRT) ดำเนินการระหว่างวันที่ 24-30 มีนาคม 2546 ณ วัดถ้ำผามหาหม้อ อ.วังสะพุง จ.เลย โดยโครงการวิจัยดังกล่าวเป็นการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะทางพันธุกรรมของลิงวอก (*Macaca mulatta*) ซึ่งคาดว่าเป็นลิงฝูงเดียวที่พบในประเทศไทยขณะนี้

เนื่องจากพื้นที่อาศัยของลิงได้ถูกแบ่งแยกออกจากพื้นที่อาศัยธรรมชาติอื่นๆ โดยชาวบ้านได้เข้ามาใช้พื้นที่ในการเกษตรกรรม ทำให้อาจเกิดปัญหา inbreeding ได้นอกจากนี้ยังได้มีชาวบ้านที่ไม่ทราบชนิดของลิงได้นำลิงกัง (*Macaca nemestrina*) เพศผู้เข้ามาปล่อยในลิงวอกฝูงนี้ และลิงกังดังกล่าวได้กลายมาเป็นจ่าฝูง (alpha-male) ของฝูงในที่สุด ทำให้ประสบปัญหากับลูกผสมที่เกิดขึ้น โดยในการวิจัยครั้งนี้ Dr.Yuzuru Hamada ได้เข้าร่วมศึกษาในแง่ของ morphology และได้ตรวจวัดขนาดต่างๆ (somatometric determination) ของลิง และ Mr.Islamul Hadi ได้เข้าร่วมศึกษาในแง่ของ Socioecology ของลิงฝูงดังกล่าว

จุฬาสัมพันธ์

ปีที่ ๔๖ ฉบับที่ ๓๑

วันจันทร์ที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๖

๘๐ ปี
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุฬาฯ วิจัยอนุรักษ์

“ลิวอก”

ทุ่งสุดท้ายในไทย

อุทาหรณ์วิจัยอนุรักษ์ลิงวอกฝูงสุดท้ายในไทย

อาจารย์จุฬารักษาศึกษาอนุรักษ์ "ลิงวอก" ฝูงสุดท้ายที่เหลืออยู่ในประเทศไทย พบลักษณะทางพันธุกรรมเปลี่ยนแปลงไปกลายเป็นลิงผสมข้ามพันธุ์ ส่วนหนึ่งเกิดจากฝีมือของมนุษย์ที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์

รศ.สุจินดา มาลัย
วิจิตรานนท์ แห่งภาควิชา
ชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์
จุฬาฯ ผู้ศึกษาวิจัยเรื่อง
"การผสมข้ามพันธุ์และ
ความแตกต่างแปรผัน

ทางพันธุกรรมของลิงวอก ณ วัดถ้ำผาหมากฮ่อ อ.วังสะพุง จ.เลย" เปิดเผยว่า "ลิงวอก" (Rhesus Macaques) เป็นหนึ่งในลิง ๕ ชนิดในสกุล Macaca ที่พบในประเทศไทย นอกเหนือจากลิงแสมซึ่งพบมากที่สุด ลิงกัง ลิงอ้ายเงี้ยว ลิงเสน ในอดีตมีการพบลิงชนิดนี้บริเวณตอนบนของประเทศไทยที่ จ.ตาก เชียงใหม่ หนองคาย และเลย จากการศึกษาสำรวจร่วมกันระหว่างหน่วยวิจัย Primate Research Institute มหาวิทยาลัยเกียวโต และภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาฯ และ Primate Research Institute มหาวิทยาลัยเกียวโต ประเทศญี่ปุ่น นับตั้งแต่ ๑๕ ปีที่ผ่านมา ไม่มีใครค้นพบลิงชนิดนี้ในธรรมชาติในประเทศไทย จนกระทั่งในปี ๒๕๔๑ ได้พบลิงวอกฝูงหนึ่งซึ่งมีความแตกต่างจากลิงที่พบโดยทั่วไปที่วัดถ้ำผาหมากฮ่อ อ.วังสะพุง จ.เลย และได้ทำการศึกษาพบว่าลิงเหล่านี้เริ่มก่อตั้งฝูงตั้งแต่ ๒๐ ปีที่แล้ว ลิงลิงเพียงแค่ ๘ ตัว และได้ผสมพันธุ์กันเอง นับปัจจุบันมีลิงทั้งสิ้น ๑๔๒ ตัว รวมทั้งได้มีชาวบ้านที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์นำลิงกังเพศผู้มาปล่อยเข้าฝูง ลิงฝูงนี้จึงกลายเป็นลิงจำฝูงข้ามผสมพันธุ์กับลิงกังเพศเมีย จึงเป็นการจุดประเด็นความสนใจให้ทำการศึกษาวิจัยลักษณะทางพันธุกรรมของลิงฝูงนี้ คาดว่า จะเป็นลิงวอกฝูงสุดท้ายที่พบในประเทศไทย เนื่องจากไม่เคยสำรวจพบลิงชนิดนี้อีกเลยในประเทศ

รศ.สุจินดา เผยถึงวิธีการศึกษาวิจัยว่า

แบ่งออกเป็นการศึกษาในภาคสนามและห้องปฏิบัติการ โดยศึกษาถึงโครงสร้างทางสังคมของลิงวอกซึ่งเป็นสัตว์สังคม มีการแบ่งชั้นวรรณะเป็นลิงจำฝูง รองจำฝูง และลูกน้อง รวมถึงพฤติกรรม การ

กินอาหาร การผสมพันธุ์ ฯลฯ จากนั้นจึงมีการวางกรงดักจับลิงขนาด ๖x๖ เมตร หรือ ๖x๑๒ เมตร

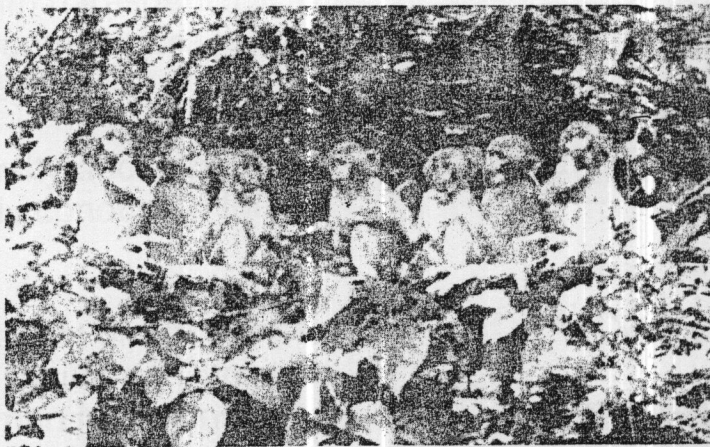
ช่วงเวลาที่ดักจับลิงจะเป็นช่วงฤดูแล้ง ลิงที่จับมาได้จะถูกนำไปฉีดยาสลบ ฉีดยาเพื่อสกัด DNA ตรวจพยาธิในเลือด วัดขนาดร่างกาย สีขน พิมพ์ลายนิ้วมือ

ตรวจอุจจาระ ฯลฯ จนถึงขณะนี้ได้ข้อมูลจากการศึกษาเบื้องต้นพบว่าลิงพยายามจะแยกฝูง

ออกไปแต่ไม่สามารถทำได้ เนื่องจากพื้นที่อยู่อาศัยเป็นเนินเขาที่ถูกล้อมรอบด้วยพื้นที่เกษตรกรรม นอกจากนี้ลูกลิงที่เกิดจากการผสมพันธุ์ระหว่างลิงกังเพศผู้กับลิงวอกเพศเมีย มีจำนวนทั้งสิ้น ๓ ตัว ซึ่งลักษณะไม่เป็นหมัน

และเกรงว่าอาจจะไปผสมพันธุ์กับลิงตัวอื่นๆในฝูงต่อไป ส่งผลให้ลักษณะทางพันธุกรรมของลิงวอกที่แท้จริงเปลี่ยนแปลงไปได้

รศ.สุจินดาว่าอดหวังว่าผลการศึกษาวิจัยเรื่องนี้จะสร้างความตื่นตัวแก่นักวิจัยไทย

ให้สนใจศึกษาวิจัยเกี่ยวกับลิงมากยิ่งขึ้น เนื่องจากปัจจุบันในบ้านเรามีนักวิจัยที่ศึกษาเรื่องนี้น้อยมาก ในโครงการวิจัยนี้จึงต้องอาศัยความร่วมมือจากนักวิจัยชาวญี่ปุ่นและอินโดนีเซีย (Assoc. Prof. Dr. Yuzuru Hamada จาก Primate Research Institute มหาวิทยาลัยเกียวโต และ Mr. Islamul Hadi นักศึกษาปริญญาโท จาก Laboratory of Zoology, Department of Biology, Faculty of Mathematics and Natural Science, Border Agricultural University "

ลิงเป็นสัตว์ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับมนุษย์ การเปลี่ยนแปลงทางสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นและมีผลกับลิงย่อมหมายความว่าสามารถมีผลกับคนเราได้เช่นกัน ในการอนุรักษ์ลิงวอกซึ่งมีเหลืออยู่น้อยเต็มทีจนใกล้จะสูญพันธุ์นั้น ส่วนสำคัญเกิดจากการที่มนุษย์เข้าไปทำลาย

พื้นที่อยู่อาศัยและหาอาหารของลิง ส่วนการนำลิงคนละชนิดเข้าไปปล่อยในฝูงก็จะทำให้เกิดจากสูญเสียลักษณะทางพันธุกรรมของลิงมีชีวิตนั้นไป รศ.สุจินดา กล่าวในที่สุด. ■

PORT MANT
TURE MANT
RY
SALES

The Nation

HEMA
Thailand's
National
Day

customise directory community search shopping site map

Friday, October 03,

- home
- st news
- eadlines
- national
- regional
- politics
- usiness
- finance
- hnology
- sport
- opinion
- al report
- features
- ainment
- ducation
- letters
- cartoon
- byteline
- weekend
- the link
- tourism
- n english
- earn thai
- A format
- plement
- database

[NATIONAL]

Print this page

Send to friends

Last wild rhesus macaques studied

Published on Sep 8, 2003

A team of researchers yesterday unveiled a study of what it believes to be the last remaining troop of rhesus macaques, a rare monkey species, living in the wild in Thailand.

Researcher Suchinda Malaiwichitnont, also a lecturer at Chulalongkorn University's Science Faculty, said yesterday that her team had spent 15 years scouring the country before locating the group in Loei in 1998.

Chulalongkorn University and Japan's Kyoto University jointly conducted the study.

"We believe this is the last group of free rhesus macaques in Thailand," Suchinda said. She blamed human intrusions into the monkeys' natural habitat and the resulting loss of food sources as a main cause of the rhesus macaques' decline in numbers.

The lecturer said this last troop had 142 members, led by a male pig-tailed macaque that had been released into the wild by local people. The troop includes

edit your
Register
Customise
your Na

Username

Password

register
now

Login

Do you
a holiday

Looking
Hotels

Bangkok Phuket
Chiang Mai Sar
Pattaya Tha

U.S. Mark
SPECIAL-
COVERAGE

subscribe

The Nation

search

Search

eb search

ta Vista

Search

- jobs
earch

Sites

ongroup

urakij
Luek
annel
ekend
Nation
adio
E Jobs
Comics
Junior

Gazette

ED
Lodge Society

ational
ices

three [pig-tailed/rhesus macaque hybrids. The hybrids are fertile and could bring about genetic changes in the rhesus-macaque population, the lecturer said.

Suchinda hoped her study would focus more academic attention on the monkeys, which she pointed out are one of the closest species to human beings. "That means environmental factors that affect monkeys can affect human beings as well," she said.

She lamented the fact that very few Thai researchers had expressed an interest in conducting research on monkeys.

© Nation Multimedia Group

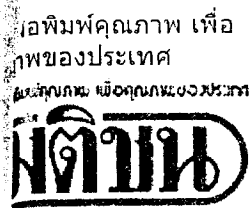
44 10 Bang Na-Trat KM 4.5, Bang Na district, Bangkok 10260

Tel 66-2-325-5555, 66-2-317-0420 and 66-2-317-0421 x 66-2-317-0422

รับสมัครงาน
MPPM (Int
NIDA

Bangk
Busine

PhotoBANK

มอบแล้ว 184 โรงเรียน
รณภพขึ้นชื่อหนังสือดี 250 โรงเรียน

HOME

มติชน | ข่าวสด | ประชาชาติธุรกิจ | มติชนสุดสัปดาห์ | ศิลปวัฒนธรรม | เทคโนโลยีชาวบ้าน | เส้นทางเศรษฐกิจ | สำนักพิมพ์ | ศูนย์ข้อมูล | หางาน

วันที่ข่าวย้อน

ภาพหน้า 1

การเมือง

เศรษฐกิจ

การศึกษา

บันเทิง

กีฬา

กระบวนการ

ธรรม

ชีวิตคุณภาพ

ภูมิภาค

ผู้หญิง-ครอบครัว

กระแสทรรศน์

ประชาชน

ออนไลน์

โลกวัยใส

วันที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2546 ปีที่ 26
ฉบับที่ 9316

หวันลิงวอกฝูงสุดท้ายในไทยกลายเป็นคู่

รศ.สุจินดา มาลัยวิจิตรนนท์ อาจารย์ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้ศึกษาวิจัยเรื่อง "การผสมข้ามพันธุ์และความแตกต่างแปรผันทางพันธุกรรมของลิงวอก ที่วัดถ้ำผาหมากฮ่อ อ.วังสะพุง จ.เลย" เผยว่า "ลิงวอก" (Rhesus Macaques) เป็นหนึ่งในลิง 5 ชนิด ในสกุล Macaca ที่พบในประเทศไทย นอกเหนือจากลิงแสม ซึ่งพบมากที่สุด ลิงกัง ลิงอ้ายเจียะ ลิงเสน ในอดีตมีการพบลิงชนิดนี้บริเวณตอนบนของประเทศไทยที่ จ.ตาก เชียงใหม่ หนองคาย และเลย จากการศึกษาสำรวจร่วมกันระหว่างจุฬาฯ และ มหาวิทยาลัยเกียวโตประเทศญี่ปุ่น เมื่อ 15 ปีที่ผ่านมา ไม่มีการค้นพบลิงชนิดนี้ในธรรมชาติในประเทศไทย จนกระทั่งในปี 2541 ได้พบลิงวอกฝูงหนึ่งซึ่งมีความแตกต่างจากลิงที่พบโดยทั่วไปที่วัดถ้ำผาหมากฮ่อ อ.วังสะพุง จ.เลย

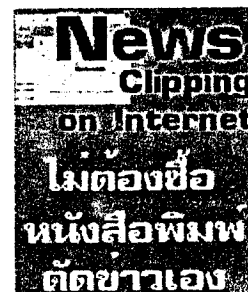
รศ.สุจินดา กล่าวว่า จากการศึกษาพบว่าเริ่มก่อตั้งฝูงตั้งแต่ 20 ปีที่แล้ว จากลิงเพียงแค่ 8 ตัว และได้ผสมพันธุ์กันเองจนปัจจุบันมีลิงทั้งสิ้น 142 ตัว รวมทั้งได้มีชาวบ้านที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์นำลิงกังเพศผู้มาปล่อยเข้าสู่ฝูงนี้จนกลายเป็นลิงจำฝูงเข้าผสมพันธุ์กับลิงเพศเมีย จึงเป็นการจุดประเด็นความสนใจให้ศึกษาวิจัยลักษณะทางพันธุกรรมของลิงฝูงนี้ ซึ่งคาดว่าจะจะเป็นลิงวอกฝูงสุดท้ายที่พบในประเทศไทยเนื่องจากไม่เคยสำรวจพบลิงชนิดนี้อีกเลยในประเทศ

รศ.สุจินดาเผยถึงวิธีการศึกษาวิจัยว่า แบ่งออกเป็นการศึกษาในภาคสนามและห้องปฏิบัติการ โดยศึกษาถึงโครงสร้างทางสังคมของลิงวอกซึ่งเป็นสัตว์สังคม มีการแบ่งชั้นวรรณะเป็นลิงจำฝูง รองจำฝูง และลูกน้อง รวมถึงพฤติกรรมการกินอาหาร การผสมพันธุ์

"การศึกษาเบื้องต้นพบว่าลิงพยายามจะแยกฝูงออกไปแต่ไม่สามารถทำได้ เนื่องจากพื้นที่อยู่อาศัยเป็นเนินเขาที่ถูกล้อมรอบด้วยพื้นที่เกษตรกรรม นอกจากนี้ลิงที่เกิดจากการผสมพันธุ์ระหว่างลิงกังเพศผู้กับลิงวอกเพศเมียมี 3 ตัว ซึ่งมีลักษณะไม่เป็นหมัน และเกรงว่าอาจจะไปผสมพันธุ์กับลิงตัวอื่นๆ ในฝูงต่อไป ส่งผลให้ลักษณะทางพันธุกรรมของลิงวอกที่แท้จริงเปลี่ยนแปลงไปได้" รศ.สุจินดา กล่าว และว่า ผลการศึกษาวิจัยเรื่องนี้จะสร้างความตื่นตัวแก่นักวิจัยไทยให้สนใจศึกษาวิจัยเกี่ยวกับลิงมากยิ่งขึ้น เนื่องจากปัจจุบันในบ้านเรานักวิจัยที่ศึกษาเรื่องนี้มีน้อยมาก จึงต้องอาศัยความร่วมมือจากนักวิจัยชาวญี่ปุ่นและอินโดนีเซีย

หน้า 21

<< :::: Back Page ::::>>

การค้นหาคำ
ที่ต้องการค้น
หาที่ ช่องว่างสีแดง
บนบน จากนั้นคลิก
ที่ ค้นหาข่าว ค่ะ

หมายเหตุ
ทุกต้องการค้นจาก
นที่ สามารถพิมพ์
ได้/เดือน/ปี พ.ศ.
เช่น 15/12/2545
หรือ
เดือน/ปี พ.ศ. เช่น
2/2545 หรือ
น/ เช่น 15/

ทุกคำที่ต้องการ
ให้มีเว้นวรรค
space) เช่น
ชื่อ นามสกุล ให้
เขียนเครื่องหมาย
%" แทนที่ว่าง
ไว้ตัวอย่าง
ปีตรา จันทร์เงา

Click here
PhotoBANK

Bangkok Post

outlook

Monday
22 September 2003
Last updated 8:48
AM Thai local time

SEARCH

Recent Editions

By keyword

Bangkok
High:33 Low:25

Check the weather
anywhere with

Sub
Ban
Posi
Stuc

SIFIEDS

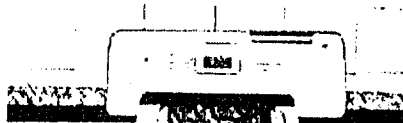
TOS

NGKOKPOST
BS.COM

OPERTY GUIDE

ILES SERVICE

HERS

Click here and you could
win the latest HP products

Front page

News

Business

Entertainment

OUTLOOK - Monday 22 September 2003

News list 1 2 3 4 5 6 7 8 9

Previous story

Next story

Y'S NEWS

SS
Money
ey Quarterly

Extra
tabase)
ndustry
y Perspective

RTAINMENT

page
ys online
ons Travel

ok
time
urant Reviews
urant Search

NGKOKPOST.COM
ive

Directory
fast in Bangkok
g Mai & the North
n the Thai press
s Post

al Arena
Art

and & Beyond
language news

RCH

nt Editions
plete Archives
nap

ER
LICATIONS

DAY
TUDENT
WEEKLY

NATURE

Monkey business

Humans are to blame for primate genetic mess

Story by PONGPET MEKLOY Pictures by
SUCHINDA MALAIVIJITNOND

When a lone pig-tailed macaque faces a troop of more than a hundred rhesus macaques and there's nowhere to run, what do you think would happen? Well, in the case at Wat Tham Pha Mak Ho in Loei province, the newcomer simply made the other monkeys, each of whom was only about half his size, recognise him as the new boss. And this is causing scientists to worry.

Assoc Prof Suchinda Malaivijitnond and her colleagues at Chulalongkorn University's Primate Research Unit found this troop of rhesus monkeys, or ling wok in Thai, in 1998, well before the arrival of the pig-tailed macaque, or ling kang as the species is known in Thai.

It was the first discovery of free-roaming ling wok since the team began their studies on the Kingdom's macaques in 1988. The troop had 115 monkeys.

After interviews with the monks and locals, Dr Suchinda found that this population of rhesus macaque originated two decades earlier from only eight individuals. Their habitat, a forested limestone hill on which the monastery is located, is surrounded by farmlands. Living in such an isolated place, plus the fact that over the past decades rhesus macaques in Thailand have become far from common, the

Although the rhesus monkey population at Wat Tham Pha Mak Ho keeps growing every year, inbreeding and hybridisation may soon take their toll.

Joir

Cas

SPECIALS

ominent
prises
le to the King
emory of Prince
dol
opics
Generation

Comic Reviews

Year 2003
End 2002
Year 2002
End 2001
Year 2001
End 2000
Year 2000
End 1999

VICES

ing

IAL PROJECTS

Foundation
Foundation
Care

CATION

ning Post
ent Weekly
d-a-Day

ERTISING

Print Ads
Ads

ISCRIBE

gkok Post
Today
lent Weekly

OUT US

ual Report 2002
ual Report 2001
ual Report 2000
ual Report 1999

YACT US

our team
our newsletter
ister with Us
Directory

The new alpha-male of Wat Tham Pha Mak Ho's troop of rhesus monkeys _ a pig-tailed macaque, or ling kang in Thai.

troop _ is not a member of the same species but a pig-tailed macaque.

ling wok at Wat Tham Pha Mak Ho had virtually no chance of exchanging genes with outsiders of their own kind.

It took the primatologist and her team a few years before they could find funding for a systematic study of this rare rhesus macaque population. Finally, with the required support from the Biodiversity Research and Training Programme (BRT), they were able to begin the work in 2001.

With the money, the researchers conducted another survey of Wat Tham Pha Mak Ho's monkeys in February that year. With surprise, they found that the alpha male _ the one with most chances of mating with females in the

"According to the monks, the pig-tailed macaque was a former pet. The animal was cute when it was young, but as it grows it became more and more aggressive towards people. So the owner brought him to the monastery and left him there," says Dr Suchinda.

With such confined habitat, the pig-tailed macaque had to share resources with the existing rhesus macaques. But the big guy, weighing 13.5 kilogrammes, had no problem getting along with the old folks. The largest rhesus males, who later became his sidekicks, weighed only 6.5kg.

Months after the presence of the new alpha male, females in the troop gave birth to three offspring who have several characteristics that are different from other young members of the troop. One example is the hair on their heads: Instead of being the same colour as the body and facing backwards, it's parted sideways and dark in colour, so much so that it looks as if these youngsters are wearing a cap, just like the pig-tailed macaque (see pictures).

Obviously, the two species have produced hybrids.

"Other than inbreeding, hybridisation is another genetic threat that this rare rhesus macaque population is facing," Dr Suchinda points out.

Early this year the research team decided to trap some of the macaques so they could learn more about them. Out of the 142 monkeys, 33 _ including the pig-tailed macaque and the hybrids _ were caught and anaesthetised so that Dr Suchinda and her colleagues could take measurements and photos and collect blood samples for DNA testing.

"We had to be quick. And while we were busy working on the sleeping monkeys, we had to have several men surrounding us to ward off other members of the troop who were trying to come in and rescue their friends," she relates.

This mother rhesus macaque is holding a baby that looks like a normal ling wok. Yet its parentage can't be confirmed until its DNA is thoroughly examined.

To prevent the pig-tailed macaque from producing more hybrids, the researchers had him neutered. As for the new capped kids, they are now three years old and will soon reach sexual maturity. If these hybrids have the ability to produce offspring, they will have to

This young hybrid shows traces of both species. He has a dark cap on the head like his dad, with a whorled hair pattern on each cheek and a hairy tail just like his mum.

be sterilised, too.

It seems as if the problem of hybridisation is now under control, at least to some extent. However, during Dr Suchinda's latest trip to Wat Tham Pha Mak Ho just a few weeks ago, she spotted two more hybrids among this year's batch of newborn monkeys.

For now, it is uncertain whether these babies were fathered by the alpha-male before he was neutered or the older hybrids.

At present, the primatologist is trying to figure out how to restore the genetic purity of the rhesus monkey at the monastery.

In the meantime, she has also been seeking information from locals in northern and northeastern provinces from where the species used to be reported.

The good news is that based on that information, she recently found another troop of ling wok, a really wild one, in Phu Wua Wildlife Sanctuary in Nong Khai province.

But living in the forest doesn't guarantee that this newly discovered troop will be free of hybridisation.

"I've seen a hybrid of the stump-tailed macaque and the long-tailed [crab-eating] macaque in Kaeng Krachan National Park," she said, adding that a female long-tailed macaque, a former pet, was released by its owner in the part of the forest occupied by a troop of stump-tailed.

"Hybridisation among primates is widespread in Thailand. And in most cases, it's caused by humans," she says. "If you take a closer look at the monkey troops at Khao Sammuk in Chon Buri or Sarn Phrakan in Lop Buri, you'll find individuals that are of different species from the majority. They're all discarded pets," the researcher points out.

"To most people, all monkeys are the same. It doesn't matter which species they are. When the keepers don't want to keep their monkeys any more, they just leave them with wild, or semi-wild, troops, thinking that with such company their pet will survive," she continues.

But to the macaques, it's not that easy.

If the newcomer is a male, explains Dr Suchinda, it is likely to be forced away. The pig-tailed macaque at Wat Tham Pha Mak Ho was lucky that the existing rhesus macaques were not as large and strong as he.

"If the newcomer is a female, like the long-tailed macaque at Kaeng Krachan, she may be allowed to hang around nearby. But that just raises the chance of hybridisation," she says.

As a back-up measure for possible genetic crisis, Chula's Primate Research Unit has created a DNA bank which now has more than 400 DNA samples of Thailand's five species of macaques and other primates. But the scientists alone won't be able to fight this problem.

Well, let's be straightforward: No more discarding your pets. Even better, stop keeping wildlife as pets.

ลิงวอก

...ฟงสุดท้าย

ลิงวอกไม่ก็เดือนข้างหน้าก็จะผ่านพ้นปีมะแมเพื่อเข้าสู่ปีวอก เช่นเดียวกับการเริ่มต้นวันใหม่ในปีนั้นเช่นกัน หากแต่ในขณะที่กำลังวนกลับเข้าสู่ปีวอกอีกครั้ง สัตว์ที่เป็นเจ้าของชื่อของปีกลับมีจำนวนน้อยลงมาก จนมีภาวะใกล้สูญพันธุ์ไปจากเมืองไทย

ลิงวอก เป็นลิงโลกเก่าที่อยู่ในตระกูลมาคาคา (Macaca sp.) ซึ่งหากไม่รวมลิงวอกแล้ว ในประเทศไทยยังสามารถพบลิงในตระกูลนี้อีกชนิดด้วยกัน คือ ลิงหางยาว (หรือลิงแสม) ลิงกัง ลิงอ้ายเงี้ยว และลิงเสน

ลักษณะเด่นที่ใช้จำแนกลิงวอกออกจากลิงชนิดอื่น คือสีขนจะมี 2 โดยขนตามลำตัวนั้นจะมีสีน้ำตาลอ่อน แต่ขนบริเวณส่วนหลังและหัวจะมีสีน้ำตาลที่เข้มกว่า ส่วนขนที่สะโพกจะออกสีส้มแดง ส่วนของหางมีขนยาวเป็นพวง ความยาวของหางนั้นประมาณครึ่งหนึ่งของความยาวหัวถึงลำตัว (ไม่เกิน 60%) ที่สำคัญคือ ขนบริเวณสองข้างแก้มมีขนยาวเป็นกันหอยชัดเจน

โดยโครงการพัฒนาองค์ความรู้และศึกษานโยบายการจัดการทรัพยากรชีวภาพในประเทศไทย (BRT)

ไม่เพียงมีรูปร่างลักษณะสีขนหรือความยาวหางที่แตกต่างกันไปจากลิงชนิดอื่นเท่านั้น ลิงวอกยังเป็นสัตว์ที่ฤดูกาลในการผสมพันธุ์ต่างจากลิงในสกุลมาคาคาในชนิดอื่นๆ ที่สามารถผสมพันธุ์ได้ตลอดทั้งปี โดยที่ฤดูกาลผสมพันธุ์ของลิงวอกนั้นจะขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม หากอาศัยอยู่ในประเทศเขตร้อนหรือลิงวอกก็จะเริ่มผสมพันธุ์ในฤดูใบไม้ร่วง (ประมาณเดือนกันยายนหรือตุลาคม) และคลอดลูกในฤดูใบไม้ผลิ (ช่วงเดือนกุมภาพันธ์) แต่ถ้าลิงวอกอาศัยอยู่ในบริเวณสภาพแวดล้อมที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนัก ฤดูกาลผสมพันธุ์อาจจะไม่ชัดเจนเท่าที่ควร

สำหรับการย้ายเข้าสู่วัยเจริญพันธุ์ของลิงวอกนั้นต่างกันในประเทศผู้และเพศเมีย ตัวผู้จะเข้าสู่วัยรุ่นเมื่ออายุ 4.5 ปี มีน้ำหนักตัวประมาณ 6 กิโลกรัม ส่วนเพศเมียจะเข้าสู่วัยรุ่นเมื่ออายุ 3.5 ปี มีน้ำหนักประมาณ 3 กิโลกรัม โดยหากเข้าสู่ช่วงฤดูผสมพันธุ์อันเหมาะสมของลิงวอกเพศผู้จะมีขนาดใหญ่ขึ้นจากเดิมประมาณ 2 เท่า ส่วนในลิงวอกเพศเมียสังเกตได้จากการมีประจำเดือนครั้งแรก ซึ่งการมีประจำเดือนของลิงวอกนั้นไม่ต่างจากคนเลยคือ มีความยาวแต่ละรอบเดือนประมาณ 29 วัน และในแต่ละรอบเดือนจะนานประมาณ 3 วัน ดังนั้นจึงมีช่วงระยะเวลายอมรับการผสมพันธุ์เพียง 11 วันในแต่ละรอบเดือน เมื่อเข้าสู่ช่วงฤดูผสมพันธุ์ ลิงวอกตัวเมียที่ได้รับการผสมพันธุ์และตั้งท้องมันจะใช้เวลาดังท้องนานถึง 165 วัน แต่ออกลูกเพียงครั้งละ 1 ตัว โดยลูกจะเกาะติดอยู่กับอกแม่นาน 7-14 เดือนทีเดียว

การแพร่กระจายของลิงวอกส่วนใหญ่พบที่ อพภานิสถาน

2547 โพลัส ทูละ

อินเดีย, เนปาล, อัฟกานิสถาน, จีน และประเทศในแถบอินโดจีน สำหรับในประเทศไทยสามารถพบได้ในบริเวณภาคเหนือตอนบน มักอาศัยอยู่ในป่าเบญจพรรณและป่าเต็งรัง หรือมักพบอาศัยอยู่ร่วมกับ

มนุษย์ในบริเวณสวนสาธารณะ

ในหมู่บ้าน หรือวัด เป็นต้น

สาเหตุสำคัญที่มีผลให้

ลิงหลายชนิดจำเป็นต้อง

มีการอพยพอาศัย

คลุกคลีอยู่ใกล้กับ

มนุษย์นั้นคือ การ

ถูกรุกทำลายพื้นที่ซึ่ง

เป็นแหล่งอาศัยและ

แหล่งอาหารจนไม่มีเหลือ

ลิงที่ไม่สามารถปรับตัวหรือ

หาอาหารได้อย่างเพียงพอ จึงลด

จำนวนลงอย่างรวดเร็ว **รศ.สุจินดา**

มาลัยวิจิตรนนท์ ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย ผู้ที่ทำงานวิจัยเกี่ยวกับลิงในตระกูลมาคาคา (Macaca

sp.) กล่าวว่า จากการศึกษาวิจัยลิงสกุลมาคาคา ร่วมกับมหาวิทยาลัย

โตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ตลอด 15 ปีที่ผ่านมา ไม่เคยมีการพบฝูงลิง

วอกในประเทศไทยเลย ไม่ว่าจะเป็นในป่าหรือในวัด ในขณะที่ลิงทาง

เขายังสามารถพบได้ตามสถานที่แหล่งท่องเที่ยว หรือสถานที่ศักดิ์สิทธิ์

ทางศาสนา เช่น ศาลพระกาฬ จังหวัดลพบุรี ศาลเจ้าแม่สามสิบ

บางแสน หรือเขาวัง เป็นต้น อีกทั้งยังไม่พบรายงานการศึกษาวิจัย

เกี่ยวกับลิงวอกเลย ทั้งที่เมื่อประมาณ 30 ปีที่แล้ว ลิงวอกเป็นลิงที่

นิยมนำมาใช้เป็นสัตว์ทดลองทางด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์ โดยเฉพาะงานวิจัยในด้านจิตวิทยา

แม้ว่าการเริ่มต้นทำงานวิจัยของ รศ.สุจินดา จะเป็นลิงทางยาว

ไม่ใช่ลิงวอก แต่ด้วยความเพียรพยายามออกสำรวจศึกษาในภาค

สนามร่วมกับนักวิจัยชาวต่างชาติในหลายพื้นที่ ได้กลายเป็นสิ่งชักนำ

ไปสู่การค้นพบครั้งสำคัญของฝูงลิงวอก ณ วัดถ้ำหมากฮ่อ เมื่อปี

2541 และถือเป็นลิงวอกฝูงเดียวที่มีการค้นพบในประเทศไทย

นับถึงวันนี้

รศ.สุจินดา เล่าว่า การพบฝูงลิงวอก ณ วัดถ้ำหมากฮ่อ อำเภอ

วังสะพุง จังหวัดเลย นั้นเป็น

การพบโดยบังเอิญ จากการสอบ

ถามเจ้าอาวาสทำให้ทราบว่า

เริ่มต้นฝูงลิงวอกมีเพียงแค่ 8

ตัวเท่านั้น โดยลิงวอกเหล่านี้

สามารถรอดพ้นจากกระบวน

การฆ่าแม่ลิงเพื่อเอาลูกไปขาย

เป็นสัตว์เลี้ยง หรือจับไปขายกั

ตาคารเพื่อทำเป็นอาหารตอ

บสนองดินหาของคนไม่กี่คนที่

มีความเชื่อผิดๆ โดยลิงวอกฝูงนี้

จึงเข้ามาอาศัยอยู่ในวัดแห่งนี้

เป็นเวลานานกว่า 20 ปีแล้ว และเกิดการผสมพันธุ์กันเองภายในกลุ่ม จนปัจจุบันมีลิงอยู่ทั้งหมด 115 ตัว ซึ่งการผสมพันธุ์กันเองภายในฝูงแบบนี้จะมีผลให้ความแตกต่างทางพันธุกรรมลดลง จนความผิดปกติทางพันธุกรรมบางอย่างอาจแสดงออกมาได้ในรุ่นหลังๆ

ไม่เพียงเท่านั้น เมื่อทีมวิจัยเดินทางกลับเข้าสู่ราวฝูงลิงวอกเพื่อ

วางแผนวิจัยในครั้งต่อมา จำฝูงของลิงกลุ่มนี้กลับกลายเป็น ลิงกังอายุ

7 ปี ซึ่งจากการสอบถามทราบว่าถูกเจ้าของนำมาปล่อยทิ้งไว้ที่วัด โดย

ที่ไม่รู้ว่าลิงชนิดเดิมที่อาศัยอยู่ในบริเวณนั้นเป็นคนละชนิดกัน ซึ่งการที่

ลิงกังตัวนี้มีขนาดใหญ่มาก มีน้ำหนักถึง 13.5 กิโลกรัม ในขณะที่ลิง

วอกตัวผู้ขนาดใหญ่ที่สุดของฝูงหนักเพียง 6.5 กิโลกรัม ทำให้ลิงผู้มา

ใหม่จึงสามารถเข้าไปเป็นจำฝูงได้ในที่สุด ซึ่งสิ่งที่นักวิจัยเป็นห่วงคือ

ลิงกังตัวนี้จะมีโอกาสผสมพันธุ์กับลิงวอกในฝูงเป็นอันดับต้นๆ และลูกที่

เกิดจากการผสมข้ามสายพันธุ์จะไม่ใช้ลิงวอกอีกต่อไป ซึ่งในที่สุดทีม

วิจัยก็ได้พบกับลูกลิงที่มีลักษณะคล้ายลูกผสมระหว่างลิงกังและลิงวอก

อย่างที่หวังไว้จริงๆ เนื่องจากมีสีขนและลักษณะทั่วไปเหมือนลิงวอก

แต่มีขนตั้งบริเวณส่วนหัวเหมือนลิงกัง

จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น เป็นที่มาของงานวิจัยเรื่อง "การผสม

ข้ามพันธุ์และความแตกต่างทางพันธุกรรมของลิงวอก ณ วัดถ้ำหมากฮ่อ จังหวัดเลย" ภายใต้การสนับสนุนของโครงการพัฒนาองค์

ความรู้และศึกษานโยบายการจัดการทรัพยากรชีวภาพในประเทศไทย

(BRT) โดยนอกจากเพื่อศึกษาความแปรผันทางพันธุกรรมที่เกิดจาก

การผสมพันธุ์ในลิงฝูงนี้แล้ว ยังต้องการหาแนวทางการจัดการปัญหาที่

เป็นอยู่และที่จะเกิดตามมา เนื่องจากลิงตระกูลนี้เมื่อมีการผสมพันธุ์

ข้ามชนิดแล้ว ลิงลูกผสมที่เกิดมาสามารถจะผสมพันธุ์และให้กำเนิด

ลูกหลานต่อไปได้อีก ซึ่งจะส่งผลให้ลูกหลานลิงวอกที่

เกิดใหม่ไม่คงรูปร่างลักษณะของลิงวอกชนิด

เดิมไว้ และในที่สุดลิงวอกชนิดเดิมก็อาจสูญ

หายไปในที่สุด รวมทั้งเพื่อเป็นข้อมูลในการ

จัดการหาแนวทางอนุรักษ์ให้ลิงวอกยัง

คงอยู่สืบไป

รศ.สุจินดา กล่าวว่า งานวิจัยที่กำลังดำเนินการอยู่ในขณะนี้คือ วเคราะห์ผลดีเอ็นเอของลิงวอกฝูงนี้ เปรียบเทียบกับลิงวอกหลายกลุ่มที่พบในอินเดียและจีน เพื่อค้นพบว่า ลักษณะทางพันธุกรรมของลิงวอกฝูงนี้ มีลักษณะทางพันธุกรรมที่ใกล้เคียงกับลิงแสมมากว่าลิงวอกในจีนและอินเดีย โดยมีทฤษฎีอธิบายว่า ลิงวอกในเมืองไทยอาจเกิดจากการผสมพันธุ์ระหว่างลิงวอกและลิงแสมก็ได้

สำหรับการวิเคราะห์ดีเอ็นเอจากลิงในฝูงเป็นลูกผสมหรือไม่บน รศ.สุจินดา กล่าวว่า กำลังอยู่ระหว่างรอผลจากห้องปฏิบัติการ ซึ่งหากผลการตรวจดีเอ็นเอออกมาว่าเป็นลูกผสมที่เกิดระหว่างลิงกังและลิงวอกจริง สำหรับลูกผสมที่เกิดในฝูงนี้คงไม่ส่งผลมากนัก เนื่องจากการแก้ปัญหาเบื้องต้น ทีมวิจัยได้จับลิงกังจากฝูงมาตัดท่อนำสุจิ ซึ่งแม้จะผสมพันธุ์ได้แต่ก็ไม่สามารถจะมีลูกกับตัวเมียได้อีกต่อไป ส่วนลูกผสมที่เกิดขึ้นแล้วนั้นมีขนาดเล็ก ยังไม่สามารถสืบพันธุ์ได้ในขณะนี้จึงไม่น่าเป็นห่วงเท่าใดนัก

แต่การศึกษาค้างนี้ ทำให้สถานภาพของลิงวอกในพื้นที่ป่าธรรมชาติน่าเป็นห่วงมากยิ่งขึ้น เพราะหากพฤติกรรมที่ฝูงลิงวอกยอมรับลิงพันธุ์อื่นเข้าไปเป็นจำฝูงเกิดขึ้น อาจนำมาซึ่งการสูญพันธุ์ของสายพันธุ์ลิงวอกในเมืองไทยได้ในระยะยาว ซึ่งอาจป้องกันได้โดยไม่ปล่อยลิงที่ต่างชนิดให้อยู่ด้วยกัน หรือทำหมันลิงตัวนั้นก่อนที่จะปล่อยไป แต่การไม่นำลิงที่เป็นสัตว์ป่ามาเลี้ยงคือวิธีการป้องกันที่ดีที่สุด เพราะลิงตัวเมียที่เกิดและเติบโตในธรรมชาติ จะอยู่กับฝูงมันไปตลอดชีวิต ขณะที่ลูกลิงเพศผู้ที่จะแยกตัวออกมาสร้างฝูงใหม่เมื่ออายุ 2-3 ปี ก็จะไม่เกิดพฤติกรรมผสมข้ามพันธุ์แต่อย่างใด นับเป็นกลไกธรรมชาติที่ช่วยให้ลิงเหล่านี้มีความหลากหลายสูง

แต่ด้วยสภาวะปัจจุบัน เนื่องจากแหล่งที่อยู่อาศัยของพวกมันถูกบุกรุกทำลายเหลือน้อยลงทุกที ลิงส่วนใหญ่ต้องอยู่อาศัยในสถานที่ที่จำกัด จนเกิดการผสมพันธุ์กันเองระหว่างเครือญาติภายในฝูงเดิม ส่งผลให้ลูกลิงที่เกิดใหม่พิการและอ่อนแอ และในไม่ช้าลิงวอกจึงค่อยๆ ลดจำนวนลงและสูญพันธุ์ไปในที่สุด

รศ.สุจินดา กล่าวสรุปในตอนท้ายว่า แม้ว่าปัญหาการผสมข้ามสายพันธุ์ จะเป็นปัญหาที่อาจทำให้ลิงวอกแห่งวัดถ้ำผาหมากฮ่อ รวมถึงลิงวอกฝูงอื่นๆ ที่หลงเหลืออยู่ไม่มากนัก ในเมืองไทย มีพันธุกรรมเปลี่ยนไปในระยะยาว

แต่การทำลายสภาพป่าที่อยู่อาศัยของมัน รวมถึงค่านิยมการนำสัตว์ป่ามาเป็นประโยชน์ส่วนตัวของคนบางกลุ่ม ที่เคยเกิดขึ้นและยังไม่หมดไปในปัจจุบัน คือตัวการสำคัญสิ่งที่จะทำให้ลิงผู้เป็นเจ้านักอนุรักษ์แห่งปี 2547 เหลือเพียงแต่ชื่อไว้ให้เราเรียกกันเท่านั้น ○

ลิงวอก

ลิงทางยาว

> Top Stories

news

เชาตราเวล

ตะลอนเที่ยว

Special Scoop

รอบรู้เรื่องเที่ยว

ธุรกิจท่องเที่ยว

เที่ยวรอบทิศ

ขีพจรลงล้อ

ของดีทั่วไทย

Special Promotion

ปฏิทินท่องเที่ยว

> Food

ตระเวนกิน

ผ่านมาแวะกิน

เมนูผู้จัดการ

108 เคล็ดลับ

หน้าแรกผู้จัดการ Online | หน้าแรกท่องเที่ยว | เกร็ดธรรมชาติ

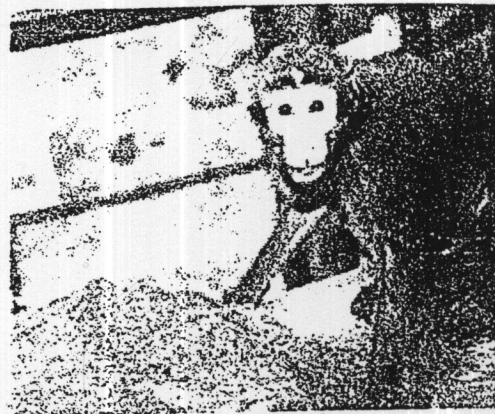
E-MAIL

วันพุธที่ 21 มกราคม พ.ศ. 2547

ลิงวอกฝูงสุดท้ายที่วัดถ้ำผานากฮ่อ

ดูเหมือนว่านี่เป็นเรื่องของคุณเจ๊จะถูกกล่าวขวัญถึงอยู่บ่อยๆ คงเพราะปีนี้เป็นปีวอก มีของพวกเขานั่นเอง ลิงวอก ตัวแทนนักฆัตรีตัวจริงนั้นกำลังจะสูญพันธุ์ไปจากประเทศไทยในเวลาอันใกล้

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ได้ออกมาเปิดเผยการทำวิจัยของ รศ.ดร.สุจินดา นาลัยวิจิตรนนท์ ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภายใต้การสนับสนุนของโครงการ BRT (โครงการพัฒนาองค์ความรู้และศึกษานโยบายการจัดการทรัพยากรชีวภาพแห่งประเทศไทย) ทำให้ได้รู้วาทอนันต์ลิงวอกกำลังเจอกับวิกฤตของสายพันธุ์ แทบจะหาฝูงลิงวอกในประเทศไทยไม่ได้เลยแม้แต่ฝูงเดียว

หน้าตาขี้ตาของลิงวอก

จนเมื่อทีมวิจัยของ รศ.ดร.สุจินดา ทำการสำรวจภาคสนามจึงได้พบกับฝูงลิงวอกโดยบังเอิญที่ วัดถ้ำผานากฮ่อ อ.วังสะพุง จ. เลย จำนวน 142 ตัว ซึ่งเจ้าลิงฝูงนี้เกิดผสมพันธุ์กันเองภายในกลุ่ม ส่งผลให้ความแปรผันทางพันธุกรรมลดลง ทำให้มีโอกาสการแสดงยีนด้อยในลูกหลานมากขึ้น และในที่สุดฝูงลิงที่เกิดขึ้นใหม่ก็จะหนีอัตราการเหลือรอดต่ำลงเรื่อยๆ จนอาจสูญพันธุ์ของลิงฝูงนี้ค่อยๆ ลดลงไปเรื่อยๆ

ที่คาดไม่ถึงไปกว่านั้นก็คือ จำฝูงของลิงวอกฝูงนี้กลับกลายเป็นลิงกังตัวผู้อายุ 7 ปี ลูกลิงบางตัวในฝูงนี้ผสมระหว่างลิงกังกับลิงวอก คือมีสีขนและลักษณะทั่วไปเหมือนลิงวอกแต่มีขนดั่งบริเวณส่วนหัวเหมือนลิงกัง ivo อย่างนี้ก็จะไม่เหลือสายพันธุ์ลิงวอกชนิดเดิมในฝูงอีกต่อไป ทีมวิจัยเขาก็เลยจับลิงกังจำฝูงมาตัดท่อสุจิ ต้องไปมีลูกกับตัวเมียในฝูงได้สิ

ลิงวอก (Rhesus Macaque) อยู่ในตระกูลมาคาคา (Macaca sp.) เป็นลิงฉลาดที่เชื่องไม่กลัวคน คนก็เลยชอบจับลิงวอกมาฝึกให้เล่นละครสิงห์ นำเข้าภัตตาคารหรือสวนสัตว์ก็ยังมีนิยมใช้เป็นสัตว์ทดลองยาหรือวิจัยด้านการแพทย์ต่างๆ เรียกว่าลิงวอกนี่ก็มีคุณค่าประโยชน์แก่คนเรามากเหมือนกัน แต่ถึงแม้ลิงวอกจะจัดเป็นสัตว์ป่าคุ้มครองประเภทที่ 1 ก็ยังต้องอาศัยความร่วมมือของเราที่จะต้องป้องกันไม่ให้ลิงวอกไทยสูญพันธุ์ ด้วยการให้ลิงวอกได้กลับไปสู่แหล่งธรรมชาติที่มันสามารถจะสืบพันธุ์และออกลูกหลานต่อไปได้ และต้องดูให้ดีๆ ในแถบนั้นยังมีลิงเจ้าถิ่นชนิดเดียวกับที่จะนำไปปล่อยหรือไม่ ถ้าเป็นลิงตัวผู้ก็ควรทำหมันก่อนเพื่อป้องกันการแข่งขันพันธุ์

ลิงวอกจะอยู่รวมกันเป็นฝูง มีตัวเมียและตัวผู้ทำหน้าที่เลี้ยง

แต่สำคัญที่สุดก็คือมนุษย์เราต้องหยุดการรุกรานพวกเขา เพราะปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งหมด ก็ล้วนเป็นผลสะท้อนที่เกิดขึ้นจากการกระทำของมนุษย์ ทั้งการจับลิงออกจากป่า การรุกรานทำลายพื้นที่อยู่อาศัยของลิงวอก ทำให้ลิงต่างชนิดต้องมาอยู่รวมผสมพันธุ์เฉพาะในกลุ่มรวมถึงการผสมข้ามพันธุ์กันเกิดขึ้น ไมอย่างนั้นในอนาคตประเทศไทยก็อาจจะไม่มีเหลือทิ้งไว้

ข่าวหรือบทความอื่นๆ ในหมวด

“แม่กระเนิง” นำจากฟ้าที่นำพร้อมกับความหนาว(มาก) 18 ธ.ค. 2546 16:18

“ลูกเลี้ยงผา” ของขวัญปีใหม่มีชีวิตที่เขาดิน 2 ธ.ค. 2546 19:32

พบลิง ลิงวอกเมืองไทยเหลือฝูงสุดท้าย เจ้าบอณัฏฐกร 47 อาจมีแต่ชื่อ

พบลิงวอกอาจเป็นฝูงสุดท้ายในเมืองไทย แต่ลูกหลาน
กลายเป็นลิงผสม เพราะโดนลิงกังตัวผู้ซึ่งมีตัวใหญ่กว่า
เข้ายึดอำนาจเป็นเจ้าฝูงแทน ห่วงลิงวอกทั้งฝูงกลายเป็นลิงผสม
ลิงผู้เป็นเจ้าของนักษัตรปี 2547 อาจเหลือเพียงชื่อเท่านั้น

ทีมนักวิจัยนำโดย ศ.ดร.สุจินดา นวลวิจิตรนันท์ ภควทวิชา
วิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แจ้งว่าได้สำรวจ
พบฝูงลิงวอกโดยบังเอิญ ที่วัดถ้ำผาหมากฮ่อ อ.วังสะพุง จ.เลย หลังจาก
ที่ได้ใช้เวลาศึกษามา 15 ปีแล้ว ไม่เคยพบฝูงลิงวอกในประเทศไทย
แม้แต่ฝูงเดียว

ลิงวอกที่พบนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 142 ตัว แม้ว่าลิงฝูงนี้จะแพร่ขยาย
พันธุ์จนมีจำนวนเกินกว่า 100 ตัว แต่ก็เป็นการผสมพันธุ์กันเองภายใน
ฝูง ซึ่งจะส่งผลให้ความแปรผันทางพันธุกรรมลดลง ทำให้โอกาสการ
แสดงยีนด้อยในลูกหลานนั้นมีมาก ในที่สุดลูกลิงที่เกิดขึ้นใหม่จะมี
อัตราการรอดต่ำลงเรื่อยๆ จนอาจทำให้จำนวนของลิงฝูงนี้ลดลงและ
หมดไปในที่สุด

ทีมวิจัยยังพบกับสิ่งที่น่าวิตกยิ่งกว่าว่า เจ้าฝูงของลิงวอกฝูงนี้
กลับเป็นลิงกังอายุ 7 ปี เนื่องจากลิงกังมีน้ำหนักตัวถึง 13.5 กก. ส่วน
ลิงวอกตัวผู้ขนาดใหญ่ที่สุดของฝูงมีน้ำหนักเพียง 6.5 กก. ลิงกังจึง
เข้าไปยึดตำแหน่งเจ้าฝูงได้อย่างง่ายดาย ทีมวิจัยยังได้พบลูกลิงที่อาจ
จะเป็นลูกผสมระหว่างลิงกังและลิงวอก เนื่องจากมีลูกลิงตัวดังกล่าว
มีสีขนและลักษณะทั่วไปเหมือนลิงวอก แต่มีขนหัวตั้งเหมือนลิงกัง
จึงเป็นไปได้ว่า ลูกหลานลิงวอกที่เกิดใหม่จะมีกลายเป็นลิงลูกผสม และ
ในที่สุดจะไม่เหลือสายพันธุ์ลิงวอกชนิดเดิมในฝูงอีกต่อไป

22 ส.ค. 2547

ไทยรัฐ

ลิงลูกผสม?

จากการวิจัยเรื่อง "การ ว่า มีลูกลิงตัวหนึ่งที่อาจจะมี
ผสมข้ามพันธุ์และความแตกต่าง เป็นลูกผสมระหว่างลิงกังและ
ต่างทางพันธุกรรมของลิงวอก ลิงวอก เนื่องจากมีสีขนและ
ณ วัดถ้ำผาหมากฮ่อ จ.เลย" ลักษณะทั่วไปเหมือนลิงวอก
ทีมนักวิจัยจากคณะ แต่เมื่อขนตั้งบริเวณส่วน
วิทยาศาสตร์ จุฬาลง- หัวเหมือนลิงกัง ขณะนี้
กรณ์มหาวิทยาลัย พบ รอมผลตรวจดีเอ็นเอ

ประวัติความเป็นมาของบ้านท่าเสา

ส่วนวิจัย สภา. ศักยภาพของท้องถิ่นเป็นศูนย์กลางในมณฑลไทย มีปัญหาความไม่เท่าเทียมกันทางเศรษฐกิจ เพราะ "สิ่งนี้" เข้ามาเป็นจำพวก ทำให้เกิดปัญหาสังคม (Mac...)

ในภาพหรือในวัด พบสิ่งในตระกูลทางยาวหรือสิ่งเดิม สิ่งนี้ นอกพบได้ตามสถานที่แห่งหนึ่งของทางสถานีรถไฟ...

ผู้วิจัยในประเทศไทยเคยมีประสบการณ์ในต่างประเทศ กล่าวคือ เมื่อไปทางออกสำรวจในภาคสนาม ที่มวังเมือง ณ วัดท่าเสาทางซ้าย อ่างจากการสอบถามชาวบ้านพบว่า สิ่งพบเห็นเพื่อหลบหนีจากการล่าของมมีแค่ 8 ตัว หลังจากผลสัมฤทธิ์กันขณะนั้นพบสิ่งแปลกตัวขึ้น 142 ตัว

แม้ว่าสิ่งเหล่านี้จะสามารถมากกว่าร้อยละ แต่เป็นการผลจะส่งผลให้ส่วนทางในการแสดงในอุทกศาสตร์

การ ปรากฏ 546 ไม่วางเขตใด เช่น แนวยังสาเถาที่ใกล้สะพานแม่น้ำ...

จากภาพจากทางฝั่งซ้ายของแม่น้ำท่าเสา ซึ่งมีความยาว 6.5 กิโลเมตร สิ่งนี้ตั้งตัวเป็นจำพวกได้ ช่างชีวิตที่มีผลสามารถจะสืบพันธุ์และออกลูกหลานต่อไปได้อย่างง่ายดายในบริเวณคือสิ่งนี้จะเป็นสิ่งตัวตัวเดียวจากไม่ออกผลสัมฤทธิ์จึงอาจตัวน้อยในฝูง ผลรายงานศึกษาให้ดีกว่านั้นในบริเวณปล่อยสิ่งนี้ลงแม่น้ำท่าเสาที่ผ่านมาพบว่า ลูกผสมที่เกิดจากการผสมพันธุ์ของชนิดเดียวกันกับสิ่งนี้จะหายไปโดยเร็ว

22 Jan. 2547

วิทยุแห่งประเทศไทย สัตว์สัญลักษณ์นักชัตรีปี 43 ลิงวอกฟุ้งสุดท้าย

ที่วัดกำแพงมหามอ้อ...!!!

ลิงวอก RHESUS MACAQUES (Macaca mulatta)

ถิ่นกำเนิด ลิงวอกพบทางภาคเหนือของไทยตลอดไปถึงพม่าอินเดียตอนเหนือ เนปาล ขึ้นไปทางด้านตะวันออกของอัฟกานิสถาน จีนใต้ และอินโดจีน

ลักษณะ เป็นลิงที่ใช้มือเล่นละครได้ และฝึกให้เล่นละครได้ดีกว่าลิงแสม ลำตัว ส่วนหลังสีน้ำตาล ส่วนอื่นสีน้ำตาลเทา หางยาวสมตัวแต่สั้นกว่าลิงแสม ขนบนหัวไม่มี ก้นหอยและจะขึ้นโค้งไปทางด้านหลังที่แก้มมีขนขึ้นวนเป็นก้นหอย

นิสัย ฉลาด หัดง่าย ชุกชน เคลื่อนไหวอยู่เสมอ เป็นลิงที่ชอบอยู่รวมกัน เป็นฝูงใหญ่ มีตัวผู้แก่เป็นจ่าฝูง ชอบอยู่ตามป่าที่มีโชดหินหรือหน้าผาและเป็นป่า ที่ค่อนข้างแห้งแล้ง ออกหากินบริเวณใกล้เคียงกับที่อาศัย ชอบลงมาเดินบนพื้นดิน เป็นลิงที่เชื่องและไม่ค่อยกลัวคน

การสืบพันธุ์ อายุประมาณ 3-4 ปี ผสมพันธุ์ได้ ตั้งท้องประมาณ 5-7 เดือน ตกไข่ครั้งละ 1 ตัว ลูกจะเกาะติดอกแม่ แม่จะเลี้ยงลูกประมาณ 1 ปี จึงปล่อยให้พ้น ออกหากินเอง อายุยืนประมาณ 20 ปี

อาหาร กินผลไม้ ใบไม้อ่อน แมลงต่างๆ และสัตว์เล็กๆ เวลากินอาหาร มันจะเก็บอาหารไว้ดูขวางแก้มก่อนแล้วจึงค่อยเอามือดันออกมากินภายหลัง

ย างเข้าปี “นักชักรอก”...ใคร
หลายสำนักชี้ตรงกันว่าครอบครัว
ไหนอยากมีบุตรให้รีบเดินเครื่อง
ปั๊มซะแต่เนิ่นๆ เนื่องจากรอก

ปีนี้ดี เป็นสิริมงคลเหมาะแก่การให้กำเนิดบุตร
 อีกทั้งเด็กที่เกิดปีนี้จะมียุคลูกที่โดดเด่น
 กระฉับกระเฉงและดึงดูดผู้คน

ขณะที่หลายคู่กำลังเร่งปั๊มทายาท
 จะมีก็ไม่น้อยที่ทราบว่าเป็นในสัตว์
 สัญลักษณ์นักชักรอกอย่างเจ้าลิงวอกกลับมี
 จำนวนลดลงจนอาจจะสูญพันธุ์หมดไปจาก
 บ้านเรา.....!!

ลิงวอก (Rhesus Macaques)
 เป็นลิงสกุล ลิง (Macaca) 1 ใน 5 ชนิด
 ที่พบในประเทศไทย นอกเหนือจากลิงแสม
 ลิงกัง และ ลิงเสน ในอดีตมีการพบ
 ลิงวอกตอนบนของประเทศไทยที่
 จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย และเลย

ลิงวอกเป็นลิงสกุลในตระกูลมาคาคา
 มาคาล่า (Macaca) 1 ใน 5 ชนิด
 ที่พบในประเทศไทย นอกเหนือจากลิงแสม
 ลิงกัง และ ลิงเสน ในอดีตมีการพบ
 ลิงวอกตอนบนของประเทศไทยที่
 จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย และเลย

ดร.สุจินดา มัลลย์วิจิตรนนท์
 อาจารย์ประจำภาควิชาสัตววิทยา คณะวิทยาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ หนึ่งในทีม
 วิจัยลิงวอกในประเทศไทย กล่าว พร้อมทั้ง
 กล่าวต่อว่า กระทั่งเมื่อไม่นานมานี้ จากการ
 เติบโตของลิงวอกที่สวนสัตว์นครราชสีมา ทีมวิจัยได้
 พบว่าลิงวอกโดยบังเอิญ ณ วัดถ้ำผา

ห้วยทราย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งจากการสอบถาม
 ชาวบ้านและชาวบ้านในท้องถิ่น ทำให้ทีมวิจัยพบ
 คำตอบว่า ลิงวอกเป็นลิงที่เข้ามาพักพิง
 เพื่อหนีภัยจากมนุษย์ ตั้งแต่ 20 ปีที่แล้ว
 จากจำนวน 6 ตัว มาเพิ่มผลผสมพันธุ์กันเอง
 ภายในฝูงทำให้ปัจจุบันมีลิงวอกทั้งสิ้น 142 ตัว

แม้ว่าจำนวนลิงมีเพิ่มขึ้นกว่า
 ร้อยตัว แต่สิ่งที่น่าวิตกคือ การผสมพันธุ์
 กันเองภายในฝูงจะส่งผลให้ความแปรผัน
 ทางพันธุกรรมลดลง ทำให้โอกาสการ
 แสดงยีนด้อยในลูกหลานนั้นมีมาก ใน
 ที่สุดลูกลิงที่เกิดใหม่จะมีอัตราการรอด
 ต่ำลงเรื่อยๆ จนอาจทำให้จำนวนของ
 ลิงฝูงนี้ลดลงและหมดไปในที่สุด ซึ่งได้รับ
 การยืนยันจากเจ้าอาวาสว่ามีการพบซาก
 ลูกลิงเพิ่มขึ้นกว่าแต่ก่อน จึงเป็นเรื่องที่
 น่าห่วงต่ออนาคตของลิงวอกฝูงนี้.....!!

รศ.ดร.สุจินดา อธิบายต่อว่า หลังจาก
 ทีมวิจัยทำการสำรวจในครั้งต่อมากลับได้พบ
 กับสิ่งที่น่าวิตกว่า จำฝูงของลิงวอกฝูงนี้กลับ
 เป็นลิงกังที่มีอายุเพียง 7 ปี.....!! โดยตาม
 ธรรมชาติแล้วลิงจำฝูงจะเป็นลิงตัวแรกๆ ที่
 มีโอกาสผสมพันธุ์กับลิงตัวเมียในฝูง และ
 จากการตรวจสอบผลรายงานการศึกษาที่ผ่านมา
 มาพบว่า ลูกผสมที่เกิดจากการผสมพันธุ์
 ของลิงต่างชนิดใน “ตระกูลมาคาคา” นั้น

สามารถสืบพันธุ์ให้ลูกหลานต่อได้ จึงเป็นไปได้ว่า
 ลูกหลานลิงวอกที่เกิดใหม่จะมีการกลายเป็นลิงลูกผสม
 และในที่สุดก็จะไม่เหลือสายพันธุ์ลิงวอกชนิดเดิมในฝูง
 อีกต่อไป อีกทั้งทางทีมวิจัยเริ่มพบกับลูกลิงที่อาจเป็น
 ลูกผสมระหว่างลิงกังกับลิงวอก ซึ่งลูกลิงดังกล่าวจะมี
 ขนและลักษณะทั่วไปเหมือนลิงวอก แต่มีขนบริเวณ
 ส่วนหัวเหมือนลิงกัง

ด้วยเหตุนี้จึงเป็นการจุดประเด็นให้ทางทีมวิจัย
 “การผสมข้ามสายพันธุ์และความแตกต่างทาง
 กรรมพันธุ์ของลิงวอก ณ วัดถ้ำผาห้วยทราย จ.เลย”
 ภายใต้การสนับสนุนของโครงการพัฒนาองค์
 ความรู้และศึกษานโยบายการจัดการทรัพยากร
 ชีวภาพแห่งประเทศไทย (BRT) จึงได้เกิดขึ้นเพื่อ
 ทำการศึกษาตรวจสอบว่าลูกลิงดังกล่าวใช้ลูกผสมที่
 เกิดขึ้นระหว่างลิงกังและลิงวอกหรือไม่ อันจะเป็นข้อมูล
 สำคัญในการจัดการและวางแผนอนุรักษ์ลิงวอกฝูง
 สุดท้ายนี้ให้คงอยู่ต่อไป ซึ่งในขณะนี้ทางทีมวิจัยกำลัง
 รอผลการตรวจสอบ “ดีเอ็นเอ” จากห้องปฏิบัติการหาก
 ผลการตรวจสอบดีเอ็นเอ ออกมาว่าเป็นลูกผสมที่เกิด
 ระหว่างลิงกังและลิงวอกจริง ก็ต้องมีการหาวิธีป้องกัน
 การผสมข้ามสายพันธุ์สำหรับลิงตระกูลนี้

“สำหรับลูกลิงที่เกิดใหม่ฝูงนี้คงไม่ส่งผลมากนัก
 เนื่องจากทีมวิจัยได้จับลิงกังจำฝูงมาตัดท่อน้ำอสุจิที่ทำให้
 ไม่สามารถจะมีลูกให้ตัวเมียในฝูงได้อีกต่อไป ส่วนลูกผสม
 ที่เกิดมาแล้วนั้นมีขนาดเล็กไม่สามารถสืบพันธุ์ได้ ใน
 ขณะนี้จึงไม่น่าเป็นห่วงมากนัก แต่ที่น่าวิตก คือ หากมี
 การผสมพันธุ์ข้ามชนิดเกิดขึ้นได้จริง ลิงตระกูลนี้ใน

พื้นที่อื่นๆ ของประเทศไทยก็มีความเสี่ยงเป็นลิงลูกผสม
จนอาจทำให้สายพันธุ์ของลิงพันธุ์แท้หมดไปในที่สุด”
รศ.ดร.สุจินดา กล่าว

ในส่วนของแนวทาง การคุ้มครองลิงวอกในเมือง
ไทยนั้น รศ.ดร.สุจินดา ชี้แจงว่า นอกเหนือจากการ
ตรวจสอบค้นหาว่ามีลิงวอกไทยหลงเหลืออยู่ในผืนป่า
แห่งใดบ้างแล้ว คนที่เป็นเจ้าของและเลี้ยงลิงวอกไว้ก็
เป็นอีกกลุ่มหนึ่งที่สามารถช่วยป้องกันการสูญพันธุ์
ของลิงวอกไทยได้ โดยการนำลิงเหล่านี้กลับไปสู่แหล่ง
ธรรมชาติที่มันสามารถจะสืบพันธุ์และออกลูกหลานต่อ
ไปได้ แต่การปล่อยลิงตระกูลนี้เข้าป่าควรเป็นหน้าที่
ของเจ้าหน้าที่มากกว่า เพราะต้องทำการศึกษาก่อนว่า
ในบริเวณนั้นมีลิงเจ้าถิ่นชนิดเดียวกับลิงที่จะนำไป
ปล่อยหรือไม่ หากเป็นลิงตัวผู้ก็ควรทำหมันก่อนจะนำ
ไปปล่อยเพื่อป้องกันการผสมข้ามสายพันธุ์

“ปัญหาที่เกิดขึ้นเหล่านี้ล้วนเป็นผลสะท้อนที่
เกิดจากการกระทำของมนุษย์แทบทั้งสิ้น ทั้งการที่จับลิง
ออกจากป่า การรุกร้าทำลายพื้นที่อยู่อาศัยของลิงวอก
ทำให้ที่อยู่อาศัยของลิงถูกจำกัดไม่เชื่อมต่อ ลิงตัว
เมียไม่สามารถออกไปตั้งฝูงใหม่ จึงเท่ากับเป็นการ
บีบให้ลิงต่างชนิดต้องมาอาศัยอยู่ร่วมกัน กระทั่งลิง
เหล่านี้เกิดการผสมพันธุ์ภายในกลุ่ม หรือการผสม
ข้ามสายพันธุ์ซึ่งต่างก็มีผลต่อการคงอยู่ของลิงเหล่านี้
ไม่ว่าในอนาคตอาจจะไม่มีลิงเจ้าของป่านักสัตว์ให้
ได้ชื่นชมกันอีกต่อไป”..... รศ.ดร.สุจินดา กล่าวทิ้งท้าย

SCOOP_NAEWNA@LYCOS.COM

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

National Research Council of Thailand

จุฬาร วิทยอนรักรัษลิ่งวอกฝูงสุดท้ายในไทย

วันจันทร์ ที่ 08 กันยายน 2546 - 00:09 น.

Topic ข่าวในวงการวิจัย

อาจารย์จุฬาร ศึกษอนรักรัษ "ลิ่งวอก" ฝูงสุดท้ายที่เหลืออยู่ในประเทศ พบลักษณะทางพันธุกรรมเปลี่ยนแปลงไปกลายเป็นลิงผสมข้ามพันธุ์ ส่วนหนึ่งเกิดจากฝีมือของมนุษย์ที่รู้หาไม่ถึงการดูแล

รศ.สุจินดา มาลัยวิจิตรนนท์ ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทำศึกษารวบรวมเรื่อง "การผสมข้ามพันธุ์และความแตกต่างแปรผันทางพันธุกรรมของลิงวอก ณ วัดถ้ำผานามากฮ่อ อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย" เปิดเผยว่า "ลิ่งวอก" (Rhesus Macaques) เป็นหนึ่งในลิง ๕ ชนิดในสกุล Macaca ที่พบในประเทศไทย นอกเหนือจากลิงแสม ซึ่งพบมากที่สุด ลิ่งกึ่ง ลิ่งฮ้ายเยาะ ลิ่งเสน ในอดีตมีการพบลิงชนิดนี้บริเวณตอนบนของประเทศไทยถึงจังหวัดตาก เชียงใหม่ หนองคาย และเลย จากการศึกษารวบรวมกันระหว่างหน่วยวิจัย Primate ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาร และ Rimate Research Institute มหาวิทยาลัยเกียโด ประเทศญี่ปุ่นพบว่า นับตั้งแต่ ๑๕ ปีที่ผ่านมา ไม่มีการค้นพบลิงชนิดนี้ตามธรรมชาติในประเทศไทย จนกระทั่งในปี ๒๕๔๑ ได้พบลิงวอกฝูงหนึ่งซึ่งมีความแตกต่างจากลิงที่พบโดยทั่วไปที่วัดถ้ำผานามากฮ่อ อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย และได้ทำการศึกษารวบรวมว่าลิงเหล่านี้เริ่มก่อตั้งฝูงตั้งแต่ ๒๐ ปีที่แล้ว จากลิงเพียงแค่ ๔ ตัว และได้ผสมพันธุ์กันเอง จนปัจจุบันมีลิงทั้งสิ้น ๑๘๖ ตัว รวมทั้งได้มีชาวบ้านที่รู้หาไม่ถึงการดูแลจึงนำลิงมาปล่อยเข้าสู่ลิงฝูงนี้จนกลายเป็นลิงจำฝูงเข้าผสมพันธุ์กับลิงเพศเมีย จึงเป็นการจุดประเด็นความสนใจให้ทำการศึกษารวบรวมลักษณะทางพันธุกรรมของลิงฝูงนี้ ซึ่งคาดว่าจะกลายเป็นลิงวอกฝูงสุดท้ายที่พบในประเทศไทย เนื่องจากไม่เคยสำรวจพบลิงชนิดนี้อีกเลยในประเทศ

รศ.สุจินดา เปิดเผยว่า วิธีการศึกษารวบรวมลิงออกเป็นการศึกษาในภาคสนามและห้องปฏิบัติการ โดยศึกษาถึงโครงสร้างทางสังคมของลิงวอกซึ่งเป็นสัตว์สังคม มีการแบ่งชั้นวรรณะ เป็นลิงจำฝูง รองจำฝูง และลูกน้อง รวมถึงพฤติกรรมร่วมกันอาหาร การผสมพันธุ์ ฯลฯ จากนั้นจึงมีการวางแผนการดักจับลิงขนาด ๖ X ๖ เมตร หรือ ๖ X ๑๒ เมตร ช่วงเวลาที่ดักจับลิงจะเป็นช่วงฤดูแล้ง ลิ่งที่จับมาได้จะถูกนำไปดัดยาสลบเจาะเลือดเพื่อสกัด DNA ตรวจพยาธิในเลือด วัดขนาดร่างกาย สืบพันธุ์หลายตัวมีด ตรวจอุจจาระ ฯลฯ จนถึงขณะนี้ได้ข้อมูลจากการศึกษาเบื้องต้นพบว่าลิงพยายามจะแยกฝูงออกไปแต่ไม่สามารถทำได้ เนื่องจากพื้นที่อยู่อาศัยเป็นเนินเขาที่ถูกล้อมรอบด้วยพื้นที่เกษตรกรรม นอกจากนี้ ลูกลิงที่เกิดจากการผสมพันธุ์ระหว่างลิงกึ่งเพศผู้กับลิงวอกเพศเมีย มีจำนวนทั้งสิ้น ๓ ตัว ซึ่งมีลักษณะไม่เป็นเหมือน และเกรงว่าอาจจะไปผสมพันธุ์กับลิงตัวอื่น ๆ ในฝูงต่อไปส่งผลให้ลักษณะทางพันธุกรรมของลิงวอกที่แท้จริงเปลี่ยนแปลงไปได้

"หวังว่าผลการศึกษารวบรวมลิงครั้งนี้จะสร้างความแตกตื่นตัวแก่นักวิจัยไทย ให้สนใจศึกษารวบรวมลิงเกี่ยวกับลิงมากยิ่งขึ้น เนื่องจากปัจจุบันในเข้านเรามีนักวิจัยที่ศึกษาเรื่องนี้ค่อนข้างน้อยในโครงการวิจัยนี้จึงต้องอาศัยความร่วมมือจากนักวิจัยชาวญี่ปุ่นและอินโดนีเซีย จึงเห็นเสิร์ทที่มีลักษณะใกล้เคียงกับมนุษย์ การเปลี่ยนแปลงทางสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นและมีผลกับลิ่งยอมนหมายความว่าสามารถมีผลกับคนเราได้เช่นกัน ในการอนรักรัษลิ่งวอกซึ่งมีเหลืออยู่โดยเพิ่มเติมจนใกล้จะสูญพันธุ์นั้น ส่วนสำคัญเกิดจากการที่มนุษย์เข้าไปทำลายพื้นที่อยู่อาศัยและหาอาหารของลิง ส่วนการนำลิงคนละชนิดเข้าไปปล่อยในฝูงก็จะทำให้เกิดสูญเสียลักษณะทางพันธุกรรมของลิ่งมีชีวิตนั้นไป" รศ.สุจินดา กล่าว

ที่มา : สำนักข่าวไทย

บทความนี้มาจาก NRCT
<http://www.nrct.net/>

ชื่อ URL ของเรื่องนี้อยู่ที่:
<http://www.nrct.net/modules.php?cp=modload&name=News&file=article&sid=661>